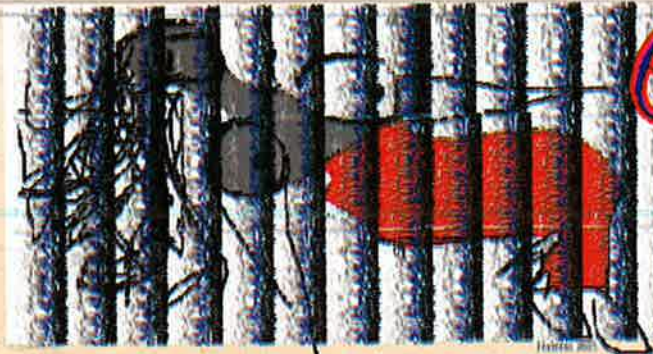
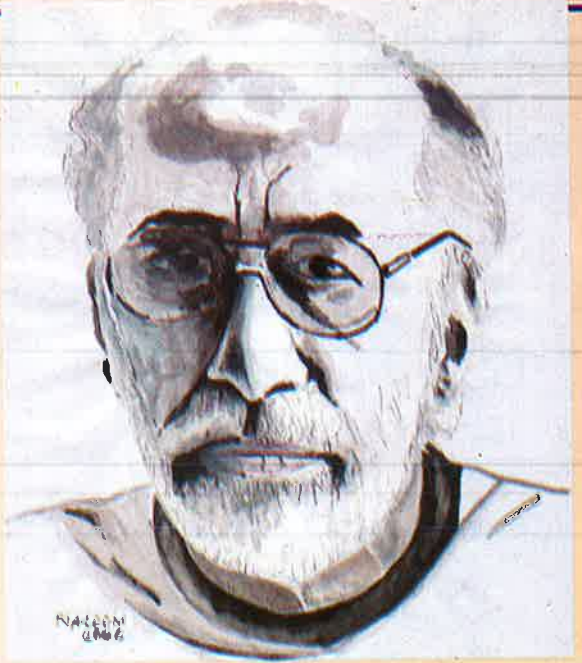

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகள், அது கவிதையாகட்டும் சிறுகதையாகட்டும் கணக்கெடுக்கப்படாமலே, பேசப்படாமலே கிணற்றுவன் போட்ட கற்களாகக் கிடக்கின்றன. புதிதாக எழுத்துக்கு வந்த ஒரு தலைமுறை எழுத்தாளர்களும் அவர்களது படைப்புகளும் பற்றி பேசப்படாமல் ஒழிய அடுத்த தலைமுறை திக்கற்றப் போய் நிற்பதைத் தவிர்க்க முடியாது. சுந்தர ராமசாமியை மட்டுமல்ல யாரையுமே அடையாளம் காணமுடியாத ஒரு கூழல் எமது கண்முன்னால் வளர்ந்து வருவதற்கு நாம் ஒவ்வொருவரும் சாட்சியாக நின்று கொண்டிருக்கிறோம்!

மார்ச் - ஏப்ரல் - 2006

மூன்றாவது
முனிதன்

இதழ் - 17

கிரண்டு ஆண்டுகள் கடந்தும்
கின்னும் கைவிடப்படவர்களாய்...

தருகை

நாறு குபாய்

ஔல஁கத துழு கலை ஔககயத துறையன
வளர்ச்சுக்கும் ஁யர்ச்சுக்கும்
என்றும் என் பங்களிப்பு ஁ள்ளது!

With best wishes

Hassim Omar

ஈழத்து கலை இலக்கியப் பாரம்பரியத்தில் தடம் பதித்து, தனக்கென தனித்துவம் பேணி வந்து கொண்டிருந்த தரமான சஞ்சிகை, இடையில் ஆயுளைக் குறைத்துக் கொண்டமையினால் என்போன்ற இலக்கிய நெஞ்சங்கள் பெரிதும் துயநற்றன. மீண்டும் வருவது அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

த. சிவசுப்பிரமணியம் - திருமலை

இதழ் வெளிவருவது அறிந்து மகிழ்ச்சி, மூன்றாவது மனிதன் சஞ்சிகையின் இடம், இன்னும் நிரப்பப்படவேயில்லை. மீண்டும் மூன்றாவது மனிதன் வந்தே அந்த இடத்தை நிரப்பவேண்டியுள்ளது. சந்திரராமசாமி கூட உங்கள் இதழைச் சிலாகித்துக் கூறி இருந்தார். உங்கள் முயற்சிக்கு வாழ்த்துக்கள்.

மு. பசீர் - மினுவாங்கொட

வீரகேசரி ஞாயிறு இதழில், மூன்றாவது மனிதன் வெளிவருகின்ற செய்தி அறிந்தேன். தமிழக இதழ்களுக்குள் நம்மைத் தேடுகின்ற இன்றைய இலக்கியச் சூழலில், நம்மை முழுமையாகக் காண காலம் கனிகிறதா. எனது வாழ்த்துக்களும் பங்களிப்புகளும் உண்டு.

எஸ். நளீம் - மீராவோடை 05

நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின், மூன்றாவது மனிதன் வெளிவருவது 'வாடிடும் பயிருக்கு தூரிடும் புனவென' உள்ளது. இச்செய்தி சிறந்த வாசகர்களிடையே முக மலர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது!

கே. பாலகிருஷ்ணன் - கஹவத்த

மூன்றாவது மனிதன் மீள் வருகை குறித்த அறிவிப்புக் கண்டு மிக மகிழ்ந்தேன். கடந்த காலங்களில் மூன்றாவது மனிதனைத் தேடி வாசித்த அனுபவத்தின் அருமை நினைவிற தேங்கியுள்ளது. தொடர்ந்து வெளிவர வேண்டும் என விரும்புகிறேன். யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தில் நடந்த புத்தகக் கண்காட்சியின் போது நண்பர் திரு. யேசுராசா மூலம் அறிமுகமாகித் தங்களுடன் பேசியிருக்கிறேன்.

ந.சத்தியபாலன் - நல்லூர்

மிக நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின் மூன்றாவது மனிதனின் மீள் வருகை பற்றிய அறிவித்தலைப் பார்த்ததும் தொலைந்துபோன நம்பிக்கையை மீள் பெற்றேன். ஈழத்து தமிழ்ச் சூழலில் இன்று நிலவும் மிகப் பயங்கரமான

சூன்ய நிலையை மூன்றாவது மனிதன் போன்ற காத்திரமான இதழ்களால்தான் விரட்டியடிக்க முடியும் என்று நினைக்கிறேன். நாம் பேசுவதற்கும், எழுதுவதற்கும் ஏராளம் விடயங்கள் இருக்கின்றன. எல்லாவற்றையும் எல்லா இடங்களிலும் பேச முடியாது. எழுத முடியாது. இவற்றுக்கென்றோர் பிரத்தியேகக் களம் தேவை. இந்த இடத்தில் மூன்றாவது மனிதனின் தேவை அவசியமாகியுள்ளது. எமது சூழலில் மூன்றாவது மனிதன் இதழ் ஏற்படுத்திய கருத்தியல் அதிர்வு அது நின்று போனதன் பின்பு எந்தவொரு இதழ்களாலும் ஏற்படவில்லை. இது நம்மத்தியில் காத்திரமான உழைப்பாளர்கள் மிகமிகக் குறைவு என்ற உண்மையையே மீளவும் நிரூபிக்கிறது.

ஜிப்பரி - சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகம்

'மூன்றாவது மனிதன்' மீண்டும் வருவது அறிந்து மகிழ்ச்சி. முன்பு போல் அடிக்கடி பிரயாணம் செய்வதற்கு என்னால் முடியவில்லை.

சாரல் நாடன் - கொட்டகலை.

'மூன்றாவது மனிதன்' வெளிவருவது மிக்க மகிழ்ச்சி. 5 பிரதிகள் விற்கும் பொறுப்பை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

அலரி - மருதமுனை.

தங்கள் மீண்டும் மூன்றாவது மனிதன் இதழை வெளியிட இருப்பதையிட்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். தங்கள் முயற்சி வெற்றி பெற ஆண்டவனை வேண்டுகிறேன்.

செ.கனகரெத்தினம் - திருமலை

சிறு ஓய்வுக்குப் பின் தங்களின் மூன்றாவது மனிதன் மீளவும் கம்பீரமாய் எழுகின்றான் என்பது மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. இலங்கையில் இலக்கிய சஞ்சிகைகள் மிகச் சாதாரணமாக எதிர்நோக்கும் மிகப்பெரிய சவால்கள் நல்ல பல இதழ்களை வீழ்ந்துபடச் செய்துள்ளன. அவ்வரிசையில் இடம்பெறாத திடமான எழுமைக்கான சிறு ஓய்வாக இந்த இடைவெளியைக் கருதுவோம்.

வே. தினகரன் - பத்தளை

மீண்டும் 'மூன்றாவது மனிதன்' வருவது அறிந்து மகிழ்ச்சி. சிற்றிலக்கிய வரலாற்றில் அதற்கு ஓர் இடமுண்டு.

அந்தனி ஜீவா - கண்டி.

'மூன்றாவது மனிதன்' மீண்டும் வர இருப்பதை அறிந்து அகமிக மகிழ்கிறேன். இன்று - அரைத்த

மாவையே அரைத்து மகிழும் பாணியில் இதழ்கள் பல வெளியாகின்றன. அதிலும், சுய விளம்பரம் தேடும் - சுயபுராணம் பாடும் - பந்தா தேடி அலையும் இலக்கிய இதழ்களே மலிந்து நடமாடுகின்றன. அவ்வாறு அல்லாது, யதார்த்தமாகச் சுய சிந்தனையைத் தூண்டும் இதழ்களே இன்று நம்மவருக்குத் தேவை. அந்த வகையில், 'மூன்றாவது மனிதன்' இதழ் நமக்கு முக்கியமாகிறது. அதன் வருகையை ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறேன். என் வாழ்த்துக்களும் ஆதரவும் உண்டு.

அரு. வை. நாகராஜன் - கொழும்பு

'மூன்றாவது மனிதன்' புத்துயிர்ப்பது மகிழ்ச்சி தரும் செய்தி.

சோ. பத்மநாதன் - கொக்குவில்.

'மூன்றாவது மனிதன்' மீண்டும் வெளிவரப் போவது பெருமகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

எஸ். எம். பாருக் - மாத்தளை.

உயிர் நிழல் கிடைத்தது, அதில் மூன்றாவது மனிதன் பற்றிய விளம்பரம் கண்டேன். மூன்றாவது மனிதன் மறுபடி வருவது மகிழ்ச்சியாக இருக்கின்றது. இலங்கையில் வந்த காத்திரமான இலக்கிய சஞ்சிகையில் ஒன்று, அதன் மறு துளிப்பு காலத்தின் தேவையும் கூட. எனது வாழ்த்துக்கள். நான் ஊரில் இருப்பதற்கு வந்துவிட்டேன். எனது முகவரிக்கு பிரதியை அனுப்புங்கள். சந்தாவை அனுப்பி வைக்கிறேன்!

ஆர். ரீ. குலசிங்கம் - பருத்தித்துறை

மூன்றாவது மனிதன் இதழ் வருவது அறிந்து சந்தோசம். இதழின் மீள் வருகை இலக்கிய தடத்தை ஆழமாக வெளிப்படுத்தும் என்பது உறுதி! உங்களின் காத்திரமான பணிகளுக்கு என்னளவிலான உறுதுணை வழங்க காத்துள்ளேன். எங்கள் பகுதியில் மூன்றாவது மனிதன் இதழை விற்பனை செய்து தருவதற்கு என் தனி நபர் முயற்சி தேவைப்பட்டால் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். முதலில் 10 இதழ்கள் அனுப்பி வைக்கவும் விற்பனை செய்து உதவுகிறேன்.

மாரி மகேந்திரன் - பொகவந்தலாவு.

அன்புடன் பெளசர் அவர்களுக்கு, 'மூன்றாவது மனிதன்' வெளிவருவது குறித்து மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்! பஹீமா ஜஹான்.

வால்ல நினைக்குத் தொஞ்சம்!

வால்ட்டர் பெஞ்சமின் நிலை மறுக்கும் வாழ்வு என்பார்!

உயிர் வாழ்வு என்பது ஒரு நூறு ஆண்டுகளைக் கூட, கடந்து வாழும் உத்தரவாதத்தை மனித உயிர்களுக்குத் தரவில்லை. அதுவும் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் வாழும் மனித உயிர்வாழ்வின் சராசரி எல்லை அறுபத்தைந்து ஆண்டுகள் தொடக்கம் எழுபத்திரெண்டு ஆண்டுகளுக்குள் குறுக்கப்பட்டுவிட்டது! இலங்கை போன்ற உள்நாட்டு அரசியல் நெருக்கடி, போர்ச்சூழல் தீவிரமடைந்துள்ள நாடுகளில் இந்தக் கால எல்லையின் இறுதிவரை, மனித உயிர்கள் வாழ்ந்துவிட்டுப் போவதற்கு எந்த உத்தரவாதமும் இல்லை. வாழவேண்டிய வயதில் மரணிப்போரின் வாழ்வை நாம் கண்டு வருகிறோம். இயற்கையாகவும், செயற்கையாகவும் மரணம் நமது வாசற்கதவை தட்டிக் கொண்டேயிருக்கிறது.

புதிய புத்தாயிரமாம் ஆண்டு தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் கலைப்பரப்பிற்கும் மிகப் பெரும் இழப்பைத்தான் தந்திருக்கிறது. தமிழில் மிகப்பெரும் ஆளுமையான சுந்தர ராமசாமியை நாம் இழந்துவிட்டோம். ஆனாலும், அவரது கலை வாழ்வின் ஊடாக அவர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். அதற்கான பிரதான காரணம் அவரது படைப்புகள், கருத்துக்கள், சிந்தனைகள் பல்வேறுபட்ட வாசகர்களைச் சென்றடைந்த எழுத்துப் பிரதிகளாக நம்முள் உள்ளன. தமிழ்ச் சிந்தனை உலகு மீது அவரது எழுத்துக்கள் தாக்கத்தை நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கின்றன. கலை, இலக்கியம், மக்கள் பணிக்குள்ள மிகப்பெரும் பலம்தான், சுவாச நிறுத்தத்தின் பின்னும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதற்கான வலுவை வழங்குவதாகும். உலக வரலாற்றில் இந்த உண்மையை நாம் மிகத் துல்லியமாகக் கண்டு வருகிறோம்!

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியச் சூழலும், மரணத்தின் சதிராட்டத்திற்குள் பல முக்கியமான படைப்பாளிகளை, ஆளுமைகளை கடந்த பத்து வருடத்திற்குள் பலிகொடுத்துள்ளது. சில்லையூர் செல்வராசன், எஸ்.அகஸ்தியர், அ.செ. முருகானந்தம், நெல்லை கபேரன், அ.ஸ. அப்துஸ் ஸமது, வ.அ. இராசரத்தினம், அந்தனிசில், எம்.எச்.எம். ஷம்ஸ், புலோலியூர் சதாசிவம், கே. கணேஷ், எம்.எச்.எம். அஷ்ரப், ராஜபூரீகாந்தன், மாற்கு மாஸ்டர், கே.வி. நடராஜன், மருதூர்க்கனி பாலந் ராச ஐயர், கோமஸ், காரை சுந்தரம்பிள்ளை, புத்தொளி சிவபாதம், தில்லைச் சிவன், சொக்கன், அன்பு முகைதீன், ஆர். சிவகுருநாதன், துரை விஸ்வநாதன், குமார் மூர்த்தி, ஏ.ரீ. பொன்னுத்துரை, கஸீன், நந்தி, மருதூர்க் கொத்தன், நீர்கொழும்பு முத்துலிங்கம், சிரித்திரன் சுந்தர், வண்ணை சிவராசா, நற்பிட்டிமுனை பனீல், செம்பியன் செல்வன், சிவராம், எஸ்.எம். கார்மேகம், கவிஞர் சத்தியசீலன், ஞானரதன், கலைச்செல்வன், நா. சுந்தரலிங்கம், பனீல்காரியப்பர், ... புஷ்பராசா போன்ற பல ஆளுமைகளை, கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகளை நாம் இழந்து நிற்கிறோம்.

மரணம் மனித வாழ்வில் நிச்சயமாக எதிர்கொள்ளப்பட வேண்டிய அத்தியாயமென்பதில் எமக்கு எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடுகளும் இல்லை. ஆனாலும், இத்தகைய ஆளுமைகளின் பங்களிப்புகள், ஆற்றல்கள் சரியாக அடையாளம் காணப்படாமலும், அடுத்த தலைமுறைக்கு கையளிக்கப்படாமலும், அவை பேசப்படாமலும் போகும் தூப்பாக்கிய நிலைதான் எம்மை உலுப்புகிறது. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம் 1960, 1980 களில் பெற்றிருந்த வீரியத்தை படிப்படியாக இழந்து வருகிறதா என்ற முக்கியமான கேள்வி நமக்கு முன்னுள்ளது. இதற்கான பதிலை நம்மவர்கள்தான் கண்டடைய வேண்டியுள்ளது.

இலங்கைத் தமிழ் கலை, இலக்கிய முயற்சிகள் சோர்வடைந்து கிடக்கிறது. அவை ஊக்குவிக்கப்படாமலும், கண்டு கொள்ளப்படாமலும், பரவலான வாசிப்புக்குப்படாமலும் ஆகக் குறைந்தது நமது படைப்பாளிகளிடையேயாவது பேசப்படவேண்டிய விடயமாக்கப்படாமலும் உறைந்தே கிடக்கிறது. 1980களின் பின்வந்த புதிய தலைமுறையின் துறை சார்ந்த காத்திரமான படைப்புகள் முயற்சிகளென எவற்றை நாம் அடையாளம்

காண்கிறோம்? 1980க்கு பின் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியப்பரப்பிலிருந்து வந்த விமர்சகர்கள், ஆளுமைகள் யார்? அவர்களின் பங்களிப்புகள் என்ன? ஒட்டுமொத்தமாகச் சொன்னால் நாம் எங்கே நிற்கிறோம் என்கிற கேள்வி நமக்கு முக்கியமாகிறது. நமக்குள் ஆழமான மதிப்பீடுகள் இல்லாமல் எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக் கொள்ளப் போகிறோமா? அல்லது மௌன நிலையில் காலங்கழிக்கப் போகிறோமா?

இக்கேள்விகளை எழுப்புவதும், இதற்கான பதில்களைக் கண்டடைவதும்தான் “மூன்றாவது மனிதன்” மூன்று ஆண்டுகால இடைவெளியின்பின், மீள உயிர்ப்பதற்கான பிரதான காரணம். ஒரு கலை இலக்கிய இதழை நடாத்த வேண்டும் என்பதற்காக “மூன்றாவது மனிதன்” நடாத்தப்படவில்லை, அதன் நோக்கமும் அதுவல்ல. நமது நேற்றைய வாழ்வையும் இன்றைய வாழ்வையும் தொடர்ச்சியாக மதிப்பிடுவதும், அதுபற்றிய ஆழமான புரிதல்களை எழுப்புவதுமே எமது பிரதான நோக்கமாகும்!

சமகாலத்தில் இந்த விடயத்தில் நாம் அதிக அக்கறையைக் குவிக்க வேண்டியவர்களாய் உள்ளோம்! ஏனெனில், மிக வேகமாக நமது முந்தைய தலைமுறையினதும் சமகாலத் தலைமுறையினதும் முக்கிய ஆளுமைகளை படிப்படியாக இழந்து கொண்டிருக்கின்றோம்! எமது அக்கறைக்குரிய பல்வேறு தளங்கள் கண்டுகொள்ளப்படாமல் உள்ளது. பேசப்பட வேண்டிய முக்கியமான விடயங்களைப் பற்றி பேசுவதே இல்லை. நமக்குள் ஆழமான விவாதங்களும் அறிவார்ந்த செயற்பாடுகளும் குறைந்துவிட்டன. பெரும் இடைவெளி ஒன்று நம் கண்முன் காட்சி தருகிறது. இதுபெரும் தேக்கமாகும்! இந்தத் தேக்கத்தை உடைக்க வேண்டிய பொறுப்பு நம்முன் உள்ளது!

இலங்கைச் சமூகங்களினது வாழ்நிலைச் சூழல்களும் விருப்புகளும், அபிலாசைகளும் உலகமயமாக்கத்தின்பின் மிக வேகமாக மாற்றமுற்றுள்ளன, படிப்படியாக மாறியும் வருகின்றன. கலை இலக்கியத்தளம் இதனால் இங்கு பெருமளவு பாதிக்கப்பட்டுள்ளது உண்மையே! உலகமயமாக்கலை அடிப்படையாகக் கொண்ட கல்விமுறைமை, நவீனமயமான பொழுதுபோக்குகள், பணத்தின் முக்கியம், வாழ்க்கைச் செலவை ஈடுகட்டத் தேவையான அதிகநேர உழைப்பு, லாபக்குறிக்கோள் என்பனவும், அரசியல் நெருக்கடிகளும் நமது கலை இலக்கிய முயற்சிகளை பாதித்துள்ளன. இந்த சவாலை நாம் எதிர் கொள்வதற்கு கலை இலக்கியத்துறையை ஒரு பரந்துபட்ட கலாசாரத் தளமாகவும், கலாசார செயற்பாடாகவும் மாற்ற வேண்டி உள்ளது! பாடசாலை மட்டத்திலிருந்து பல்கலைக்கழகங்கள், படிப்பாளிகள், படைப்பாளிகளை உள்ளடக்கி இச்செயற்பாட்டை இணைக்க வேண்டியும் உள்ளது.

கலை இலக்கிய பரிச்சயம்; அதற்கான தேடல்களிலிருந்து அந்நியப்பட்டுப்போகும் படைப்பாளிகளை, வாசகர்களை, இன்றைய தலைமுறையினரை - புதிய சிந்தனைகளினதும் நவீன கலைகளினதும் அரங்கிற்கு கொண்டு வரவேண்டி உள்ளது! இதற்கு பல்வேறுபட்ட கருத்துகளுடைய, பார்வைகளுடைய இயக்கச் செயற்பாடுகள் தொடங்கப்பட வேண்டியுள்ளது! இந்த விடயத்தை நாம் மனதில் இருத்தி வைத்துள்ளோம்! எங்களது நோக்கத்தையும், ஆசைகளையும், எதிர்பார்ப்பினையும் நீங்களும் புரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள்! உங்களுக்கும் இதுபோன்ற பல்வேறு ஆதங்கங்களும் இருக்கலாம்... அவற்றை நாம் பகிர்ந்து கொள்வோம்! பேசுவோம்! எழுதுவோம்!

நாங்கள் செலுத்துகின்ற இந்த உழைப்பிற்கு, உங்களின் உளமார்ந்த பங்களிப்பு இன்றியமையாதது! இன்றைய தேக்கத்தை உடைத்துக் கொண்டு பரந்துபட்ட வகையில், ஆழமான பல்வேறு முயற்சிகள் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் மலர வேண்டும்! அந்த நம்பிக்கையான காலத்திற்கான சிறு பங்களிப்பே “மூன்றாவது மனிதனின்” மீள் வருகையாகும் என்பதை திரும்பவும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறோம்!

“போய்க்கடந்த சகாப்தமொன்றின் பயனில்லாத தூசையும் அழுக்கையும் பழிந்துரை செய்வோம்! காணுக நம்முன் மனித இனத்தின் உள்ளொளி மூட்டிய உன்னத அக்கினிக் கோபுரம்” என்றான் தெலுங்குக் கவிஞன் பூர். பூர்.

தோழமையுடன் எம். பெளசர்

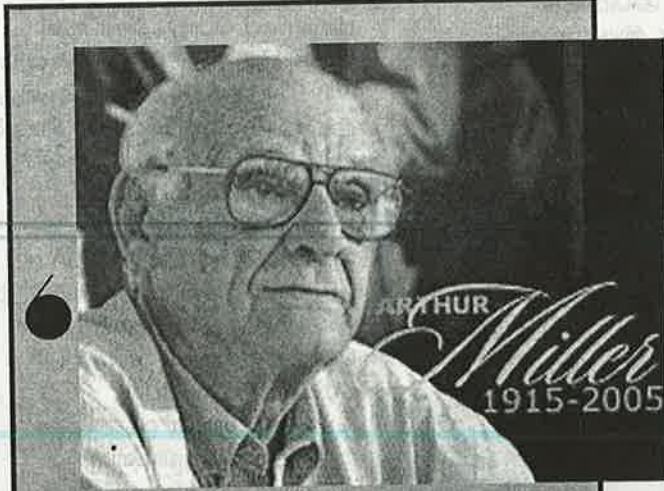

ஆர்தர் மில்லர் - (1915-2005)

கலையின் வலிமையும் நோயின்மையும்

அமெரிக்க நாடகாசிரியர் ஆர்தர் மில்லர் பெப்ரவரி 11ம் திகதி தனது 90வது வயதில் காலமானார். 1915ம் ஆண்டில் பிறந்த இவர் ஓர்சன் வெல்ஸ், சால் பெல்லோ மற்றும் ரெனலி வில்லியம்ஸ் ஆகியோரின் சமகாலத்தவராவார். இவர்களுள் ஓர்சன் வெல்ஸ், திரைப்படத்துறை முன்னோடிகளில் ஒருவர். நெறியாளரும் நடிகருமாவார். சால் பெல்லோ நாவலாசிரியர். ஆர்தர் மில்லரும் ரெனலி வில்லியம்ஸும் நாடகாசிரியர்கள். நாடகத்துறை முன்னோடிகள்.

இரண்டு உலக மகாயுத்தங்களை அடுத்த பதற்றமும் நெருக்கடியுமிக்கதான காலகட்டம் ஆர்தர் மில்லரது படைப்புகளில் யதார்த்தபூர்வமாக மிகத் துல்லியமாக வெளிப்பட்டது. இருப்புகளும் கனவுக்குமிடையே ஏக்கத்துடன் ஊசலாடும் பாத்திரங்கள் உருவாகின. சமூக ரீதியிலும் உளவியல் அடிப்படையிலும் மிகக் கனத்தியான பாத்திரங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. மனித நடத்தையின் விசித்திரமான பரிமாணங்கள், ஆழ்மன இயக்கங்கள் என்பன இத்தகையதொரு பின்புலத்தில் வெளிக்கொணரப்பட்டன. நாடகத்திற்கு இது செழுமையானதொரு உள்ளடக்கத்தையும் நவீனத்துவம் வாய்ந்த கட்டுக்கோப்பான வடிவமைப்பினையும் கொடுத்தது.

- கேதார நாதன் -

இவர்கள் நால்வரும் அமெரிக்கரது உள்ளார்ந்தக் கனவுகள் மற்றும் எழுச்சிகள், சரிவுகளினூடாக அவர்களது வாழ்நிலைகளை, அந்தரங்க ஏக்கங்களை சித்தரிக்கும் உணர்வுகளுக்கு ஆட்பட்டிருந்ததுடன் அவற்றை வெளிப்படுத்தவும், பரிசீலிக்கவும் உயிர்ப்புமிக்கதொரு மொழியினை அல்லது ஊடகத்தினை கண்டைய அல்லது வசப்படுத்தி செழுமைப்படுத்த ஆர்வமும் தீவிர முனைப்பும் கொண்டும் இயங்கினர்.

இதன் பயனாக கலையலகப் புரப்பில் விளைந்த தாக்கங்களும், அனுகூலங்களும் அற்புதம் வாய்ந்தவை. மிகப் பரவலானவை. இலக்கியம், சினிமா மற்றும் நாடகம் போன்ற துறைகளில் இவர்கள் நால்வரதும் அளப்பரியதும் புதுமையானதுமான பங்களிப்புகளை எடைபோடாது விட்டுவிட்டு, எமது காலத்தைய கலைகளாகிய இலக்கியம், சினிமா, நாடகம் என்பன பற்றி சிந்தித்துப் பார்ப்பது என்பது ஒருபோதும் சாத்தியப்படாததொரு விடயமாகும்.

ஆர்தர் மில்லர் செழிப்பான நிலையிலுள்ள நடுத்தர வர்க்க யூத குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். ஆடை தயாரிப்புத் தொழில் மூலம் ஓரளவு நல்ல நிலையில் பொருள் ஈட்டி வந்த மில்லரின் தந்தையாருடைய வர்த்தகம் திடீர் தொழில் சேர்வு, மந்தநிலை காரணமாகப் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது. இதனால் குடும்பம் புரக்க லீனில் ஆடம்பரமற்ற சாதாரண வீடொன்றிற்கு குடிபெயர் நேர்ந்தது. ஆர்தர் மில்லரும் நிரந்தரமற்ற நிலையில் பல வேலைகளில் ஈடுபட்டார். இக்காலப்பகுதியில் பல்வேறு அனுபவங்களை அவர் எதிர்கொண்டார். பின்னர் அரங்கியல் மற்றும் பத்திரிகையியல் போன்ற துறைகள் தொடர்பாக மிக்கிகன் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி பயின்றார்.

பல்கலைக்கழக காலத்தில் "மிக்சிகன் டெய்லி" என்ற பத்திரிகைக்கு நிருபராகவும் ஆசிரியராகவும்

கடமையாற்றினார். சமூகத் தாக்கங்கள் காரணமாக மில்லர் தமது தலைமுறையைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்கள் பலரையும் போன்று இடதுசாரிச் சிந்தனைகளால் கவரப்பட்டார். கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியில் சேராதுவிடினும், இடதுசாரிக் கொள்கைகளில் நம்பிக்கையும் பற்றுறுதியும் கொண்டவராயிருந்தார். எழுத்துத் துறைக்கு தூண்டியவராக தமது ஆதர்ச எழுத்தாளராக 'தாஸ்தேயேவ்ஸ்கி' இருந்ததாக அவர் தெரிவித்துள்ளார். மில்லரின் படைப்புகளில் ஆழ்ந்த பிரக்ஞையும் சாதாரண மனிதர்கள் மீதான பரிவும் நேசமும் வெளிப்பட்டது. ஆவணச் சுவடிகள்

ஆர்தர் மில்லரது முதலாவது நாடகமான 'All my sons' புறோடவேயில் 1947 ஆம் ஆண்டில் மேடையேற்றப்பட்டது. இதற்கு சில மாதங்கள் பிந்தியே ரெனலி வில்லியம்சின் புகழ் பெற்ற நாடகமான 'A street car named Desire' மேடையேற்றப்பட்டது. ஆர்தர் மில்லருக்கு மிகுந்த வரவேற்பையும் சர்வதேசப் புகழையும் ஈட்டிக் கொடுத்தது அவரது இரண்டாவது நாடகமான "Death of a salesman" ஆகும். 1949 ஆம் ஆண்டில் மேடையேற்றப்பட்ட இந்த நாடகம் நவீன நாடக அரங்க முயற்சிகளில் ஒரு சாதனையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. "புலிஸ்டர்" பரிசும் நாடக விமர்சகர்கள் வட்டத்தினுடைய விருதும் இதற்குக் கிடைத்தது. இந்த நாடகம் 700 தடவைகளுக்கு மேலாக மேடையேற்றப்பட்டதுடன்; மிகக் குறுகிய காலத்தில் பன்னிரெண்டிற்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் மொழியாக்கமும் செய்யப்பட்டது.

இரண்டு உலக மகாயுத்தங்களையடுத்த பதற்றமும் நெருக்கடியமிக்கதான காலகட்டம் ஆர்தர் மில்லரது படைப்புகளில் யதார்த்தபூர்வமாக மிகத் துல்லியமாக வெளிப்பட்டது. இருப்புக்கும் கனவுக்குமிடையே ஏக்கத்துடன் ஊசலாடும் பாத்திரங்கள் உருவாகின. சமூக ரீதியிலும் உளவியல் அடிப்படையிலும் மிகக் கனிதியான பாத்திரங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. மனித நடத்தையின் விசித்திரமான பரிமாணங்கள், ஆழ்மன இயக்கங்கள் என்பன இத்தகையதொரு பின்புலத்தில் வெளிக்கொணரப்பட்டன. நாடகத்திற்கு இது செழுமையானதொரு உள்ளடக்கத்தையும் நவீனத்துவம் வாய்ந்த கட்டுக்கோப்பான வடிவமைப்பினையும் கொடுத்தது. அமெரிக்க நாடகத்துறை புதிய வீச்சுடன் உயிர்ப்பும் உத்வேகமும் கொண்டு எழுச்சிபெற ஆர்தர் மில்லரின் பங்களிப்பு அக்காலகட்டத்தில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது. விமர்சகரொருவர் அமெரிக்காவின் "இப்பசனாக" மில்லரும்

"செக்கோவாக" ரெனலி வில்லியம்ஸும் இருந்ததாக வருணித்துள்ளார். இதனை ஆழமற்ற எளிமையானதொரு ஒப்பீடாகவே கொள்ளவேண்டுமென இன்னுமொரு விமர்சகர் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார்.

இயல்பிலேயே மிகச் சிக்கலானதும் முற்றாக அமெரிக்கத் தன்மை வாய்ந்ததுமான பாத்திரங்கள் ஆர்தர் மில்லரின் வில்லிலோமனும் (Death of

மில்லர் - மார்லின் மொன்ரோ திருமணம் சில வருடங்கள் மாத்திரமே நீடித்தது. இதனை அமெரிக்க வாழ்வின் இரு வேறு துருவங்களது "தற்காலிக இணைவு" எனக் கொள்ள வேண்டும். புகழின் உச்சியில் இருவரும் இருந்தார்கள். மில்லரின் கலையாளுமை காரணமாக மார்லினுக்கும், மார்லினின் அபரிமிதமான உடலழகின் மேல் மில்லருக்கும் பரஸ்பர ஈர்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

a salesman) ரெனலி வில்லியம்ஸின் பிள்ளன்ஸே டுபைய்ஸ்ம் (A street car named desire) ஆகும். இக்கதாபாத்திரங்கள் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் மிக மிக நெருக்கமானவர்கள். முழு அளவில் அமெரிக்க நிலப்பகுதிக்கு மாத்திரமே சொந்தமானவர்கள். இருவரும் சமூகம் ஊட்டமளித்த பொய்மையும் போலியானதுமான மதிப்பீடுகளால் அலைக்கழிக்கப்பட்டு பலியாகிப்போன துன்பியல் பாத்திரங்கள். இந்த வகையில் உயிர்ப்பும் துடிப்புமிக்க, ஆனால் அவலங்களை அரவணைத்த இந்த இரு பாத்திரங்களும் நாடக மேடையிலும், திரையுலகிலும் மிகவும் பிரசித்தமானவை. நாடக மற்றும் திரையுலக நடிகர், நடிகைகளுக்கு

என்றுமே சவாலாக இருப்பவையே. அவற்றிற்கேயுரிய உள்ளார்ந்த ஆன்ம வலியுடன் வெளிக் கொணர்ந்தார்கள். போல்மியூனி, லீஜே, கொப், டஸ்ரின் கொவ்மன் மற்றும் விலியன் லீ போன்ற ஆற்றல் வாய்ந்த நடிகர்கள் படைப்பாளி என்ற வகையில், அமெரிக்க சமூகத்தின் வாழ்விலும் தாழ்விலும் மிக நீண்ட காலம் சமுதாயம் சார்ந்து சிந்தித்த சமுதாயத்துடன் நெருக்கமாக ஊடாடிய சிருஷ்டியாளராக மில்லர் கருதப்பட்டுக் கொண்டாடப்பட வேண்டும் என்று அமெரிக்க விமர்சகர் ஒருவர் கூறியுள்ளார்.

மில்லரைப் பொறுத்தவரையில் "மக்கார்த்தி காலகட்டம்" (Macarthy - era) கொந்தளிப்பு வாய்ந்ததெனினும், அதன் பின்புலத்தில் அவர் பெறும் முக்கியத்துவம் மிகப் பெறுமதி வாய்ந்ததொன்றுமாகும். வைராக்கியமும் உறுதியும் கொண்டதொரு கொள்கைப் பற்றாளராக அவர் நிறுவப்படுவதற்கு இக்காலகட்டப் பின்னணி துணை செய்தது எனலாம். "மக்கார்த்தி வேட்டை" யின் போது வலதுசாரிகளுடன் ஒத்துழைக்க மறுத்ததுடன், அவர்களின் நிர்ப்பந்தங்களுக்கு ஆட்படாது இறுதிவரை அவர் போராடினார். நண்பர்களைக் காட்டிக் கொடுக்க மறுத்தார். இதனால் பல நெருக்கடிகளையும் இழப்புகளையும் துணிவுடன் எதிர்கொண்டார். மில்லரின் நண்பர்களான எலியா காலன் (புகழ்பெற்ற நாடக, திரைப்பட நெறியாளர்) உட்பட சிலர் 'On the water front' என்ற திரைப்படத்தைக் காட்டிக் கொடுப்பவருக்கு ஆதரவாக, அதனை நியாயப்படுத்தும் வகையில் எடுத்தபோது அத்தகையதொரு பின்னணியில், ஆனால் கண்டனம் செய்யும் வகையில் மில்லர் 'A view from the bridge' ஐ உருவாக்கி கலையின் வலிமையையும் மேன்மையையும் உணர்த்தினார். மேலும் 'The cracille' இந்த வகையில் விரிவானதொரு அரசியல் வரலாற்றுப் பின்னணி சார்ந்த சூட்சுமமிக்க வெற்றிகரமானதொரு படைப்பு எனலாம்.

மில்லர் - மார்லின் மொன்ரோ திருமணம் சில வருடங்கள் மாத்திரமே நீடித்தது. இதனை

அமெரிக்க வாழ்வின் இரு வேறு துருவங்களது “தற்காலிக இணைவு” எனக் கொள்ள வேண்டும். புகழின் உச்சியில் இருவரும் இருந்தார்கள். மில்லரின் கலையாளன்ம காரணமாக

உருவாக்கினார். நிச்சயமாக திரைப்படத்துறையிலும் ஆழமானதொரு பாதிப்பை அவ்வாறு ஏற்படுத்திப் பிரகாசிக்க முடிந்திருக்கும். இதற்கு அவர்

என்பவையினூடாக அரங்கில் முப்பரிமாண எல்லையைத் தோற்றுவித்தார்.

இரண்டாவது உலகமகா யுத்தத்திற்கு பின்னான காலகட்டத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் உன்னதமான பல அமெரிக்க நாடகங்களை உருவாக்கிய சிருஷ்டியாளர்களுள் முதன்மையானவர் ஆர்தர் மில்லர் ஆவார். மனிதப் பெறுமதி மேன்மைகளுடன் கூடிய நீதியான சமூக அமைப்பொன்றை அவாவி அதற்காக நேர்மையுடன் இறுதிவரை போராடி வந்தார். 1965களில் சர்வதேச அமைப்பான PEN நிறுவனத்தின் தலைவராக உலகளாவிய ரீதியில் செயற்பட்டார். இதன்போது உலக எழுத்தாளர் மகாநாடுகளை முன்னின்று நடாத்தினார்.

வெவ்வேறு நாடுகளில் காலத்திற்குக் காலம் எழுத்தாளர்கள் மற்றும் பத்திரிகையாளர்கள் பல்வேறு பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டு ஓடுக்கப்பட்ட போதும், அவர்களது படைப்புகள் தடைசெய்யப்பட்ட போதும், அவர்கள் சார்பாக குரல் கொடுத்தார். அவர்களது செயற்பாடுகளை நியாயப்படுத்தி அவர்களுக்காக உலக அரங்கில் ஆதரவு திரட்டினார். இக்கால கட்டங்களில் அவர் விடுத்த அறிக்கைகளும், எழுதிய கட்டுரைகளும் மிகப் பெறுமதி வாய்ந்தவை.

நீண்டகால வாழ்க்கைப் பின்னணியைக் கொண்ட மில்லரது வாழ்நாளில் இந்த குணம்சம் இறுதிவரை மங்கி மறையாது பிரகாசித்தது. அந்தந்த காலகட்டங்களில் தோன்றிய அரசியல், சமூக நெருக்கடிகளின் போது அவர் ஒதுங்கிவிடாது, துணிவாக முன்வந்து குரல் கொடுத்தார். விசாரணையுடன் கூடிய அவரது கலைப்படைப்புகள் ஏக்காலத்தில் அக்காலகட்ட மனச்சாட்சியாகவும், மீட்சியாகவும் இருந்திருக்கின்றன. சமூகத்தையும் அதேவேளை தன்னையும் முழு அளவில் விசாரணைக்குப்படுத்தினார். இதனால் ஏற்பட்ட ஒளிர்வே அவரது கலைப்படைப்புகளாகும்.

“ மனிதப் பெறுமதி மேன்மைகளுடன் கூடிய நீதியான சமூக அமைப்பொன்றை அவாவி அதற்காக நேர்மையுடன் இறுதிவரை போராடி வந்தார். 1965களில் சர்வதேச அமைப்பான PEN நிறுவனத்தின் தலைவராக உலகளாவிய ரீதியில் செயற்பட்டார். இதன்போது உலக எழுத்தாளர் மகாநாடுகளை முன்னின்று நடாத்தினார். வெவ்வேறு நாடுகளில் காலத்திற்குக்காலம் எழுத்தாளர்கள் மற்றும்

பத்திரிகையாளர்கள் பல்வேறு பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டு ஓடுக்கப்பட்ட போதும், அவர்களது படைப்புகள் தடைசெய்யப்பட்ட போதும், அவர்கள் சார்பாக குரல் கொடுத்தார்.”

மார்லினுக்கும், மார்லின் அபரிமிதமான உடலழகின் மேல் மிலைருகும் பரஸ்பர சர்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கலாம். மார்லின் மொன்ரோ நடத்து இறப்பதற்கு முன் கடைசியாகப் பூர்த்தியாகிய திரைப்படமாகிய நெறியாளர் ஜோன் ஹொஸ்ரனின் ‘The Misfits’ திரைப்படத்திற்கு திரைக்கதை எழுதினார் மில்லர். இதையடுத்து மார்லின் மொன்ரோ இறந்து இரு வருடங்களின் பின்னர் ‘After the Fall’ என்ற நாடகத்தை எழுதினார். ஒஸ்ரிய புகைப் படப்பிடிப்பாளரான இங்கி மொறாத் என்ற பெண்ணுடனான மில்லரின் திருமணம், மொறாத் அண்மையில் இறக்கும் வரை நீண்ட காலம் நீடித்தது.

ஆர்தர் மில்லரின் முதல் காதலாக நாடகத்துறை இருந்ததால் அங்கு ஆழமாகக் காலூன்றி அமெரிக்க நாடகங்களுக்கானதொரு

அமைத்துக் கொடுக்கும் பணியில் மில்லரை அமர்த்தி அவருக்கு பெருந்தொகைப் பணத்தை சம்பளமாக கொடுக்க முன்வந்த போதும் மில்லர் அத்தொழிலை ஏற்கவில்லை. சுயாதீனத்துடன் சுதந்திரமாக அங்கு இயங்குவது இயலாத காரியம் என நினைத்து நாடக உலகையே அவர் நாடினார். மேலும் “மக்கார்த்தி கால கட்ட” நிர்ப்பந்தங்களினால் திரைக்கதை எழுதுவதற்கு கிடைத்த வாய்ப்புகள் சிலவற்றையும் இடைநடுவே கைவிட நேர்ந்தது அவருக்கு கசப்பானதொரு அனுபவம் என்றே கூறவேண்டும்.

நாடக அரங்கை உயிர்ப்புடன் தக்கவைத்து அதனைக் கட்டுக்குள் இயங்க வைக்கக்கூடிய பன்முகத்தன்மையுடன் கூடிய கலையாளன்மை மிக்கதொரு படைப்பாளியாக மில்லர் திகழ்ந்தார். நாடக உத்தி, உரையாடல்கள் மற்றும் உளவியல் அடிப்படையிலான,

நிறங்களாலானவனைக் காத்திருக்கிறேன்!

- அன்பு -

அவன் நிறங்களாலானவன் என்பது
எனக்கு மட்டுமே தெரிந்திருந்தது
(யாருக்கும் தெரியாத ரகசியமாய்)

காலை ஒளி
மாவிலைத் தளர்களில் மினுங்கும் நிறம்
கடைசிச் சொட்டு மதுத் துளியின் ருசி
அவனுடைய சொற்களுக்கு

அவன் செருக்குமிகு கவிதைகள்
மாயாலோகத்தின்
மொத்த நிறங்களையும் ஆழ்கின்றன

என் திசைகள் அணிந்திருக்கின்றது
அவன் காதலால் நிறம் தீட்டிய இசையை

அவனைக் காத்திருக்கும் தருணம்
வாழறிக் கொட்டும்
வாணங்களாகி வீடுகின்றன பிரார்த்தனைகள்

ஒரு மயில் தோகையின்
ஆனந்த வாண மெருகுடன்

காலத்தை மிகைத்து விரித்தாடுகிறான் வாழ்வை

அவன் நிறங்களின் கடல் குடித்த பறவை நான்

மீன் குஞ்சுகளின்
அபூர்வ நிறங்களால் முத்தம் வரைந்து
குறம்பாய் நரம்புகளுக்குள் நீந்தவிட்டு
எங்கு போய் மறைந்தான்

இதழும் புதிரும் பூசீடும்
இருள் பிரியா வைகறை மெல்லப் பதுங்குகிறது
தாபம் துளித்திடும்
அவனுடைய கரு நிற வீழிகளுடன்

அறையில் உயிருடன் அவிந்து
மெழுகு உருகித் தீர்
அணைந்து போன சடரின்
சாம்பல் நிறப் புகை காற்றில் கீறும்
என் இறுதிச் சொற்கள்

நிறங்களாலானவனைக் காத்திருக்கிறேன்

சித்தவாக்க இராஜசிங்கம்

சிறுகதை
சிங்களச் சிறுகதை

தமிழில் :
இப்பனு அஸுமத்

ராஜகிரிய, ஆயுர்வேத வைத்தியசாலைக்கருகில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் மற்றும் குண்டு வெடிப்புச் சம்பவம் இடம்பெற்று ஒருவாரம் கழிந்திருந்தது.

ராஜகிரிய நகர்ப்பகுதி "சுப்பர் மார்க்கட்" கட்டிடத்தின் முன்பாக பித்தளையினால் வார்க்கப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருந்த சீத்தவாக்க ராஜசிங்களின் சிலை காணாமற் போய் ஒரு வாரம் கழிந்திருந்த நிலையில் அதனை அனுஷ்டிக்கும் முகமாக ரணவக்க என்கின்ற அமைப்பினர் பொதுக்கூட்டமொன்றை ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். தேசிய பிக்குமார் சம்மேளனத்தின் பெளத்த பிக்குமர்களும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும், ஆதரவாளர்கள் பலரும், மாலை வேளையில் சோம்பறித்தனத்தை விரட்டும் முகமாக வந்தவர்களும், தமக்கான பஸ்வண்டி வரும் வரை மைதானத்தின் அருகாமைக்கு வந்தவர்களும், ஐஸ்கிரீம், சர்பத் வியாபாரிகளுமாக பல்வேறு தரப்பினர் அங்கு கூடியிருந்தனர்.

ராஜகிரியவில் இடம்பெற்ற துப்பாக்கிப் பிரயோகம் மற்றும் குண்டு வெடிப்புச் சம்பவங்கள் தொடர்பில் அனைத்துத் தகவல்களையும் வானொலியில் நேரடி அஞ்சல் செய்த நிருபர் கூட்டத்தின் இடை நடுவினிலேயே அங்கு வருகை தந்திருந்தார். பெளத்த பிக்கு ஒருவர் உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். அவரது கருத்துக்களின் பிரகாரம் பயங்கரவாதிகளுடன் எந்த ஒரு பேச்சுவார்த்தையும் நடத்தக் கூடாது.

தாக்குதல் சம்பவத்தின் பின்னர் கிடைக்கப்பெற்ற பல்வேறு தகவல்கள் நிருபர் வசம் இருந்தது. அதில் ஒரு மிக முக்கிய தகவல் "சுப்பர் மார்கட்" இன் வேலியைத் தாண்டி வந்து அங்கிருந்த காலவாளிக்கும் தெரியாமல் இரவு வேளைகளில் நித்திரை கொள்ளும் குருட்டுப் பிச்சைக்காரனால் வழங்கப்பட்டதாகும்.

பிச்சைக்காரனின் தகவலின்படி ஒரு சந்தர்ப்பத்தின் போது ராஜசிங்களின் சிலை கீழே இறங்கி வந்து பாதையோர மதிலில் ஒட்டப்பட்டிருந்த ஒரு சுவரொட்டியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததை அவன் கண்டுள்ளான். இச்சம்பவம் நடந்த திகதி சரியாக அவனுக்குத் தெரியாது. எனினும், அது ஜனாதிபதித் தேர்தல் காலத்தில் ஒரு தினத்தில்தான் நடந்தது என்பதை தெளிவாகவே அவன் கூறினான். ராஜசிங்களின் சிலை அன்று பார்த்துக் கொண்டிருந்த சுவரொட்டியில் நிர்வாணத்துடனான யுவதிகள் சிலர் இருந்ததாக அவன் கூறுவதன் மூலம் தனது கூற்றையும், காலகட்டத்தையும் அவன் உறுதிப்படுத்துகின்றான்.

இச்சம்பவத்தை எவரிடமாவது கூறி தனது மனப்பாரத்தை குறைத்துக் கொள்ளவேண்டிய தேவை பிச்சைக்காரனுக்கு இருந்தது. என்றாலும், தனக்கு வருமானத்தை ஈட்டிக் தரும் "குருட்டுத் தனத்தை" இழக்க விரும்பாத அவன் அச்சம்பவத்தை இரகசியமாகவே வைத்துக் கொண்டான்.

அச்சம்பவம் இடம்பெற்ற மறுநாட் காலை பிச்சைக்காரன் கண்விழித்துப் பார்த்தபோது, எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த பிரதான அரசியல் கட்சியின் ஜனாதிபதி வேட்பாளரினது

கேகாலை ரம்புக்களையில் பிறந்த அனூர கே. எதிரிகுரிய சிங்களத்தில் நன்கு அறிமுகமான படைப்பாளி. பத்திரிகையாளர்.

நகரயட்ட ஆமுலத்திய (நகரத்திற்கு வந்த பெண் மான்) (1998), நிஸ்ஸப்தம் (மௌனம்) (1998) ஆகிய இரு தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. இவரது இரண்டாவது நிஸ்ஸப்தம் தொகுதி சிறுகதைகளையும், கவிதைகளையும் உள்ளடக்கியது!

மொழிபெயர்ப்பாளராகிய இவர்; 2003ம் ஆண்டில் "மல்பெரிபீச்" என்ற நாவலை சிங்களத்திற்கு மொழி பெயர்த்து நூலாக்கியுள்ளார். லேக் ஹவுஸ் நிறுவனத்தில் கடமையாற்றி வருகிறார் அனூர கே.எதிரிகுரிய. (ஆசிரியர்)

புகைப்படத்தைத் தாங்கிநின்ற பாரியளவிலான பதாகையொன்று முற்று முழுதாக சேதமாக்கப்பட்டிருந்ததுடன், ஆளும் கட்சி சார்ந்த ஜனாதிபதி வேட்பாளரினது புகைப்படம் தாங்கிய பதாகை மீது தார் பூசப்பட்டிருந்தது. அத்துடன் முன்னணி இடதுசாரிக் கட்சியொன்றின் அலுவலகமொன்றும் அன்றைய இரவிலேயே தீவைக்கப்பட்டிருந்தது.

கொரில்லாக்கள் ராஜகிரிய தாக்குதலை மேற்கொண்ட தருணத்தில்; ராஜசிங்களின் சிலையானது இரு கைகளாலும் செவிகளைப் பொத்திக்கொண்டு சிலை வைக்கப்பட்டிருந்த கட்டிடத்தில் இருந்து கீழே குதித்ததை பிச்சைக்காரன் தனது கண்களாலேயே கண்டிருக்கிறான். அது குறித்து அவன் வெளியிட்ட தகவல்கள் நிருபரின் ஒலிப்பதிவு நாடாவினும் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தது.

பிச்சைக்காரனின் கூற்றுக்களை ஒரு செய்தியாக வெளியிடுவதில் நிருபர் அச்சங்கொண்டிருந்தார். ஏனென்றால், மிகச்சரியான தகவல்களைத் திரட்டி செய்திகளை வெளியிடுவதில் திறமைசாலி என அவர் பெயர் பெற்றிருந்தார். ஆகையினால் தானொரு நகைச்சுவை எழுத்தாளராக மாறிவிடுவதானது அபத்தமானதாகும்.

கூட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது இடை நடுவில் தன்னை ராஜசிங்க மன்னன் எனக் கூறிக்கொண்ட பைத்தியக்காரன் ஒருவன், மைதானத்தின் ஒரு மூலையில் இருந்து தனது உரையை ஆரம்பித்தான். தாடியையும் தலைமயிரையும் நன்கு வளர்த்து, பித்தளை நிறத்திலான வாளின் உறையொன்றை இடுப்பில் சொருகியிருந்த பைத்தியக்காரனின் வெளித்தோற்றமானது; காணாமற்போன ராஜசிங்களின் சிலைக்கு அனைத்து விதங்களிலும் பொருத்தமாக இருந்த போதும்; இனவாதத்தால் குருடாகி, தேசப்பற்றுடைய பேச்சுக்களின் மூலம் தமது செவிகளை நிரப்பிக் கொண்டிருந்த கேட்போர்கள் அதைக் கண்டுகொள்ளவில்லை.

“குருடர்களின் தேசத்தில் அனைத்துத் திருடர்களுக்கும் வணக்கம்” என பிச்சைக்காரன் தனது உரையை ஆரம்பித்தான். சுவரொட்டிகளில் பெண்களின் நிர்வாணத்தை காமக் கண்ணோட்டத்தில் கண்டுகளித்த நீங்கள் எனது அன்புசார் மக்களாவர். அப்பகுதியில் இடம்பெற்றுவரும் மக்கள் படுகொலைகள் பற்றி அறியாத உங்களுக்காவே நான் பேசுகின்றேன். தலைநகரில் பாதைகள் தோறும் குவிக்கப்பட்டு வரும் இறைச்சித்துண்டங்களை, வீட்டு வராந்தாவின் மத்தியில் அமர்ந்து கொண்டு பத்திரிகைகளின் மூலம் ருசிபார்க்கும் உங்களுக்கு எனது ஆசீர்வாதங்கள். அகராதியில் “வயிறு” என்ற சொல்லை அகற்றிவிட்டு நாடு, இனம், மதம் என எழுதிய நீங்களே “எனது எதிர்கால எதிர்்பார்ப்புகள்.....” என்றவாறு ஒன்றுக்கொன்று எதுவித தொடர்புகளும் இல்லாத பேச்சுக்களை அந்தப் பைத்தியக்காரன் தொடர்ந்தும் பேசிக்கொண்டிருந்தான். பொழுதுபோக்குவதற்காக கூட்டத்துக்கு வருகை தந்திருந்த இளைஞர்கள் மேடைப்பேச்சுக்களை செவிமடுப்பதில் வெறுப்படைந்து பைத்தியக்காரனின் பேச்சுக்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தனர். அடித்துக்கொண்டிருக்கும் திசைமாறி காற்று வேறுதிசைக்குத் திரும்பும் சில சந்தர்ப்பங்களில் மேடைப்பேச்சுக்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தவர்களது ஒரு சிலரது செவிகளுக்கும் இந்தப் பிச்சைக்காரனின் பேச்சுக்களில் ஒன்றிரெண்டு வார்த்தைகள் விழாமலும் இல்லை.

பாதையின் ஓர் ஓரத்தில் ஒரேயொரு மின்விளக்கு எரிந்து கொண்டிருந்தது. நேரம் சென்று வீட்டுக்குச் செல்கின்ற அலுவலக ஊழியனைப் போன்று காற்று, இருபுறமும் தள்ளாடியபடி பாதையினூடே அடித்துச் சென்று கொண்டிருந்தது. தேவையின்றிக் கீழே எறியப்பட்டிருந்த காகிதத் துண்டுகள் காற்றுப்பட்டு, தூக்கம் கலைந்து மேலெழுந்து, சற்றுத் தூரம் பறந்தோடிப் பின்னர் சோம்பறி கொண்டு மீண்டும் தூங்க ஆரம்பித்தன.

நிருபர் யோசனை செய்து கொண்டிருந்தார்.

சேகரித்துக்கொண்டுள்ள தகவல்களை கேலியாக அமைந்து

விடாத வண்ணம் செய்தியாகத் தயார்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய தேவை அவருக்கு இருந்தது. பிச்சைக்காரன் தன்னைக் குருடனாகக் காட்டிக் கொள்வது பொய் என்பது தெரியவருமானால் அவனது வருமானம் பாதிக்கப்படும். ஒரு வகையில் அது அவ்வளவு பாரியதொரு பிரச்சினையும் ஆகாது. ஏனென்றால் வேறெங்காவது சென்று அவனால் பிச்சையெடுத்து வாழ முடியும்.

நிருபர், செய்தியை எழுதத் தொடங்கினார்.

“ராஜகிரிய மற்றும் அதனைச் சூழ கடந்த காலங்களில் நடந்துள்ள அரசியல் பிரச்சார பதாகைகளை

அழித்தொழித்தல், சேதப்படுத்துதல், அரசியல் கட்சி அலுவலகங்கள் மீது தாக்குதல்களை நடாத்தல் போன்ற சம்பவங்களுக்கும்; ராஜகிரிய “சுப்பர் மார்க்கட்” கட்டிடத்திற்கு முன்பாக அமைக்கப்பட்டுள்ள ராஜசிங்க மன்னனின் சிலைக்கும் இடையில் சந்தேகத்துக்குரிய தொடர்புகள் உள்ளதாக தான் நம்புவதாக அந்த “சுப்பர் மார்க்கட்” இன் முன்பாக இருந்து பிச்சையெடுத்து வாழ்க்கை நடாத்திவரும் குருடன் ஒருவன் தெரிவித்தான். இது தொடர்பாக தன்னிடம் கண்ணால் கண்ட சாட்சியங்கள் இருப்பதாகவும் அக்குருடன் அடித்துக் கூறுகிறான்”

மறுநாள் காலை அச்செய்தி ஒலியர்ப்பானது. அது பின்வருமாறு:

“அண்மைக் காலமாக ராஜகிரிய பகுதியில் இடம்பெற்ற பயங்கரவாத

நடவடிக்கைகளுக்கும், அப்பகுதியில் பிச்சையெடுத்து

வாழ்ந்துவரும் ஒரு நபருக்கும் இடையில் தொடர்பிருப்பதாக பொலிஸ் பேச்சாளர் திரு. ராஜநாயக்க அவர்கள் அடித்துக் கூறுகின்றார். “சுப்பர் மார்க்கட்” முன்பாக இருந்த ராஜசிங்களின் சிலை காணாமற்போனதற்கும், இந்நபருக்கும் இடையில் தொடர்பு இருக்கலாமென்றும் பொலிஸார் சந்தேகிக்கின்றனர்.

யாரோ கதவைத்தட்டும் சத்தம் கேட்டது. நிருபர் சென்று கதவைத் திறந்தார். ஒல்லாந்து நாட்டைச் சார்ந்தவர்களது ஆடை அணிந்த குதிரைவண்டி ஓட்டுநர் ஒருவர் வாசலில் நின்றிருந்தார். தான் சீத்தாவாக்க ராஜசிங்க மன்னனின் உத்தரவின் பேரில் வருகை தந்ததாகவும், ராஜகிரிய சம்பவம் தொடர்பாக செய்தியை எழுதிய நிருபரை அழைத்து வருமாறு தனக்கு பணிப்புரை கிடைத்துள்ளதாகவும் அவன் கூறினான்.

நிருபர், சீத்தாவாக்க ராஜசிங்களின் ராஜ சபைக்கு அழைத்து வரப்பட்டார். ராஜசிங்க மன்னன் ஒவ்வொரு அரச பிரிவுகளில் இருந்தும் வருகை தந்திருந்த பிரதிநிதிகளது அறிக்கைகளை செவிமடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

ருஷானு பிரதிநிதியின் அறிக்கை

ருஷானு நாட்டின் இளைஞர் ஒருவர் ராஜபுருஷர்களால்

கைது செய்யப்பட்டுள்ளார். புகைத்தலை நிறுத்தியமை அவர்

மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டாகும். புகைத்தலுக்கு

“கொழும்பில் ரெயில்வே ஸ்டேஷனை அமைப்பதற்கான ஒப்பந்தத்தை வெள்ளைக்காரனிடமிருந்து பெற்று, எஞ்சிய இரும்புப் பொருட்களைத் திருடி மர ஆலைகள் நடாத்தி சுயலாபம் கருதி கத்தோலிக்க மதத்தைத் தழுவி உமது வர்த்தக நடவடிக்கைகளை காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக, இலாபத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்காக பெளத்த மதத்துக்கு வந்து; வெள்ளைக்காரனுக்குப் பின்னர் நாட்டின் ஆட்சியதிகாரத்தைப் பிடிப்பதற்காக இனவாத அபினை மக்களுக்கு ஊட்டிய உன்னைப் போன்றவர்களுக்கும் எமது நாட்டின் மகிமைகள் என்றும் எமக்கு இன்பந்தரும் எனக் கூறி எனது சிலையை வர்த்தக நிலையத்தின் முன்பாக நிறுத்தி மக்களது பொக்கட்டுக்களை அபகரிக்க தருணம் பார்த்துக் காத்துக் கிடக்கும் “சுப்பர் மார்க்கட்” காரனுக்குக்கும் உனக்கும் இடையில் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் கிடையாது.”

ராஜசிங்க மன்னன் தனது உறையிலிருந்து வாளை உருவி எடுத்தான், தர்மபாலவின் நெஞ்சை நோக்கி ஏழுமுறை வெட்டினான். மூச்சு விடாமல், ஒரு சொட்டு ரத்தமும் இழக்காமல் தர்மபாலவின் சிலை அந்த இடத்திலேயே இறந்து விட்டது. கண் இமை மூடித்திறப்பதற்கு முன்பாக ராஜசிங்கன் மறைந்து விட்டான்.

இச்சம்பவத்தால் அதிர்ச்சியடைந்த நிருபர் தன்னால் இயன்ற வேகத்தில் ஓட்டம் பிடித்தார். ஓடி...ஓடி...அவரையும் அறியாமலேயே அவர் ராஜகிரிய சீத்தாவாக்க ராஜசிங்கனின் சிலை முன்பாக வந்து நின்றார். ராஜசிங்கனின் சிலை முன்பு இருந்ததைப் போன்றே அப்படியே அங்கிருந்தது. அதன் நெஞ்சுப் பகுதி வெடித்து அதிலிருந்து ரத்தம் வழிந்து கொண்டிருந்தது.

இதேநேரம் நாம் மேற்சொன்ன ராஜகிரியவிலிருந்த குருட்டுப் பிச்சைக்காரன் அங்கிருந்து வெகு தூரத்திலுள்ள நகரொன்றுக்கு சென்று அந்நகர் பஸ் தரிப்பு நிலையமொன்றில் ஒரு பயணியுடன் கதைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

இந்த நகரில் எஸ். மணிந்த தேரவின் சிலையொன்று இருக்கின்றதல்லவா? என குருட்டுப் பிச்சைக்காரன் பயணியிடம் வினவினான்.

“ஆமாம்” பயணி பதிலளித்தான்.

“அந்த சிலை இறங்கி வந்து இந்த நகரில் உள்ள தமிழ்க் கடைகளை சூறையாடுவதை நான் கண்டேன் என எப்போதாவது நான் சொன்னால் நீங்கள் அதை நம்புவீர்களா?” குருடன் மீண்டும் வினவினான்.

“இல்லை” எதுவித தயக்கமுமின்றி அந்தப் பயணி கூறினான்.

“நல்லது” என்றான் குருடன். அப்படியானால் இன்னும் சிலகாலம் இந்த நகரில் தங்க இயலும் என அவன் எண்ணிக் கொண்டான்.

உயிர் ஓயும் வரைக்கும் உள்ளொளி பாய்ச்சிடுமோ?

அடுத்தவர்தமை ஆறுதல் படுத்திடத் தானே அன்பினைப் பகர்ந்திடாது அகன்று சென்றேன்; மீறிப் போய்விடாதிருந்திடப் பண்பாடுகள் மெளனத்தின் விலங்குகளால் எனைப் பிணைத்திருந்தேன்.

அன்பு ததும்பிக் கிடந்த உனதழகிய வீழிகளில் பதிந்திடா வண்ணம் பீடிவாதத்துடன் கண்களைத் திருப்பிக் கொண்டேன்; வந்தனங்களும் புன்சிரிப்பும் உன்னெதிரே வராமல் இறுகிய முகக் கோலத்தை எனதாக்கிக் கொண்டேன்;

உனது நிழல் மீது எனது நிழல் வீழ்ந்து பின்னிடும் அருகாமையால் வேகமாகக் கடந்து போனேன்; பிரியாவிடை பெற்று புன்னகையுடன் பிரிந்த நாளில் பகர்ந்திடாத அன்பின் பளுவினைச் சமந்து போனேன்.

ஆனாலும் கல்லூரி முன்றலிலும் அதி வேகத் தெரு முனைவீனிலும் அந்தி மஞ்சள் கிரணங்கள் முகத்தின் கண்ணாடி வில்லைகளிலும் சொகுசு வாகனத்திலும் பளிச்சிட்டுச் சிதறிட ராசா போல எதிரே வந்து வேகம் குறைத்து மீ தடுமாறித் தவிர்த்த நகரத்தின் மத்தியிலுமாய் எதிர்பாராத தருணத்தில் எதிர் கொண்ட உன் வீழிகள் மாத்திரம் எனை உற்றுப் பார்த்தவாரே கிடக்கின்றன இன்னும்!

திரும்பத் திரும்பப் பார்த்து எடுத்துச் செல்லாமலே வீட்டுச் சென்ற உனது பார்வைகள் உயிரோயும் வரைக்கும் உள்ளொளி பாய்ச்சிடுமோ? உயிரோயும் வரையும் உயிரினைத் தீய்த்திடுமோ?

பஹீமா ஜஹான்
(20051223)

அறுபதுகளின் பிற்பகுதியில் தனது எழுத்து வாழ்வைத் தொடங்கிய குப்பிழான் ஐ. சண்முகன் எனும் ஐயாத்துரை சண்முகலிங்கம் ஈழத்தின் சிறுகதைப் படைப்புத் தளத்தில் முக்கியமான படைப்பாளி. எழுபதுகளின் பிற்பகுதியில் கலை, இலக்கிய, சமூக அரசியல் நீரோட்டத்தில் மாற்றுக்குரலாக எழுந்த 'அலை' இதழின் ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவர். தமது எழுத்துக்கள் மூலம் அதிர்வுகளை ஏற்படுத்திய இவர் கலை, இலக்கியத்தில் அழகியலின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தி நிற்பவர்.

'கோடுகளும் கோலங்களும்', 'சாதாரணங்களும் அசாதாரணங்களும்' ஆகிய இரண்டு சிறுகதைத் தொகுதிகள் இவரது படைப்புக்கு சான்றாதாரமான தொகுதிகளாகும். 1975 இறுதிப்பகுதியில் அலை வெளியீடாக வெளிவந்த இவரது 'கோடுகளும் கோலங்களும்' சாகித்திய மண்டலப் பரிசிற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் யாழ்-நூலகம் எரிக்கப்பட்ட சூழ்நிலையிலும், தமிழ் மக்கள் மீது இன அடக்குமுறை அதிகரிக்கப்பட்ட சூழ்நிலையிலும் இப்பரிசினைப் புறக்கணிக்கமாறு எழுந்த நியாயமான கோரிக்கையினால் அப்பரிசினை புறக்கணித்தவர்.

விமர்சகனாகவும், தேடல் மிகுந்த வாசகனாகவும் கருதப்படும் இவர்; நல்ல சினிமாவின்மூலமாக இன்னொரு உலகை அவாவி நிற்பவராகவும், ஓவியம், இசைத்துறைகளில் அதிக ஈடுபாடும் அவை தொடர்பில் பரந்த அறிவும் உடையவராக உள்ளார்.

'சாதாரணங்களும் அசாதாரணங்களும்' (1982) சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளிவந்த பின்னர் எழுத்துலகில் ஒருவகையில் அஞ்ஞாத வாசத்திலிருந்த சண்முகனின் மிக அண்மையில் வெளிவந்த பத்தி எழுத்துக்களின் திரட்டு நூலான 'அறிமுகங்கள், விமர்சனங்கள், குறிப்புக்கள்' எமக்கு அவரது இன்னொரு உலகை அறிமுகஞ் செய்திருந்தது. கலைப்பட்டதாரியான இவர், நெல்லியாடி மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராக கடமையாற்றி வருகிறார். எப்போதும் இயல்பாக இருந்தலையே தனது வாழ்வின் அடிப்படை என்கிறார் குப்பிழான் ஐ. சண்முகன்.

சந்திப்பு -
இராகவன்

அறிவோர் ஒன்று கூடல் சர்க்கிப்பில் றெல்லை க. பேரன் கலந்து சென்ற அன்றிரவில்லகான் றெல் காக்குகலில் அவரும், அவரது குடும்பமும் பல்யாக்கினர்!

- குப்பிழான் ஐ. சண்முகன்

உங்கள் படைப்புலகு தொடங்கியது எவ்விதம்?

சிறுவயதிலே கதைகள் வாசிப்பதில் ஆர்வம் ஏற்பட்டது. அந்த ஆர்வத்தினால் தேடித் தேடித் கதைகளை வாசிப்பதில் ஈடுபாடு வந்தது. பிறகு பாடசாலையில் கற்பித்த ஆசிரியர்களாலும், வாசித்த புத்தகங்களாலும் ஏற்பட்ட தூண்டுதலினால்தான் நான் படைப்புலகத்திற்கு வந்தேன் என நினைக்கிறேன். நான் எட்டாம் வகுப்பை தெல்லிப்பளை பூனியன் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்தபோது "கவிஞர் அம்பி" எனப்படும் அம்பிகைபாகன் எனக்கு விஞ்ஞான ஆசிரியராக இருந்தார். அவர் என்னுடைய ஊரின் பெயரைக் கேட்டுவிட்டு "குப்பிழான்" என்பதைக் "குட்பிளான்" (Good Plan) எனப் பகிடி பண்ணினார். இது எனக்கொரு அவமானம் மாதிரியும் இதற்கொரு பதில் சொல்லவேணும் மாதிரியும் ஒரு உந்துதல் வந்ததால்தான் நான் முதலாவது ஏதோ கிறுக்கினேன் என்பதாக ஒரு ஞாபகம். அதற்குப்பிறகு என்னுடைய நண்பர்கள் சிலர் தங்களுடைய சில தேவைகளுக்காக சிலவற்றை எழுதித்தருமாறு தூண்டினார்கள். எனக்கு எழுதலாம் என்கிற மாதிரி நம்பிக்கை ஏற்பட்டது.

இதற்குப் பிறகு பத்திரிகைகளில் - கலைச் செல்வி, வீரகேசரியில் வரும் கதைப் போட்டிகளுக்கெல்லாம் மிகையான கற்பனையுடன் கதைகளை எழுதி அனுப்பினேன். அப்போது, நான் படித்த காலங்களில் பாடசாலைக்கு மூன்று, நான்கு மைல்கள் நடந்துதான் போவேன். சைக்கிள் இல்லை. கதைப் போட்டிகளில் பரிசுகள் கிடைத்தால் சைக்கிள் வேண்டும் வாய் எனக் காக்கிரப்பேன். அப்போது பரிசுகள்

கிடைக்கவில்லை. படித்து பல்கலைக்கழக புகழுகப்பீட்சை எடுத்ததன் பின்பு போட்டிகளுக்கு கதை எழுதுவது மட்டுமல்லாமல், பத்திரிகைகளுக்கும் கதைகள் எழுதி அனுப்பிக்கொண்டிருந்தேன். அக்காலப்பகுதியில் ஒரு நாள் எனது கிராமத்துக்கு அயல் கிராமத்திலுள்ள ஒரு வாசிகசாலையில் பத்திரிகைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது என்னுடைய கதையொன்று "ராதா" என்ற பத்திரிகையில் வந்திருப்பதைக் கண்டேன். "பசி" "குப்பிழான் ஐ. சண்முகன்" என்றிருந்தது. அந்தக் காலத்தில் பிரபலமாக இருந்த ஓவியர் "வீகே" அதற்கொரு படமும் வரைந்திருந்தார். ஓரளவிற்கு எங்கள் வீட்டுச்சூழல்தான் அந்தக் கதையென்றாலும், கொஞ்சம் அதீதமான கற்பனைகளும் கலந்துதான் அக்கதைபிருந்தது. பசியால் ஒரு மாணவன் எப்படியெல்லாம் துன்பப்படுகின்றான் என்ற மாதிரித்தான் அந்தக் கதை. அக்கதை பிரசுரமானதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி - பரவசமான ஒரு மனநிலை எனக்கேற்பட்டது. வாசிப்பதுதான் எனக்கு முக்கியமாகப்பட்டது. அந்தக்காலத்தில் ஏராளமான புத்தகங்களை வாசிக்கின்ற ஓர் ஆர்வம் வந்தது.

என்ன புத்தகம் என்றாலும் வாசிப்பேன். தொடக்கக் காலங்களில் துப்புறியும் கதைகள், மர்மக்கதைகள் ஆகியவற்றையே வாசித்தேன். அதற்குப் பிறகு நல்ல புத்தகங்களின் அறிமுகம் கிடைத்தது. குறிப்பாக மு. வரதராசன், மணிவண்ணன் என்கிற பார்த்தசாரதி, அகிலன் ஆகியோரின் பரிச்சயம் வந்தவுடன் புத்தகப் பசி நிலை மேலொங்கியிருந்தது. அப்படி வாசிக்கின்றபோது தீவிரமாக

எழுத வேண்டுமென்ற ஓர் ஆர்வம் வந்தது. அப்போது என் எழுத்திலே ஒரு மெருகு வரத் தொடங்கியிருந்தது. அப்போது என்னுடன் படித்த பூ. செல்வத்துரை என்றொரு நண்பன் மிக வித்தியாசமான கதைகளையெல்லாம் அந்த வயதிலேயே எழுதினான். ஆனால் அவனுடைய கதைகள் வெளிவந்ததாக நான் அறியவில்லை. இருப்பினும் அந்த வயதில் அவன் அப்படி எழுதியது எனக்கு பெரு வியப்பாக இருந்தது.

எனது முதற்கதை "பசி" 'ராதா' வில் (1966) இல் வெளிவந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து "தனிக்கிராமம்" 'சுதந்திரனில்' (1967) இல் வெளிவந்தது. பின்னர் செம்பியன் செல்வனை ஆசிரியராகக் கொண்ட 'விவேகி' யில் "மனிதன்

இடைவிடாத வாசிப்பு

ஒரு ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியது. அது என்னைப் பொறுத்தவரை என்னுள்ளே பல அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தியது. இவ்வாறு தமிழில் மட்டுமல்ல தமிழில் வந்த பிற மொழி இலக்கியங்களும் என்னைப் பாதித்தன.

தெய்வமாகிறான்" (1968) என்ற கதை வெளிவந்தது. இந்தப் பின்னணியில் பல்கலைக் கழகம் செல்ல, அங்குள்ள சூழல், அங்குள்ள நூல் நிலையம், அத்துடன் மௌனி பேரான ரேரது படைப்புக்களோடு ஏற்பட்ட பரிச்சயம், மேலும் என்னுடைய பல்கலைக் கழகக் கல்வியை வாழ்க்கை நெருக்கடிகளினால் இடையில் கைவிட்ட மிகப்பெரிய சோகத்தை அனுபவித்த காலங்களில் படைப்புநுதல் என்பது கூடுதலாக இருந்தது.

அப்போதுதான் எனது வித்தியாசமான கதைகளில் ஒன்றான "முந்திய நிலையிலிருந்து அடுத்த நிலைக்கு போகின்ற பிரிவதற்குத்தானே உறவு" (1969) என்ற கதை வீரகேசரியில் வெளிவந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து வருடத்திற்கு இரண்டோ, மூன்றோ கதைகளை நான் எழுதி என்னுடைய எழுத்துலக வாழ்க்கையில் முப்பதோ முப்பத்தைந்து கதைகளை எழுதியிருக்கிறேன்.

'அலை' ஆசிரியர் குழுவில் நீங்களும் ஒருவர். உங்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொள்ள இயலுமா?

கொழும்பு கலை இலக்கிய நண்பர் கழகத்தில் நாங்கள் இயங்கிக் கொண்டிருந்த காலங்களில் நல்ல இலக்கியங்கள், நல்ல நாடகங்கள், நல்ல திரைப்படங்கள், என்பவற்றைப் பற்றிய பரிச்சயம், அவற்றைப் பற்றிய உலகளாவிய ரீதியிலான கருத்துக்கள், அதெல்லாம் வந்தபோது "நாங்களே ஒரு பத்திரிகை தொடங்கினால் என்ன?" என்ற எண்ணம் எங்கள் நண்பர்கள் சிலருக்கு ஏற்பட்டது. முக்கியமாக அதிலே நான்கைந்து பேரைக் குறிப்பிடலாம். என்னுடன் அ. யேசுராசா, இமையவன், வேறும் சில நண்பர்களுடன் இதைப் பற்றிக் கதைத்திருந்தாலும் ஆசிரியர் குழுவொன்று நாங்கள் கடைசியாகத் தெரிவு செய்தபோது என்னுடன், யேசுராசா, இமையவன் - இதில் இமையவனும் நானும் கொழும்பில், யேசுராசா பசறை அல்லது பேராதனையில் வேலை செய்து கொண்டிருந்ததாக நினைக்கிறேன். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து நண்பர் மு. புலப்பாசனையும் சேர்த்து நான்கு பேர் கொண்ட ஒரு குழுவாக நாங்கள் இயங்கினோம். ஏனெனில் இந்த நான்கு பேருக்கிடையிலும் பெருமளவுக்கு ஒத்ததன்மைகள் காணப்பட்டதனாலேயே அப்படியொரு ஏற்பாட்டை நாங்கள் செய்தோம். இதிலே குறிப்பிட வேண்டிய இன்னொரு விடயம், அந்தக் காலத்திலே இலக்கிய விமர்சனம் என்ற பகுதியில் சில தவறான கருத்துக்கள், அணுகுமுறைகள்தான்

மேலோங்கியிருந்தது. இடதுசாரிகளின் மேற்போக்கான படைப்புகளையெல்லாம் உன்னதப் படைப்புக்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு மேலாண்மை நிலை யாழ்ப்பாணத்தில் அல்லது இலங்கையில் நிலவியதால் அதற்கெதிரான கருத்துக்களை உண்மையான, நேர்மையான படைப்பாளிகளை இனங்காட்டுகின்ற கருத்துக்களை முன்வைப்பதற்கு ஒரு களம் வேண்டும் என்ற கருத்தும் எங்களுக்கிருந்தது.

அத்தோடு உலகளாவிய ரீதியில் நிகழும் கலை மாற்றங்கள், கலை வளர்ச்சிகளைப் பற்றி அவதானிக்கின்ற, இவை பற்றிய சிந்தனை இல்லாத போக்கு எங்கள் மத்தியில் இருப்பதாக நாங்கள் கருதியதால் இவற்றைப் பரவலாகக் வேண்டுமென்றும், நேர்மையான, உண்மையான, சரியான படைப்பாளிகள் இனங்காணப்படாமல் போவதனால் அவர்களையும் அறிமுகப்படுத்த வேண்டுமென்றும் நாங்கள் கருதினோம். எனவேதான் நாங்கள் ஒரு சிற்றிதழை உருவாக்க வேண்டுமென்று கருதி அதற்கென்ன பெயர் வைக்கலாமென்று பல பெயர்களைப் பரிசீலித்து கடைசியில் இந்த "அலை" என்ற பெயரைத் தெரிவு செய்தோம். அப்போது வந்திருந்த பிரான்சியத் திரைப்படங்கள் அதாவது புதிய அலைப்படங்களின் (New wave-cinema) ஓர் அருட்டுணர்விலும் "அலை" என்பது எழுந்திருக்கலாம். அத்துடன் இலக்கியம் அப்படி மாறி மாறி வந்து கொண்டிருப்பதைப் பிரதிபலிப்பதாகவுமிருக்கலாம் என்ற அடிப்படையில் நாங்கள் "அலை" என்ற பெயரைத் தெரிவு செய்தோம்.

"அலை" என்ற சிற்றிதழ் அதற்கு முன் வந்திருந்த "பூரணி"யின் தாக்கத்தினாலும் தோன்றியதெனக்கூறலாம். பூரணி ஒரு வகையில் இன்னொரு விதமாக தாக்கம் மிகுந்த கருத்து நிலையைப் பிரதிபலித்த, பத்திரிகை என்று சொல்லலாம். "பூரணி" நின்று போனதும் ஒரு பெரிய வெற்றிடமான நிலையை நாங்கள் உணர்ந்தோம். எங்களுடைய கருத்துக்களைப் பிரதிபலிப்பதற்கு, எதிர்க்கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு நல்லகலை, நல்ல படைப்புக்கள், நல்ல படைப்பாளிகளை இனங்கண்டு பிரசுரிப்பதற்கு ஒரு வெற்றிடம் உருவாகி வருவதாக நாங்கள் கருதினோம். எனவே அந்த ரீதியிலும் இந்த "அலை" எழுந்தது. "பூரணி"யோடு மிக நெருங்கிய தொடர்பினைக் கொண்டிருந்த "ஜீவகாருண்யன்" என்கிற "இமையவன்" "அலை" ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவராக வந்து சேருகிறார். இந்த "அலை" இதழ் தொடங்கிய காலத்தில் நாங்கள் பொருளாதார நெருக்கடிகளை வலுவாக எதிர்கொண்டோம். இவ்விதழின் ஆசிரியர் குழுவிலிருந்த ஒவ்வொருவரும் தங்களையே பங்களிப்பாக 25/= வினை அந்தக் காலப்பொருளாதார நிலையில் இதழுக்காக வழங்கியதோடு, அதிகளவில் சந்தாதாரர்களைச் சேர்க்க வேண்டுமென்ற ஒரு முயற்சியிலே இறங்கினோம். இந்த முயற்சியை நாங்களும், எங்களைச் சேர்ந்த நண்பர்களும் கொழும்பிலே அலுவலகம் அலுவலகமாக ஏறியறிங்கி முன்னெடுத்தோம். ஓரளவு நின்று நிலைக்கக் கூடிய பொருளாதார அடித்தளத்தை உருவாக்கித்தான் "அலை" யை வெளிக்கொணர்ந்தோம்.

'அலை' வந்த ஆரம்பகாலங்களில் ஒரு சலசலப்பு இருக்கவே செய்தது. ஏனென்றால் அதுவரை காலமும், 'எதிர்க்கருத்துக்கள்' இல்லாமல் சில ஆட்கள் சொன்னதையே 'உண்மையான கருத்துக்கள்' என்று கொடிகட்டிப்பறந்த நேரத்தில் எதிர்க்கருத்துக்களை முன்வைக்கிற ஒரு சிற்றிதழ் வந்ததான ஒரு சலசலப்பு எழுந்தது. அது பெரிய

தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியது. புதிய எழுத்தாளர்களை அறிமுகப்படுத்தியிருந்தது. உதாரணமாகச் சொல்லப்போனால் ரஞ்சகமார், உமாவரதாசன் போன்ற இப்போது முக்கியத்துவம் பெறுகின்ற எழுத்தாளர்கள் அலையிலிருந்துதான் பரவலான கவனத்தைப் பெற்றார்கள். அதுதவிர குந்தவை, ஆனந்தமயில், ச. ராஜகோபாலன் போன்ற வித்தியாசமான எழுத்தாளர்களும் இதில் எழுதினார்கள்.

அலையின் முக்கியத்துவம் குறித்த இன்னும் சில விடயங்களைச் சொல்லலாம். ஈழத்துப் புதுக்கவிதையின் மீளருவாக்கம் அல்லது மீள்வளர்ச்சி என்ற வகையில் தா. ராமலிங்கம் என்ற ஈழத்தின் முக்கிய புதுக்கவிதையாளன் ஆரம்பத்தில் எழுதிவிட்டு பின்னர் ஒதுங்கியிருந்தபோது; மீளவும் இனங்கண்டு எழுதத்தூண்டியது அலையின் சாதனை என்று கூடச் சொல்லலாம். தா. இராமலிங்கத்தோடு, சண்முகம் சிவலிங்கம், சு. வில்வரத்தினம், மு. பொன்னம்பலம், வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன், சேரன், இளவாலை விஜேந்திரன், எம்.ஏ. நு. மான், செளமினி, மைத்ரேயி, சிவசேகரம், எச்.எம். பாறுக் போன்றோரும் அலையில் எழுதி இருக்கிறார்கள். அதைவிட அலையின் இன்னொரு முக்கிய பரிமாணம் என்னவென்றால் நவீன ஓவியத்தை பரவலான கவனிப்பிற்குரியதாக்கியதாகும். உதாரணமாக 'மாற்கு' மால்டர்- இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் ஓவிய ஆசிரியராக இருந்து - ஓவியத்தை தனது உயிர் மூச்சாகக் கொண்டியங்கிய ஒருவர். வெளியுலகிற்கு தெரியாமலிருந்த இவரை இனங்கண்டு இவரது ஓவியங்களை அலையில் பிரசுரித்து, இவரை ஒரு முக்கிய ஓவியர் என இனங்காட்டிய பெருமை அலைக்குண்டு. இந்த வகையில் அலையின் ஆரம்பகால இயக்கத்தில் நானும் ஒருவனாக இருந்து அலையின் ஆரம்பகால அடிச்சுவடுகளில் முக்கியமான ஆளாக இருந்தேன் என்பதில் பெருமைப்படுகிறேன். இடையிலே 12 இதழ்களுக்குப்பிறகு நான் அலையிலிருந்து விலகிய அல்லது விலக்கப்பட்ட ஒரு நிலையேற்பட்டது. அதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். அதில் முக்கியமாக இரண்டொரு விடயங்களைச் சொல்லலாம். ஒன்று அலை ஆசிரியர் குழுவினருக்கிடையே ஏற்பட்ட சில சில கருத்து வேறுபாடுகள். ஏற்கனவே நண்பர் இமையவன் ஆசிரியர் குழுவில் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடு காரணமாக விலகியிருந்தார். இமையவன் விலகிய பிறகு அலை ஆசிரியர் குழுவில் மூன்று பேர் இருந்தோம். 12 இதழ்களுக்குப்பிறகு அ. யேசுராசாவும் மு. புலப்பாசனும் ஆசிரியர் குழுவிலிருக்க நான் விலகியிருந்தேன்.

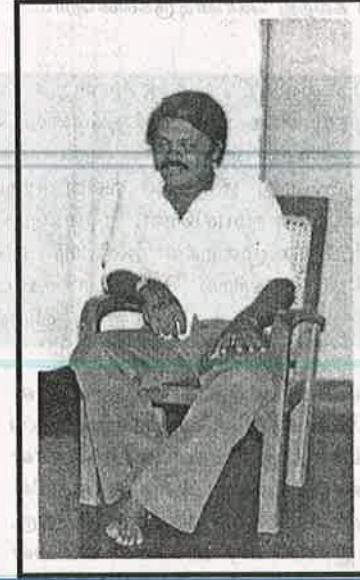
இரண்டாவது-இலக்கியம், இலக்கியம் சார்ந்த விடயங்கள், எழுத்து என்பவற்றிற்கப்பால் சில நிர்வாகப்பிரச்சினைகள் - ஏராளமான சந்தாதாரர்கள், அலை உருவாக்கத்தின் போதான ஒப்பு நோக்குதல் (Proof Reading) பக்கங்களை ஒன்றுசேர்த்து இதழாக்குதல், சந்தாதாரர்களுக்கு தபாலில் அனுப்புதல் அந்தப் பொறுப்புக்கள் வருகின்றபோது நான் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தூரத்தில் (யேசுராசா, புலப்பாசன் போன்ற நண்பர்களின் வசிப்பிடங்களில் இருந்து) இருந்ததால் அவர்களோடு கூடுதலாக ஒத்துழைக்க முடியாதவனாக இருந்தேன். நான் இருக்குமிடம் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கிட்டத்தட்ட பதினைந்து பதினாறு கிலோமீற்றர் தொலைவிலிருப்பதால் எந்த நாளும் பயணம் செய்து என்னுடைய அலுவலகக் கடமைக்கு போகின்ற காலங்கள் - அதிலே ஒத்துழைக்கமுடியாமல் இருந்ததும் நான் அலையிலிருந்து விலக அல்லது விலக்கப்பட்ட ஒரு காரணமாய் இருந்திருக்கலாம் என நினைக்கிறேன். அலை போன்ற சிற்றிசுடர்கள் உண்மையில் அலை மாகிநிக்கான், வீர் அலை

வந்து ஓய்ந்து இன்னொரு அலை மாதிரி பூரணி, பூரணியின் ஓய்வுக்குப்பிறகு அலை, அலையின் ஓய்வுக்குப்பிறகு, புதுசு, புதுசுக்குப்பிறகு இப்போது மூன்றாவது மனிதன் அப்படிச் சொல்லலாம் என்று படுகிறது.

பொதுவில் ஈழத்து சிற்றிதழ்கள் அற்ப ஆயுளில் போய்ச் சேருவது ஏன்?

அலை ஆசிரியர் குழுவில் இருந்த அனுபவங்களைக் கொண்டும், மற்றைய சிற்றிதழ்களுடன் பரிச்சயமுள்ள, வாசகன் என்ற வகையிலும் நான் அவதானித்த சில விடயங்களைச் சொல்லலாம். பெரும்பாலும் சிற்றிதழ்கள் குழு முயற்சிகளாகத்தானிருக்கும். குழு முயற்சிகள் என்று வருகின்றபோது, நண்பர்களிடையே அபிப்பிராய பேதம் வருகின்ற போது இயல்பாகவே சிற்றிதழ்களின் ஆயுட்காலம் முடிகின்ற தன்மையை, நாங்கள் அறிந்த ஆரம்பகால இந்தியச் சிற்றிதழ்களில் பார்க்க முடிந்தது.

அடுத்து, பொருளாதார நெருக்கடிகள், பொருளாதார இடைஞ்சல்கள், சிற்றிதழ்களைத் தொடங்குகின்ற எழுத்தாளர்கள் அல்லது சிற்றிதழ் ஆசிரியர்கள் பெரும்பாலும் பொருளாதார வசதிபடைத்தவர்களாக இருப்பதில்லை. அதுவும் சிற்றிதழ்களின் மறைவுக்கு வழி கோலுகின்றது.

மூன்றாவதும் முக்கியமானதுமான காரணம், சிற்றிதழ்களின் ஆரம்பகாலங்களில் இடம் பெறுகின்ற விடய தானங்கள் அல்லது விடயங்கள் வரையறுக்கப்பட்டுக் கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்கும். ஆனால், போகப் போக விடயங்களைத் தேடிப் பெறுவது சரியான கஷ்டமாக இருக்கும். இத்தகைய காரணங்களினால்தான் சிற்றிதழ்கள் அரைகுறையில், அற்ப ஆயுளில் மறைந்து விடுகின்றன என நான் கருதுகிறேன்.

தொழில் நிமித்தம் பணியாற்றிய வெவ்வேறு களங்கள் உங்கள் படைப்பாக்க முயற்சியில் எவ்விதம் செல்வாக்கு செலுத்தின?

நான் பதினெட்டு, பத்தொன்பது வயதுகளில் பல்கலைக்கழகத்துக்கு தெரிவாகி முதலில் ஒருவருடம் கொழும்பிலும் பிறகு ஒருவருடம் பேராதனையிலும் படித்து மூன்றாவது வருடம் ஒரு தொழில் கிடைத்ததால் படிப்பை இடையில் நிறுத்தி விட்டு கொழும்பில், பரீட்சைத்திணைக்களத்தில் ஓர் எழுதுவினைஞனாக கடமை புரியத் தொடங்கினேன். கொழும்பில் தொழில் புரியத் தொடங்கியதும்- 1968 கடைசியிலிருந்து 1975 முடியும் வரைக்கும் நான் பரீட்சைத் திணைக்களத்தில் எழுதுவினைஞனாக இருந்தேன். அக்காலகட்டத்தில் பல்வேறு விதங்களில் எனது தொழிற்களம் படைப்பு முயற்சி அல்லது இலக்கிய ஆளுமை விருத்திகளுக்கு உதவியது.

அதாவது ஒரு காலத்தில் வேலை, மற்றைய காலங்களில் பெருமளவு ஓய்வாக இருக்கும், அந்தக்காலங்களில் நான் அதிகளவிலான புத்தகங்களை வாசித்தேன். என்னுடைய பெரும்பாலான சிறுகதைகளைக் கூட அங்கேயிருந்துதான் எழுதினேன் என்று சொல்ல முடியும். அது ஒரு வகையிலே நல்லதொரு வாய்ப்பு என்று நினைக்கிறேன். இன்னொரு வகையில் இலக்கிய நண்பர்கள், அறிமுகங்கள், புத்தகங்களை இலகுவாகப் பெறக்கூடிய வழிவகைகள் ஏராளமாயிருந்தன. படங்கள், நாடகங்கள் என்பவற்றைப் பார்க்கும் வசதிகள் பெருமளவில் இருந்தன. இதனாலும் ஒரு விருத்தி ஏற்பட்டதென்று நான் நினைக்கிறேன். இலக்கிய நண்பர் கழகத்தில் இருக்கின்றபோது - அந்தக்காலங்களில்தான் நாங்கள் கூடுதலாக இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்தோம். நாடகங்கள், படங்கள் என்று அதிகமாக சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களின் படங்களைப் பார்த்திருக்கிறோம். கொழும்பில் நடக்கின்ற பெரும்பாலான இலக்கிய முயற்சிகளில் நாங்கள் எங்களுடைய ஆர்வம் காரணமாக பெரும்பாலும் கலந்து கொண்டிருக்கின்றோம்.

புதிய கல்வித்திட்டம் ஒளிமயமான விழிப்புணர்வுள்ள சமுதாயத்தை உருவாக்குமென்று சொல்கிறார்கள். என்னுடைய பாடசாலை அனுபவங்களை வைத்துப் பார்க்கும்போது இது அவ்வளவு சரியான கருத்தில்லை என நான் நம்புகிறேன். ஏனென்றால் இந்தப் புதிய கணிப்பீட்டு முறைகள் ஆசிரியர் மாணவர்களிடையே கற்பித்தல் - கற்றல் தொடர்பான ஊடாட்டங்களுக்கான நேரத்தைக் குறைத்து விடுகின்றன.

மேலும் கொழும்பில் வேலை செய்த காலங்களில்தான் இலங்கை வானொலி நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றக்கூடிய சந்தர்ப்பமும் எனக்குக் கிடைத்தது. முதன் முதலில் நான் கொழும்பில் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்த காலத்தில் "இளைஞர் மன்றம்" எனும் வானொலி நிகழ்ச்சியில், திரு. வ. இராசையா (தகவம் இராசையா) அவர்கள் என்னை அறிமுகப்படுத்தினார். அவருடைய காலத்திலே நான் 'இளைஞர் மன்றம்' நிகழ்ச்சியில் அதிகளவிலான கவிதைகளை எழுதியிருக்கிறேன். நான் நேரடியாகப் பங்குபற்றி எனது கவிதைகளை வாசித்திருக்கிறேன். மற்றது நான் எழுதியதை வேறு நபர்கள் வாசித்திருக்கின்றார்கள். அதுதவிர என்னை அவர் ஒரு பேட்டியும் கண்டதாக ஞாபகமிருக்கிறது. பின்னர் நான் கொழும்பில் தொழில் செய்த காலங்களில், எனது ஆசிரியராக இருந்த 'அம்பி' வானொலியில் "கலைக்கோலம்" என்ற நிகழ்ச்சியை நடத்திக் கொண்டிருந்தார். அந்த நிகழ்ச்சியிலும் நான் பங்குபற்றியிருக்கிறேன். பல கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கிறேன். அதன் பின்னர் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி - எனக்கு கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராக இருந்தார். இலக்கியக்காரன் என்ற ரீதியில் பின்னர் அவருடன் எனக்கு அறிமுகம் ஏற்பட்டது. அவருடைய நிகழ்ச்சியிலும் நான் அதிகளவிலான கட்டுரைகள் எழுதி வாசித்திருக்கின்றேன். பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியுடன் கூட சில வானொலி நிகழ்ச்சிகளைச் செய்ததாக எனக்கு ஞாபகமிருக்கிறது. மற்றது மறைந்த குழந்தைக் கவிஞர் பா. சத்தியசீவன், வானொலியில் நடத்திய நிகழ்ச்சிகளிலும் நான் பங்கேற்றிருக்கிறேன். இப்படிக் கொழும்பில் இருந்ததால் வானொலியில் அதிகளவிலான நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு கொண்டிருக்கிறேன். சில்லையூர் செல்வராசுமூலம்

எனக்கு இப்போது வருகிறது.

கொழும்பிலே இருந்த காலங்களில் இத்தகைய அனுபவ மெருகூட்டல்களுடன், அனுபவப்பதிவுகளுடன், அனுபவப்பதிவுகளுடன் 1975ம் ஆண்டின் இறுதியில் இடமாற்றமாகி யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்தேன். எத்தனையோ எழுத்தாளர்களுடன் பழகச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ந்த முக்கியமான கலை இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்கிற வசதி வாய்ப்புக்களும் கிடைத்தன. குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் யாழ்ப்பாணத்தில் அந்தக் காலங்களில்தான் நாடகத்துறையில் பெரும் பாய்ச்சல்களை நிகழ்த்திய "அவைக்காற்றுக் கழகம்" நாடக அரங்கக் கல்லூரி அரங்கேற்றிய எல்லா நாடகங்களையுமே பார்த்திருக்கிறேன். உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும் அவைக்காற்றுக் கழகத்தில் முக்கியமாக பாலேந்திரா நித்தியானந்தன், நிர்மலா நித்தியானந்தன் ஆகியோரும் நாடக அரங்கக் கல்லூரியில் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம், சுந்தரலிங்கம், தாச்சியல் இவர்கள் எல்லாம் பங்கு கொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் நடத்திய நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்து நான் என்னை மெருகுபடுத்திக் கொண்டேன்.

மேலும் அக்காலத்தில்தான் யாழ்ப்பாணத்தில் "திரைப்பட வட்டம்" வித்தியா சமான படங்களைத் திரையிடவேண்டும் என்ற நோக்கில் செயற்படத் தொடங்கியது. அதிலொரு ஸ்தாபக அங்கத்தவராக அ. யேசுராசா, சோ. கிருஷ்ணராசா, க. சட்டநாதன் ஆகியோருடன் நானும் இருந்தேன்.

அதில் திரையிடப்பட்ட பெரும்பாலும் எல்லாப் படங்களையுமே நான் பார்த்திருக்கிறேன். என்னுடைய திரைப்பட ரசனை விருத்தி, திரைப்படம் பற்றிய அறிவு என்பவற்றிற்கு அத்திரைப்படங்கள் மிகவும் உதவியிருந்தன. இவ்வாறு எனது தொழில் வாழ்க்கையில் யாழ்ப்பாணம் கூட ஓரளவுக்கு வளமான கலை இலக்கியப் பரிச்சயங்களை ஏற்படுத்திய காலமாக இருந்தது.

அதற்குப் பிறகு உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும் 1980ல் இலங்கையில் நடந்த "பொது வேலை நிறுத்தம்" அதில் நான் பங்குகொண்டு ஏறத்தாழ ஒன்றரை வருடங்கள் வேலையில்லாதிருந்தேன். அதற்குப்பிறகு தண்டனை இடமாற்றமாகக் கல்முனைக்குத் தூக்கி எறியப்பட்டேன். கல்முனையிலிருந்த ஏறத்தாழ இரண்டு வருடங்கள் ஓரளவுக்கு தனிப்பட்ட வாழ்வுதான். ஒருவிதமான தனிமை வாழ்வு. அந்த தனிமை வாழ்வில்தான் நான் இதுவரையில் எழுதிய நல்ல கதைகளில் ஒன்றான "பருவம் தவறிய மழையினைப் போலவே..." என்ற கதையை எழுத முடிந்தது. நானிருந்த போது கல்முனையில் கலை இலக்கிய முயற்சிகள் அவ்வளவாக இருக்கவில்லை. பொழுது போவதே மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். எப்போதாவதுதான் இலக்கியக் கூட்டங்கள் நடக்கும். ஆனால், மூன்று முக்கியமான இலக்கிய ஆளுமைகள் அங்கே எனக்கு மிகவும் நெருக்கமாக வந்தார்கள். ஒருவர் எங்களுடைய மதிப்பிற்குரிய சண்முகம் சிவலிங்கம் மற்றவர் என்னுடைய நண்பராக இருந்த எச்.எம். பாறாக். இவர் அந்தக் காலத்தில் கவிதைகள் எழுதினார். இப்போது ஏதோ மெளனமாக இருக்கிறார். மூன்றாமவர் உமாவரதராசன், இவர்கள் மூவரும் மிக நெருக்கமாக இருந்தார்கள். இவர்களைத் தவிரவும், வேறு சில இலக்கிய நண்பர்கள் நெருக்கமாக இருந்தார்கள். நீலாவணன் இப்போது

கொத்தன், பாண்டியூரான், பஸீல் காரியப்பர், வீ. ஆனந்தன், அன்பு முகைடன், சோலைக்கிளியோடும் ஓரளவு கதைத் த் ஞாபகமிருக்கிறது.

இவ்வாறு என்னுடைய தொழில் காலங்களில் தொடக்கத்தில் கொழும்பிலும் பிறகு யாழ்ப்பாணத்திலும், கடைசியாகக் கல்முனையிலும் அதற்குப்பிறகு ஆசிரியத் தொழிலுக்கு மாறி இப்போது நிரந்தரமாக யாழ்ப்பாணத்தில் - வடமராட்சியில் இருக்கிறேன். இந்தக்காலங்கள் பல வழிகளில் எனது இலக்கிய விருத்திக்கு உதவக்கூடிய எத்தனையோ பேருடைய பழக்கங்கள், கலை இலக்கிய முயற்சியில் ஈடுபடக்கூடிய அளவுக்கு நேரங்கள், வசதிகள், மனநிலை - முக்கியமாக மனநிலை அந்தக் காலங்களில் எனக்கு இருந்தது. இப்போது அந்த மனநிலை யாழ்ப்பாணத்தில் இல்லை.

வாசிப்பு உங்கள் படைப்பாளுமையை எந்தளவு வழிப்படுத்தியுள்ளது?

நான் சிறுவயதிலே வீரகேசரிப் பத்திரிகையில் வருகின்ற தொடர் கதைகளை வாசித்த தொடங்கி - அந்த வாசிப்பிலே ஒரு ஆர்வம் வந்து பிறகு கிடைத்ததையெல்லாம் வாசித்து - குறிப்பாக எனக்கு கிடைத்த தி. ஜானகிராமன், லா.ச. ராமாமிருதம், மௌனி போன்றோரை வாசித்தது பெரிய வித்தியாசமான மாறுதலை எனக்குள் ஏற்படுத்தியதை நான் உணர்ந்தேன். உண்மையான வாழ்க்கை, இயல்பான வாழ்க்கை, வாழ்க்கையின் எல்லாப் பக்கங்களையும் பார்க்கின்ற ஒரு பார்வை, வாழ்க்கையில் ஆத்மார்த்தமான ஈடுபாடு என்பனவெல்லாம் முக்கியமான எழுத்தாளர்களினூடாக நான் பெற்றுக் கொண்டேன். அதே நேரத்தில் பல்வேறு விதமான பரிமாணங்களையும் பார்க்க முடிந்தது. சுந்தரராமசாமியின் வேறுவிதமான பரிமாணங்களையும் பார்க்க முடிந்தது. சுந்தரராமசாமியின் "புளியமரத்தின் கதை" அசோகமித்திரனின் "வாழ்விலே ஒரு முறை" என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு, நீல பத்ம நாடனுடைய "தலைமுறைகள்" என்ற நாவல் - இப்படியே வேறும் பல நூல்கள். இந்தப் பரிச்சயங்கள் இடைவிடாத ஒரு வாசிப்பு ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியது. அது என்னைப் பொறுத்தவரை என்னுள்ளே பல அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தியது. இவ்வாறு தமிழில் மட்டுமல்ல தமிழில் வந்த பிற மொழி இலக்கியங்களும் என்னைப் பாதித்தன. வங்காள மொழி இலக்கியங்களில் விபூதி பூஷண் பந்தோ பாத் யாயவின் நாவல்கள், இராவிந்திர நாத் தாகூரின் படைப்புக்களோடு முக்கியமாக ரஷ்ய எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களும் என்னுள் மிகுந்த பாதிப்பை ஏற்படுத்தின.

குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டுமானால் 'சிங்கிள்ஜமாத்தவ்' - கீர்கீஷிய எழுத்தாளர் - இவருடைய நாவல்களை நான் தமிழில் வாசித்திருக்கிறேன். தாஸ்தாவெஸ்கியின் தமிழில் வந்த சில படைப்புக்கள், லியோடோல்ஸ்டாயின் சில படைப்புக்கள், அலெஸ்கிடோஸ்டாயின் 'அக்கினிப் பரிட்சை' என்ற நாவல் முக்கியமாக எனக்கு வித்தியாசமான உலகை அறிமுகஞ் செய்தன. இதைத்தவிர குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடிய வேறு ரஷ்ய நாவல்களில் - எழுத்தாளர்களின் பெயர்கள் இப்போது ஞாபகத்தில் இல்லாவிட்டாலும் 'சாவுக்கே சவால்', உண்மை மனிதனின் கதை, 'தாராஸ் புலபா' போன்ற நாவல்கள் முக்கியமானவை. இவைதவிர பிறமொழி நாவல்களில் 'அந்நியன்', 'சம்ஸ்காரா' ..... இப்படியாக அதிகளவில் நாவல்களையும் சிறுகதைகளையும் வாசித்திருக்கிறேன். அதைத்தவிர படைப்பிலக்கியங்கள் என்பதற்கப்பால் பொது விடயங்களில் வந்த நூல்கள் கூட என்னைப் பாதித்திருக்கின்றன.

போரின் விலையைப் பற்றி 'நீ' பேசுகிறாய்!
அமைதியீழ்ந்த இத்தீவில்
நாங்கள் கேட்க வேண்டிய அக்கேள்வியையும்
நீயே கேட்கிறாய்.
நீயே பதிலும் சொல்கிறாய்.

அமைதிக்காக நீ நுழைத்த பாதைகளின்
வரைபடங்கள் பற்றி நாமறிவோம்.
அமைதியை ஆக்கும் கருத்தியல்
தெளிவாகவுள்ளது.

சாக மறுப்பின் கும்பீடு.
கும்பீட மறுப்பின் குறுகு.
குறுகு மறுப்பின் குனி.
குனிய மறுப்பின் அடங்கு.
அடங்கு மறுப்பின் சா.
அமைதி வரும்!

அடக்குபவர்க்குப் பால் கொடு
பாலைக் குடித்தவன்
முலையைக் கடிப்பான்
யோனியைத் தீன்பான்
சாத்தீகச் சிலைகளின் கீழே
சடலங்கள் வீர்ப்பான்.

போரின் விலையைப்பற்றி எங்களுக்கே
வீடுகிறாய் சரடு.

தேவஅபிரா

போர் மரணத்தின் வார்த்தை
மரணமோ வீடுதலையின் வார்த்தையல்ல
அதையும் நாமறிவோம்.

'அமைதி' உன்னால் எல்லா மொழிகளிலும்
அழிந்த வார்த்தை!

அமைதி பொங்கி வெடிக்கிறது
அமைதி கொழுந்துவிட்டெரிகிறது.

ஆடி அடங்கிய ஆழியின் கரையில்
அமைதியின் விலையையும்
நாங்களே கீழாணிப்போம்

செருவேராவின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் இவையெல்லாம் உண்மையில் வெவ்வேறு உலகங்கள்தான்.

இவற்றினுடாக நான் என்ன கூற வருகிறேன் என்றால், பல்துறை வாசிப்பனுபவங்கள் என்பது படைப்பாளிக் குழுக்கியமானது. என்னுடைய வாழ்க்கையைப் பொறுத்தவரையில்; என்னுடைய ஏழாவது எட்டாவது வயதிலிருந்து மிக அண்மைக்காலம் வரையில் நாவல்கள், இலக்கியங்கள் என்பவற்றோடு அதிகளவிடான பல்துறை சார்ந்த நூல்களைப் படித்த அனுபவங்கள் என்னையொரு நல்ல வாசகனாக இனங்காட்டுமென நம்புகிறேன்.

நெருக்கடிமிருந்த சூழ்நிலையில் இயங்கிவந்த அறிவோர் கூடலின் அங்கத்தவர்களில் ஒருவர் என்றவகையில் அதன் முக்கியத்துவத்தை எவ்வாறு உணர்கிறீர்கள்?

அறிவோர்கூடல் என்ற அமைப்பு ஓரளவுக்கு போர்ச்சுழல் நெருக்கடியான காலகட்டங்களில் பருத்தித்துறையில் ஒழுங்காகவும், துடிப்பாகவும், இயங்கிய ஓர் அமைப்பு. பெரும்பாலும் இரண்டு கிழமைகளுக்கு ஒரு தடவை அதன் அங்கத்தவர்களும், அதில் அக்கறையுள்ளவர்களும், ஓரளவு இலக்கிய அக்கறையுள்ளவர்களும், சமூகத்தை அவதானிப்பவர் என்று கூறப்படுபவர்களும், ஒவ்வொரு வீடுகளில் சந்திப்புக்களை நிகழ்த்தினோம். குறிப்பாக டொக்டர் முருகானந்தனின் வீடுதான் அதற்குரிய மத்திய களமாக இருந்தது. பெரும்பாலான சந்திப்புக்கள் அங்கே நிகழ்ந்தது. அதைவிட குலசிங்கம், ரகுவரன் ஆகியோர் இதில் முக்கியமாக இருந்தார்கள். எங்களுடைய சிறியண்ணா வீட்டில் பாலகப்பிரமணியம் மாஸ்டர் வீட்டில், சிவநேசன் வீட்டில், ரகுவரன் வீட்டில் இவ்வாறு பல வீடுகளில் சந்தித்திருக்கிறோம். இப்படிச் சந்திக்கின்ற இந்தச் சந்தர்ப்பங்களில் இலக்கியம் மட்டுமல்ல எங்கள் முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது. பெரும்பாலான விடயங்கள் இலக்கியத்தை மையமாகக் கொண்டிருந்தாலும் சமூகத்தைப் பாதிக்கின்ற மற்றைய அறிவியல்துறைகள் பற்றிய விடயங்களும் அறிவோர் கூடலில் கலந்துரையாடல்களில் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது.

இன்றென்ற யாழ்ப்பாணத்தில் சரியாக அறிமுகமாகாத காலங்களில் அமெரிக்காவிலிருந்து வந்திருந்த ஒரு பல்கலைக்கழக மாணவன் இன்றென்ற, ஈமெயில் பற்றிய தகவல்களை எங்களுக்கு முதன் முதலாக அங்குதான் வழங்கியிருந்தார். இவ்வாறு இலக்கியத்துக்கு அப்பால் ஓர் அறிவியல் ரீதியான பிரக்ஞை பூர்வமான விடயங்களுடன் வறண்ட ஒரு போர்க்காலச் சூழலில் கலந்துரையாடுகின்ற சந்தர்ப்பத்தை அறிவோர் கூடல் தந்தது. அறிவோர் கூடல் அந்த நேரத்தில் ஒருவகையில் வடமராட்சியில் இருந்த இலக்கியவாதிகளையும் ஓரளவு அதனைச் சார்ந்த மற்றைய அறிவுத் துறையினரையும் ஓரளவு துடிப்புடனும், பல்வேறு விடயங்களை அறிய வேண்டுமென்ற ஆர்வமுடைய வர்களாகவும் வைத்திருந்தது.

இந்த கால கட்டங்களில்தான் எங்களுடைய அறிவோர்

கூடலில் ஓர் அங்கத்தவராகவும், ஒரு நண்பராகவும் இருந்த நெல்லை க. பேரன் தனது குடும்பத்தினருடன் அகால மரணமாகியிருந்தார். அறிவோர் கூடல் சந்திப்பில் அவர் பங்குபற்றி விட்டுச் சென்ற அன்றைய இரவில் ஷெல் தாக்குதலினால் அகாலமரணமடைந்தார். அந்த அகாலமரணம் அறிவோர் கூடல் நண்பர்களையும் மிகவும் பாதித்திருந்தது. அவ்வாறான பாதிப்புகளால் பல படைப்பு முயற்சிகள் நடந்திருக்கிறார்களென்று சொல்லலாம். நெல்லை க. பேரனுக்காக அறிவோர் கூடல் ஓர் அஞ்சலிப் பிரசுரத்தையும் வெளியிட்டிருந்தது. அவ்வஞ்சலிப் பிரசுரத்தை நான்தான் எழுதியிருந்தேன். இவ்வாறு அறிவோர் கூடல் அந்த வறண்ட சூழ்நிலையில், நெருக்கடியான சூழ்நிலையில் ஓர் இலக்கிய இயக்கமாக அறிவோர் கூடல் நிகழ்ந்தது. என்னைப் பொறுத்தவரை நான் மூன்று நான்கு சந்திப்புக்களில் பிரதானமான உரைஞனாகப் பங்கு பற்றியிருக்கிறேன். ஒன்று உலகத்தரமான சினிமாக்களைப் பற்றிய சந்திப்பரங்கில் நான் உரையாற்றியிருக்கிறேன். கவிதை என்றால் என்ன? தமிழ்க் கவிதையின் பிரதான போக்குகள் என்பது இன்னொரு சந்திப்பில் பேசியிருக்கிறேன். மேலும் நாவல்களைப்பற்றிய உரையொன்றையும் நிகழ்த்தியிருக்கிறேன். இவையெல்லாம் எனது ஞாபகத்திலுள்ள விடயங்களாகும். ஒரு வறண்ட சூழ்நிலையில் அறிவோர் கூடல் என்பது இயங்குகின்ற ஓர் இயக்கமாக இருந்து சாதித்திருக்கின்றது என்று கூறலாம்.

நல்ல சினிமா இரசனையை எவ்விதம் எய்த முடிந்தது?

நான் யாழ்ப்பாணத்தில் மாணவனாக இருந்த காலத்தில் தமிழ்த்திரைப்படங்களைப் பார்ப்பதே அபூர்வமாக இருந்தது. என்னுடைய 19,20 வயது வரை நான் பார்த்த தமிழ்த்திரைப்படங்களை எண்ணிச் சொல்லி விடலாம். அதன் பின்பு நான் பல்கலைக்கழக மாணவனாகக் கொழும்புக்கு சென்ற காலங்களில் முதலில் படிப்பில் கழிந்தாலும் பிறகு கொழும்பில் தொழில் புரிந்த காலத்தில் நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருந்தது போல் கொழும்பு இலக்கிய நண்பர் கழகத்தில் இருந்த காலங்களில் திரைப்பட விழாக்களைப் பார்க்கின்ற பழக்கம் நண்பர்களால் ஏற்பட்டது. திரைப்பட விழாக்களைப் பார்த்த போதுதான் நல்ல திரைப்படங்களைப் பற்றிய பரிச்சயம் முதன் முதலில் எனக்கேற்பட்டது. இந்திய, போலந்து, ஜேர்மன், திரைப்பட விழாக்களில் திரையிடப்பட்ட படங்களைப் பார்த்தபோதுதான் தமிழ் திரைப்படங்களிலும் பார்க்க வித்தியாசமான கலைத்துவமான நல்ல திரைப்படங்களைப் பார்க்கின்ற வாய்ப்பு கிடைத்தது. எனக்கு நல்ல ஞாபகம் இருக்கிறது. நானும் எனது அறை நண்பனாகவிருந்த ஸ்ரீதரசர்மாவும் 'நீலவானம்' என்ற திரைப்படத்தின் முதல் நாள் காட்சியைப் பார்ப்பதற்கான இரசிகமகா சனங்களுடன் கியூவில் நின்று அடிபட்டு அந்த திரைப்படத்தை பார்த்து ரசித்தோம். அந்த நிலையிலிருந்து மீண்டு இந்த நல்ல திரைப்படங்களைப் பற்றி இரசனையை எனக்கு ஏற்படுத்தியது கொழும்பு இலக்கிய நண்பர் கழக காலத்தில் பார்த்த நல்ல திரைப்படங்களும், அவற்றைப்பற்றி கழகத்தில் நிகழ்ந்த விமர்சனக் கலந்துரையாடல்களும் தான். அதன் பின் கொழும்பில் நாங்கள் இருந்த காலத்தில் திரைப்பட விழாக்களில் மட்டுமல்லாமல் வயனல் வென்ற திரைப்பட சங்கத்தில் நானும் காலஞ்சென்ற காவலூர் சிவபாலனும் அங்கத்தவர்களாக இருந்தோம். அதிலே ஒருவர் அங்கத்தவராக இருந்தால் இருவர் படம் பார்க்கலாம். நாங்கள் இருவரும் சேர்ந்து சிவபாலனின் பெயரை அங்கத்தவராக பதிவு செய்து படங்களைப் பார்த்து வந்தோம். அங்கே உலகத்தரமான வித்தியாசமான நல்ல திரைப்படங்கள்தான் திரையிடுவார்கள்.

இருவாரங்களுக்குக் கொரு முறை திரையிடுவார்கள் என நினைக்கிறேன். அப்படியாக நல்ல திரைப்படங்களைப் பற்றிய பரிச்சயம் எனக்கேற்பட்டது. அந்த அருட்டுணர்வோடுதான் யாழ்ப்பாணத்தில் தொடங்கிய திரைப்பட வட்டத்தில் நானும் அங்கத்தவனாக இருந்தேன்.

ஏ.ஜே. கனகரட்னா தலைமையில் யாழ் - திரைப்பட வட்டம் என்றொரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி பிரான்சிய நட்புறவு சங்கத்தின் அனுசரணையுடன் நல்ல திரைப்படங்களை 16MM திரையில் நாங்களும் பார்த்து, திரைப்பட ஆர்வலர்களுக்கும் அறிமுகப்படுத்தினோம். இதன் தொடர்ச்சியாகத் திரைப்பட வட்டம் இப்போதும் யாழ். பல்கலைக்கழக புறநிலப்படிப்புகள் அலகுடன் இணைந்து நல்ல திரைப்படங்களை வாராவாரம் பார்க்கின்ற ஒரு வசதியை ஏற்படுத்தியிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறாக நான் நல்ல திரைப்படங்களுக்குப் பரிச்சயமான காலத்தில் உலகப்புகழ்பெற்ற நெறியாளர்களின் திரைப்படங்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். சத்யஜித்ரே, அடூர் கோபால கிருஷ்ணன், ஷியாம்பெனகல், லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸ், சிறிகுணசிங்க, செம்பொன் உஸ்மான், அக்கிரோ குருஷேவா, பெலினி அசன்ரைன் இப்படி இன்னும் பலருடைய படங்களைப்பார்த்த அனுபவங்கள் உண்மையில் மகத்தான அனுபவங்கள். என் வாழ்வில் மறக்க முடியாத சில படங்கள் நினைவுக்கு வருகின்றன. Postal Money Order, Romio Juliet, In Darkness, Fisrt Love, Rapture (தமிழில் பேரின்பம் என்று சொல்லலாம்) Seven Somuroy, Two Men In The City போன்ற படங்களைக் குறிப்பிடலாம். இப்படங்கள் வாழ்விலே நல்ல திரைப்படங்களைப் பற்றிய, கலைத்துவமான, பிடிப்பை ஏற்படுத்துகின்ற, உணர்ச்சி வசப்பட வைக்கின்ற, புதிதாகச் சிந்திக்கத் தூண்டுகின்ற பிரக்ஞையை எனக்கு ஏற்படுத்தின. இன்னுமொன்று வாழ்வின் சில போக்குகள், எத்தனையோ விதமான வாழ்ப்பனுபவங்களைப் பெறுகின்ற அதனோடு கலந்தனுபவிக்கின்ற வாய்ப்பை எனக்கேற்படுத்தி எனது கலை வாழ்வைச் செழுமைப்படுத்தின என்று கூறுவேன்.

சிங்கள திரைப்பட அனுபவங்களும் முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டியவை லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸ், சிறிகுணசிங்க, ஐ.டி.எல் பெரேரா ஆகியோரது படங்களைப் பார்த்திருக்கின்றேன். குறிப்பாக லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸின் அந்தக் காலத்தில் வந்த எல்லாப்படங்களையுமே பாத்திருக்கிறேன் என்று சொல்லலாம். சிறிகுணசிங்கின் "சப்த சமுத்திர" என்ற அருமையான திரைப்படத்தை பார்த்திருக்கிறேன். இந்த வகையில் சிங்களத் திரைப்படங்கள் கூட அந்தக் காலத்தில் எனது இரசனையை வழிப்படுத்தின எனக் கூறலாம்.

அந்தக்காலத்தில் எமது நண்பர்களான தில்லைக்கூத்தனும் மாவைநித்தியானந்தனும் லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸை மல்லிகைக்காக பேட்டி கண்டார்கள். அந்தப் பேட்டியிலே அவர் சொன்ன இரு கருத்தை இந்த இடத்தில் குறிப்பிடலாம் என நினைக்கிறேன். "இருபத்தைந்து வருட தமிழ்த்திரைப்பட சரித்திரத்தில் ஒரு நல்ல படத்தைக் கூடக் காண முடியவில்லை. ஜெயகாந்தனின் 'உன்னைப் போல் ஒருவன்' என்ற ஒரேயொரு திரைப்படத்தை தவிர வேறு ஒரு நல்ல திரைப்படத்தையும் பார்க்க முடியவில்லை. சங்கீதத்திலும், சிற்பத்திலும் உன்னத நிலையை அடைந்த தமிழர்களின் இந்தப்பக்கம் வறண்டிருப்பதை காண எனக்கு வருத்தமா இருக்கிறது" லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸின் இந்தக்கருத்து இப்போதைய நிலையில் அவ்வளவாகப் பொருந்தாதாயினும் அன்றைய நிலையில் சிங்களத்திரைப்படங்களும் என்

எழுத்தவத்தவிர உங்களுக்கு ஈடுபாடுள்ள வேறுகலைகள் பற்றி...

நான் அடிப்படையில் ஓர் எழுத்தாளன், இலக்கியவாதி. அதற்கப்பால் கலை என்று வருகின்றபோது எல்லாக்கலைகளினதும் அடிப்படை ஒன்றையென்று எனது பட்டறிவு மூலமாக நான் அறிந்திருக்கிறேன். அழகுலயிப்புக்கள் உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகள் அல்லது உணர்ச்சி ஒன்றிப்பு என்ற ரீதியில் எல்லாக்கலைகளினதும் அடிப்படை ஒன்றாகத்தானிருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். என்னுடைய வாசிப்பு அனுபவங்களிலிருந்து அதனை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். அந்தவகையில் ஒரு நல்ல கலைஞன் அல்லது எழுத்

ஒரு நல்ல கலைஞன் அல்லது எழுத்தாளன் என்பவன் மற்றக் கலைகளில் ஈடுபாடுள்ளவனாக, பரிச்சயமுள்ளவனாக இருக்க வேண்டுமென நாங்கள் நம்புகிறோம். அந்தக் காலத்திலேயே இயல்பாகவே சங்கீதத்தில் எனக் கொரு நாட்டம் இருந்தது. நான் மாணவனாக இருந்த காலத்தில் சங்கீதம் படிக்க வேண்டுமென்று மிக

வும் ஆசைப்பட்டேன். ஆனால் அதற்கான வசதி எனக்குக்கிடைக்கவில்லை. ஓவியங்களைப் பொறுத்தவரை ஓர் ஓவிய இரசிகனாகவே நானிருந்தேன். எவ்வளவோ முயன்று பார்த்தும் ஓவியங்கள் வரைவதென்பது எனக்கு கைவரவில்லை. எனவே நான் ஓர் ஓவிய இரசிகனாகவே இன்றுமிருக்கிறேன். குறிப்பாக நவீன ஓவியங்கள். நவீன ஓவியம் என்பது எங்களுக்கு அறிமுகமான காலங்களில் ஒருவருக்கும் விளங்கவில்லை என்ற கருத்து நிலவியது. அப்போது அதைப்பற்றிய தகவல், கட்டுரைகள் என்பவற்றைப் படித்தும் கொழும்பில் நடந்த ஓவியக் கண்காட்சிகளைப் பார்த்தும் இதுபற்றிய இரசனையை வளர்த்துக்கொண்டேன், குறிப்பாகக் கொழும்பில் இருந்த காலங்களில்தான் இதிலொரு ஈடுபாடு வந்ததாகச் சொல்லலாம். அங்கே ஓவியக்கண்காட்சிகளை நாங்கள் பார்த்தோம். குறிப்பாடு நம்நாட்டு, பிறநாட்டு ஓவியர்களின் ஓவியங்களுடன் புகைப்படக் கண்காட்சிகளையும் நாங்கள் பார்த்தோம். இதனாலே நல்ல ஓவியங்களை ரசிக்கின்ற அல்லது ரசிக்கமுனைகின்ற ஒருபக்குவம் எங்களுக்கு ஏற்பட்டது. நான் ஓர் ஓவியக் கண்காட்சியைப் பார்த்து அதைப்பற்றிய கட்டுரை ஒன்றை மல்லிகையில் எழுதியதாக ஞாபகம்.

எம்.டி. ராமநாதன், மதுரைசோமு ஆகிய சங்கீதக்கலைஞர்களில் எனக்கு ஈடுபாடு இருந்தது. அதிலும் எனக்கு மிகவும் பிடித்த ஆதர்சக்கலைஞராக மதுரை சோமுவைக்கூறலாம். பின்னர் நண்பர்களேடன் சங்கீதம்

பற்றிப் பேசியதால் ஹிந்துஸ்தானி சங்கீதத்திலும் ஓர் அறிமுகம் அல்லது பரிச்சயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது எனக்கூறலாம். குறிப்பாக பர்வீனா சுல்தானா என்ற பெயர் எனக்கு பரிச்சயமாகியுள்ளது. இவ்வாறு ஓவியம், சங்கீதம், சிற்பம் போன்ற எல்லாமே அடிப்படையில் ஓர் உணர்வு வெளிப்பாடு என்றவகையில் இலக்கியவாதி என்பதற்கப்பால் இக்கலைகளிலும் எனக்கோர் ஈடுபாட்டிருக்கிறது.

நீங்கள் இளைஞராக எழுத்துத் துறையில் கால் பதித்திருந்த சூழல், இங்கு இடது, வலது என படைப்பாளிகள், விமர்சகர்கள் பிரிந்திருந்தார்கள் - இதில் நீங்கள் எதுவாக இருந்தீர்கள்?

நாங்கள் இளைஞர்களாக - எழுதிய காலத்தில் எந்தவொரு சமூக அக்கறையுள்ள படைப்பாளிகளுக்கோ, இளைஞர்களுக்கோ இருக்க வேண்டிய அநீதிகளைக் கண்டு கொதிக்கின்ற இயல்பு எங்களுக்கும் இருந்ததுதான். நான் சிறுவயதிலிருந்தே சாதி வேற்றுமைகளை எதிர்த்தவன். என்னுடைய பாலியப் பருவத்து நண்பர்களிற்பலர் வெவ்வேறு சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களாகத் தானிருந்திருக்கிறார்கள். இளம் வயதிலேயே இந்த சமூக அநீதிகளுக்கெதிரான மனப்பக்குவம் எனக்கேற்பட்டிருந்தது. ஆகவே நான் படைப்பாளியாக வந்த காலத்திலும் இந்த சமூக அநீதிகளுக்கெதிரான போராட்டங்கள் முனைப்புப் பெற்றிருந்தன. அந்தக்காலத்தில் இயல்பாகவே நானும் அதற்கெதிரான மனவுணர்வினைக் கொண்டிருந்தேன். பொதுவுடைமைக் கட்சியின் அங்கத்தவராக ஆகலாமோ என்று கூட நான் நினைத்திருந்தேன். ஆனால் இந்தப் பொதுவுடைமைக் கட்சியிலிருந்த இலக்கியவாதிகள், அதில்மேலாதிக்கம் செலுத்தியவர்கள் நல்ல படைப்புகள் என்று தூக்கிக் காட்டிய படைப்புகளில் எனக்கு நம்பிக்கையில்லாமல் போனதால் ஒரு படைப்பாளி என்ற ரீதியில் கொம்யூனிஸ்ட் பார்ட்டியில் சேர்வதில் எனக்கொரு தயக்கம் இருந்தது. நான் இடதுசாரி, வலதுசாரி என்று பார்க்காவிட்டாலும் எல்லோருடனும் சமமாகப் பழகுகின்ற நான் ஒருபக்கத்து சார்பு அதாவது இடது பக்கத்து ஆள்களுடன் கூடுதலாகப் பழகியதாலே வலது பக்கத்தைச் சார்ந்த ஒரு முக்கியமான மூத்த படைப்பாளி என்னை கடிந்து கொண்டது ஞாபகமிருக்கிறது. ஆனால், நாங்கள் படைப்புத் தளத்தில் இந்த இடதுசாரிகளுடன் நிற்கவில்லை. இதனால் எங்களை பிற்போக்குவாதிகள் என்றும் சமூக அநீதிகளுக்கு எதிராக எழுதாதவர்கள் என்றும் கூறுமளவிற்கு இருந்தது. நாங்கள் உண்மையை நேசித்தோம். உண்மையில் நாங்கள் உணர்ந்தவற்றை எழுதினோம். உண்மையின் பக்கமும் உணர்வுகளின் பக்கமும் நாங்கள் நின்றுருந்தோம். இத்தகைய காரணங்களினால்தான் இந்த இடது, வலது அவைகளுக்குள் நாங்கள் அகப்படாமலிருந்ததாக நம்புகிறோம்.

தொடர்ந்து தமிழ்மொழியைக் கற்பித்து வருபவர் என்ற அடிப்படையில் மாணவர்களின் தமிழ் மொழியறிவு எந்த நிலையிலுள்ளது?

நான் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றத் தொடங்கிய காலங்களில் இருந்து உயர்தர வகுப்புகளில் தமிழையும் பொருளியலையும் கற்பித்து வருகிறேன். அண்மைக்காலங்களில் பொருளியல் பாடத்தைவிட்டு தமிழை மட்டுமே கற்பித்து வருகிறேன். பெருமளவு உயர்தர வகுப்புகளுக்கே கற்பித்து வருகிறேன். அந்த அனுபவங்களிலிருந்து இன்றுள்ள பெருமளவான மாணவர்கள் கமிமைக் கையாளும் விகக்கைபிட்டு கதை அல்லது சுவையுள்ள

சந்தோசப்பட முடியாது. மொழி என்பது ஒரு கருத்துவெளிப்பாட்டு சாதனம் என்றவகையில் இவ்வளவு காலமும் கற்றுக்கூட பெருமளவு மாணவர்கள் தங்களுடைய கருத்தை செம்மையாக வெளிப்படுத்தத் தெரியாமல் இருக்கின்றார்கள். எழுவாய் எங்கேயோ இருக்க பயனிலை எங்கேயோ இருக்கும். வசனங்கள் நீண்டு நீண்டுபோய் கருத்துத் தெளிவில்லாமல் எழுதுகின்ற குறைபாடுகளை நான் அதிகளவிலான மாணவர்களில் காண்கிறேன். என்றாலும் கூட ஒளிபடைத்த சில மாணவர்கள் வருவார்கள். அவர்களுக்கு நாங்கள் கற்பிப்பது என்பதைவிட அவர்களிடமிருந்தே நாங்கள் கற்கக்கூடிய விதங்களில் சில மாணவர்கள் வந்து சேருவார்கள். அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் கற்பித்தல் என்பது மிகச்சந்தோசகரமான அனுபவமாக இருக்கும். முடிவாகச் சொல்லப்போனால் பெரும்பாலான தமிழ் மாணவர்களின் தமிழ்மொழிக் கையாளல் என்பது நம்பிக்கையளிப்பதாயில்லை. இதற்கு பல காரணங்களைக் கூறலாம். ஆரம்ப வகுப்புகளில் தமிழ் கற்பிப்பதில் சரியான கவனம் எடுப்பதில்லை என்பது முதலாவது காரணமாகும்.

அன்றைய காலங்களில் பாடப்புத்தகங்கள், உபபாடப் புத்தகங்கள், எவ்வளவோ பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், நூல் நிலையப்புத்தகங்கள் என்று நாங்கள் படித்துக் கொண்டிருந்தோம். ஆனால் இன்றைய மாணவர்கள் அரசாங்கத்தால் இலவசமாக வழங்கப்படும் புத்தகங்களைக் கூட முழுமையாகப் படிப்பதில்லை. பாடசாலைகளிலும் தனியார் கல்வி நிலையங்களிலும் வழங்கப்படும் குறிப்புக்களை மட்டும் வாசிக்கிறார்கள். இதனால்தான் இந்தமாணவர்களின் மொழிக் கையாளலை என்பது குறைபாடுடையதாக இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன்.

நீங்கள் ஓர் ஆசிரியர் என்றவகையில் இன்று நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வரும் புதிய கல்வித்திட்டம் நம்பிக்கையளிப்பதாக உள்ளதா?

ஆசிரியன் என்றவகையில் என்னுடைய அவதானிப்புகளை, அனுபவங்களைக்கொண்டு பார்க்கின்றபோது இந்தப் புதிய கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் அவ்வளவு நம்பிக்கை தருவதாயில்லை. பல கல்வியியலாளர்களும் நிர்வாக மையங்களும் புதிய கல்வித்திட்டம் ஒளிமயமான விழிப்புணர்வுள்ள சமுதாயத்தை உருவாக்குமென்று சொல்கிறார்கள். என்னுடைய பாடசாலை அனுபவங்களை வைத்துப் பார்க்கும்போது இது அவ்வளவு சரியான கருத்தில்லை என நான் நம்புகிறேன்.

ஏனென்றால் இந்தப் புதிய கணிப்பீட்டு முறைகள் ஆசிரியர் மாணவர்களிடையே கற்பித்தல் - கற்றல் தொடர்பான ஊடாட்டங்களுக்கான நேரத்தைக் குறைத்து விடுகின்றன. பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் கணிப்பீட்டு தொடர்பான நிர்வாகச் செயற்பாடுகளிலும் அதற்கான பதிவுகளிலுமே அதிகளவு நேரத்தை செலவிடுவதனால் மாணவர்கள் ஆசிரியர்களிடையே ஊடாட்டம் குறைகிறது. ஆசிரியர்களும் தம்தம் இஷ்டம் போல இயங்குவதாகப் படுகிறது. இது ஏற்கெனவே அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட காலத்தில் ஒரு பெரியவர் சொன்ன வாக்கியந்தான் என் நினைவுக்கு வருகிறது. "புதிய கல்வித்திட்டம் எதிர்காலத்தில் மாணவர்களைப் பெருங்கொள்ளையர்களாக மாற்றும்" என்றே அவர் சொன்னார். அதைத்தான் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்புதிய கல்விச் சீர்திருத்தத்தில் ஒருசில நல்ல அம்சங்கள் இருந்தாலும் நடைமுறைப்படுத்துவதிலுள்ள பிரச்சினைகளால் அந்த நல்ல

வாழ்க்கை பற்றிய உங்கள் புரிதல்தான் என்ன?

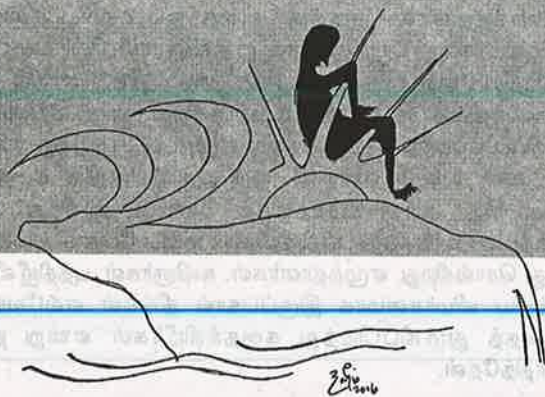
நான் எழுதிய ஆரம்பகாலத்தில் என்னுள் கிளர்ந்து நின்ற கேள்வி அல்லது இன்னொரு விதமாகச் சொன்னால் தேடல் மிகுந்த இளைஞனாக இருந்தகாலங்களில் என்னில் கிளர்ந்து நின்ற கேள்வி 'இந்த வாழ்க்கையின் அர்த்தம்தான் என்ன?' வாழ்க்கையின் அர்த்தத்தைத் தேடுகின்ற முனைப்பில்தான் என்னுடைய வாசக செயற்பாடும், எழுத்துச் செயற்பாடும் இருந்திருக்குமென்று நம்புகிறேன். என்னுடைய படைப்புக்களின் மையமாக வாழ்க்கையின் அர்த்தம்தான் என்ன? என்ற தேடல்தான் ஊடாடியிருந்ததாக நான் நம்புகிறேன். அப்படித் தேடிய என் எழுத்துக்களில் என்னுடைய வாழ்க்கை நோக்கு வெளிவந்திருக்குமோவென்று என்னால் உணர முடியவில்லை. ஆனால் இப்போது நான் இவ்வாறு சொல்ல முடியும். நான் எப்படியிருக்க வேண்டும் என்று என்னை ஒருவர் கேட்டால் நான் அவருக்குக் கூறக்கூடிய பதில் - இயல்பாக இருங்கள் என்பதுதான். வாழ்க்கையில் இயல்பாக இருப்பீர்களானால் அதுதான் வாழ்க்கையின் அர்த்தமாக இருக்குமென நான் நம்புகிறேன். இதற்கு உதாரணமாக நான் ஒரு நாவலைக் குறிப்பிடலாம். "தாராஸ்புல்பா" எனும் போர் செய்கிற போர் வெறி பிடித்த ஓர் இனக்குழுவைப் பற்றிய

ரஷ்ய நாவல். அதில் தயவு தாட்சண்யமில்லாத போர்க்கொடுமைகள் எல்லாம் அந்நாவலில் வரும். ஆனால் அதுவொரு உன்னத இலக்கியமாக மதிக்கப்படுகிறது. அது அந்த மக்களின் வாழ்வை இயல்பாகவே வெளிக்காட்டி உள்ளது. வாழ்க்கையின் அழகும், மலர்ச்சியும், அர்த்தமும், சந்தோசமும், துக்கமும் இயல்பாக இருத்தல்தான் என நான் நம்புவதால் அதுவே எனது வாழ்வின் நோக்காகவும் உள்ளது. இதுதான் வாழ்க்கையென நம்புவதால் இயல்பாக இருப்பதுதான் என்னுடைய வாழ்க்கையின் நோக்காக இருக்குமென்று நம்புகிறேன்.

இனிவரும் காலங்களில் உங்கள் படைப்பாக்க முயற்சிகள் எவ்வாறிருக்கும்?

என்னுடைய எதிர்கால வாழ்வில் பெரிதாக ஏதும் படைப்புக்கள் செய்யும் திட்டம் எனக்குக்கிடையாது. நான் எழுதிய கவிதைகளில் சிலவற்றைத் தெரிந்தெடுத்து தொகுப்பாக்கும் எண்ணமும் எனக்குண்டு. மேலும் எனக்கு வந்த இலக்கியக் கடிதங்களை, எனது தீவிர வாசிப்பின்போது எழுதப்பட்ட குறிப்புக்களைக்கூட நூலுருவாக்கலாம் எனவும் நினைக்கிறேன். இது தவிர பெரிதாக வேறு ஏதும் திட்டங்கள் இல்லை.

ஆயிரத்தோராவது வேதனையின் காலை!

நீ
என்னை அழகுபடுத்த விரும்புகிறாய்
அன்று காலை
எனது ஆடைகளை இழுத்துக் கீழ்த்த பின்னர்
என்னை அழகுபடுத்த விரும்புகிறாய்.

அழகு கொஞ்சமும் குறையவில்லை
வேதனையின் காலை வீடியும் போது
துசுகளில்லை
ஊத்தையுமில்லை.

இரவிலுடைய கறுப்புத் தலையணையில்
படுத்தெழும்பினாலும்
காலையின் முகத்தை
கழுவத்தேவையில்லை.

ஆயிரம் மனிதர்களுக்கு
ஆயிரம் காலை
எனது காலை

ஆயிரத்தோராவது வேதனையின் காலை! ஆவணச் சுவடிகள்

உனது காலையின் உணவிலும்
உனது காலையின் குளிப்பிலும்
உனது காலையின் படுக்கையிலும்
உனது கலாசாரத்திலும் பழகி
எனது பிள்ளை வளர்ந்துவீடும்
என்பதற்காக
நமக்குக் குழந்தை வேண்டாம்.

மேலிருந்து யாரோ
மேகத்தைச் சாப்பிடுகிறார்கள்
எனது குழந்தையும் அங்கிருந்துதான் வரும்
மடியலமர்த்தி மேகத்தை ஊட்டுங்கள்.

பூமியில் நடக்கும்
மனிதர்களின் பாதங்களில்
பட்டபடியிருக்கும் மண் துகள்களால்
இன்னொரு பூமி செய்திட முடியாது.

நல்ல மனைவியின் மடியலமர
நான் நடந்த தூரம்
பூமி செய்திடப் போதுமானது.

இப்போது என் பூமியில்
எல்லாமிருப்பதாகக் கூறவில்லை;
மரமிருந்தால் செடியிருக்காது
செடியிருந்தால் காய் இருக்காது

நல்ல மழை நாட்களில்தான்
வகை வகையான மரங்கள் நட வேண்டும் நான்.

திருமணம் என்பது

1. நதியில் குளித்தல்
2. குட்டையில் குளித்தல்

சீலர் எல்லாம் நீர்தான் என்கிறார்கள்.

சமூகமோ கலாசார ரீதியாக பின்தங்கிப்போய் மந்த புத்தியுடன் தேங்கிக் கிடக்கிறது. வணிக சினிமா, தொலைக்காட்சி என்று சமூகத்தின் மனதைக் கட்டமைக்கும் கேலிக்கூத்தை காண அவரது மனது கொதிக்கிறது. அவருள் இருக்கும் கலைஞன் அதற்கு எதிராக இயங்காமல் வேறு வழியில்லை என்ற நிலைக்கு தள்ளப்படுகிறான். ஜே. ஜே. யும் அதன் தொடர்ச்சியான அவர் எழுத்துக்களும் இந்த சமூகத்தை இடித்து உரையாடலுக்கு இழுக்கும் முயற்சியிலேயே கழிந்து போய்விட்டன. இந்தச் செயற்பாட்டில் அவருள் இருந்த கலைஞனும், ஆராய்ச்சியாளனும், சிந்தனையாளனும் ஒன்றிணைந்து செயற்படுகிறார்கள்.

எஸ்.கே. விக்கினேஸ்வரன்

சு.ரா. என்கிற கலைஞனின் முத்திரை!

1
சுந்தர ராமசாமி அவர்களின் பெயரை நான் அவரது 'அக்கரைச் சீமையில்' தொகுப்பினூடாக 1978-ல்தான் முதலில் அறிந்து கொண்டேன். அதில்வரும் நாயுடு பாத்ரத்தின் முகம் இன்னும் எனது மனதில் தோன்றிக் கொண்டேயிருக்கிறது. சுந்தர ராமசாமி அந்தக்கதையை 'என் கண்களில் நீர் மல்கியது' என்று முடித்திருந்தார். உண்மையில் கதையை முடித்த போது நான் கண்ணீர் விட்டே அழுதுவிட்டேன். அப்போது க.பொ.த. உயர்தர வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். எங்கள் பாடசாலை நூல் நிலையத்தில் இருந்து எடுத்த பிரதி அது. அந்த தொகுப்பு பிறகு எங்கள் வகுப்பில் எல்லோராலும் மாறி மாறிப் படிக்கப்பட்டது. அதன்பின்னர் பிரசாதம், ஒரு புளிய மரத்தின் கதை, இவ்வளவோடு சுந்தர ராமசாமியின் எழுத்துகளுடனான தொடர்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. ஆயினும், இந்த மூன்றும் மனதிலே அவரைப்பற்றி ஏற்படுத்தியிருந்த பாதிப்பு, அந்தப் பெயரை மறக்க முடியாத ஒரு பெயராக ஆக்கிவிட்டிருந்தது.

அதன்பிறகு கிட்டத்தட்ட 4 அல்லது 5 வருடங்களுக்குப் பிறகுதான் அவரது பல்லக்குத் தூக்கிகள், ஜே.ஜே. சில குறிப்புகள் இரண்டையும் படிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இந்த இரண்டுமே எனது மனதில் பதிந்து போயிருந்த சுந்தர ராமசாமியை முழுக்க முழுக்க அந்நியமான ஒருவராகவே வெளிப்படுத்தின. முன்னைய மூன்று நூல்களினூடாகவும் நான் கண்ட சுந்தர ராமசாமி தலைகீழாக மாறிப்போய்விட்டார் என்ற உணர்வு எனக்கு ஏற்பட்டது. அவரது மொழியில் இறுக்கமும், சொல்லும் முறையில் மாற்றமும் வந்திருந்த போதும் என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத ஒரு மாற்றமாக அது இருந்தது. சக இலக்கிய நண்பர்களுடன் இது தொடர்பாக நான் விவாதித்தேன். பல்லக்குத் தூக்கிகள் தொகுப்பைக்கூட ஓரளவு ஏற்றுக் கொண்டாலும், ஜே.ஜே.சில குறிப்புகளை உயர்த்திப் பிடிக்க அப்படி என்னதான் இருக்கிறது? ஒரு புளியமரத்தின் கதையின் கால்தூக்கக்கு வராமா இது என்று நான் விவாதித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

அது நாவல் வடிவத்தின் உச்சம். நாவலிற்கு வந்த புதிய வடிவம், அது இது என்று நண்பர்கள் பலர் என்னுடன் விவாதித்தார்கள். எனக்கு அதை ஒப்ப முடியவில்லை. வடிவம் என்று பார்த்தால் ரஷ்ய கவிஞரான லேர்மன் தேவ் எழுதிய 'நம்காலத்து நாயகன்' கூட இந்த மாதிரி ஒரு வடிவத்தில்தான் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பு போன்ற வடிவில் அது எழுதப்பட்டிருந்தது. நாவல் வடிவின் உச்சம் என்றால், ஒரு புளியமரத்தின் கதையை விட இது என்ன உச்சத்தைத் தொட்டு நிற்கிறது? ஒரு மத்தியதர வர்க்கத்து புத்திஜீவியின் மனப் போராட்டங்களை இது சொல்கிறது. எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், புத்திஜீவிகள் பற்றிய விமர்சனமாக இருப்பதால் நீங்கள் எல்லோரும் இதைத் தூக்கிப்பிடித்து கதைக்கிறீர்கள் என்று நான் வாதித்தேன்.

இந்த விவாதங்கள் அவ்வளவாக ஈழத்துச் சூழலில் குடுபிடிக்கவில்லை. அதைவிட முக்கியமான பிரச்சினை இங்கு குடு பிடிக்கத் தொடங்கிவிட்டிருந்தது. என்னைப் பொறுத்தவரை 80 களின் இறுதிப்பகுதி வரையான காலம் அவ்வளவாக இலக்கிய சர்ச்சைக்கு நேரம் ஒதுக்க முடியாத காலமாக ஓடிப்போயிற்று. 90 களின் ஆரம்பத்தில் சரிநிகர் வெளிவரத் தொடங்கியதை அடுத்து திரும்பவும் தீவிர இலக்கியத் தேடலும் வாசிப்பும் வளரத் தொடங்கியது. மீண்டும் சுந்தர ராமசாமி அவர்களின் கதைகளையும், கட்டுரைகளையும் கிடைக்கும் போதெல்லாம் எடுத்து வாசிக்கத் தொடங்கினேன். இந்தக் காலம்தான் சுந்தர ராமசாமி அவர்களை வெறுமனே ஒரு சிறுகதை, நாவலாசிரியராக மட்டுமல்லாமல்; அவரை ஒரு கவிஞராகவும் சிறந்த கட்டுரையாளராகவும் சிறந்த விமர்சகராகவும் அடையாளம் காணவைத்த காலமாகும்.

II

தெ.மு.சி. ரகுநாதன் வெளியிட்ட 'சாந்தி' இதழ் முதல் அண்மையில் வெளிவந்த காலம் 25வது இதழ் வரையான அபலாசஞ்சிகைகளில் எழுபதுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளை

அவர் எழுதியிருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். ஏறக்குறைய அவரது கதைகள் அனைத்தையும் ஒரு தடவையாவது படித்திருக்கிறேன். ஒரு அரைநூற்றாண்டுக்கு மேற்பட்ட காலப்பகுதியில் வெளிவந்த கதைகள் என்ற வகையில் அவற்றில் பலவிதமான வேறுபாடுகளையும் வளர்ச்சிகளையும் காணக்கூடியதாக இருப்பது தவிர்க்க முடியாததே. ஆயினும், அவரது எல்லாக் கதைகளிலுமே நிச்சயமாக 'அவதானிக்கக்கூடிய பொதுப்பண்புகளாக மூன்று விடயங்கள் இருப்பதை எந்த வாசகராலும் இலகுவாக இனங்கண்டு கொள்ள முடியும். ஒன்று அவரது மொழிச்சிக்கனம். இரண்டாவது மனிதர்கள், அவர்களுக்கிடையிலான உறவு, சூழல், சூழலுக்கும் மனித வாழ்வுக்கும் இடையிலான உறவு என்பன தொடர்பான அவரது கூர்மையான அவதானிப்பு, மூன்றாவது வாழும் சமூகம் மீதான அவரது பார்வை சார்ந்த விமர்சனமும், வாழ்க்கை மீதான அவரது நம்பிக்கை கொண்ட பிடிப்பும்.

இது அவரது நாவல்களுக்கும் பொருந்தும்; கவிதைகட்கும் கூடப் பொருந்தும். நாவல்களில் ஒரு புதிய மரத்தின் கதை, குழந்தைகள், பெண்கள், ஆண்கள், இரண்டிலும் மிகவும் தெளிவாகவும் ஆழமாகவும் இதனைக் காணலாம். அதிலும் குழந்தைகள், பெண்கள், ஆண்கள் வாழ்வின் சாரத்தை அப்படியே பிழிந்து அள்ளி அள்ளி பருகப்பருகத் தெவிட்டாத அனுபவமாக வடித்துத் தருகிறது. நம் காலத்தில் வெளிவந்த உன்னதமான ஒரு படைப்பு அது என்று அதை துணிந்து கூறலாம். அதன் மொழி அழகு, வாழ்வின் உயிர்த்துடிப்பான அம்சங்களை அது வார்த்தைகளால் எம்முன் நிறுத்தி வைத்திருக்கும் செழுமை, மனித உணர்வுகளின் ஊடாட்டங்களுடாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் வாழ்வின் பிரமாண்டத்தை அது எடுத்துக் காட்டி நிற்கும் முறையின் கலைச்சிறப்பு என்பவற்றின் ஊடாக அது தனது சமகாலத்துப் படைப்புகள் எல்லாவற்றையும் மீறி ஒருபடி மேலே போய் நிற்கிறது.

சுந்தர ராமசாமியின் படைப்புகளின் தொடக்கப் புள்ளி புதுமைப்பித்தன் விட்ட இடம் என்று கொள்ள முடியும் என்றாலும், அது வெறுமனே புதுமைப்பித்தனின் தொடர்ச்சி அல்ல. புதுமைப்பித்தனின் பலம், பலவீனம் இரண்டையும் இனங்கண்டு, அந்த விமர்சனப் பார்வையின் துணையுடன் படைப்பை இன்னொரு படி மேலே நகர்த்திச் செல்லும் விதத்தில் அமைவன அவரது படைப்புகள். புதுமைப்பித்தனிடம் சமூகம் பற்றிய தீவிரமான விமர்சனம் இருந்தது. அந்த விமர்சனம் கூர்மைமிக்க எந்தக் கலைஞனுக்கும் இருக்க வேண்டிய அடிப்படையான ஒன்று. அது இல்லாமல் ஒரு கலைஞனால் படைப்புத் துறைக்கு வரமுடியாது. ஆனால், அந்த விமர்சனமும் சமூக அக்கறையும், வாழ்வு மீதான நம்பிக்கையுடன் கூடிய செயற்பாட்டை நோக்கமாகக் கொண்ட பார்வையால் வளப்படுத்தப்பட வேண்டும். புதுமைப்பித்தனிடம் சமூகம் தொடர்பாக இருந்த ஒத்தோட மறுக்கிற விமர்சனப் பார்வை - அது கலை, இலக்கியம், சமூகம் ஆரசியல் என்று இருந்துதான்

நகையாடவும் அம்பலப்படுத்தவும் மட்டுமே அவரது பார்வையின் விரிவு அமைந்திருந்தது. அவரிடம் மரபு இறுக்கம் மீது தீவிரமான வெறுப்பும், அதை அசைத்து ஆட்டம் காணவைக்க வேண்டும் என்ற ஆவேசமும் இருந்தது. இருக்கும் சூழலின் இறுக்கத்தை உடைத்து வெளியேறிவிட வேண்டும் என்ற அளவுக்கு அவருக்கு நிலவும் நிலை மீது வெறுப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. நியாயமான, தர்க்கரீதியான, எந்தவொரு உண்மைக் கலைஞருக்கும் வரக்கூடிய வெறுப்புத்தான் அது. 'எங்கே போவது என்பது அல்ல இந்தக்கணத்தின் முக்கியம்; இதிலிருந்து விடுபட்டு ஆக வேண்டும் என்பதே இந்தக் கணத்தின் புரட்சி' என்ற நிலையில் அவர் படைப்புக்கள் அமைந்தன.

நடைமுறை வாழ்வின் அவலங்களை படைப்பில் காட்ட வேண்டும் என்பதில் புதுமைப்பித்தன் காட்டிய அக்கறை, அன்றைய காலத்தில் 'சீலைப்பேன்' வாழ்வு நடாத்திக் கொண்டு 'இலக்கியம்' படைத்த எழுத்தாளர்களிடம் இருந்து அவரை வேறுபடுத்தி தனித்துவமாகக் காட்டியது. அதைச் செய்வதற்காக அவர் எந்தத் தயக்கமும் கொள்ளவில்லை. மூர்க்கமாக ஓடிவரும் ஆற்றோட்டத்தைக் கண்டு அஞ்சாமல் தனியாக எதிர்த்து நின்று இதை அவர் செய்து காட்டினார்.

ஆனாலும் புதுமைப்பித்தனின் காலத்தில் மாபெரும் புரட்சியாக இருந்த இவ்விடயங்களையும் தாண்டி இன்னும் எவ்வளவோ மேலே போக வேண்டிய தேவை மனித வாழ்வுக்கு இருந்து வந்தது. புரட்சி, வெறுமனே நிலவும் சமூக இறுக்கத்தை உடைப்பதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துவதில் மட்டுமல்ல, அதை உடைப்பதும் அந்த உடைப்பின் போதான நிகழ்வுகளை மேலும் முன்னோக்கி நகர்த்துவதும், ஒரு கோட்பாட்டுள் இறுகிப் போய்விடாது இயங்குகின்ற ஒன்றாக சமுதாயத்தை நகர்த்துகின்ற பணியையும் தன்னுள் உள்ளடக்கிய ஒன்றாகும்.

சுந்தர ராமசாமி இந்தப் போக்கை விளங்கிக் கொண்டார். இறுக்கத்திலிருந்து விடுபடுவது மட்டுமல்ல அதிலிருந்து விடுபட்டு மேலே போக வேண்டும்; மனித வாழ்வின் மேம்பாட்டை நோக்கி இயங்க வேண்டும். இறுகிப்போன மரபு எந்த வடிவில் உருவாகினாலும் அவற்றை உடைத்துக் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்று அவருக்குத் தெரிந்தது. இதனால், புதுமைப்பித்தனிடம் இன்னும் வளர்ச்சி காணாதிருந்த பக்கங்களை அவரால் வளர்த்தெடுக்க முடிந்தது. படைப்புச் செயற்பாட்டில் மிகவும் கவனமாகவும் பொறுப்புணர்வுடனும் செயற்பட வேண்டும் என்பதில் அவர் மிகவும் கறாராக இருந்து வந்தார். சமூகம் சார்ந்த பல்வேறு விடயங்களும் அவரது அக்கறைக்குரியவைகளாகின.

வாழ்க்கை மீதான நேசத்தை உருவாக்குவதே இலக்கியம் என்று அவர் கருதியதால் அந்த நேசத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக உழைப்பதற்கு அவருக்கு படைப்பிலக்கியப்பணி மட்டும் போதவில்லை. கட்டுரைகளை எழுத அவர் தொடங்கியதை இந்தப் பின்னணியில் இருந்துதான் நோக்க வேண்டும். இலக்கிய விமர்சனம் பற்றி

தொடர்பாகவும் திறந்த உரையாடல் அவசியம் என்று அவர் கருதியதை அவரது கட்டுரைகள் உணர்த்துகின்றன. 'காற்றில் கலந்த பேரோசை', 'விரிவும் ஆழமும் தேடி', 'இறந்த காலம் பெற்ற உயிர்' ஆகிய கட்டுரைத் தொகுப்புகள் அவரது பரந்த தேடலையும், சமூகம் மீதான அவரது கூர்மையான அவதானத்தையும் பதிவு செய்துள்ளன.

புதுமைப்பித்தனைத் தொடர்ந்து சமூகம் மீதான, அதன் இறுக்கம் மீதான தீவிரமான விமர்சனப் பாங்குடன் எழுத்துத் துறைக்கு வந்த படைப்பாற்றலும் கலா நேர்த்தியும் கொண்ட இருவர்களாக ஜெயகாந்தனையும் சுந்தர ராமசாமியையும் குறிப்பிடலாம். ஜெயகாந்தனிடம் அவரது ஆரம்ப

நடைமுறை வாழ்வின் அவலங்களை படைப்பில் காட்ட வேண்டும் என்பதில் புதுமைப்பித்தன் காட்டிய அக்கறை, அன்றைய காலத்தில் 'சீலைப்பேன்' வாழ்வு நடாத்திக் கொண்டு 'இலக்கியம்' படைத்த எழுத்தாளர்களிடம் இருந்து அவரை வேறுபடுத்தி தனித்துவமாகக் காட்டியது, அதைச் செய்வதற்காக அவர் எந்தத் தயக்கமும் கொள்ளவில்லை. மூர்க்கமாக ஓடிவரும் ஆற்றோட்டத்தைக் கண்டு அஞ்சாமல் தனியனாக எதிர்த்து நின்று இதை அவர் செய்து காட்டினார்.

ஆனாலும் புதுமைப்பித்தனின் காலத்தில் மாபெரும் புரட்சியாக இருந்த இவ்விடயங்களையும் தாண்டி இன்னும் எவ்வளவோ மேலே போக வேண்டிய தேவை மனித வாழ்வுக்கு இருந்து வந்தது. புரட்சி, வெறுமனே நிலவும் சமூக இறுக்கத்தை உடைப்பதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துவதில் மட்டுமல்ல, அதை உடைப்பதும் அந்த உடைப்பின் போதான நிகழ்வுகளை மேலும் முன்னோக்கி நகர்த்துவதும், ஒரு கோட்பாட்டுள் இறுகிப் போய்விடாது இயங்குகின்ற ஒன்றாக சமுதாயத்தை நகர்த்துகின்ற பணியையும் தன்னுள் உள்ளடக்கிய ஒன்றாகும்.

காலத்திலிருந்த தீவிரத்திற்கு பின்னணிப்பலமாக இருந்த இடதுசாரிச் சிந்தனை, இன்னொரு இறுகிப்போன புது மரபாக மாறி விட்டபோது அதிலிருந்தும் விடுபட வேண்டுமென்ற, ஒரு கலைஞனுக்கு இருக்க வேண்டிய தாகம் அவரிடம் அற்றுப்போய்விடுகிறது. புதிய மரபை இயல்பாக ஏற்றுக் கொண்டு, பழைய மரபுகளைத் தாக்குவதிலேயே தனது அக்கறைகளை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். கலை, இலக்கியம் சார்ந்த அவரது சிந்தனைகளும் எழுத்துக்களும், கேள்விக்குட்படுத்தப்படாது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுவிட்ட 'இடதுசாரி மரபு' குள் அமைதி காணத் தொடங்கிவிட்டன. ஆயினும், பழைய மரபுகள் இன்னமும் தமது பிடயைத் தொடர்ந்து வைத்துக் கொண்டிருந்ததால் அவருடைய எழுத்துகளுக்கு இன்னமும் 'முற்போக்கு' முகம் இருந்து கொண்டேயிருந்தது. புதிய இடதுசாரி மரபுக்குள் இறுகிப்போய் அதை தனது சிந்தனையாக அங்கீகரித்துவிட்ட அவரது போக்கு, அவரிடமிருந்த கலைஞனைக் கொன்றுவிட்டது. ஒரு சராசரி அரசியல்வாதியாக அவரை

ஒரு காலத்தில், புரட்சிகரமாக இருக்கும் சிந்தனைகள் சமூகத்தில் மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்ததும், அவை அந்தப் புதிய சமூகத்தின் விதிகளாக மாறுகின்றன. இந்த விதிகள், சமூகத்தின் அடுத்தகட்ட வளர்ச்சிக்குரிய புதிய சிந்தனைகளுக்கு தடையாக மாறத் தொடங்குகையில், அவை விமர்சனத்துக்குள்ளாக்கப்பட்டு மாற்றப்பட வேண்டும் என்பது இயங்கியலின் அடிப்படைவிதி. இந்த மாற்றங்களை புரட்சியின் பெயரால், காலாவதியாகிக் கொண்டிருக்கும் முன்னாள் புரட்சிக் கோட்பாடுகள், அடக்க முற்படும் போது, அவை அடக்குமுறைச் சிந்தனைகளாகின்றன. முன்னாள் புரட்சிச் சிந்தனையாளர்கள் அந்த அடக்குமுறையின் பிரதிநிதிகளாகின்றனர். ஜெயகாந்தன் இந்தப் பிரதிநிதிகளுடன் தன்னை இணைத்துக் கொள்கின்றார். அவரது சமூகச் செயற்பாடுகள் இந்த அடிப்படையில் நிகழ்ந்தேறுகின்றன. ஒரு காலத்தில் 'நம்ம ஜெயகாந்தன்' என்று கருதிய அவரை, அடக்குமுறை சிந்தனையாளர்களின் வரிசையில், நாம் காண்கிறோம். ஈழத்தில் இந்திய சமாதானப் படை போரில் இறங்கிய போது அவர் தெரிவித்த கருத்துக்கள் இதற்கு ஒரு நல்ல உதாரணம்.

நேற்றுவரை புரட்சிகரமாக இருந்த சிந்தனைகளை நோக்கி கேள்வி எழுப்புகிற இன்றைய புரட்சிக் கான சிந்தனையாளர்களின் முகிழ்ப்பை எதிர்ப்புரட்சி கருத்துக்கள் என்று கருதுகின்ற மரபில் முழுமையாக மூழ்கிவிடுகிறார் அவர். இந்தச் சிந்தனையின் தொடர்ச்சிக்கும் அவருள் இருந்த கலைஞனுக்குமிடையிலான போராட்டத்தின் விளைவு அவரை சங்கர மடத்தில் கொண்டு போய் நிறுத்திவிடுகிறது. சமரசம் செய்துகொள்ளத் தொடங்கிய அவருள்ளிருந்த கலைஞன் விரைவிலேயே அகாலமாக மரணித்துப்போகிறான்.

ஆனால், சுந்தர ராமசாமி அதிலிருந்து விலகி வருகிறார். புதிய இறுக்கத்தை நோக்கி கேள்வியெழுப்புகிறார். தமிழிலக்கியச் சூழலின் ஆழத்தை தீவிரமாக விமர்சிக்கிறார். அதை விமர்சிப்பதிலும் அதன் மீது செயற்படுதலிலும் புறவயமாக நின்று செயற்படுமளவுக்கு உரிய வளர்ச்சியை அவர் பெற்றிருக்கவில்லை. ஆனால், அவரிடமிருந்த கலைஞன் அவரை உந்தித்தள்ளுகிறான்; தேலில் ஈடுபட வைக்கிறான். குழப்பமும், இந்தக் குழப்பம் காரணமாக ஏற்படுகின்ற உந்தலும் அவரது நியாயமும் தான் ஜேஜேஆக வெளிவருகிறது. ஜே.ஜே.யின் பார்வை கூர்மையானது. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை சார்ந்து நின்ற அவனது ஆத்மாவின் ஒரு டிகுதியாக உணர்கிறான் அவன். அதை தனது வாழ்வை வளமாக்க, இருப்பை நியாயப்படுத்த பயன்படுத்துகிற ஒரு விடயமாக அவன் கருதவில்லை.

ஜே.ஜே. ஒரு முழுமையுறாத கலைஞன், முழுமையை நோக்கி வளர்வதற்காக சதா துடித்துக் கொண்டிருந்த, அதற்காக கேள்விகளை எழுப்பிக் கொண்டிருந்த ஒரு கலைஞன். ஆனால், தமிழ்ச் சூழலும் சரி, உலக அரசியற் சூழலும் சரி அவனுக்கு நம்பிக்கை தருகிற ஒரு சிந்தனையை வழங்கிவிடவில்லை. அல்லது அவன் வாழ்ந்த சூழல் அதைக் கண்டுபிடிக்கும் அளவுக்கு அவனை இயங்கவிடவில்லை. கோபமும் விரக்தியும் வெறுப்புணர்வும் கொண்ட ஒருவனாக அந்தக் கலைஞன் தவிக்கிறான்.

இதுதான் அந்தக் காலத்தின் உண்மையான கலைஞனின் வகை மாதிரி வடிவம். லேர்மன் தேவ் குறிப்பிட்ட நம் காலத்து நாயகன் அவன்தான். அதுதான் அந்த நாவலின் வெற்றி, முழுத் தமிழ்ச் சூழலையும் அது உலுப்பியதன் காரணம் அவருள் வயுறப்பி பற்றி வாயளந்து கொண்டிருந்த

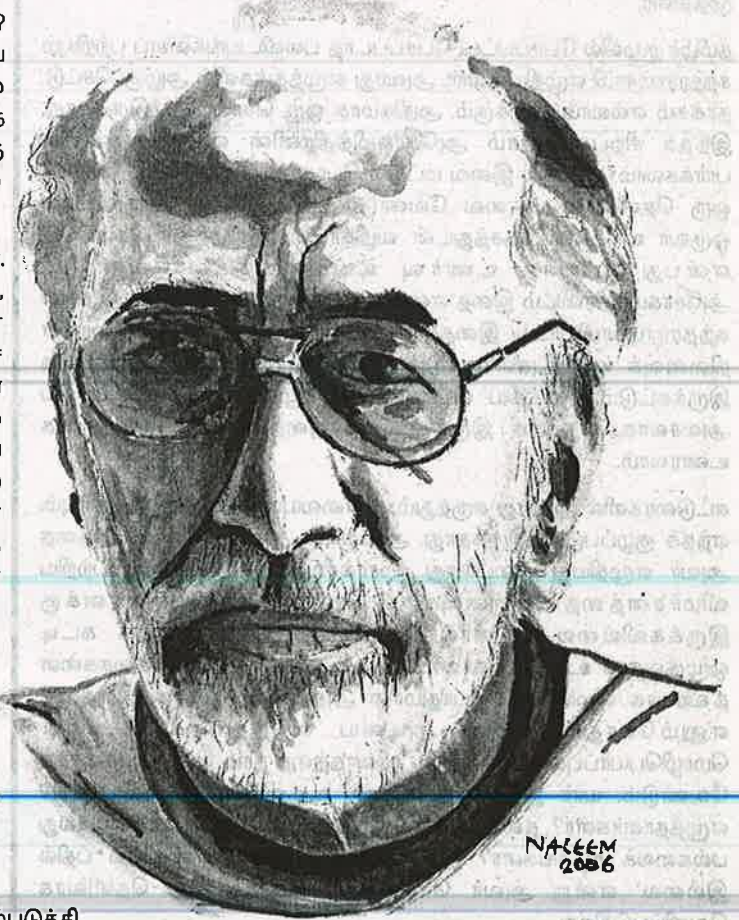
புத்திஜீவிகள் முகத்தில் ஓங்கி அறைந்தது அது. ஜே. ஜே. வழிகாட்டவில்லை. வழி தெரியாமல் தவித்த தனது தவிப்பினூடாக, ஒரு வழி அவசியம் என்று மூர்க்கத்தனத்துடன் வெளிப்படுத்தினான். அப்படி வெளிப்படுத்தியதன் காரணமாக அவன் ஒரு பைத்தியக்காரனாக மற்றவர்களினால் உள்ளூர நினைவு கூரப்படுகிறான்.

காரியார்த்தப் பைத்தியங்கள் மத்தியில் உண்மையைத் தேடுகின்ற, அந்தத் தேடலுக்கான தத்துவப்போதாமையால் மூச்சடக்கித் தவிக்கின்ற எந்த ஒரு உண்மைக் கலைஞனோ கலைஞரையோ பைத்தியமாக அடையாளம் காணப்படுவதில் ஆச்சரியப்பட என்ன இருக்கிறது? சுந்தரராமசாமி அவ்வளவுக்கு மேல் ஜே. ஜே. யை வளர்த்திருக்க முடியாது. அது அவரது பணியும் அல்ல, தவிரவும் சுந்தரராமசாமியின் உள்ளே இருந்த உண்மையான கலைஞனுக்குத் தெரியும். அதற்கு மேல் ஏதாவது சொன்னால் அது வெறும் பொய்யாகவே இருக்கும் என்று.

ஆனால் சுந்தரராமசாமியின் தேடல்கள் தொடர்ந்தன. அவரது தேடல்களை தனது கட்டுரைகள் மூலமாக, உரையாடல்களை எழுப்பி கண்டுகொள்ள அவர் முயன்றார். ஆனால் அவருக்குரிய சூழலாக தமிழ்ச் சூழல் இருக்கவில்லை. தவிரவும் அவர் தானே சொல்வது போல இந்த நிகழ்வுகளால் அதிர்ச்சியும் அவநம்பிக்கையும் அவரை ஆட்கொண்டன. இவை சுந்தரராமசாமி என்ற கலைஞனை தடுமாற வைக்கின்றன. 'பொருளாதார தன்னிறைவு மனிதனை நிம்மதியடைய செய்ய போதுமானதல்ல, அதைத் தாண்டியும் மனிதனுக்கு எண்ணற்ற பிரச்சினைகள் உள்ளன. மனித மனிதின் சிக்கலையும் சமூக அமைப்பின் சிக்கலையும் நுட்பமாக புரிந்து கொள்ளாதவரையிலும் வாழ்க்கையின் அடிப்படையை மாற்றும் காரியங்கள் எதையும் செய்ய முடியாது' என அவர் நம்பத் தொடங்குவதாக குறிப்பிடுகிறார். இந்த இடத்தில் சுந்தரராமசாமி என்ற கலைஞனின் மனத்தில் அவநம்பிக்கையும், நம்பிக்கையும் கலந்த ஒரு பலவீனம் தொற்றிக் கொள்கிறது. இது அவருள்ளே விடை நோக்கிய தேடலை தீவிரப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக ஒருவகையான தேக்கத்தை அவரில் ஏற்படுத்தி விடுகிறது. சிந்தனைகளிலும் தத்துவங்களிலும் தனது கவனத்தை செலுத்துகிறார். ஆயினும் அவரது தேடலுக்கான விடையை எங்கேயும் அவரால் தெளிவாக கண்டுகொள்ள முடியவில்லை. அல்லது அதற்கான விடையை, அவர் அன்றுவரை அறிந்திருந்த தத்துவத்தின் போதாமையை ஆராய்வதிலிருந்து தேடமுயலவில்லை. அவரிடமிருந்த கலைஞன், அவருள் இருந்த சிந்தனையாளனைவிட, ஆராய்ச்சியாளனைவிட சக்திவாய்ந்தவனாக இருந்தான்.

ஸ்டாலின் காலத்து தவறுகளை கண்டு அவன் உடைந்து போகிறான். அதில் தோய்ந்து போய் அரற்றுக்கிறான். அதற்கான காரணம் என்ன, தவறு எங்கே ஆரம்பித்தது என்று பார்க்க அவன் முனையவில்லை. அவன் தனது சக்திக்கு அப்பாற்பட்டது அது என்று கருதி இருக்கக்கூடும். சுந்தர ராமசாமிக்குள் இருந்த ஆராய்ச்சியாளன் அது தனது சக்தியை மீறியதாக கருதுகிறான். இதன்காரணமாக, சுந்தரராமசாமியின் எழுத்துக்கள் அவற்றைத் தேடவில்லை. மார்க்சியத்தை மீறி சிந்திக்க, அதன்மீது ஏறிநின்ற புதிய உலகத்தைப் படைக்கும் கோக்கான ஆர்வத்தை அவர்களின்

சிந்தனையை வளர்க்க வேண்டும் என்று கூறிய தளையசிங்கத்தின் சிந்தனைகள் அவரை கவர்கின்றன. ஆயினும் தளையசிங்கத்தின் சிந்தனை, நடைமுறை தொடர்பாக முன்வைக்கும் கருத்துக்களில் உள்ள இடைவெளி, அவருக்கு அதன் வெற்றி குறித்த சந்தேகத்தை ஏற்படுத்துகிறது. ஆனால், அதை வளர்த்தெடுக்க அவர் முயன்றதாக தெரியவில்லை. அதற்கான உழைப்பு, ஒரு தனிநபரது உழைப்பாக அல்லாமல் சமூகத்தின் உழைப்பாக, கடுமையான உழைப்பாக அமைய வேண்டும் என்று அவருக்கு தோன்றுகிறது.

ஆனால் சமூகமோ கலாசார ரீதியாக பின்தங்கிப்போய் மந்த புத்தியுடன் தேங்கிக் கிடக்கிறது. வணிக சினிமா, தொலைக்காட்சி என்று சமூகத்தின் மனதைக் கட்டமைக்கும் கேலிக்கூத்தை காண அவரது மனது கொதிக்கிறது. அவருள் இருக்கும் கலைஞன் அதற்கு எதிராக இயங்காமல் வேறு வழியில்லை என்ற நிலைக்கு தள்ளப்படுகிறான். ஜே. ஜே. யும் அதன் தொடர்ச்சியான அவர் எழுத்துக்களும் இந்த சமூகத்தை இடித்து உரையாடலுக்கு இழுக்கும் முயற்சியிலேயே கழிந்து போய்விட்டன. இந்தச் செயற்பாட்டில் அவருள் இருந்த கலைஞனும், ஆராய்ச்சியாளனும், சிந்தனையாளனும் ஒன்றிணைந்து செயற்படுகிறார்கள்.

III

சுந்தரராமசாமியிடம் இருந்த சக்திவாய்ந்த கலைஞன், ஆராய்ச்சியாளன் மற்றும் சிந்தனையாளன் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். அவரது கட்டுரைகளில் இந்த மூவரும் இணைந்து செயற்பட்டிருப்பதைக் காணமுடியும். ஆயினும்

சிந்தனையாளனும், சிந்தனையாளனை விட கலைஞனும் மேலோங்கி நிற்பதைக் காணலாம். சிந்தனையாளனின் சிந்தனைகளை கலைஞன் தனது மொழியில் அழகாக வெளிப்படுத்துகிறான். அவரது கட்டுரைகள் தர்க்கரீதியானவை; புதிய எண்ணங்களை வெளிப்படுத்துபவை, கவனமான வாசிப்பைக் கோரும் சிந்தனைகளைத் தருபவை. அதேவேளை சலிப்பின்றி வாசிக்க உகந்த கலையழகையும், நேர்த்தியையும் கொண்டவை. கட்டுரைகள் வெறும் விவகாரங்களை ஆராய்கின்ற, கருத்துக்களைக் கூறுகின்ற எழுத்துக்கள் அல்ல. அதையும் மீறி உங்களுடன் பேசுகின்ற, உங்களைக் கையில் பிடித்துக் கூட்டிச் செல்கின்ற நெருக்கத்தைத் தருபவை. இதுதான் அவரது கட்டுரைகளில் உள்ள கலைஞனின் முத்திரை.

தமிழ்ச் சூழலில் பேசப்பட்ட, பேசப்படாத பலவிடயங்களைப் பற்றியும் சுந்தரராமசாமி எழுதியுள்ளார். அவரது எழுத்துக்களில் அழகு, செட்டு, தர்க்கம் எல்லாம் இருக்கும். அதிகமாக ஒரு சொல் கூட இருக்காது. இந்தச் சிறப்பை நாம் அசோகமித்திரனின் எழுத்துக்களிலும் பார்க்கலாம். ஆனால் இவை மட்டும் போதாது; இவற்றுக்கும் மேலாக ஒரு தெளிவான பார்வை வேண்டும். உங்களுக்கு நெருக்கமான ஒருவர் உங்களை நேசத்துடன் வழிகாட்டி அழைத்துச் செல்கிறார் என்பது போன்ற உணர்வு உங்களுக்கு வரவேண்டும். அசோகமித்திரனிடம் இதை என்னால் காண முடியவில்லை. ஆனால் சுந்தரராமசாமியிடம் இதைக் காணலாம். அவரது கட்டுரைகள் நினைவுக் குறிப்புகளாகட்டும், தனி நபர்கள் பற்றிய பதிவாக இருக்கட்டும், இலக்கிய விமர்சனமாக, சமூகப் பிரச்சினை பற்றிய அலச்சலாக, எதுவாக இருக்கட்டும், இதை நீங்கள் நிச்சயமாக உணரலாம்.

கட்டுரைகளில் அவரது கருத்தும், பார்வையும் தெளிவாகத் தெரியும். எந்தக் குழப்பமும் இருக்காது. அவருக்கு குழப்பமான விடயத்தை அவர் எழுதியது கிடையாது. 'மார்க்சியத் தத்துவத்தைப் பற்றிய விமர்சனத்தை முன்வைக்கும் எந்தத் தகுதியும் எனக்கு இருக்கவில்லை, ஆனால் மார்க்சியத் தத்துவத்தைக் கட்டி ஒழுக்குவதாக உரிமை கொண்டாடிய கட்சிகளின் நடவடிக்கைகளை தீவிரமாக விமர்சிக்கப் போதுமான அனுபவம் எனக்கு இருந்தது' எனும் போதும், 'முன் அடியை எடுத்துரைக்கும் முன் மொழிபெயர்ப்புக் கலை பற்றிய விவாதத்தை நாம் இன்று உருவாக்க வேண்டும். யார் இந்த விவாதத்தை உருவாக்கப் போகிறார்கள்? எழுத்தாளர்களா? கவிஞர்களா? சிற்றிதழ் ஆசிரியர்களா? அல்லது பல்கலைக் கழகங்களா? இக்கேள்விக்கு இன்று என்னிடம் பதில் இல்லை' என்று அவர் சொல்லும் போதும் இது தெளிவாக வெளிப்படுகிறது.

அவரது கருத்துக்களில் உடன்பாடில்லாதவர்கள் கூட அவரது அக்கறையையும், நேர்மையையும் சந்தேகிக்க முடியாத அளவிற்கு அவரது எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும். அவருள் இருந்த கலைஞனின் ஆதிக்கம்தான் இதற்கான அடிப்படைக் காரணம் என்று சொல்லலாம். இதுதான் அவரிடம் போதாமையை உணர்பவர்கள் கூட, அவர் சொன்னவற்றை ஒதுக்க முடியாத அளவுக்கு, அவரது கட்டுரைகளில் சிந்தனைகள் அழகாகவும் தர்க்கப் பொருத்தத்துடனும் பதியப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணமாகும்.

கா.நா.சு பற்றிப் பலர் பேசியிருக்கிறார்கள். எழுதியிருக்கிறார்கள். அவரது இலக்கியம் தொடர்பான பார்வை, விமர்சன முறைமை எல்லாம் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சுந்தரராமசாமி க.நா.சு.வை பதிவு செய்துள்ள விதம், தமிழ்ச் சூழலில் நவீன இலக்கியத்திற்கு தன்னை வாழ் நாள் பூராக அர்ப்பணித்து வாழ்ந்த ஒருவரை முழுமையாக அறிமுகப்படுத்துவதாக அமைந்திருக்கிறது. பலம், பலவீனம் எல்லாம் சேர்ந்து உருவான கா.நா.சு என்ற ஆளுமையை எம்முன் நிறுத்தியிருக்கிறார் அவர். இந்த மாதிரியான ஒரு பதிவை எந்தச் சிந்தனையாளராலோ, ஆராய்ச்சியாளராலோ

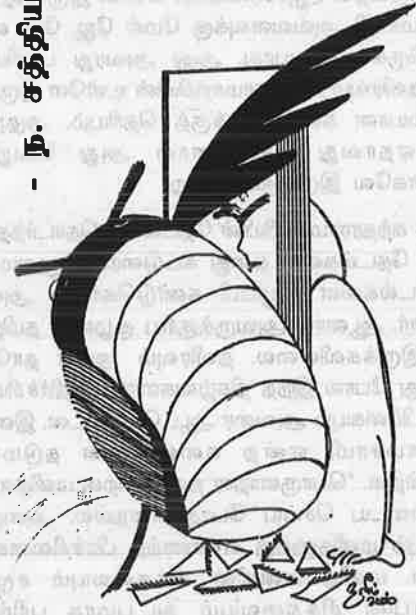
ஒரு புழுக்கூட்டின் கதை

கனியின் அழகிய பாகம்
உழுது நகரும் புழு

முசுர்த்தம் பார்த்து வெளியேறி
சயரூபம் காட்டும்

அறிந்த முகமும் அந்நியமாகும்

ந. சத்தியபாலன்

பூச்சுக்கள் அணிகள் கிரீடங்கள்
அனைத்தும் இழக்கும் அர்த்தம்

எதிர்ப்பும் கண்ணாடிகளில்
சீதையும் வீம்பம்

அழுத்தம் தாளாது
வெடித்துச் சீதறும்
வீட்டுக் கண்ணாடி

எதையுமுணராது
பளபளக்கும் நிறங்களுடன்

நின்றசையும் வெறுங்கூடு.

ஒரு கலைஞராலோ தனியாக செய்ய முடியாது. மூன்றும் இணைந்த ஒருவரால்தான் அது சாதிக்கப்பட முடியும்.

க.நா.சு. வை வெறும் கலை கலைக்காகவே என்ற கோட்பாட்டை தூக்கிப் பிடித்தவர் என்று ஒரு ஆராய்ச்சியாளன் சொல்லிவிட்டுப் போகலாம். ஒரு சிந்தனையாளன் அவரை மார்க்சிய விரோதி என்று ஒதுக்கிவிட்டுப் போகலாம். தான்வாரும் சூழலில் கால்பதித்து நிற்கும் தன்னம்பிக்கையும், பார்வை வீச்சும் கொண்ட ஒரு கலைஞனோ கலைஞனையோ

அவரை ஒரு அரை குறையான ஒருவராக அனுதாபத்துடன் நோக்கலாம். ஆனால் இவை எவையும் க.நா.ச வை முழுமையாக அடையாளம் கண்டதாக ஆகிவிடாது. ஆனால் சுந்தரராமசாமி முழுமையைத் தர முயன்றிருக்கின்றார். அவருக்கு மட்டும்தான் இன்றுவரை அப்படி ஒருவரை முழுமையாக பார்க்கமுடிந்திருக்கிறது. மனிதர்களை வெறும் கருத்துக்களின் காவிக்களாக சிந்தனைகளின் பிறப்பிடமாக மட்டுமல்லாமல், உணர்வும் உணர்ச்சியும் கொண்டவர்களாக அடையாளம் காணும் சிறப்பு சுந்தரராமசாமிக்கே உரிய சிறப்பு.

இதன் காரணமாக அவருக்கு எந்தச் சிந்தனையாளர்களிடமிருந்தும் கருத்துக்களை பெறவும் விமர்சன ரீதியாக ஏற்றுக் கொண்டு மேலே செல்லவும் முடிந்திருக்கிறது. புதுமைப்பித்தன் முதல் தனது சமகாலத்துப் படைப்பாளிகள் வரை ஏதோவிதத்தில் தன்னைப்

பாதித்தவர்கள் பற்றி கொஞ்சமாகவேனும் அவர் சொல்லாமல் விட்டதில்லை. அதேவேளை அந்தக் கொஞ்சமும் அந்தப் படைப்பாளி பற்றிய மையத்தை அல்லது அவரது படைப்பின் சாரத்தை நம்முள் மிகவும் தெளிவாக முன்வைத்து விடுகிறது.

இதனால்தான் சிற்றிலக்கியப் பத்திரிகைப் படைப்பாளிகள், விமர்சகர்கள் பலருடைய கண்களுக்குப் படாமல் இருந்த பல விடயங்கள் அவர் கண்களில் படுகின்றன. டிகேசி பற்றி, கல்கி பற்றி அவர் பேசுகிறார். திருக்குறள் பற்றியும் தளைய சிங்கம் பற்றியும் (தளையசிங்கம் பற்றி இலங்கையிலேயே யாரும் பேசுவதில்லை) அவர் பேசுகிறார். தலித் இலக்கியம் பற்றி மகாமகப் படுகொலை பற்றி, சுய கல்வி பற்றி, தமிழ் வழிக் கல்வி பற்றி, காந்தி பற்றி, ஞானபீடப் பரிசு பற்றியெல்லாம் அவர் தனது கருத்தை முன்வைத்துள்ளார். இவை அனைத்தினூடாகவும் அவர் தனக்குச் சரியெனப்பட்ட கருத்தை தாக்க ரீதியாக முன்வைக்கிறார். கோபம், வெறுப்பு, புகழ்ச்சி என்று உணர்வுகளை மட்டும் கொட்டிவிட்டு, அவற்றை விமர்சனக் கருத்துக்கள் என்ற பெயரில் வெளியிட்டு விடுகிறார்கள். இந்த எழுத்துக்களைப் படித்து சலிப்புற்றவர்கள் ஒருதரமேனும் படித்துப் பார்க்க வேண்டிய விடயங்கள் இவை.

நம் காலத்தில் வாழ்ந்து மறைந்துபோன சுந்தரராமசாமி அவர்களது மொழி, இலக்கியம் சமூகம் சார்ந்த எழுத்துக்களை மட்டுமல்லாமல் அவரது செயற்பாடுகள் பற்றியும் சொல்லலாம். நான் அறிந்தளவில் ஒரு முன்று

உறவு இருந்திருக்கிறது. மணிக்கொடி கால எழுத்தாளர்கள் முதல் அண்மைக்கால இளம் எழுத்தாளர்கள் வரை அவர் தொடர்பு வைத்திருந்திருக்கிறார். இலக்கிய இயக்கம் தொடர்பான செயற்பாடுகளில் அவர் ஆர்வமுடன் கலந்து கொண்டு செயற்பட்டு வந்திருக்கின்றார். சுரா போல் அதிகளவான எழுத்தாளர்களுடன் நெருக்கமான உறவைப் பேணிவந்த எழுத்தாளர்கள் வேறுயாரும் இல்லை என்றே சொல்லவேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல் இறுதிவரை இலக்கிய சர்ச்சைகள், விவாதங்களில் பங்குபற்றியும் வந்திருக்கிறார். மனிதர்களுடன் மனம்விட்டுப் பேசவும், பழகவும் அவர்களின் இயக்கத்தை பலவீனங்களோடு பார்த்து ரசிக்கவும் தெரிந்த, விரும்பிய ஒரு கலைஞராக சுரா எம்மத்தியில் வாழ்ந்து மறைந்துவிட்டிருக்கிறார்.

IV

கடந்த நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து மறைந்து போன தமிழின் முக்கியமான படைப்பாளிகளின் தொடர்ச்சியாக, இந்த நூற்றாண்டில் மறைந்து போன முதலாவது முக்கிய படைப்பாளி சுரா. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தனித்துவம் வாய்ந்த ஒருவராக தனக்கென ஒரு இடத்தை அழுத்தமாகப் பதித்து விட்டுச் சென்றிருக்கிறார் அவர். இலங்கையின் தமிழ்ச் சூழல் அவரை எவ்வளவு தூரம் இனங்கண்டு கொண்டிருக்கிறது?

காத்திரமான படைப்பாளிகள் பற்றிய அறிமுகம் உள்ள வாசகர்கள் மத்தியில் கூட இலங்கையில் ஜெயகாந்தனுக்குப் பிறகு அவரளவுக்கு பரவலாக அறியப்பட்டவர்கள் குறைவு என்றே சொல்ல வேண்டும். இதற்குக் காரணம் ஜெயகாந்தனது ஜனரஞ்சகப் பத்திரிகை மூலமான பிரபல்யமும் அவர் வெளியிட்ட நூல்களின் தொகையும் என்று சொல்லலாமாயினும், ஏறக்குறைய அவரளவுக்கு எழுதிய ஜானகிராமன் அவ்வளவுக்கு அறியப்பட்டவராக இல்லை. சுந்தரராமசாமியோவென்றால் பெருமளவுக்கு கவனர்ப்பை பெறாத ஒருவராகவே இருந்து விட்டுப் போயிருக்கிறார். புதுமைப்பித்தன், மௌனி போன்றோர்கள் பற்றித் தெரிந்திருக்கும் அளவுக்கு கூட இங்கு சுந்தரராமசாமி அறியப்பட்டவர் என்று கூறிவிட முடியாது.

இதற்குக் காரணம் என்ன? இலங்கையில் இலக்கிய விமர்சனம் எழுபதுகளின் பிற்பகுதிகளை அடுத்து வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கிவிட்டதும், இலக்கியத் தரம் தொடர்பான ஆழமான இலக்கியங்களை தேடுகிற ஒரு பரம்பரை அதன்பின் பயில்வதற்கேற்ற விதத்தில் இலங்கையின் இலக்கியச் சூழல் இருக்கவில்லை என்றும் காரணம் சொல்லலாமா? எனக்கு அப்படித்தான் தோன்றுகிறது.

சுந்தர ராமசாமியின் எழுத்துக்கள் நூலுருவில் கிடைக்கத் தொடங்கியது தொண்ணூறுகளின் பின்னரே என்பது ஒரு முக்கியமான விடயம் என்ற போதிலும், அதன் பின்னான கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாகவேனும் அவர் மீது கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா? இலங்கையின் தமிழ் இலக்கியச் சூழல் மிகவும் பலவீனமான நோய்ப்பட்ட ஒரு நிலையில் இருக்கிறது என்றே சொல்லவேண்டும். எழுபதுகளிலும், எண்பதுகளிலும் தீவிர இலக்கியத்துடன் பரிச்சயம் ஏற்படுத்திக் கொண்டவர்களை விட்டால் புதிய தலைமுறையினர் மத்தியில் நவீன தமிழ் இலக்கியத்தினை உணர்ந்து கொண்டவர்களை விரல்விட்டு

தொண்ணூறுகளின் பிற்பகுதியிலிருந்து பல நூல்கள் வெளியாகத் தொடங்கியுள்ளன. கம் பியூட்டர் தொழிநுட்பத்தின் விருத்தியும் இலங்கை எழுத்தாளர்களுக்கு உதவக்கூடிய உறவினர்களும் நண்பர்களும் வெளிநாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழ்வதும் காரணமாக பல நூல்கள் வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளன. பெரும்பாலான நூல்களை நூலாசிரியர்களே தமது பணத்தில் புத்தகமாகக் கொண்டு வந்துள்ளார்கள். இலக்கிய இயக்கம் என்று இக்காலத்து நிகழ்வுகள் பற்றி ஏதாவது கூறுவதானால் நூல் வெளியீட்டு விழாக்களைத் தவிர வேறெதையும் கூறுவதற்கில்லை. இந்த நூல் வெளியீட்டு விழாக்களும் பெருமளவுக்கு ஒரு குடும்பச் சடங்குபோல் நிகழ்ந்து முடிந்து விடுகின்றன. இலக்கிய அனுபவத்தை இவை தருவதில்லை. இலக்கிய சர்ச்சைகள், விவாதங்கள் கூட, நல்ல படைப்பாளிகளை அறிமுகம் செய்வதாக, வழிநடாத்தும் சக்தி வாய்ந்தவையாக அமைவதில்லை.

இலங்கையின் பல பிரதேசங்களில் இருந்தும் குறிப்பிடத்தக்க பல நூல்கள், சிறுகதைகள், கவிதைகள் - வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இவையெல்லாம் ஓரிரு வெளியீட்டு விழாக்களுக்குரைப்புகளுடன் (இக்கருத்தரைப்புகளும் பெரும்பாலும் நூல்பற்றியோ நூலாசிரியர் பற்றியோ பேசுவதை தவிர்த்து விட்டு வேறுவிடயங்களைப் பற்றியே பேசுகின்றன.) நின்று போய்விட்டிருக்கின்றன. தமிழ் இலக்கியத்தின் இன்றைய வளர்ச்சி, அதில் ஒவ்வொரு படைப்பாளியினதும் பங்கு, இலங்கை எழுத்துக்கள் அதற்கு ஆற்றியிருக்கும் பங்களிப்பு என்பன பற்றிய ஒரு விவாதம் எங்கேயும் நடப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

ஒரு காலத்தில் சரி தவறுகளுக்கு அப்பால் இலக்கிய விமர்சனம் என்பது ஒரு முக்கியமான படைப்பாளிகள் மற்றும் வாசகர்கள் மத்தியில் புதிய பார்வைகளை, கேள்விகளை உருவாக்கும் ஒன்றாக அமைந்திருந்தது. இலக்கியம் பற்றிய ஆலோசனைகள் கருத்தாடல்கள் இருந்தன. ஆனால் இன்று அது தொலைந்துபோய்விட்டது என்றே சொல்ல வேண்டும். இலக்கிய சஞ்சிகைகள் வெளிவருவது குறைந்து போனது அல்லது நின்று போனதும் பாடப்புத்தகங்களிலேயே சினிமாப் பாட்டெழுதும் வைரமுத்துவின் கவிதைகளைச் சேர்க்கும்ளவிற்கு தமிழ்மொழிக் கல்வியியல் சீரழிந்து போனதும் ஒரு விழிப்புணர்வுவற்ற, மந்தமான தழ்நிலை வளர்ந்து வருகிறது என்பதற்கான அடையாளங்களே.

இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழலில் சந்திரராமசாமியை அடையாளம் காண்பது பரவலாக இல்லை என்று ஆதங்கப்படுவதில் எந்த அர்த்தமும் இல்லை என்பது உண்மைதான். ஆனால் இது எவ்வளவு பெரிய துயரம்? இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகள், அது கவிதையாகட்டும் சிறுகதையாகட்டும் கணக்கெடுக்கப்படாமலே, பேசப்படாமலே கிணற்றுள் போட்ட கற்களாகக் கிடக்கின்றன. புதிதாக எழுத்துக்கு வந்த ஒரு தலைமுறை எழுத்தாளர்களும் அவர்களது

படைப்புகளும் பற்றி பேசப்பட்டால் ஓழிய அடுத்த தலைமுறை திக்கற்றுப் போய் நிற்பதைத் தவிர்க்க முடியாது. சுந்தரராமசாமியை மட்டுமல்ல யாரையுமே அடையாளம் காணமுடியாத ஒரு சூழல் எமது கண்முன்னால் வளர்ந்து வருவதற்கு நாம் ஒவ்வொருவரும் சாட்சியாக நின்று கொண்டிருக்கிறோம் என்ற உண்மையை இவ்விடத்தில் சொல்லி வைப்பது நலம் என்று நினைக்கிறேன்.

V

சுந்தரராமசாமி ஒரு நல்ல கலைஞராக, தனது சமூக சிந்தனைகளை சமூகத்தின் மீது தொழிற்படுத்தும் நோக்குடன் இடைவிடாது தனது இறுதிக் காலம் வரை இயங்கிவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார். அவருடைய இறுதிக் காலம் தமிழ் நாட்டில் அவரை ஒரு பரவலாக அறியப்பட்ட எழுத்தாளராக ஆக்கிவிட்டிருந்தது என்னவோ உண்மைதான். ஆனால் வாழ்நாள் பூராவுமான அவரது தேடல் அந்தளவுக்கு பரவலாகி விட்டதாக கூற முடியாது. தமிழ்ச்சூழலில் அது இன்றுவரை பெரிய அக்கறைக்குரிய விடயமாக பேசப்படவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக இலங்கையில் அது தொடர்படவே இல்லை என்று சொல்லலாம்.

அவரது மறைவுக்குப் பின் அவர் பற்றியும் அவரது எழுத்துக்கள் பற்றியும் தமிழ் நாட்டில் ஓரளவுக்குப் பேச்சுக்கள் எழுந்துள்ளன. இந்த உரையாடல்கள் மறைந்து போன ஒரு படைப்பாளியைக் கௌரவிப்பதை மட்டும் நோக்கமாகக் கொண்டு நடப்பதற்குப் பதிலாக, அவரே சொன்ன 'விரிவும் ஆழமும் தேடிச் செல்லும் உரையாடலாக, தமிழ் மொழி பற்றி, சமூகம் பற்றி, கலை இலக்கியம் பற்றி, அவற்றின் போக்குகள் பற்றிய உரையாடலாக விரிவுபெற வேண்டும்' அது அடுத்த பரம்பரைக்கு இன்றைய சாதனைகளின் தோள் மீது ஏறி நின்று இன்னும் மேலே செல்ல வழிகாட்டுவதாக அமையவேண்டும். அதுதான் சு.ராவினது மட்டுமல்ல எந்தவொரு மறைந்த படைப்பாளியினதும் மறைவுக்கு செய்யும் உண்மையான கௌரவமாக இருக்கும்.

சுந்தரராமசாமி அவர்களை வெறுமனே புகழ்வதோ அல்லது விமர்சிப்பதான பாசாங்குடன் இகழ்வதோ தம்மை நிலைநிறுத்த எடுக்கும் பிரயத்தனமே அன்றி வேறல்ல. அது நிச்சயம் தமிழுக்கோ இலக்கியத்திற்கோ எதையும் செய்யப் போவதில்லை!

சுந்தரராமசாமி அவர்கள் தமது இறுதிக் காலத்தில் தன்னைச்சந்தித்த எல்லோரிடமும் கூறும் ஒரு வாசகம் உண்டு. "நான் இப்போது மிகவும் சந்தோசமாக இருக்கிறேன். ஒவ்வொரு நாள் பிறக்கும் போதும் என்னுடைய உடலின் ஆரோக்கியமும் சந்தோசமும் அதிகரிப்பதாக உணர்கிறேன்." என்று குறிப்பிடுவாராம். ஆயினும் அவர் மறைந்து விட்டார். அவரது வார்த்தையில் சொல்வதானால் "மரணம் அவர் மீதும் கவிந்துவிட்டது." - (புகைப்படங்கள் - காலச்சுவடு, புதுவை இளவேனில்)

வடம் - இதழ் 03

(கவிதைகளுக்கான இதழ்)

02, தேவாலய வீதி, கஹவத்த.

மலையகச் சூழலை பிரதானப்படுத்தி; அங்குள்ள புதிய தலைமுறையினரால் வடம் வெளியிடப்படுகிறது! சமூக அக்கறையின் வெளிப்பாடாகவே இந்த எழுத்து, பிரசுர முயற்சி அமைந்துள்ளது. கல்வி அறிவும், தமிழ்த் தேசிய

எழுத்து முயற்சிகளும், வாசிப்புத் தேடலும் எந்தளவு அவசியமானது என்பதை குறிப்பாக மலையகச் சூழலில் நின்று ஆசிரியர் தலையங்கம் எம்மை சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது! 'ஐம்பத்திரெண்டு ஆசிரியர்களைக் கொண்ட மலையகத்தின் பிரதான பாடசாலையொன்றில் ஒரு ஆசிரியரே வாசிப்புப் பழக்கம் உள்ளவரென அண்மையில் நடைபெற்ற ஆய்வொன்றில் தெரியவந்துள்ளது' என்ற முடிவு; நமது நாளை சமூகத்தின் எதிர்காலத்தையே உலுப்புகிறது. வடம் நம்பிக்கை தரும் முயற்சி

பூனைக் கணவன்

கொஞ்சம் மூளையும்
கொஞ்சம் மனமுமென
இரண்டையும் சேர்த்தெடுத்து செய்த
ஒரு கவிதைபோல்
கொஞ்சம் ஆழமும்
கொஞ்சம் ஆழமற்றும்
வீடிகின்ற இந்தக் காலவேளையில்

இந்தக் கருவன்பூனை கண்வீழித்து எழுகிறதாம்
சுண்டெலிகள் பீடிக்க

வாழ்க்கை வளையில் இப்போது
சுண்டெலிகள் குறைவு
ஒட்டறையும் அது நிறைந்த
காடுகளுமாக

என்னைப் பிடித்து உண்ணும்
பயங்கரங்கள் நிறைந்து

கரப்பான் பூச்சிகளின்
செத்த உலர் ஓடுகள்தான்
ஒட்டிக் கிடக்கிறது
பூனை எங்கே மேயட்டும்

காலைக் குயிலின்
சொண்டிலுள்ள துவாரம்
அடைபட்டுப்போனதுவோ
பாடலில்லை

பூனை மியாவ் மியாவ் என்று
உன்னை அழைத்தாலும்
இதய வானொலிப் பெட்டிக்குள்
துக்க வீணை

எங்கே சவம் போய்
சேரப் போகிறது
இப்படி
எத்தனை எத்தனை நாள்
மரண ஊர்வலங்கள்

பூனை வெளிக்கீட்டு பஸ் வேலி பாய்ந்தது
தொழிலுக்குப் போகிறது

அது - போகும் போது வண்டிக்குள்
முணுமுணுத்த
ஒரு பாடல் என்று
உன்னைப்பற்றி அது பாடிய பாடலையும்
சொல்லவே முடியாது
அதன் வானொலிப் பெட்டியின் சத்தம்
அதிகரித்து
எல்லாம் குழம்பி
ஒரு சிறிய
மெட்டை மட்டும்தான் உன் காதில் ஊற்றியது
உன்னோடு சற்று கதைத்திருந்த போது

இந்தப் பூனைக் கணவனின்
மனைவீ முகம் புல்லரிக்க

சோலைக்கிளி, நவீன தமிழ்க்கவிதை
இயக்கத்தில் மிக முக்கியமான படைப்பாளி;
தமிழில் உலகறிய அறியப்பட்டவர்.
சோலைக்கிளியின் எழுத்தின் தாக்கம், புதிய
கவிதையாளர்களை அதிகம்
பாதித்துள்ளதை நாம் காணலாம்.
அண்மையில் இலங்கை - ஐப்பான்
கலாசார நிறுவனத்தினால் வழங்கப்படும்
'புங்கா விருது' தமிழ்க் கவிதைக்காக
இவருக்கு வழங்கப்பட்டது!

ஒரு குரலும் ஒரு பழமும்!

என் காதையும் வாயையும்
சீறு பெட்டிக்கு மேல் வைத்து
என் சாபக்கேட்டை விலை கொடுத்து வாங்கி
வீட்டிற்குள் வைத்துள்ளேன்

தொலைபேசி என்கின்ற
பெயரில்

நான் உலக வலம் போக
இலக்கக் கட்டைகளில்

நகம் நடந்து ஊரை
சுப்பிட்டுக் காதுக்குள்

சுருக்கிவிட
என் வீட்டின்

அறைக்குள்ளே இருந்து கொண்டு
சப்பாணி மாமா

தன் ஆதாரவை எங்கெல்லாம் நீட்டுகிறார்

ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லை
ஏனென்றால் நானுமொரு
இயந்திரத்தால் ஆனவன்தான்

என் கண்கள் பார்க்க
பற்றிகள் உண்டு

தோளை உயர்த்தி
பின் இறக்கவென்றெல்லாம்

கம்புக்கட்டுக்குள்
மயர் மின்னைக் கடத்தும்

மனம் மட்டும் இருக்கிறது
இந்த மண்ணையும் குடித்து

இதன் மணத்தையும் சுவாசித்து

அதனால்தான் எனக்கு பறவையென்றும்
வேறொருபேர்

பாரும் நதியென்றும் சீலர் சொல்லக்
கேட்டதுண்டு

என்போன்ற பறவைகள் அனைத்திற்குமாக
ஒரு குரலும்

ஒரு பழமும்

இருக்கும் வரைக்கும் இந்தத் தொலைபேசி
பாடாது

சும்மா கிணுகிணுக்கும்
அதைக்கேட்டால் எனக்குத்தான்

எப்பவமே புளிக்காரக்கும்

சோலைக்கிளியின்
கவிதைகள்

கடலின் கச்சான் தகடு!

நான் காற்று
சுற்றித் திரிவதனை யார் தடுக்க முடியும்?
கடலுக்கும் எனக்கும் பிணக்கு இருந்தாலும்
அது குடும்பச் சண்டை
மிட்டாய்க்கும்
அதைச் சுற்றி இருந்த
கச்சான் தகட்டுக்கும் பிணக்கு வந்த மாதிரி
யாரோ எங்கள்
முறுக்கைப் பிரித்து
ஈ மொய்க்க உரித்து வைத்த கதைபோல்தான்

இது சீறி வந்ததும்
பின்னர் மனம் உருசி
இன்று வரைக்கும் அழுவதுமாய்
தன் உயரில் தீ கொளுத்தி
வருந்துவதும்

இது போக

நுரைப் பூந்தோட்டக்காரிக்கும்
எனக்கும் ஒன்றுமில்லை

எங்கள் உறவில்
இருக்கும் பிணைப்பிற்கு
ஓர் உதாரணத்தைச் சொன்னால்
ஆச்சரியம் வரும்
உங்களுக்கு

அது
என்னவென்று என்னுடைய
கண் சொன்னால் விளங்கிவீரும்
தங்களுக்கு
வாய்பேசி எத்தனைநாள்
என் ஆடு குடித்து
பருகி வந்த சிறு
நீர்க் கோப்பை தளம்பி

ஊருக்குள் ஊத்தியுண்டு
வீண் பழியைச் சமந்ததனால்
சுற்றத்தார் ஏசு
என் வாய் அடைத்துப் போயிற்று

நிலவு பூரணையில்
எங்களுரில் நோன்பு வந்தால்
சுடுகின்ற அருமையான
வண்டப்பம் போல
பொங்கிப் பூரித்த பெருமையிலே சிலவேளை
தள்ளாட்டம் கண்டால்

தன் நெத்தலி மீன் எடுத்து
கடல் ஆணி அடிக்கும்
அதற்கு

சோலைக்கிளியின்
கவிதைகள்

நீங்கள்

என் மனச்சுவரில் எழுதுகின்றீர்
வாக்கியங்கள்
உங்கள் கைவரல்கள் இருக்காதே
பேணையில் மேய்க்காமல்
உயர் இருந்து எங்களுடன்
வாழ்ந்திருந்த நாளில்
கால் கழறும் நடடு
தேய்ந்த உங்கள் கட்டில்
தலைமாட்டு இருவலுக்குள்
முடியில்லா ஒரு பேனை
அது மேய ஒரு கட்டுக்
காகிதம் என்றவாக்கில்

ஒரு சருட்டல் இருக்கும்
அதை விரித்து எதையெதையோ
கக்கும் உங்கள்
பொன் பழுப்பு பேனை மயில்

இப்போது மின்னல்
நீங்கள்

உயர் நீத்தவர்கள் இறங்கி வரும்
இரவுகளில் உங்கள் மணம்

வாப்பா
உங்கள் நார்க் கட்டில்
தலையணைக்குள் துடிக்கிறது
நம்முடைய மியாவ் மியாவ்
வெள்ளைவெளிப்புப் பஞ்சன்

இங்கிருந்து பார்க்க
அது எனக்குத் தெரிகிறது
வாசல்
மஞ்சள் மலர் வந்திறங்கி
அதில் கால் தட்டி வீட்டிற்குள்
நீங்கள்தான் வந்து

தலையணைக்குள் மறுக்குவதாய்

மின்னலென்றால் அதுதான்
தொழில்
மறுக்குவதும் மிதுக்குவதும்
என்று

வாப்பா நீங்கள்
எழுதுகின்ற வர்

இங்கிருந்து சுற்றுவா
இல்லை
கனவாசி மலர் வாழும்
பழக்கம் வந்தவுடன்
ஊறியதா

என் கண்ணான வாப்பாவின்
காது கேட்கப் பிரார்த்தித்தேன்

வாப்பா மறுக்கும்
தலையணை!

- திசேரா -

காட கௌதாரீ கிரீடம்!

மறுக்கப்பட்ட அன்பும்
மதிக்கப்படாத உணர்வுகளும்
கொடூரமானது.

வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றையும் மிக நுண்ணியதாய் ஆராய்ந்ததன் பின்னரே அதை வழங்குவதென தீர்மானித்துக்கொண்ட மூவர் எழுத்துக்களை கவனமாக கோர்த்து சொல்லாக இணைத்து இலகுவான முறையில் குழந்தைகளுக்கு வழங்கப்பட வேண்டுமென்பதில் கவனம் செலுத்தி வார்த்தைகளின் உற்பத்தியை மேற்கொண்டிருந்தார்கள். இவர்களது பணி முக்கியமானதாயிருந்தது. வார்த்தைகளினூடு சிரிப்பையும், நம்பிக்கையையும் உண்டுபண்ணி விட முடியுமென்பதில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த அவர்கள் தேடிக்கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வார்த்தைகளை குழந்தைகளில் நட்டு பரிசோதித்தார்கள்.

இவர்களை சூழவும், உற்பத்திசாலையை சுற்றியும் எப்போதுமே குழந்தைகள் கூட்டமாய் இருந்து கொண்டே இருந்தார்கள். இரவுவேளை தவிர இயல்பாய் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் குழந்தைகள் சுய நம்பிக்கையுடன் மரங்களின் உச்சியில் ஏறிக் கீழே குதித்தார்கள். இவர்களை கற்களால் ஒன்றும் செய்துவிட முடியவில்லை. கல் குத்திய பள்ளங்கள் உடனே நிரப்பப்பட்டன. இரத்தம் உள்ளிழுக்கப்பட்டது. இதற்கான வார்த்தைகள் குழந்தைகளிடம் இருந்து கொண்டே இருந்தன. அதாவது அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தன.

சட்டிப் பெண் ஒருத்தி பையன் ஒருவனை துரத்தி அடித்து விட்டுத் திரும்புகிறாள். அவன் தன்னை எப்போதும் கிண்டல் பண்ணிய வண்ணம் இருக்கிறானாம்.

ஆண்களும் பெண்களுமாக கலந்து களித்தட்டு ஆட்டத்தில், பையனை இடைமறித்துக்கொண்டு பெண்பிள்ளை, தன்னை மீறிச் செல்லாமல் கைகளை விரித்துக் கொண்டு அவனது அசைவுகளுக்கேற்ப அங்குமிங்கும் அசைந்து கொண்டு இருக்கிறாள். அவனை விட்டுவிடக் கூடாது என்ற நிலைப்பாட்டில் தளராமல் - களைப்புறாமல் இயங்கிக் கொண்டே இருக்கிறாள்.

இவைகளைக் கண்டு பெருமிதப்பட்டுக் கொண்ட வார்த்தை உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருந்த மூவரும் தங்கள் சொற்கள் மிகுந்த பயனளிப்பதாக ஒருவருக்கொருவர் எண்ணங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டார்கள்.

“இவைகளைப் போலவே உருவாக்கப்படும் மற்றைய வார்த்தைகள் வாழ்வை எதிர்கொள்ள போதுமானதாயிருக்க வேண்டும்.”

“அவற்றுக்கான அனுபவத்தளங்களை ஏற்படுத்த வேண்டிய தேவையுமுள்ளது.”

“இன்றைய இரவை அதற்காக நாங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்வோம்.”

நெடுந்தூர பயணமொன்றுக்கு வேண்டிய அத்தனை வார்த்தைகளையும் உற்பத்தி செய்து விட முடியாது விட்டாலும், அதன் பொருட்டு அவசியமானவற்றை கொடுத்து அவற்றைப் பரிந்து கையாளத்தக்க நம்பிக்கையை வளர்த்தெடுக்கக் கூடிய வார்த்தைகள் பற்றிய ஆய்வில் இறங்குவதென தீர்மானித்து உள் நுழைந்து கொண்டார்கள். அங்கு சாதாரணமாக வார்த்தைகள் உற்பத்தி செய்யும் செயற்பாடு மட்டும் நடப்பதாக எண்ணி விடக்கூடாது. எல்லாமும் நடந்தது. பருவங்களுக்கு ஏற்ப வழங்கிவிடும் அறிவு, விளையாட்டுடனான பயிற்சி, அரங்கினூடான அனுபவம் என சகல விதமான அறிவூட்டலும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதற்கென சில பாடநூல்களும் இருந்தன. அவைகள் கொடுக்காத சுய நம்பிக்கையை வார்த்தைகள் வழங்கும் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு அதிகம் இருந்தது.

அழகான வார்த்தைகளை இனிமையானதாக்கி குழந்தைகளின் தலையை தடவி வார்த்தைகளை உட்கொண்ட அலை சரியாக உள்ளிறங்கிக் கொள்ள முதுகை தட்டிவிட்டார்கள். செலுத்தப்பட்ட வார்த்தைகள் பாசத்தைக் காட்ட ஒரு உறவு முறை சார்ந்ததாக இருந்தது. வார்த்தைகள் தொடர்ந்து செயற்பாட்டில் இருப்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டிய தேவை இருந்திருக்க வேண்டும். அதனால் அடிக்கடி குழந்தைகளை நோக்கி வினாக்களை எழுப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இது இரு நாட்களுக்கு ஒரு முறையாக, வாரத்துக்கு ஒரு முறையாக கிட்டமிடப்பட்டிருந்தது. அதன் பின்னரும் அவர்களுக்கு வார்த்தைகள் வழங்கப்பட்டது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு நாளும் புதிய குழந்தைகளுக்கு சிந்தனைகளுக்கான வார்த்தைகளும், முன்னம் வார்த்தைகள் ஏற்பட்டவற்றுக்கு வினாக்களும், நம்பிக்கையுடனும் வார்த்தைகளும் வழங்கப்பட்டுக் கொண்டே வந்தன. இது முடிவுறாமல் தொடர் செயற்பாடாய் இருந்ததனால் ஒவ்வொரு நாளுக்குமான குழந்தைகளைத் தேர்வு செய்வதற்கும், வார்த்தைகளை - வினாக்களை உற்பத்தி செய்வதற்குமென, குறித்த நாளுக்கு முந்திய இரவை தெரிவு செய்திருந்தார்கள். இதனால் அவர்களின் வயதில் பெரிய மாற்றம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது.

ஒருநாள் வார்த்தை ஏற்றப்பட்ட குழந்தைகள் குறித்து மூவரும் கருத்துக்களை பரிமாறிக் கொண்டிருந்தார்கள். வார்த்தைகள் அவர்களை கட்டி வைத்திருப்பதற்குப் பற்றிச் சந்தேகப்பட்டார்கள்.

“இது முழுமையான சந்தோசமில்லை, மகிழ்ந்து கொள்ளவும் முடியாது. ஏனென்றால் சில குழந்தைகள் வார்த்தைகளின் வளைவுக்குள் நிற்பதாக காட்டி எங்களை ஏமாற்ற முயலலாம்” என்றவனின் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டவன்.

“உங்களுக்கு ஒன்றை ரூபகமூட்ட வேண்டும், சென்ற ஆண்டில் வார்த்தைக்குள் இருந்த குழந்தை இரு வார காலம் கண்டு கொள்ள முடியாமல் போனதால் வார்த்தைகளை அறுத்துக் கொண்டு இன்னொருவனுக்குப் பின்னால் சென்று விட்டதை அறிந்திருப்பீர்கள்.”

அது மறந்து விடக்கூடியதல்ல என ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் “இனிமேலும் அவ்வாறானதொரு மீறலை தடுத்துக் கொள்ளக் கூடிய வலிமையான வார்த்தைகளை தேடி கலந்து கொடுக்க வேண்டும்.” எனக் கூறிக் கொண்டு மூன்றாமவன் எழுந்த போது முன் கதவு தட்டப்பட்டது.

கண்கள் சிவந்து கண்ணீர் விட்டுக் கொண்டிருந்த குழந்தை பதற்றத்துடன் கதவைத் திறந்தவனின் கைகளைப் பற்றிக் கொண்டது.

தனது சிரிப்பை இருவர் பறித்துக் கொண்டுபோய் விட்டதாகவும், தான் பெண் குழந்தை என்ற படியினால் சிரிப்பு பிழையானதொரு வழியை காட்டி விடக் கூடாது என்ற நன்மை நிறைந்த காரணத்தினால் கொண்டு போவதாகக் கூறி எடுத்துக் கொண்டு மறைந்து விட்டதாகப் புலம்பியவன். அவர்கள் சிரிப்பு என்பதற்கு பதிலாக பல்லுக் காட்டல் என்ற வசனத்தை கையாண்டதாகக் கூறினான்.

அவளது அழகையை நிறுத்த சில வார்த்தைகளை வழங்கியவர்கள், நம்பிக்கைக்காக சொற்களை கொடுத்து இனிமேல் யாராலும் எடுத்துச் செல்ல முடியாத சிரிப்பையும் அதனுடன் நம்பிக்கையும் உற்பத்தி பண்ணிக் கொண்டே இருக்கக்கூடிய வார்த்தைகளை நாளை அவளுக்கு வழங்குவதற்கு தயாராக வைத்திருப்பதாக கூறி அனுப்பினார்கள். அன்று இரவில் அதை தேடி உருவாக்க வேண்டுமென் கூறவில்லை.

இப்படியாக இரவுக்கும், பகலுக்கும் வேறுபாட்டைக் காணாது உழைத்துக் கொண்டிருந்த அந்த மூன்று நபர்களையும் வெளியேற்றிவிட வேண்டுமென்ற கருத்து இப்போது கசியத் தொடங்கியது. இது எவ்வளவு காலமாக உலாவி வந்ததென மூலத்தை அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஏனென்றால், இத்தனை காலமும் அது ரகசியப் பெட்டகம் போல மனதுக்குள் புதைந்து கிடக்கின்றது. அது வெளிவந்தது குறித்துக் கூட எதையும் சொல்லி விட முடியாததையிட்டு மன வேதனை அடைகிறேன்.

இவைகள் எல்லாம் உண்மையில் இருளில் தீட்டப்பட்ட ரகசியத் திட்டங்கள் போலவே தான். உருவாக்கவென சில குத்திரதாரிகளும், பாதுகாக்கவென காவலர்களும் இருந்திருக்கிறார்கள். வெகு பத்திரமாக பேணப்பட்டு வருகையில் கசியத் தொடங்கியது குறித்து எதையும் ஊகித்துக் கொள்ள முடியாத நிலை இன்னமும் நீடித்து வருகின்றது. தேசிய

இது போன்றதொரு எதிர்ப்பை எப்போதுமே எதிர்பார்த்திராத மூன்று ஊழியர்களும் சற்றும் சதாசிரித்துக்கொள்ள முடியாத வண்ணமாக அந்த சகதிக்குள் வீழ்ந்து போனார்கள். அவர்கள் முகங்களில் பூசப்பட்ட சகதி ஆங்கிலப் பட இராணுவ வீரர்கள் யுத்த முறைக்கு செல்கையில் பூசிக் கொண்ட தோற்றத்தை ரூபகங்காட்டி அவர்கள் முகத்தை மறக்க செய்திருந்தது. இன்னமும் அதனுள் இருந்து எழுந்து கொள்ளவில்லை என அறிந்து கொண்டாலும், மீண்டு கொள்ளக் கூடிய சாத்தியமான முறைகளைப் பற்றி என்னால் விபரமாக எதையும் கூறி விடமுடியாது - ஒவ்வொருவர் மனதும் ஒவ்வொரு விதமானது.

அந்த மூவரையும் உங்களால் இனங்கண்டு கொள்ள முடியாத நிலையில் நீங்கள் இருக்க முடியாது, அவர்களும் மனிதர்கள், - புனிதமானவர்கள், அதிலும் உங்களுடன் உள்ளவர்கள் என்பதால் அவர்களை சந்தேகப்படுதல் என்பது அவர்கள் மீது நீங்களும் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டு வந்ததாகி விடும். அது மட்டுமாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை, அடக்குமுறைக்கு துணை போகின்றவர்களாகவும், மேலாதிக்கக்காரர்களாகவும் உங்களையும் இனங்காட்டி விடுவதுடன் - குழந்தைகள் மீது அன்பில்லாதவர்கள் என உங்களை நீங்களே பறைசாற்றி விடுவதாகவும் அமைந்து விடும் என்பதில் நீங்களே கவனஞ் செலுத்தி கொள்ள வேண்டும்.

அவர்கள் இங்கிருந்து வெளியேற்றப் படுவார்களே யானால் நானும் வெளியேற நேரும் என்பதை நீங்கள் அறிந்திருக்க நியாய மில்லை. அவர்கள் மீது அத்தனை நம்பிக்கை வைத்திருந்தேன் என்பதை விடவும் முக்கியமானது - நானும் அவர்களில் ஒருவன் என்பதுதான். இது குறித்து பூரண விபரங்கள் எதுவும் நான் சார்ந்த மூவருக்கும் தனிப்பட்டதாகவோ, கூட்டமாகவோ உத்தியோகபூர்வ -

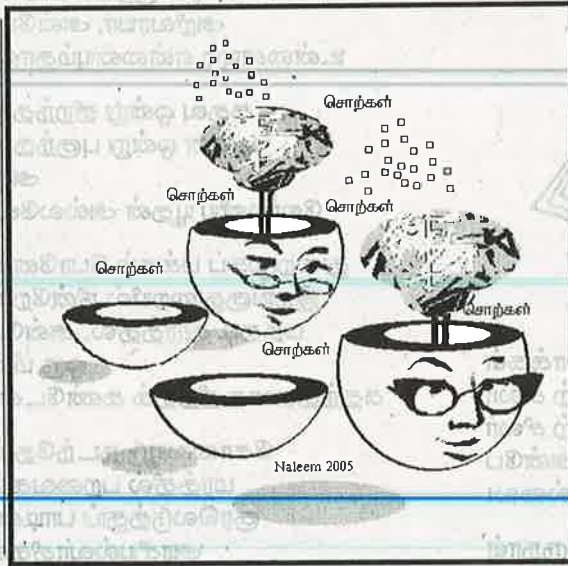
பூர்வமற்ற முறையில் கையளிக்கப்படவோ, கூறப்படவோ இல்லை. சகலரும் செவி வழி மரபில் அலைந்து திரிந்தாலும் யாருமே எதுவுமே நடந்ததாய் காட்டிக்கொள்ளவில்லை, மூவரின் வார்த்தை உற்பத்தியை தவிர அனைத்தும் இயல்பாய் நடந்தது. முன்பை விட தீவிரமாய்.

வார்த்தைகளின் உற்பத்தி முற்றாக தடைப்பட்டு போனது. புதிய வார்த்தை ஒன்றையேனும் தேடிக்கொள்ள முடியாதபடி, உற்பத்தி செய்து விட இயலாத படி, எங்கள் மனநிலை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. எங்களை உடன் வெளியேற்றி விட வேண்டுமென்பதில் குவிந்திருந்த கவனத்தை யாரும் மாற்றிக் கொள்ள முனையவில்லை. குக்குமமாய் இருந்து வந்த எண்ணக்கரு எங்கள் புலக்காட்சியை அருட்டும் வண்ணம் தெளிவாய் தெரியத் தொடங்கியது. இதனூடாக தாங்கள் மேல் வந்து விடும் அரசியல் அவர்களுள் சுழன்று கொண்டிருந்ததை நாங்களும் அவதானிக்க தவறவில்லை.

வருகின்ற எல்லோருக்கும் தெரியும் படியாக எங்களைக் காட்டி விடுவதற்காக முன்னின்று கொள்வது மாத்திரமன்றி அவர்களை மறைக்கும் படியும் நிற்கின்றோமாம். அருகில் நிற்பதற்கு கூட இடமளிப்பதில்லை.

அவ்வணிக் சுவடிகள்

நாங்கள் மூவரும் ஆறடி யை இரண்டு, மூன்று சென்ரி மீற்றரில் தவற விட்டவர்கள். எமக்குரிய வேலைப் பகிர்வு முன்னே நிற்க வைத்துக் கொண்டே இருந்தது. இதன் காரணமாக அவர்கள் மறைந்து போயிருக்கக் கூடிய வாய்ப்பிருந்தது. அதோடு வார்த்தைகளை சேர்த்துக் கொண்ட குழந்தைகள் எங்களுக்கு அருகில் நின்று கொள்ள வேண்டி ஒன்று திரண்டு நின்றதனால், எங்களை சூழவும் கூட்டம் இருந்து கொண்டே வந்தது. அதனால்கூட அருகில் நிற்க முடியாமல் போயிருக்கலாம். எங்களிடம் அவ்வாறான எண்ணம் இருக்கவில்லை என்பதனால் - அனுமதிப்பதில்லை - இடமளிக்கவில்லை என்பவை அனைத்தும் வெறும் குற்றச்சாட்டுக்களாக மட்டுமே இருக்கும். இதையெல்லாம் நினைத்து எங்களை எதிரியாகக் கருதிக் கொண்ட பின்னர் இது போல நிகழ்ந்த ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பங்களிலும் தங்கள் மனதுள் திட்டங்களைத் தீட்டத் தொடங்கி இருக்க வேண்டும். அது வெளிப்பட இத்தனை காலம் தேவையாய் இருந்திருக்கிறது - இதனடிப்படையிலேயே எங்களுடைய நடையின் மீதும், வார்த்தைகளின் மீதும் தொடர்ச்சியான குற்றங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன.

அங்கிருந்தவர்களில் எதனையும் உடனடியாக அமுல்படுத்தி விடக்கூடிய தேர்ச்சி அண்மித்த நபர் எவரும் இருந்ததாய் ரூபகமில்லை. இத்தேர்ச்சியை அடைய வேண்டிய தேவையை உணர்ந்து சகல வல்லமைகளையும் பெற வேண்டி சிரமத்துள் மூழ்கி கைகளால் நடக்கப் பழகினோம். தரைக்கு சற்று மேலாக இருந்த தலையின் பின்புறத்தால் பார்த்து - காலை காற்றில் வளைத்து தலை கீழாக நடக்கப் பழகுவோம்.

இதற்கென ஓய்வு நேரங்களை தேர்வு செய்து பயிற்சி எடுத்துக் கொண்டதுடன், குழந்தைகளை நேசிக்க அவர்களின் இயல்புகளை பெற்றுக் கொள்ள - குழந்தைகளுக்கும் உங்களுக்கு குமிடையில் டொக்டர் ஹெய்ம் ஜி இனோட்டினுடையது - நாங்கள் சிலவற்றை தேடிப்பிடித்து விவாதித்தோம். இது எங்கள் மனதை சிறு பிள்ளைத் தனம் கொண்டதாகியதுடன்; கைகளை கீழே ஊன்றி சமநிலை படுத்திக் கொள்ள உதவியது. இதன் பின்னரேயே இவ்வாறு நடக்க ஆரம்பித்தோம். ஆரம்பம் வெகு சிரமமாய் இருந்தது. எண்ணிக்கையிட முடியாத தடவைகள் விழுந்து எழுந்தோம்.

என்னுடன் இருந்த வளர்ந்த மெல்லிய நண்பன் அடிக்கடி

கஷ்டத்துக்கு ஆளானோம். அவனுக்கு நம்பிக்கையை உண்டாக்கவே வார்த்தைகளை தேடத் தொடங்கிய நாங்கள் பின்னர் புதிய புதிய வார்த்தைகளை உற்பத்தி செய்து அவனை முயற்சி செய்ய வைத்தோம். இப்போது சம நிலையுடன் இலகுவாக நடக்க கூடியவனாய் இருந்தான்.

இதுவே குழந்தைகளை நம்பிக்கையுடையவர்களாக வார்த்தையை உற்பத்தி செய்யும் ஆர்வத்தை தூண்டியது. இதன் பின்னாட்களிலேயே குழந்தைகளுக்கு வார்த்தைகளை ஏற்ற ஆரம்பித்தோம்.

குழந்தைகள் வீடுகளில் இருந்த பாசங்களை முழுவதுமாக எங்களுக்கு பரிசாக அளித்திருந்ததும் எங்களின் வார்த்தைகளில் கொண்டிருந்த ஈடுபாடும் அவர்களை மிரளச் செய்திருக்க வேண்டும்.

எதையும் ஜீரணித்து ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வயது அவர்களிடமிருந்து போயிருந்ததால் எங்களது வார்த்தைகள் மந்திர வார்த்தை என்றார்கள். துரத்தி விட முடியாத நிலை நீடித்து இருந்ததனால் நாங்களாக ஓடிவிடக் கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டிய அரசியலுள் இறங்கியிருக்க வேண்டும்.

எதையும் எதிர்பார்த்திராத ஒரு நாளில் சுற்றுப் புறத்தை அலங்கரித்து விழாக் கோலம் படுத்தியவர்கள். எங்களுக்கு சூட்டவென குழந்தைகள் கைகளில் வழங்கப்பட்டிருந்த மாலைகளை வரிசைக் கிரம முறையில் தலையை குனிய வைத்து கழுத்தில் மாட்டிவிட்டுப் போனார்கள் - குழந்தைகள் எல்லோருடைய வாயும், பெருக்கல் அடையாள வடிவில் ஓட்டப்பட்டிருந்தது.

வயதில் மூத்திருந்த மூவர், மூவர் தலையிலும் கிரீடங்களை இருத்தி விட்டு காட கௌதாரி வாழ்கவென வாழ்த்திச் சென்று கொண்டே இருந்தார்கள்.

செல்லும் போது - ஒரு சில குழந்தைகள் தவிர யாரும் திரும்பி பார்த்ததாய் ரூபகமில்லை.

பூமிக்கடியில் வானம்

(கவிதைத் தொகுதி)

அலறி

339, மக்காமடி வீதி,

மருதமுனை - 03

அலறியின் முதலாவது சிறுகவிதை நூல் இது! கொஞ்சமாய் எழுதினாலும் தாக்கமாய் எழுதுவதில் உறுதியாக இருப்பவர் அலறி. நவீன தமிழ் இலக்கிய முயற்சியில் அக்கறை உள்ளவர்.

தனது கவிதைகள் பற்றியும் தனது எதிர்பார்ப்பு பற்றியும் கவிஞர் அலறி இப்படிச்சொல்கிறார். 'பூக்களைக் காணும் மகிழ்வை, எனது கவிதைகள் எனக்குத் தந்தால் போதும். மந்திரக்கோலாக மாறி அற்புதங்களை அவை நிகழ்த்திவிட வேண்டுமென்று உள்ளளவும் எதிர்பார்ப்பில்லை. எனக்குள் சிலிர்த்த உணர்வுகளை என் சமூகத்தைச் சூழ்ந்துள்ள துயரங்களை கவிதையாக்க முயன்றிருக்கிறேன்' என்கிறார் அலறி. சிறிய கவிதைத் தொகுதி என்றாலும் காத்திரமாகவே

வீடு வாசல்களை, சொந்த ஊர்களை, சொந்த நாடுகளை விட்டு, இனத்தின் பேரால், மதத்தின் பேரால் தூரத்தப்பட்டு மக்களுடைய பரிதாப நிலையைச் சொல்லுகிறது இக்கவிதை.

ஆங்கிலம் மூலம் - W.H. ஓடன்

தமிழில் - சோ. பத்மநாதன்

இந்த நகரில் ஒரு கோடி ஆத்மாக்கள்
மாளிகைகளிற் சிலர்
மண்குடிசைகளிற் சிலர்
ஆனால், அன்பே
எமக்கிங்கே நிழலில்லை!

முன்னொருநாள்
எமக்கென்று ஒரு நாடு இருந்தது
உலகப்படத்தைப் பார் - தெரியும்!
ஆனால், அன்பே
நாம் அங்கு போகமுடியாது,
போகவே முடியாது!

தேவாலய வளவில்
ஒரு முதிய கியூ மரம் நிற்கிறது
ஒவ்வொரு வசந்தமும்
அது பூத்துக்குலுங்கும்!
ஆனால் அதுபோல்
பழைய கடவுச்சீட்டுப் பூப்பதில்லையே!
தூதரக அதிகாரி அடித்துச் சொன்னான்.
“கடவுச்சீட்டில்லாதவன்
எம்மைப் பொறுத்தவரை
செத்துப் போனவன்!”

மறு ஆய்வுக் குழுமுன் நின்றேன்
இல்லை, இருந்தேன்!
“அடுத்த ஆண்டு வந்து பார்!”
ஆனால், அன்பே
இன்று நாங்கள் எங்கே போவதாம்?

பொதுக்கூட்டம் ஒன்றுக்குப்
போனேன்
ஒரு பேச்சாளர் உரத்து முழங்கினார்;
“இவர்களை உள்ளே விட்டால்
எங்கள் உணவைத் தட்டிப் பறிப்பார்!”
அவர் யாரைக் குறிப்பிட்டார்
அறிவாயா, அன்பே?
உன்னையும் என்னையும் தான்!

வானில் இடி இடிப்பதாய்
நனைத்தேன்
ஹிட்லர்தான் கூவினான்
“இவர்கள் சாக வேண்டும்!”
அவன் யாரைக் குறிப்பிட்டான்
அறிவாயா, அன்பே?
உன்னையும் என்னையும் தான்!

கதவு ஒன்று திறந்தது
பூனை ஒன்று புகுந்தது
அது
ஜேர்மனிய யூதன் அல்லவே!

துறைமுகப் பக்கம் போனேன்
இறங்குதுறையில் நின்றேன்
பத்தடி தூரத்தில், அன்பே
ஒரு மீன்
சுதந்திரமாக நீந்தக் கண்டேன்!

சோலையூடு நடந்தேன்
மரத்தில் பறவைகள்
குரலெடுத்தும் பாடின!
அரசியல்வாதிகள்
அவர்களுக்கில்லையே!
மனித இனம் அல்லவே - அவை
மனித இனம் அல்லவே!

என் கனவில்
ஆயிரம் மாடிக் கட்டிடம் வந்தது
ஆயிரம் கதவுகள் சாளரம் வந்தன!
ஆனால், அன்பே
ஒன்று கூட, எம்முடையதல்லவே!

புல்வெளியில் நிற்கிறேன்
பொழிபனியில் நிற்கிறேன்
பத்தாயிரம் போர்வீரர்கள்
அன்பே
முன்னும் பின்னும் நடக்கிறார்கள்
உன்னையும் என்னையும் தேடி!
பத்தாயிரம் போர்வீரர்கள்
உன்னையும் என்னையும்
தேடுகிறார்கள்!

இந்த நகரில் ஒரு கோடி ஆத்மாக்கள்

இன்னும் கைவிடப்பட்டவர்களாய்...

இரண்டாயிரத்தி மூன்றாம் ஆண்டே அதிக இயற்கை அழிவு நடந்த ஆண்டாக உலகம் கணிப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த போது 2004ம் ஆண்டில் கடற்பேரலை நிகழ்ந்து 2003ம் ஆண்டை அடுத்த இடத்திற்குத் தள்ளிவிட்டது. இயற்கை அழிவுகள் வழக்கமான செயற்பாடுகளாக மாறிவிட்டதா என்கிற அச்சம் உலக மக்களை இப்போது பிடித்தாட்டத் தொடங்கியுள்ளது.

ஆசியாவைத் தாக்கிய கடற்பேரலையின் பின்னரும் உலகின் பல்வேறு பிரதேசத்திலும் இயற்கை அழிவுகள் நடந்துள்ளன. இவ்வழிவுகளும் ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் உயிர்களைக் காவுகொண்டுள்ளது. வெள்ளம், பூமி அதிர்ச்சி என்பன கடற்பேரலையைப் போல் மோசமான அழிவுகளைத் தருமென இப்போது நம்பப்படுகிறது. தொடர்ச்சியாக இயற்கை அழிவுகள் ஏற்பட, இயற்கையின் மாற்றமே காரணமாகியுள்ளது! பூமித்தகடுகள் உஷ்ணமடைந்துள்ளதாலும், காடுகள் அழிக்கப்படுவதாலும், அதிக புகையினாலும் இயற்கைச் சமநிலை குலைந்து போயுள்ளது. எதிர்காலத்திலும் மிக மோசமான இயற்கை அழிவுகள் நடைபெற வாய்ப்புள்ளதாக பூகோள ஆய்வாளர்கள், விஞ்ஞானிகள் தெரிவித்துள்ளனர். எதிர்காலத்தில் கடற்பேரலை, பூகம்பம், பாரிய வெள்ளம் என்பன ஏற்படும் என்பது விஞ்ஞான பூர்வமாக திட்டவட்டமாகத் தெரியப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனால், மனிதனை இயற்கை அழிவுகளிலிருந்து காக்கும் வழிவகைகளை ஆராய்வதே இப்போது முக்கிய விடயங்களில் ஒன்றாக உலகளவில்

2004 டிசம்பரில் நிகழ்ந்த கடற்பேரலை அனர்த்தத்திற்கு இலங்கையில் பலியாகிய இலட்சக்கணக்கான மக்கள், இன்னும் கைவிடப்பட்டவர்களாகவே உள்ளனர். 40 ஆயிரம்பேர் உயிரிழந்ததாகவும், 5 லட்சம் மக்கள் இடம்பெயர்ந்ததாகவும் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. பாதிக்கப்பட்ட

மனித கௌரவம், மனித உரிமைகள் நிலைநிறுத்தப்படுவதற்கான சர்வதேச ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட மனித உரிமை சாசனத்திற்கு மதிப்பளிக்காது, அதற்கு விரோதமாகவே இலங்கை அரசாங்கம், கடற்பேரலை அனர்த்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுடன் நடந்து கொண்டுள்ளது. இந்நிலை இங்கு மட்டுமல்ல இந்நோனேசியாவிலும் இதேநிலைதான் என்றும், ஒப்பீட்டளவில் தாய்லாந்து, மாலத்தீவு, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் இந்நிலை ஓரளவு தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது என்றும் நோக்கர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

- எம். பெளசர் -

மக்களுக்கு இலங்கை அரசாங்கம் பொறுப்பு வாய்ந்த அடிப்படையில்

செய்யவில்லை என்பது மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. இம்மக்களின் மனித உரிமைகள் மீறப்பட்டுள்ளன. பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைக் கூட நிறைவு செய்வதில் இலங்கை அரசாங்கம் ஆர்வம் காட்டவில்லை. அது தனது கடமையிலிருந்து தவறியுள்ளது.

மனித கௌரவம், மனித உரிமைகள் நிலைநிறுத்தப்படுவதற்கான சர்வதேச ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட மனித உரிமை சாசனத்திற்கு மதிப்பளிக்காது, அதற்கு விரோதமாகவே இலங்கை அரசாங்கம், கடற்பேரலை அனர்த்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுடன் நடந்து கொண்டுள்ளது. இந்நிலை இங்கு மட்டுமல்ல இந்நோனேசியாவிலும் இதேநிலைதான் என்றும், ஒப்பீட்டளவில் தாய்லாந்து, மாலத்தீவு, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் இந்நிலை ஓரளவு தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது என்றும் நோக்கர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

கடற்பேரலை இழப்பின் துயரம் ஈடுசெய்யப்படாமல் உள்ள நிலையில்; இழப்பிற்குப் பின்னும் பல்வேறு துயரங்களை இம்மக்கள் எதிர்கொள்கிறார்கள் என்பதை நேரடியாகக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. மூன்றாம் உலக நாடுகளில் நிலவி வரும் ஊழல், நிருவாக மந்தம் என்பன பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வை மேலும் பலியாக்கி வருகிறது. அரச அதிகாரிகள் மந்த கதியில் செயற்படுதலும், பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் மேல் பரிவு காட்டாத நிலையும், புறக்கணிப்புகளும் இம்மக்களை மிக மோசமாக பாதித்துள்ளன. பாரிய அளவில் நிதி மோசடிகளும் இடம்பெற்றுள்ளதாக தெரிவிக்கப்படுகிறது.

வடக்கு கிழக்கில் கடற்பேரலையால் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் முஸ்லிம் மக்களுக்கு பாராபட்சம் காட்டப்பட்டுள்ளதாக குற்றச்சாட்டுகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. ஆறு மாதங்களுக்குள் நிரந்தரக் குடியேற்றங்கள் அமைக்கப்பட்டு கையளிக்கப்படுமென சொல்லப்பட்டிருந்தும் ஒரு வருடத்தைக் கடந்தும் இன்னும் அதன் பத்து சதவீத எல்லையைக்கூட தாண்டவில்லையென புள்ளி விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. 78 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. 'ஓக்ஸ்பாம்' நிறுவனத்தின் அறிக்கையின் படி கடந்த ஜனவரி மாதம் வரை ஐயாயிரம் வீடுகளே கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. இது 6.4 சத வீதமாகும். கட்டிமுடிக்கப்பட்ட வீடுகளும் மக்களின் கருத்தறியாமல், அவர்களுடைய விருப்பங்கள் கருத்திற் கொள்ளப்படாமல் கட்டிமுடிக்கப்பட்டவையாகவே உள்ளது.

வெளிநாட்டு உல்லாசப் பிரயாணிகளுக்கான உல்லாசப் பிரதேசங்களாக மாற்றும் திட்டமும், உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள நகர அபிவிருத்தி திட்டங்கள், மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களிலிருந்து அவர்களை அகற்றி இடம்பெயரச் செய்யும் உள்நோக்கமும் கொண்டுள்ளதாக மக்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

வடக்கு கிழக்கில் கடற்பேரலையால் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் முஸ்லிம் மக்களுக்கு பாராபட்சம் காட்டப்பட்டுள்ளதாக குற்றச்சாட்டுகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. ஆறு மாதங்களுக்குள் நிரந்தரக் குடியேற்றங்கள் அமைக்கப்பட்டு கையளிக்கப்படுமென சொல்லப்பட்டிருந்தும் ஒரு வருடத்தைக் கடந்தும் இன்னும் அதன் பத்து சதவீத எல்லையைக்கூட தாண்டவில்லையென புள்ளி விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. 78

சிக்கலாகவே உருவெடுத்துள்ளது. மக்கள் தாம் குடியிருந்த இடங்களை விட்டு தூரப்பிரதேசங்களுக்குச் சென்று வாழ்வதற்கு உடன்பட முடியாதவர்களாக உள்ளனர்.

கடற்பேரலையால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களை, மீள் குடியேற்றங்கள் என்ற போர்வையில் தமது வளமான வாழ்விடங்களிலிருந்து அகற்றி தூரப்பிரதேசங்களிலும் வளமற்ற நிலங்களிலும் குடியேற்ற முயற்சிப்பதாகக்கூறி பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் வேறு பிரதேசங்களில்

பாதிக்கப்பட்டு நிற்கும் மக்களில், தாய் தந்தையர்களை இழந்த இளம் சிறார்களின் நிலையும், ஆண் உழைப்பாளர்களில் தங்கி வாழ்ந்த குடும்பப் பெண்களின் நிலையும் மிக மோசமாக உள்ளன. தற்காலிகக் கூடாரங்களில், இருப்பிடங்களில் தங்கி வாழும் மக்கள் மலசலகூடப் பிரச்சினை, தண்ணீர்ப் பிரச்சினையை அதிகளவில் எதிர்கொள்கின்றனர். பாதிக்கப்பட்ட பிள்ளைகளின் கல்வித் தேவைகள் இன்னமும் சீர செய்யப்படவில்லை. தற்காலிக

கடற்பேரலையால் பாதிக்கப்பட்ட இம்மக்களின் நிம்மதியான எதிர்கால வாழ்வு கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளது. நிரந்தர வாழ்விடமின்றி அலையும் துயரத்தை நீடித்துள்ளது. பல்வேறு தரப்பினரால் வழங்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் தமக்கு செய்து தரப்படவில்லை என்ற கவலை பெருமளவு மக்களிடமிருந்து வெளிப்படுகிறது. கடற்பேரலை அணர்த்தம் நிகழ்ந்து 15 மாதங்கள் எட்டிவிட்டது. இரண்டு வருடங்கள் கடந்தும் இன்னும் கைவிடப்பட்டவர்களாகவே இருக்கிறோம் என பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் சொல்லாதிருக்க வேண்டும்.

ஆயிரம் வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. 'ஓக்ஸ்பாம்' நிறுவனத்தின் அறிக்கையின் படி கடந்த ஜனவரி மாதம் வரை ஐயாயிரம் வீடுகளே கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. இது 6.4 சத வீதமாகும். கட்டிமுடிக்கப்பட்ட வீடுகளும் மக்களின் கருத்தறியாமல், அவர்களுடைய விருப்பங்கள் கருத்திற் கொள்ளப்படாமல் கட்டிமுடிக்கப்பட்டவையாகவே உள்ளது. மீள் குடியேற்றுவதில் காணிப்பிரச்சினையும் பெரும்

மீள்குடியேற்றம் மேற்கொள்ளப்படுவதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கின்றனர். மீள் குடியேற்றத்திற்கும் புனர்வாழ்வுப் பணிக்குமென அரசாங்கத்தால் செயற்படுத்தப்பட்டுவரும் "டவர்ன்அமைப்பு" முன்வைத்துள்ள சில திட்டங்களில் அரசு நலன்சார்ந்த உள்நோக்கங்கள் இருப்பதாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. கடற்கரையை அண்டிய பிரதேசங்களில் வாழும் மக்களை அகற்றி, அப்பிரதேசங்களை

வாழ்விடப்பிரதேசங்களில் தங்கவைக்கப்பட்டுள்ளவர்கள் வீதி, போக்குவரத்து, மின்சாரம், வைத்திய வசதி மற்றும்பொதுத் தேவைகள் கிடைக்காமல் அல்லல்படுகின்றனர்.

பாதிக்கப்பட்டவர்களில் கணிசமானோர் மீனவர்களாக இருப்பதால் கடற்பேரலையால் அழிந்துபோன மீன்பிடித்தொழிலுக்கு உரிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுவதில் பல நிறுவனங்களும் அரசாங்கமும் அக்கறை காட்டுவதைக்

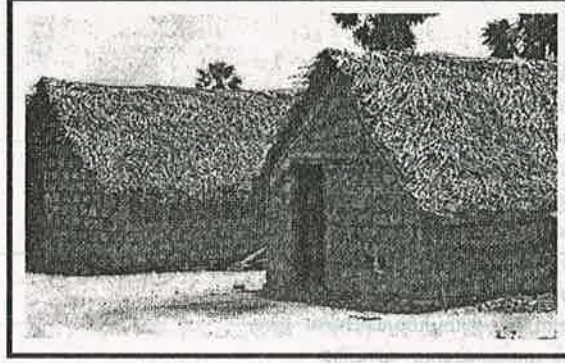

காணக்கூடியதாக உள்ளது! மீன்பிடித் தொழில் ஓரளவு சுழுக நிலைக்கு திரும்பியிருப்பினும், கடற்கரையை அண்டி வாழும் மக்கள் மத்தியில் கடல்பற்றிய பயம் இன்னமும் அகலாமல் இருப்பதை உறுதிப்படுத்தக்கூடியதாக உள்ளது.

கடற்பேரலை அனர்த்தத்தின் பின்னர் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் பெருமளவில் மனிதாபிமானப் பணியாற்றிய தொண்டு நிறுவனங்கள், மீள்குடியேற்றம், புனர்வாழ்வு நடவடிக்கைகளில் ஏன் அதிகம் ஆர்வம் காட்டவில்லையென்பது பெரும் கேள்வியாக எழுந்துள்ளது.

புனர்வாழ்வு மீள்குடியேற்றப்பணிகளைச் செய்வதற்கு இலங்கை அரசாங்கத்துடன் உடன்பாடுகளை

எட்டிய ஒரு சில சர்வதேச தொண்டு நிறுவனங்களும் அவ்வடன்பாட்டை மீறி நாட்டைவிட்டு வெளியேறி வருவது தெரியவந்துள்ளது.

இந்நிலையில் கடற்பேரலையால் பாதிக்கப்பட்ட இம்மக்களின் நிம்மதியான எதிர்கால வாழ்வு

கேள்விக்குள் ளாக்கப்பட்டுள்ளது. நிரந்தர வாழ்விடமின்றி அலையும் துயரத்தை நீடித்துள்ளது. பல்வேறு தரப்பினரால் வழங்கப்பட்ட

வாக்குறுதிகள் தமக்கு செய்து தரப்படவில்லை என்ற கவலை பெருமளவு மக்களிடமிருந்து வெளிப்படுகிறது. கடற்பேரலை அனர்த்தம் நிகழ்ந்து 15 மாதங்கள் எட்டிவிட்டது. இரண்டு வருடங்கள் கடந்தும் இன்னும்

கைவிடப்பட்டவர்களாகவே இருக்கிறோம் என பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் சொல்லாதிருக்க வேண்டும்.

'சுனாமி'யில் தெரிந்த பொய் முகங்கள்

— ஆந். வை. நாகராஜன் —

கடல்நாள் நாளன்று கடலை சினர்ந்து, கெம்பி எழுந்து தென்கரை முதல்வட கீழ்க்கரை வரைநீள் கரையோர நாட்டை முட்டி மோதியபோது மானுடப் பூச்சிகளும் ஓலைக் குடிசைகளும் உருக்குலைந் தள்ளிப் போராழிப் பேரலையீற பந்தாய்ப் பறக்கப் படுத்த பாய்களும் போர்த்த கந்தல்களும் ஆடிப் பஞ்சாய் ஆழியில் மிதக்கப் போய்ட்டம் ஆடிய, பேரலைச் சுனாமி காவுகொண்ட குஞ்சுக் குறுமாக்கள் தானெத்தனை? ஏழைக் கடல்வாழ் ஏதிலியர் தானெத்தனை? அத்தனையு மாழியலை அழித்து ஏப்பமிட எஞ்சிய ஜீவன்கள் ஏங்கிக் கரையொதுங்க நல்லுதவி கொண்டு கரம் நீட்டிக் காத்திட வந்தோர் கூட்டத்தில் வாய்கிழியப் பேசிப் "பந்தா" தேடும் பாசாங்கு அரசியல் முகங்காட்டி முன்னின்ற முதலைக் கூட்டம் கட்சிப் புகழ்பாடிக் கணக்குக் காட்டி தட்டிய உதவிகளைத் துடைத்து ஏப்பம் இட்டுமண் தூவி மறைத்த முதலைகளின் கெட்டித் தனத்தைத் தட்டிக் கேட்க வழிதெரியா ஏதிலியர் வாடுகிறார் சுழியோடிய சுனாமி தேய்த்த கரையிலே!

இக்பாலும் - இருப்பியலும்!

இருப்பியல்வாதம் முக்கியமானதொரு சமகால மெய்யியலாகும். அது ஓரளவு கிரேக்க அறிவு முதல்வாதத்துக்கும், செவ்வியல் மரபுக்கும், விசேடமாக பிளேட்டோ, ஹெர்கல் போன்றோரின் சிந்தனைவாத உலகக் கண்ணோட்டங்களுக்கும் மாறானது. அத்தகைய அமைப்பொன்றில் மனிதன் அத்தீத உணர்ச்சிகளின் உலகில், பருண்மையற்றப் பொதுமைகளில் (abstract universals) காணாமல் போகின்றான். பரந்த அடிப்படையில் சொல்வதாயின், இம்மெய்யியலில் இரு பள்ளிகள் உள்ளன. ஒன்று மதத்தன்மை வாய்ந்த ஆத்திகப்பள்ளி. மற்றது மதத்தன்மையற்ற நாத்நிகப்பள்ளி. சோரன் கியர்கே கார்டு, கப்ரியேல் மார்சல், கார்ல் ஜெஸ்பர்ஸ் முதலானோர் முதற்பள்ளியினர். அல்பர்ட் காமு, ஜீன்பவுல் சார்த்தர் முதலானோர் மற்றப்பள்ளியைச் சேர்ந்தோர்.

இருப்பியல் வாதம் மனித நிலையை விவரிப்பதும், கண்டறிவதுமாகும். இதன் ஆதரவாளர் சிலர் இது பண்டையதோ, நவீனமானதோவன்றி காலாத்மனது என்கின்றனர். மனிதநிலை இறையியல் அல்லது மெய்யியல் மூலமாக, கவித்துவத்துடன் அல்லது கலைத்துவத்துடன் விவரிக்கப்படும்தோது இருப்பியல் அம்சங்கள் எமக்குக் கிடைக்கின்றன. போல் ரில்லிச் (paul tillich) அது மனிதனை உன்னதமான உயரங்களுக்கு பறப்பதைவிடுத்து பருண்மையான ஜீவிதத்துக்குத் திரும்புமாறு அழைக்கின்றது. யதார்த்தத்தில் இருந்து தப்பிச் செல்லாமல் அதனை எதிர்கொள்ளுமாறு தூண்டுகின்றது. மனிதனின் அத்தியந்த அல்லது உலக வியாகுலங்களிலிருந்து அவனது வாழ்நிலைக்கு அவனைத் திரும்பச் சொல்கிறது. மனிதனின் சுதந்திரம் என்பதே இருப்பியல்வாதிகளின் மையமான கருப்பொருள். தேர்வினை மேற்கொள்ளல், தீர்மானித்தல் முதலிய செயல்கள் மூலம்தான் பிற ஜீவிகளிடமிருந்து தனித்துவமானவன் என அவன் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறான்.

இனி, இருத்தலியல் வாதிகளிடமும், பிரபல பாகிஸ்தான் கவிஞரும், மெய்யியலாளருமான இக்பாலிடமும் காணப்படும் பொதுவான அம்சங்களை ஒவ்வொன்றாகக் கவனிப்போம். இக்பால் அத்தியாவசியமாய் ஒரு மதமெய்யியலாளர். வேறுபட்ட மூலகங்களால் உருவான மெய்யியலொன்றைத் தனதாகக் கொண்டவர். அவரை இருப்பியல்வாதியாகக் காட்ட முயல்வது அபத்தமாகுமெனினும் அவரிடம் இருப்பியல்வாதக் கூறுகள் காணப்படுவதை மறுக்க முடியாது. ஆனால் இக்பால் பற்றி இதுவரை எழுதியவர் யாரும் இதுபற்றி எதுவும் சொல்லவில்லை.

சூக்குமத்தின் மீது பிரியமும் பருண்மை மீதான புறக்கணிப்பும் கொண்ட செவ்வியல் கிரேக்க மெய்யியல் மீதான ஆழமான அவநம்பிக்கையை இக்பால் இருப்பியல்வாதிகளுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறார்.

சூர்ஆனின் உயிர்ப்பான கண்ணோட்டங்களை மன்னெடுக்க இக்பால் இவ்வாறு கண்டனங்களைத் தீவிர ஆலோசனை அல்லாமல் இக்பாலில் காண்கிறோம்.

தொடுக்கிறார். இது முற்கால முஸ்லிம் மாணாக்கர் செவ்வியல் ஊகவாதத்தின் மாயையில் சிக்கி முற்றாகத் தவறவிட்ட ஒன்றாகும். அதாவது சூர்ஆன் அத்தியாவசியமாய் செவ்வியல் விரோதத் தன்மை (anti-classical) பூண்டது என்பதை அவர் மேலும் கூறுகிறார். சூர்ஆனின் பருண்மையான உணர்வினதும், கோட்பாட்டினைக் கொண்டாடிய கிரேக்க மெய்யியலின் ஊகவாதத்தினதும் கண்ணோட்டத்தில் இம்முயற்சி தோல்வியை முன்னறிவித்தது.

இக்பாலின் கருத்துப்படி, முஸ்லிம் கலாசாரத்தின் உணர்வுபற்றி கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டிய முதலாவது முக்கிய அம்சம், 'அறிவின் நோக்கங்களுக்காக அது தன் பார்வையை பருண்மையானவற்றின் மீது, எல்லைக்குட்பட்டவைகளின் மீது பதிக்கின்றது என்பதாகும். மேலும் இஸ்லாத்தில் அவதானத்தினதும், பரிசோதனையினதும் முறைமை தோன்றியது கிரேக்க சிந்தனையுடன் சமரசம் செய்து கொள்வதன் மூலமாகவன்றி, அதற்கெதிரான நீடித்த அறிவு ஜீவ போராட்டத்தால் என்பது தெள்ளத் தெளிவு'

இருப்பியல்வாதிகள் போன்று இக்பாலும் அறிவியல் வாதத்தை எதிர்க்கின்றார். நவீன ஐரோப்பிய மெய்யியலின் செல்நெறி தெகாந்தேயால் ஸ்திரம் பெற்றது. 'கொஜீட்டோ எர்கோ ஸம்' (நான் சிந்திக்கிறேன், எனவே நான் இருக்கிறேன்), இருப்பின் மீது சாராம்சம் முன்னுரிமை வழங்கப்படல் நவீன அறிவியல்வாதத்தின் அடிப்படையாயிற்று. இப்போக்கு ஹெகலின் கருத்து முதல்வாத அமைப்பில் உச்சம் பெற்றது. அனைத்தும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, இணைவாக்கப்பட்டு, நியாயப்படுத்தப்பட்டது. அறிவுவாதத்தின் மீதும், பகுத்தறிவின் மீதும் அதேயளவு அவநம்பிக்கையை நாம் கவிஞர் அல்லாமல் இக்பாலில் காண்கிறோம்.

மனிதனின் தனித்தன்மை ஒடுக்கப்படல், நிறுவனமயமாக்கப்படல், அளவு மீறி ஒருங்கமைக்கப்படல், சர்வாதிகாரம் முதலியவற்றுக்கெதிராக இப்பால் இருப்பியல்வாதி போன்று மூர்த்தன்யமாய் எதிர்ப்பு காட்டுகிறார். 'மக்களின் கதிமோட்சம் நிறுவனமயமாதலில் தங்கியிருக்கவில்லை, தனிமனித வலிமையிலேயே தங்கியுள்ளது என்பதை இஸ்லாத்தின் பகுத்தறிவுவாதக் கலாநிதிகள் கண்டிலர்.' (இஸ்லாத்தில் சமய சிந்தனையின் மீள் கட்டமைப்பு, பக்.151) என அவர் பிரலாபிக்கின்றார்.

மனித வரலாற்றில் சுயம் (self) விரோதிக்கப்படும் தொடர்ச்சியான போக்குபற்றி இருப்பியல்வாதிகள் கவலைப்படுகின்றனர். நாகரீகங்களினூடாகவும் சமூக அமைப்புகளுடாகவும் மனித இனம் முழுமையாகத் தன்னுடன் விரோதம் பாராட்டி வந்துள்ளது.

அமைப்புகளுக்குக் குருட்டாம் போக்கில் அடிமையாவதன் மூலம் மனிதன் தனக்குத்தானே அந்நியமாகியுள்ளான். மனிதர்கள் தமக்குத்தாமே அந்நியமாகும் (self alienation)

போக்குபற்றியும் இப்பால் குறைபடுகின்றார். இப்பாலின் கருத்துப்படி 'மனிதன் உண்மையில்

வாழ்க்கையில் பாசாங்குத் தனத்தில் அளவுகடந்த ஈடுபாடு காரணமாக அல்லது முழுமையான மறுஉலகப் போக்கு காரணமாக அவன் தானாக இருப்பதிலிருந்து, உருவாவதிலிருந்து தடுக்கப்படுகிறான்.' (அதே நூல், பக். 150). இந்நிலையில் மனிதனின் பார்வை புறவயமாகக் குவிக்கப்படுகின்றது. அவன் அதனை அகவயமாய்த் திருப்புவது அரிது.

வாழ்வின் சகல துறைகளுக்கும் விஞ்ஞான அல்லது புறவயமான முறைகளைக் கண்டபடி பிரயோகிப்பதை இருத்தலியல் ஆட்சேபிக்கின்றது. இக்குருட்டுத்தனமான பின்பற்றல் நவீன காலத்தை நாசமுறச் செய்கின்றது. இவ்விஞ்ஞான அறிவு உயர்ந்த கட்டமாகக் கருதப்படுவது விதியின் முரணாகும். எனவே புறவய அறிவைப் பெறுவதும் நான் நானாக மாறுவதும் ஒன்றல்ல என்பது நவீன காலத்தில் நாம் நினைவிற் கொள்ள வேண்டிய ஒன்று. நமது அகம்பற்றி நேரடியான, நெருக்கமான அறிவைப் பெறுதற்கு விஞ்ஞான, புறவய முறை போதா.

புறவய, விஞ்ஞான அறிவு கருத்துப் படிவம் (conceptual) கொண்டதாகையால் அவ்வறிவினால் நாம் யதார்த்தத்துடன் நேரடித் தொடர்பு கொள்ள முடியாதென இப்பாலும் நம்பினார். மனித அறிவின் குணம்சம் கருத்துப் படிவமானது. இந்த கருத்துப்படிவ அறிவு கொண்டே மனிதன் யதார்த்தத்தின் அவதானிக்கத்தக்க அம்சத்தை அணுகுகின்றான். (அதே நூல், பக். 13) விஞ்ஞான முறைமையின் குறைபாட்டை இப்பால் மேலும் விளக்குகிறார். விஞ்ஞானக் கோட்பாடுகள் நம்பகமானவை என்பதில் ஐயமில்லை. அவை, இயற்கை நிகழ்வுகளை எதிர்ப்பு கூறவும், கட்டுப்படுத்தவும் உதவுகின்றன. எனினும் "விஞ்ஞானம் எனப்படுவது யதார்த்தத்தின்

யதார்த்தத்தின் பகுதி பகுதியான பார்வைகளின் திரட்சி, ஒன்றாகப் பொருந்தாத துண்டு துணிக்கைகளின் கூட்டு மொத்தம் என்பதனை நாம் மறந்துவிடலாகாது." (அதே நூல், பக். 41)

இருத்தலியல் மனிதனுக்கு அவனது அகத்தை, அகவயத்தன்மையை, சுயத்தை நினைவூட்டுகின்றது. மனிதர்களைத் திணறடிக்கும் அபௌதீகத் தன்மைகளிலிருந்து, இயந்திரத்தனமாய் ஒத்துப் போவதிலிருந்து அப்பால் அழைத்து, மிகவும் அடிப்படையான அகவயமான பிரச்சினைகளுக்கு அவர்களை இட்டுச் செல்கின்றது. சுயமாக இருத்தல்

என்பதன் அர்த்தம் யாது? சுய ஆதாரத்தை அடையும் வரை சிந்திக்கும் ஒவ்வொருவனும் இப்பிரச்சினைகளுடன் மல்லாட வேண்டுமென அது கூறுகின்றது. இப்பாலும் அகத்தின், அகவயமாதலின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறார். 'புறக்கண்களால்

ஒருவர் யதார்த்தத்தைக் காண எத்தனிக்கக்கூடாது' என இப்பால் மேலும் கூறுகின்றார். 'ஒருவர் பார்க்க வேண்டுமெனில் அகக் கண்களால் பார்க்க வேண்டும், யதார்த்தத்தைக் கண்ணுற வேண்டுமாயின் அவர் விழிகளை மூட வேண்டும். (புறக்கண்களால்) பாராதிருப்பதே பார்த்தலாகும்.' (இப்பால் பாலைவன மணியோசை)

அகத்தை அறிவதற்கு புறவுலகை முழுமையாக மறுதலிக்க வேண்டுமா எனும் கேள்வி இங்கெழுக்கின்றது. இருத்தல்வாதிகள், குறிப்பாக சோரன் கீரகே கார்டு அவ்வாறு கருதவில்லை. ஆச்சிரமவாதம் (Monasticism) இதே காரணத்துக்காக குறை கூறப்படுகின்றது. புறவுலகை மறுப்பதன் மூலம் அகப்பார்வை கிட்டும் என நினைப்பதால் ஆச்சிரமவாதம் தவறு புரிகின்றது. அன்றாட வாழ்வில் ஈடுபடும் போதே ஒருவர் அகப்பார்வை பெற முடியும். கார்ல் ஜெஸ்பர்ஸ் இதே கருத்தைக் கொண்டுள்ளார். அவரது கருத்துப்படி, அரசியல் சமூகப் போராட்டத்தில் பங்கு கொள்வதை விலையாகக் கொடுத்து அகத்தை வளர்த்துக் கொள்வதால் உண்மையான அகத் தன்மையைப் பெற முடியாது. அதற்கு அனுபவவாத நிகழ்வுகளின் மட்டத்தில் வரலாற்றில் செயல்களை மேற்கொள்ளல் அவசியம்.

இப்பாலின் மெய்யியலும் இதே கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டுள்ளது. அகத்தினதும் அகப்பார்வையினதும் முக்கியத்தை வலியுறுத்தும் அதேவேளை; பிழையான மாயாவாதத்தால் ஏற்படும் முழுமையான மறுவுலகப் போக்கை அவர் சாடுகிறார். அவரைப் பொறுத்தவரை இயற்கையை விஞ்ஞானபூர்வமாக அவதானிப்பவர் தியானத்திலீடுபடும் ஒருவரை ஞானியாகின்றார். வலிமையற்ற திருஷ்டி ஞானம் தார்மீக உயர்வுக்கு வழிகோலினும் நீடித்தவொரு கலாசாரத்தை வழங்காது. திருஷ்டி ஞானமற்ற அதிகாரம் அழிவுச் சக்தியாக மாறும்; ஒழுக்கக் கோடுக்கு வழிவகுக்கும். மனித இனத்தின்

அவசியம். ஆசியாவின் - உண்மையில் முழு உலகினதும் கலாசாரங்கள் தோல்வியடையக் காரணம் அவையதார்த்தத்தை உள்ளிருந்து அணுகியமையே.

சுயத்தின் (Self) தன்மை, அமைப்பு ஆகியவை குறித்து இருப்பியல்வாதிகளுக்கும் இக்காலுக்குமிடையே குறிப்பிடத்தக்க ஒற்றுமை தென்படுகிறது. தனிமனிதன் அல்லது சுயம் இருத்தலியலில் மையம் பெறுகின்றது. சுயம் பற்றியும் அதன் நிலை பற்றியும் பகுத்தாயும் அபௌதீக விசாரணை தொடங்கும் பழக்கத்தை

இருப்பியல்வாதிகள் பகிரந்து கொள்கின்றனர். மனிதன் எங்கிருந்து எங்கே என்பது, அவனது பூர்வீகம், அவன் போய்ச் சேருமிடம் அவர்களின் பிரதான அக்கறையாகின்றது. மனிதனின் சுயம் அசலானது. ஏனையவற்றிலிருந்து முன்னுரிமை பெறுவது வாஸ்தவத்தில், தெகார்த்தேயின் 'கொஜீட்டோ' வாய்ப்பாட்டின் மீது இருப்பியல்வாதிகளின் தாக்குதல் அது சுயத்தின் அசல் தன்மையை வழங்கும் ஆற்றலற்றது என்ற அடிப்படையிலாகும். தெகார்த்தேயின் வாய்ப்பாடு சிந்தனாமுறையின் யதார்த்தத்தை நிறுவுகின்றதே தவிர, சிந்திக்கும் சுயத்தின் யதார்த்தத்தை அல்ல. அவர்கள் அதனை அதன் தலைகீழான வடிவில் மாற்றிச் செய்கின்றனர். அதாவது 'ஸம் எர்கோ கொஜீட்டோ' நான் இருக்கிறேன், எனவே நான் சிந்திக்கிறேன். இவ்வாறு சுயத்தின் அசல் தன்மையையும் அதன் முதன்மையையும் அவர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர்.

மனிதனின் சுயத்தை அசலற்றதாகும் கருத்து முதல்வாத, பயன்பாட்டுவாதக் கோட்பாடுகள் மீது இக்காலும் தாக்குதல் தொடுக்கின்றார். 'அனுபவத்தின் எல்லைக்குட்பட்ட மையம் அசலானது; அது அறிவுபூர்வமாய் விளக்க முடியாதவாறு ஆழமானதாய் இருந்த போதிலும்' (அதே நூல், பக். 98) 'நான்' என்பது மாயை அல்லது அதன் இருப்பு மற்று பொருளினைப் போன்றது எனக் கூறல் தவறாகும். (இக்கால், ஸ்பூரே அஜம்) இக்கால் மேலும் கூறுகின்றார். 'சமயவாதியின் பார்வையில் இறைவனை மறுதலிப்பவன் அவிசுவாசி. ஆயினும், எனது பார்வையில் மனிதனது சுயத்தின் (அசலில்) நம்பிக்கை வைக்க மறுப்பவனே மாபெரும் அவிசுவாசி' (இக்கால்-ஜாவித் நாமா). ஆயினும் இங்கெழும் கேள்வி; மனித சுயம் எங்கிருந்து வருகிறது? இக்காலும் இருப்பியல்வாதிகளும் இதற்கு ஒரே வகையான விடைகளை வழங்குகின்றனர்.

ஏலவே இருப்பவனாக மனிதன் தன்னைச் 'சந்திக்கின்றான்' எங்கிருந்து வந்தான் என அவனறியான். ஜீன் பவுல் சார்த்தர் பிரகடனிக்கிறார். 'நான் ஒரு வெகுமதியாக என்னிடம் வந்தவன், வாழ்வதற்கு விதிக்கப்பட்டவனாக (Thrown into Existence) தன்னைக் காண்பதில் மனிதன் தொடங்குகிறான். சுயத்தின் தளம் அறிய முடியாதது. அதுவொரு மர்மமான பூர்வீகம். அதனை உருவாக்குதல் என்ற அர்த்தத்திலன்றி, அதனை ஏற்றுக் கொள்ளல், அங்கீகரித்தல் என்ற அர்த்தத்தில் நாம்

இது சம்பந்தமாய் இக்கால் சொல்லுவது; சுயம் காலத்தில் தோற்றம் கொள்வது. வெளி லௌகீக ஒழுங்கில் (Spatio Temporal Order) அது முன் இருப்புக் கொண்டதல்ல. மிகவும் பொருந்துவதாய் பரஸ்பரம் தகவமைத்துக் கொள்ளும் ஆற்றல் வாய்க்கப் பெற்ற அவன் (மனிதன்) எல்லாப் பக்கங்களிலும் அழிவுச் சக்திகளால் குழப்பப்பட்டுள்ள வாழ்வில் தான் தள்ளப்பட்டுள்ளதைக் கண்டுபிடிக்கிறான். அவனது வாழ்க்கை ஐயமின்றி தொடக்கத்தைக் கொண்டுள்ள போதும், இருத்தலின் ஏற்பாட்டில் நிரந்தர அம்சமாய் மாறுவதற்கு அவன்

விதிக்கப்பட்டுள்ளான். (மீள்கட்டமைப்பு, பக். 116-11) அப்படியாயின், சுயத்தின் இயல்பு யாது? எண்ணங்கள் எத்தகைய தடயங்களையும் விட்டுச் செல்லாமல் கணந்தோறும் தோன்றி மறையும் ஒரு பொருளாக அல்லது அரங்கமாக இருப்பியல்வாதிகளும் இக்காலும் அதனை ஏற்க மறுக்கின்றனர்.

இதனை 'இக்கால் இவ்வாறு வர்ணிக்கிறார்; 'இவ்விதம் எனது அசல் ஆளுமை ஒரு பொருள் என்று, அதுவொரு செயல், எனது அனுபவம் என்பது செயல்களின்

தொகுதியே. அவை பரஸ்பரம் ஒன்றையொன்று சுட்டிக் கொண்டும், திசையாக்க நோக்கு கொண்ட ஐக்கியத்தால் ஒன்றுபட்டும் உள்ளன. வெளியில் (Space) காணப்படும் ஒரு பொருளாக அல்லது இலௌகீக முறைமையில் (Temporal Order) ஓர் அனுபவத் தொகுதியாக என்னை நீங்கள் அறிதல் முடியாது' (அதே நூல், பக். 105) மேலும் இக்காலும் பொறுத்தமட்டில் குர்ஆன் கருத்தைவிடச் செயலை வலியுறுத்தும் நூலாகும்.

இக்கட்டுரையில், இருப்பியல்வாதிகளுக்கும் இக்காலுக்குமிடையே பலவிடயங்கள் குறிப்பாகக் காணப்படும் கருத்தொற்றுமையைக் காட்டுவதற்கான முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அல்லாமா இக்காலின் எழுத்துக்களில் இருந்து மேற்கோள்களை எடுத்தாள்வதன் மூலம் கருத்தொற்றுமை தென்படும் பகுதிகளுக்கு ஆதாரங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. எனினும், இக்கருத்தால் வெகு சுருக்கமானதாகவும் பூரணமானமற்றதாகவும் உள்ளது. எனினும், இது சம்பந்தமாய் மிகவும் விரிவான ஆய்வு முழு நூலொன்றை எழுத வேண்டிய தேவைப்பாட்டினை வேண்டி நிற்கிறது.

தமிழில் : ஸஹீன்

நன்றி: தி ஐலண்ட் - மிட் வீக் ரிவ்யூ 20.04.2005

And Existentialism

எனக்குப் பிடித்ததெல்லாம்
நான் அடைவேன்
தேவையானதெல்லாம்
நான் பெறுவேன்
நீனைத்ததை நடத்தி முடிப்பேன்!
எனக்கு அம்மா வேணும்

ஏலாது என்று எதையும் நீனைத்ததில்லை
உனது வளர்ப்பு - எனது பெருமை

இன்று முதன் முதலாய்
செயலிழந்து, வார்த்தை இழந்து மெளனமானேன்

கட்டிலில் நீ
செயற்கை சவாச இயந்திரங்கள் கழற்றியாயிற்று.
கைகளில் இருந்த ஊசிகளும் அகற்றப்பட்டு
வீட்டன.
அமைதியாக நீ எங்கோ போய்க்
கொண்டிருந்தாய்
செய்வதறியாது நான் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தேன்
எனக்கு எதை உணர்த்த இப்பயணம்?
மரணத்திலும் எதையோ கூற நீனைத்தாயோ?

முகத்தோடு முகம் வைத்து
நெடுநாள் ஆசைதீர்
முத்தமிட முத்தமிட
உன் முகம் நனைந்தது.
பஞ்சு போலிருந்த முகம் சலனமற்றிருந்தது
ஆறுதல் தரவில்லை.
நீ இரும்பாக இருக்கையில் என்னை
உணர்வூட்டும் உனது முகம் சலனமற்றுப்
போயிற்று
அம்மா - நீ போய்விட்டாய் புரிகிறது.

வாழ்வை மனதார விடுத்து
சாவை அமைதியாக ஏற்று
என்னையே பார்த்து நின்ற உனது வீழ்களை
என் கண்களில் பொத்தி வைத்திருக்கிறேன்
மறக்க முடியவில்லை
வாழும் வரை மிகக் கவனமாய் பொத்தி வைக்க
ஆசை.

அம்மா
மிக மிக அமைதியாக நீ போய்விட்டாய்
இன்னமும் நீ எனக்கு வேண்டும்
தோழியாக
தாயாக
ஏன் எதிரியாகக்கூட
எல்லாமுமாக அம்மா வேணும் எனக்கு.

உனது சிறகின் கீழ் எனக்கு எல்லாம் முடியும்
உனது பேச்சும் அடியும் அவமதிப்பும்
என்னைப் பலவீனப்படுத்துவதாக நம்பியிருந்தேன்
அது உண்மை அல்ல என்பது புரிகிறது.

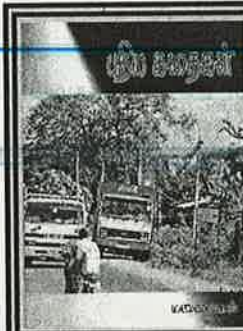
ஆனால்,
உனது மரணம் என்னை அழித்தது

ஒளவை

கலக்கமும், குழப்பமும் புரியாத வாழ்க்கையுமாய்
நான் தனித்திருக்கிறேன்.
அம்மா நீ எனக்கு வேண்டும்
உனது சிறகின் கீழ் எல்லாம் எனக்கு முடியும்.

இறங்கி வா
மீண்டும் உன் சிறகின் நிழலை
எனக்குக் கொடு.

புதிய கதைகள்!
(சிறுகதைத் தொகுதி)
மலைமகள்,
கப்டன் வானதி வெளியீட்டகம்,
சினிநொச்சி.

போராட்ட களத்தில் நின்று;
இலக்கியம் படைக்கும் ஒரு
பெண்ணின் எழுத்துக்கள் இவை.
ஈழப் போராட்டத்தில்
பெண்களின் பங்களிப்பு.

அவர்களின் மனோநிலை, யுத்தக்கள அனுபவங்கள்
என்பவற்றை நமக்கு முன் கொண்டு வருகின்றன
மலைமகளின் புதிய கதைகள்! தமிழ்ச் சிறுகதைக்
களத்திற்கும் இக்கதைகள் புதிய தளத்தை கொண்டு
வந்து சேர்த்திருக்கின்றன. விசேடமாக வன்னியிலிருந்து
வெளிவரும் படைப்புகள், நமது தமிழ் இலக்கியத்தில்
முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றன. இப்படைப்புகள்
பரவலாக நமது வாசகர்களுக்கு சென்று சேர்வதில்
பல்வேறு தடைகள் இன்னமும் நீடிக்கிறது. 15
சிறுகதைகள் இத்தொகுதியில் உள்ளன.
போராட்டக்களத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பையும்,
அர்ப்பணிப்பையும் இலக்கியப் பிரதி ஊடாக
இப்படைப்புகள் உரத்துக் கூறுகின்றன.

புரட்சிக்குப் பிந்திய சமுதாயமொன்றில், அதன் யதார்த்த காலத்தில் வெளிவந்திருக்கும் ஒரு புனைபிரதிதான் வெள்ளாவி. “தெருவில் அலையும் தெய்வங்கள்,” “அவனுக்குள் ஒருத்தி,” “மண்ணும் மல்லிகையும்,” “அசதி,” “குறளிக்குஞ்சன்,” என நிறைய எழுதி இருந்தும், எம் விமர்சன உலகத்தில் இன்னும் கணிப்பிற்கு உட்படுத்தப்படாத ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய புனைகதையாளர்களில் ஒருவரான விமல் குழந்தைவேல்தான் வெள்ளாவியின் ஆசிரியர். இப்பிரதியின் சுதந்திரமான வாசிப்புக்கு ஏற்பட்ட கதியும், முதல் வாசிப்பின் போது என்னுள் உணர்ந்து கொள்ள முடிந்த, ஒரு பெரும் புனைவிற்கான சில நல்ல கூறுகளும் வெள்ளாவியை மீண்டும் வாசிக்கத் தூண்டின.

ஈழத்தின் உணவுக்கூடை என்று தென்கிழக்குப் பிரதேசத்தை அழைப்பார். அப்பிரதேசத்தின் கல்லோயா ஆற்றுப்படுக்கையின் கிளையாறுகளில் ஒன்றான தில்லையாறு, அதன் ஒரு கிளையில் நிலைகொள்ளும் வெள்ளாவியின் புனைகளம், தரய்வழி சமூக அமைப்பொன்றின் விளிம்புநிலை மக்கள் கூட்டமான

விமலின் வெள்ளாவியை சிரத்தையாக வாசிப்பதினூடாக, மேலே சொன்ன இலக்கியக்காரர்களின் குறிப்பான படைப்புகளுடன் சுட்டிக்கதைப்பதினூடாக, தென்கிழக்கிலிருந்து உலகத்தரத்துக்கு கையளிக்கப்படவிருக்கும் ஒரு பெரும் புனைவுக்கான முன்னீட்டைச் சொல்வதனையும், அப்படைப்பின் பங்காளிகளாக விமலைப்போன்ற புதிய கதைசொல்லிகளுக்கு முதல்வழியைக் காட்டுவதனையும், நோக்கமாகக் கொண்டது இக்கட்டுரை.

தமிழிலக்கியத்தின் அண்மைய நாவல் வரலாற்றை எடுத்துக் கொண்டால், சிறுநாவல்கள், காவிய நாவல்கள் என்கின்ற பண்புநிலை மாறி, பெரும்புனைவுகளைக் கண்டடைவதற்கான எழுத்து முயற்சிகள் உருவாகிவிட்டன. கடந்த நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியிலேயே அவைகள் தொடங்கப்பட்டும் விட்டன. ‘இதுவரை நாம் கண்டிருக்கும் தமிழ் நாவல்கள் எவையும் நாவல்களே அல்ல’ என்கின்ற மாற்றுக் குரல்கள் ஒலித்த போது தான், தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் போதாமை எமக்குத் தெரிய வந்தது.

‘வெள்ளாவி’ ஒரு நடப்பியல் புனைபிரதி

— எம். ஐ. எம். றஹ்ப —

வண்ணார்க்குடிகளின் சராசரி மனிச சீவியத்தைக் கூறுகின்ற புனைகுணங்கள், விஸ்தரிப்பு விவசாய சமூகமொன்றின் கூனல், நிமிரல்களை உள்ளொதுக்கமாக மொழிதல் செய்யும் கதையாடல்கள், கதைசொல்லியின் எடுத்துரைப்புக்களில், கதைமாந்தர்களின் உரையாடல்களில், எண்ணங்களில் விளையும், அகமும் புறமுமான விபரிப்புக்கள்; வர்ணனைகள்; என விரிபும் அலகுகளால், இரண்டு அத்தியாயங்களில் தொகுக்கப்பட்டிருப்பதுவும், இப்பிரதி மீதான என் அக்கறைக்குக் காரணங்களாகின்றன.

தென்கிழக்கின் புனைகதையாளர்களான அ.ஸ. அப்துஸமதின் ‘நெருஞ்சிமுள்’, மருதூர்க் கொத்தனின் ‘வேலி’, யுவன் கபூரின் ‘தங்கச்சவடி’, யூ. எல். ஏ. மஜீதின் ‘கரத்தைக்காரன்’, மருதமுனை மஜீதின் ‘உரிமை’, எம். ஏ. நுஃமானின் ‘பொறி’, சி. பி. சத்தியநாதனின் ‘சிரத்தை’, சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் ‘கூத்து’, நீலாவணனின் ‘விருத்தாந்த சித்திரங்கள்’ என்பவைகளின் தொடர்ச்சியாக, இவர்களைப் பின்தொடர்ந்தவராக, வந்திருப்பவர்தான் விமல் குழந்தைவேல். மேற்படி தென்கிழக்கின் புனைகதையாளர்கள் எழுத மறந்த பக்கங்களை எழுத முயன்றிருப்பதுதான் விமலினது புனைவின் சிறப்பு. இத்தகைய கவனிப்பைப் பெற வேண்டியவரான விமலின் வெள்ளாவி, விமர்சன நுழைவை அடையாமல்

சாண்டிலியன், கல்கி, நா. பார்த்தசாரதி, ஜெயகாந்தன், தி. ஜானகிராமன், ராஜ். நாராயணன் வகையறாக்களிலிருந்து, நீலபத்மநாபனின் ‘பள்ளிகொண்ட புரம்’, பூமணியின் ‘வெக்கை’, ‘பிறகு’, வண்ணநிலவனின் ‘கடற்புரத்தில்’, அசோகமித்திரனின் ‘கரைந்த நிழல்கள்’, ‘தண்ணீர்’ என வந்து, சுந்தரராமசாமியின் ஜே. ஜே. சில குறிப்புக்களால் ஒரு பரபரப்பு, பின் இமையம், பெருமான் முருகன், எஸ். ராமகிருஷ்ணன், ஜெயமோகன், கோணங்கி, போன்றவர்களால் புனையப்பட்ட புனைவுகளால் ஒரு திருப்பம். இவர்களது காலத்தில் சு. ராவால் மீண்டும் ஒரு முயற்சி. ‘குழந்தைகள், பெண்கள், ஆண்கள்,’ ஜெயகாந்தன் சொல்வது போல, இது மாபெரிய நாவலொன்றின் ஆரம்பம்தான். இவைகள் எல்லாம் ஒரு புனைவினைக் கண்டடைவதற்காக கடந்த நாட்களில் செய்யப்பட்ட எழுத்து முயற்சிகள்.

காவிய, சிறு நாவல்கள் போன்றதன்று பெரும் புனைவுகள், அவைகளில் கதம்பமான, பன்முகம் கொண்ட தன்மை காணப்படும். பல் பாத்திரங்களினதும், பல் குரல்கள் ஒலித்துக் கேட்கும். அவைகளிலிருந்து பாத்திரங்களின் சமாந்திரம் தானாகவே வரும். வருதலும் வேண்டும். அதில் தனித்த, ஒற்றைத்தன்மான, மாமனிதர்களான பாத்திரவார்ப்பு சாத்தியமில்லை. பல்பாத்திரங்களிலுமிருந்து கிளம்பும் பல்குரல்களிலிருந்து அவைகள் தலிடுகள். சின்ன வரலாற்றைக் கரிக்கக்கூடிய

தொகுக்கக்கூடிய சாத்தியங்கள் வாசகனுக்குக் கிடைக்கும். ஒரு வரலாற்று நூலினால் தந்துவிட முடியாத அனுபவங்களை; ஒரு பெரும் புனைவினால் தந்துவிட முடியும்.

பல் பாத்திரங்களின் வார்ப்பிலிருந்து பிறக்கும் குரல்கள் கலாச்சாரம், மொழி, மதம், அரசியல் எனப் பலதளங்களில் முட்டிமோதி எதிரொலிக்க வேண்டும். புனைநுட்பங்களால் வடிவமைக்கப்படும் எடுத்துரைப்பு மாதிரி கையாளப்பட்டிருக்க வேண்டும். யதார்த்தம் நேர்க்காட்சி வாத்தமாவன்றி, பலதளங்களிலும் இழையோட வேண்டும். மானிட வாழ்வின் பல

நூற்றாண்டுகளின் மூச்சுக்காற்றினைக் கொண்ட இனவரைவுத் தன்மை இருத்தல் வேண்டும். இதனால் புராணத்தன்மை கொண்டதான புனர் படைப்புத்திறன் அதில் முகிழ்த்தெழும். பிறஎழுத்தாளர்களின், மேதைகளின் சுவாசக்காற்றை உணரக்கூடியதாக இருக்கும். இருமை எதிர்மைகளினால் விளக்கித்தொகுக்கப்படும் எடுத்துரைப்புக்கள், இருமை எதிர்மைகள் முரணற்றுந்து போகின்ற கிரக நிலைமொழிதல்கள், அதனால் வாசக மனதில் உண்டாகும் பிரபஞ்ச உணர்வுகள் என, ஒரு தொகை அம்சங்களை ஒரு பெரும் புனைவில் தரிசிக்கலாம்.

மேற்படி விடயங்களை முன்னுதாரணங்களாகக் கொண்டு விமலின் வெள்ளாவியை வாசித்தபோது, ஒரு பெரும் புனைவுக்கான நல்ல பல அம்சங்களைக்கொண்ட ஒரு நடப்பியல் புனைவென்று வெள்ளாவியைக் கூறலாமா என்ற கேள்விக்கு கூறலாம் என்பதே பதிலாகும்.

வெள்ளாவி ஒரு திட்டவட்டமான நாவல் களத்தைக் கொண்டுள்ளது. அது விஸ்தரிப்பு விவசாய நிலக்களமாகும். ஊரைக் கடந்தோ, ஊடறுத்தோ, ஓரமாகவோ ஓடும் ஓர் ஆறு. அதன் அருகிலே பரந்த வயல் வெளிகள், மாறிமாறி வரும் பருவ காலங்கள், வெள்ளம் அதைத்தொடர்ந்து பின்னால் வரட்சி, உழவு, விதைப்பு, அறுவடை அல்லது அழிவு என்பதான நிகழ்வுகள், இவைகளினால் நிர்ணயமாகும் சராசரி மனிச வாழ்வு என ஈழத்தின் உணவுக்கூடையாம் தென்கிழக்கின், கல்லோயா ஆற்றுப்படுக்கையின் கிளையாறுகளில் ஒன்றான தில்லையாற்றை அணுக்கமாகக் கொண்ட மக்களின் கிராமிய வாழ்வு, கோளாவில், தீவுக்கலை, பனங்காடு, அக்கரைப்பற்று, சாகாமம், என்னும் ஊர்களை அடக்கிய புவியியற் தூழல், இவைகளே வெள்ளாவியின் புனைகளம்.

புனைதல் எழுத்து என்பது மொழியின் எழுத்துப் பொறியை நம்பிய ஒன்று. ஒரு புனைவானது பேச்சு மொழியையா, எழுத்து மொழியையா தெரிவுசெய்ய வேண்டுமென்பது, எழுதுபவனின் திட்டவட்டமான தெரிவில் அடங்குவது. வெள்ளாவியில் கதைசொல்லியின் எடுத்துரைப்பு மொழி, பாத்திரங்களின் மொழி எல்லாமே பிராந்தியத்தன்மை கொண்ட பேச்சு மொழியிலேயே மொழியப்பட்டுள்ளது.

புனைவு என்பது சொற்களின் காடு. சொற்கள் வசனங்களாக, கூட்டு வசனங்களாக, தொடர் வசனங்களாக பந்திகளாக, பக்கங்களாக விரியக் கூடியது. பேச்சு, வர்ணனை, உரையாடல், விபரணம் என்பவைகளை எடுத்துரைக்கக் கூடியது. மனதை, மன ஆழங்களை, ஒலி வடிவில் சொல்லக் கூடியது. மனதின் பெருநிலையை, பேருள்பாங்கை மொழியக் கூடியது. எண்ணங்களை, மனப்பிறழ்வுகளை படம்பிடித்துக் காட்டக் கூடியது. கனவுகளை கன்கிழியாமல் மொழி பெயர்க்கக் கூடியது. எடுத்துரைப்புக்களின் இத்தகைய மாதிரிகளைக் கொண்டதாக புனைவுகள் அமைதல் வேண்டும்.

வெள்ளாவி குறிக்கும் இப்புவிபியல் களமானது அலாதியான பல நிலக்குறிகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. தன்வீட்டு ஒதிரையில் சாய்ந்திருக்கும் மாதவிக்கு பனங்காட்டு சிவன் கோயிலும், பேய் கொண்டுபோகும் புளியமரமும், அம்மன் கோயில் கோபுரமும் நன்றாகவே தொலைவில் தெரியும். முற்றத்தில் நின்று கண்ணுயர்த்தினால் போதும், அவற்றைத் தொடும்வரை சாப்பைப்புல்தரை கட்டும் பச்சையாய் விரிந்து கிடக்கும், மாரிகாலத்தில் பொங்கி ஓடும் தில்லையாறு, வயல் முழுக்க வெள்ளம்பரவி சமுத்திரம் போல் காட்சி தரும். அடைமழை முடிந்து வெள்ளம் வடிய

விதைப்புக்காலம் தொடங்கிவிடும். தீவுக்காலையை சுற்றியுள்ள வயல் நிலங்களில் உழவு மெசினுக்கு மேலால் கொக்குகள் பறந்து பறந்து தரையிரங்கும். குடலை முத்திய பயிர்கள் குனியக் காத்துக்கிடக்கும். அறுவடைக்குத் தயாரான பழுப்புமுந்த வயல் நிலங்கள் படங்கு விரிப்பாய் காட்சி தரும்.

வெள்ளாவியின் கதை மாந்தர் எவருமே முகமற்ற முண்டங்களல்ல. முகமற்று வந்து போகின்ற அபத்த மனிதர்களும்லல். நிலக்குறிகளைப் போல புனைவில் புடைத்து நிற்கும் குறியீட்டு மனிதர்கள் விமலின் புனைவில் அரிது. அரவிந்தனுக்கு முன்னவர்களான போருக்குப் போனவர்களைத் தவிர. பிற எல்லாரும் இரத்தமும் சதையும்கொண்ட மனிதர்கள்தான். காமத்தால், காதலால், அன்பால், கடமை உணர்ச்சியால், பாசாங்கால், ஆதிபத்தியத்தால் நியாயமாகிப் போன இரத்தமும்,

சதையுமான வாழ்க்கையைக் கொண்ட மனிதர்கள். இவர்களை நாம் வெள்ளாவியில் சந்திக்கலாம். அவர்களோடு நாமும் சம்பாசிக்கலாம். அவர்களின் குரல்களில் உள்ள ஏற்ற இறக்கங்களையும் கண்டு கொள்ளலாம்.

மாதவி முதல் அத்தியாயம் முழுவதுமே வந்து போகிறாள். பரஞ்சோதி இரண்டு அத்தியாயங்களிலுமே பூரணமாக உலாவருகிறாள். நாகமணியும் அதுபோலவே வந்து போகின்றான். போடியாரும் தான். ஆனால் எழுத்தில், எடுத்துரைப்புக்களில் அவரது இடம் குறைவானவையே. செம்பவண்ணான் குறைவாக, மிகவும் குறைவாகவே எடுத்துரைப்பில் வருகிறான். ஆனால் அவனது வெறிதான், இல்லாத நிலையை வெள்ளாவி முழுக்க அனுபவிக்க முடியும். முலையாத்தா ஒரு நிலக்குறி போல; ஒரு முது மாது. என இவர்கள் பல குரல்களில் பேசினாலும், பல நிலைகளில் வந்து போனாலும் சமாந்தரமாகப்புனைவு

ஆவணமாவதுடன் புனைவுகள் மட்டுப்பட்டு விட வேண்டுமா? இத்தகைய வாதப்பிரதிவாதங்களை வெள்ளாவியில் கிளப்பும் போது, வெள்ளாவியின் சிறு புனைவுப் பண்பு எளிதில் விளங்கி விடுகிறது.

வெள்ளாவியின் மனிதர்களைக் கண்டு கொள்ள, அறிந்து கொள்ள, வெள்ளாவியைத்தான் வாசிக்க வேண்டுமென்பதில்லை. தில்லையாற்றோரம் வாழ்ந்திருப்பதினூடாக, நேரடியாகவே அதனைக் கண்டு கொண்டிருக்கலாம். எழுத்து என்பது வெறும் வாழ்வை மட்டும் சித்தரிப்பதல்ல. அதற்கும் மேலாக வாழ்வின் பல்தருணங்களையும், நிலைகளையும் மொழிதல் செய்தல் வேண்டும். புதிய பல தளங்களில் மொழிவைச் செய்து பார்க்க வேண்டும். அத்தகைய மொழிதல்கள் விமலிடம் இல்லை.

இதற்கு அறிவுபூர்வமான மொழியின் சாத்தியப்பாடுகள் சித்திக்க வேண்டும். பரந்த, ஆழ்ந்த வாசிப்புக்கள், சிந்தனைகள் மூலமே ஒரு புனைகதையாளன் அதனை அடைதல் முடியும். இத்தகைய ஆற்றல் வரப்பெற்றிருக்கும் ஒருவனாலேயே புனைவுகளில் இருமை எதிர்மைகளையும், அவைகளின் முரணறு நிலைகளையும் மொழிதலில் செய்து காட்ட முடியும்.

வயலுக்குள்ளால் நடந்து வந்
வாறார் என்கு கண்ட மாதவி
கொண்டு ஊட்டுத் திண்ணைக்
வளவுக்குள்ள வந்தாள், கிண
மறைஞ்சி நிண்டுகொண்டு ஒரு செ
மாதிரி செய்தார்.

அந்தச் செருமல் குரல் மாதவி
கிறது இன்னார்தானெண்டு மா
னெல்லாம் இந்தக் குரலுக்குரிய
பாத்து பாத்து இருந்திருக்காள்.
அழைப்புக்கு ஒழும்பிப் போய் ஒ
தெம்பில்ல மனசலயும் விருப்ப

கிணத்தடியில இருந்து செரு
கொண்டுதானிருந்திச்சி. கூடவே
யும் பரவிக் கொண்டிருந்திச்சி.

“வேணாங்கா அம்மா. வந்து
மகள் பரஞ்சோதி கெஞ்சறாப்

புனைவுகளில் முரண்கள் பேசப்படல் வேண்டும். பெரும் புனைவுகளில் பக்கங்களுக்குப் பக்கம் பெருகிக் கொண்டே போகும். புத்தியூர்வமாக இல்லாது போனாலும், சில முரண்களை வெள்ளாவியில் உணர்ந்து கொள்ளலாம். அவைகளைக் கட்டமைத்தும் பேசலாம்.

கண்ணகி தெய்வம், அவள் கற்புக்கரசி, அழித்து விடும் சினம் கொண்டவள், மாதவி தேவடியாளர். சந்தனம் போல சகலருக்கும் கரைந்து மணக்க வேண்டியவள். இது அவரவர் தலைவிதி. சமய சம்பிரதாயத்தால் கட்டமைத்துக் கொடுக்கப்பட்ட இருமை எதிர்மை. வண்ணாரக் குடிகள் வாழும் இடம் தீவுக்காலை. ஊத்தை மாராப்புக்களும், வெள்ளாவிப் பானையின் வீச்சமுமே அங்கு நுகரக் கிடைப்பவை. கோளாவில் உயர் குடிகளின் வாழ்விடம். கம்முகம் பாளை வெடித்து, பூ உதிர்ந்து மணக்கும் கிணறுகள் கொண்ட வீடுகள், பட்டறைகளில் பொலிவாசம்

கட்டாடி கணம்பண்ண உரித்துடையவன். கட்டாடிப் பொம்புளைக்கு சமபந்தியோ? தூமச்சீலை வெளுப்பவளுக்கு உள்ளூட்டில் படையலோ? ‘அங்கு’ பஞ்சமர், ‘இங்கு’ மரியாதைக்குரியவர்கள். இப்படியாய் முரண்களைக் கட்டமைத்துப் பார்க்கலாம் வெள்ளாவியில்

தென்கிழக்கில் வாழும் விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்வை ஒரு பதமாகக் கூறுகின்ற புனைவென்று வெள்ளாவியைச் சொல்லலாமா? ஈழத்தின் வடபுலத்தில் பஞ்சமர் வாழ்வை எடுத்துரைத்த அனேக புனைவுகள் உண்டெனினும், தீவுக்காலை மக்களை தென்கிழக்கில் யாரும் புனைந்து காட்டவில்லை. அதனை விமலே செய்து காட்டியுள்ளார். எனினும் கோணங்கியின் புனைவுகளில் வரும் வண்ணாரக் குடிகளின், பனையேறிகளின். கொல்லனின் மூச்சுக்காற்றுக்களைப் போன்று; பா. செயப்பிரகாசத்தின் ‘தாலியில் பூச்சுடிவவர்’களின் சாங்கத்தைப் போன்று விமலின் புனைவில் இல்லை என்றே சொல்லலாம். தாரணம் மொழியின் அதிகபட்சத் தேவையைக் கோருகின்ற அனேக தருணங்கள் மொட்டையாகவே முடிந்து விடுகின்றன. இத்தகைய விமலின் போதாமைக்கு உதாரணமாக கன்னிகழியும் எடுத்துரைப்பைக் கூறலாம்.

கன்னிகழிதல் என்பது விமல் சொல்வது போல மிக மிகச் சாதாரணமானதன்று. தமிழ் மரபில் மட்டுமல்ல, பொதுவாக மானிட வாழ்வில் பெண்கள், தாய்மை, கன்னிமை, கன்னிகழிதல் என்பன, நீண்ட தொன்மமான சடங்குகளையும், சம்பிரதாயங்களையும் கொண்டவை. இது கீழைத்தேய மரபில், ஆண், பெண் உறவில் சாந்தி முகூர்த்தமாகக் கொண்டாடப்படுபவை,

முதலிரவாக மகிமைப்படுத்தப்படுவது. ஆனால் வெள்ளாவியில் பரஞ்சோதி கன்னி கழிவது ஓர் அற்பமாகவும், அதேவேளை சிறிது அலங்காரமாகவும் மட்டுமே எடுத்துரைக்கப் படுகின்றது. எழுத்தில் பெருவாதம் நிகழ்த்தக்கூடிய விடயமொன்று தாராளமாக எடுத்துரைக்கப்படாத வெறுமையை உணர முடிகிறது.

காமம், மோகம் என்பவை சாதி, மத, இன, நிற வேறுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டவை. காமத்தின் கணங்கள் இத்தகைய வேறுபாடுகளை நிராகரித்து விடுபவை. ரகசியமான மையங்களில் ஆணும், பெண்ணுமானதே மானிட வாழ்வின் உயிர் எனக் கூறுபவை. காமத்துக்கு வயது, உறவுமுறைகள், சமூகக்கட்டுமானங்கள் ஒரு பொருட்டல்ல. பால் கவர்ச்சியை மட்டுமே முதன்மை ஊக்கமாகக் கொண்டது, ஆதம், ஏவாளின் மக்களே இதற்கு அத்தாட்சியானவர்கள். பிராய்டின் எடிபஸ் சிக்கலால் விபரித்துக் காட்டக்கூடியது. இத்தகைய வாய்ப்புக்களை வெள்ளாவியிலும் உதாரணம் காட்டலாம். தீண்டத்தகாத

உடம்பின் வாசனை போடியாரைத் தீண்டுகிறது. அவளின் உடுத்தாடை மணம் அவருக்கு உவப்பானதாக மாறிவிடுகிறது. மேல் சாதிக்காரனென்றிருந்த போதும், வரதனின் உடம்பைக் கண்டதும், காமக்கிளர்வு ஏற்பட்டு விடுகிறது வண்ணாத்தி பரஞ்சோதி மனத்தில். மாதவியை கோயில் வெளியில் கண்டவுடன் கூத்தாடி கந்தசாமிக்கு அவளைத் தொட்டு சரசமாட எண்ணம் வந்து விடுகிறது. பரஞ்சோதியை, வாய்ப்புப் பார்த்து பலாத்காரம் செய்யத் தூண்டுகிறது அது. ஒரு கால். நாகமணி மீது அகுசை கொள்ளும் பரஞ்சோதியால், தன் புடவைக் கொசுவத்தைப் பவ்வியமாக அவிழ்க்கும் அவனது விரல்களின் ஸ்பரிசமும், மூச்சுக்காற்றும் காமத்தை தணிக்கப் போதுமாகி விடுகின்றன. இவைகள்தான் காமத்தின் தருணங்கள். இத்தகைய தருணங்களை நீல - பத்மநாபனின் 'பள்ளி கொண்டபுரம்', கார்த்தியாயினியிடம், தி. ஜானகிராமனின் 'மரப்பசு' அம்மணியிடம், 'அம்மா வந்தாள' இந்து, அம்பியிடம், 'மோகமுள்' பாபு, ஜமுனாவிடம், வண்ணநிலவனின் 'கடற்புரத்து' - பிலோமியிடம், ஜெயமோகனின் 'விஷ்ணுபுரம்' திருவாடியிடம், 'பின் தொடரும் நிழலின் குரல்' நாகம்மையிடம், கே. டானியலின் 'கோவிந்தன்' ஏருக்கள்ளிலும் நாம் இதனைக் காணலாம்.

மோகம், காமம், பாலுறவு, முதலுறவு என்பவைகளெல்லாம் சுயத்தை சில கணங்கள் இழக்கச் செய்யும் போதைகளே ஒழிய, சுயநினைவைக் கடந்தவைகளல்ல. ஆணின் தீண்டலுக்குள்ளாகும் பெண்ணுடல் அணுகி, முனகி புடைக்குமே ஒழிய, அது சடமாவதில்லை. போடியார், பரஞ்சோதி உடலுறவு என்பது விமல் சொல்வது போன்று மிக இலகுவானதாக நடந்திருக்க முடியாது. இங்கு தர்க்கமில்லை. தர்க்கத்தைக் கடந்த நிலையும் இல்லை. இத்தர்க்கமில்லாத குறை எழுத்தில் வந்து விடுகிறது. இதனால் இங்கு விமலின் புனைவில் பிசிறல் வந்து விடுகிறது.

உடலுறவை வக்கிரமாகக் காட்சிப்படுத்துபவைகள் நீலப்படங்கள். அவைகள் சுதந்திரமாக காட்சியறைகளில் காட்டப்படுவது சட்ட விரோதமானவை. ஆனால் உலகின் பிரபல்யமான நகரங்களின் காட்சியறைகளில் ஒரே நேரத்தில் வெளியீடு செய்யப்பட்டது. மீராநாயரின் 'காமகுத்ரா' வாசும். இப்படம் ஒரு மெலிந்த நீலப்படமேதான். மாயா, தாரா என்பவர்கள் கூடும் இடங்களும், காட்சிகளும் அத்தகைய தகுதிகளை காமகுத்ராவுக்குக் கொடுக்கின்றன. இத்திரைப்படம் கிளப்பிய வாதப்பிரதிவாத சர்ச்சையின் போது நாங்கள் - இந்தியர்கள், கீழைத்தேசத்தவர்கள் பாலுறவு நுட்பங்களில், அதன் இயங்கு தளங்களில் மேலைத்தேசத்தவர்களுக்கு இரண்டாம் பட்சமானவர்களல்ல. ஆதியில் நாங்கள் இருந்த பால்நிலை உறவுகள் பலவீனமானவைகளல்ல. நான் இத்திரைப்படத்தின் மூலமாகப் பேசுவது பாலியல் அரசியலாகும்; என மீராநாயர் சொல்லி விடுகிறார். இப்படத்துக்கு சரிநிகரில் மூன்று வாரங்களாக மதிப்புரை செய்தவர் யமுனா ராஜேந்திரன். அவரது தோழமை, வாத்தல்யம் லண்டனில் வாய்க்கப்பெற்றவராக இருந்தும், விமல் காமத்தின் தருணங்களைத் தர்க்கபூர்வமாக சொல்லாது விட்டுவிட்டார்.

அடக்குமுறையும், ஆணவமும் மிக்க சமுதாயத்தில் பரஞ்சோதி போடியாரால் பலாத்காரம் செய்யப்படுகிறார்.

அதிகம். மிகையதார்த்தப்பாங்கில் பரஞ்சோதியை கன்னிகழிய வைத்துக் காட்டி இருக்கலாம். பேய் கொண்டு போகும் புளிய மரத்தை, கள்ளிப்பத்தையை, பூச்சி வெட்டையை, பாம்புச் செட்டையை, தாமரைக்கிழங்கு அவித்த மணத்தை, தரவை வெளியை, சாப்பைப் புல்லை, வட்டிக்கட்டை, கனாக்காலத்தை, கன்னிகழிதல பிரமாதமாக, பிரமாண்டமாக விமல் மொழிந்திருக்கலாம். காமத்தின் அனேக தருணங்களைக் கூற, விமலுக்கு வெள்ளாவி வாய்த்திருந்தும் அதனை அவர் செய்யாதது குறையாகவே படுகிறது.

விமலின் மொழிதலில் பிசிறல்கள் இருந்தபோதிலும், மொழிதலில் விரியும் சித்திரங்கள் சில இல்லாமல் இல்லை. இச்சித்திரங்கள் எவையும் வெறுமனே புதினக் காட்சியுடன் மட்டும் நின்று விடக் கூடியவை இல்லை. அக்காட்சிகள் தேர்ந்த வாசகனை வேறுபல தளங்களுக்கு, காலங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லக் கூடியவைதான். உதாரணமாக,

1. "ஏண்டி அம்மையில்லாத புள்ளையெண்டு உனக்கு செல்லம் குடுத்து வளத்தத்துக்கு நீ, செய்திருக்க வேலையாடி இது? அப்படி என்னடி உனக்கு மன்மதக் குழப்பம்"
2. "..... அதாருடி உனக்குத் தெரியாம உனக்குப் புள்ள தந்த இந்திரமாகாராசன்"
3. "..... இவள் பெரிய குந்திதேவி. ஆத்தங்கரையில வந்து குந்தி இருந்து தவம் கிடந்தாள். குரிய பகவான் வந்து புள்ளயக் குடுத்துப் போட்டுப் போயிற்றான். இப்ப கர்ணமகாராசன் புறப்பான். அந்த அருங்குட்டிய சீலையால சுத்தி ஆத்தில மிதக்க உடு."

இவ்வுரைப்புக்கள் மூன்றிலிருந்தும் பேய் வண்ணானின் மகள் மாதவி, திருமணத்துக்கு முன்னரே உண்டாகி விட்டாள் என்பதனை, உடனடியாகச் செய்தியாக ஒரு வாசகன் அறிந்து கொள்ள முடியும். அதேவேளை, மன்மதக் குழப்பம், 'இந்திர மகாராசன்', 'குந்திதேவி', 'குரிய பகவான்', 'கர்ண மகாராசன்' போன்ற சொற்களின் ஒலியில் விரியும் குறிப்பீடுகள், எமது மனங்களில் உண்டுபண்ணி இருக்கும், சேகரங்களான, காமசாஸ்திரம், புராணம், காப்பியம் என்பவைகளை மறுவாசிப்புச் செய்வது போன்ற அனுபவங்களை நுண்ணிய வாசகனால் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

இதற்கு நல்லதோர் உதாரணமாக தமிழிலக்கியத்தில் எஸ். ராமகிருஷ்ணனின் 'உப பாண்டவத்தை'ச் சொல்லலாம்.

விமலின் மொழிதலில் தமிழின் பெருங்காப்பியங்களான 'சிலப்பதிகாரம்', 'மணிமேகலை' என்கின்ற இரட்டைக் காப்பியங்கள் பேசப்படும் விதத்தையும் கண்டுகொள்ளலாம். நாவலின் முதல் அத்தியாயத்தின் முன்பகுதியில், கண்ணகி கோளாவிலில் பள்ளி கொண்ட விதத்தை, ஒரு வரலாற்று அனுபவத்தைத் தரும் விதமாக, எள்ளலாக விமல் எடுத்துரைக்கின்றார். கண்ணகி சிலப்பதிகார நாயகி. பெருவணிகன் கொலையுண்ட கோவலனின் மனைவி. சினம் கொண்டவள், மதுரையை எரித்தவள், கற்புக்கரசி, கண்ணகியின் சினம் தணிக்க, கோளாவில் கண்ணகை அம்மன் கோயிலில் வருடா வருடம் வைகாசிப் பெளர்ணமியில் குளித்தி பாடினார்கள். மாதவி, பரத்தை, தேவடியாள் என்று சிலப்பதிகாரம் சொல்லலாம். ஆனால் மணிமேகலையில் மாதவி மகள்

புதிருமாக மொழியப்படுகின்றன. வெள்ளாவியில் மாதவி மகள், பரஞ்சோதி தெய்வமாகிறாள். அழிக்கும் தெய்வம்சம் கொண்டவளாகிறாள்.

பேய்வண்ணான் தன் மகள் மாதவிக்கு கர்ணமகாராசன் புறப்பான் என்றுதான் வசை பாடினான். அவன் பேச்சு பழிக்கவில்லை. கர்ணன் பிறக்கவில்லை அவளுக்கு. பரஞ்சோதிதான் பிறந்தான். ஆனால் பரஞ்சோதி என்ற குந்திக்கு அரவிந்தன் கர்ண மகாராசனாகப் பிறந்தான். அவனைச் சீலையில் வைத்து ஆத்தில் விடவில்லை பரஞ்சோதி. கர்ணனை வளர்க்க தேர்ப்பாகன் கிடைத்திருந்தான் அவளுக்கு. நாகமணி அரவிந்தனுக்கு புறுயத்துடனே பதிவு வைத்தான். மகாராசா போல அரவிந்தனை வளர்த்தெடுக்க அவன் ஆசைப்பட்டான். இப்படியாக, மகாபாரதம், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, காமகுத்திரம் போன்ற பழம்பிரதிகளை மாற்றுகிறார். மறுவுரை செய்யக்கூடிய சாத்தியங்களைத் தூண்டுகின்ற மொழிவுகள் வெள்ளாவியில் சில உள்ளன. ஆனால், இதனை விமல் தனது சிறுகதையான பிறிதொரு துச்சாதனில் அங்கதமாக புனைவு செய்து காட்டி இருக்கிறார்.

வெள்ளாவியின் நிலக்குறிகளில் ஒன்று பேய் கொண்டு போகும் புளிய மரம். இளசுகள் காதல் பண்ணுவதும், செய்வினை செய்து கழிப்பதும் அதனடியில்தான். ஆயுதக்கலாச்சார காலத்தில் குற்றமும் தண்டனையும் வாசிக்கப்பட்டதும் அதன் கீழ்தான். இப்படிப்பட்ட ஒருத்தன் தானே பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன்னர் தன்னோடு படுத்திருக்க வேண்டும் என பரஞ்சோதி எண்ணுவதும், புளியமரத்தடி தண்டனையைக் கண்டுதான். இவனுகளை எல்லாம் கண்ட இடத்தில் சுட்டுத்தள்ளுவேன் என்கிறான் அரவிந்தன். இவைகளுக்கெல்லாம், இவர்களுக்கெல்லாம் ஓர் சாட்சியாக புளிய மரம் நிற்கிறது வெள்ளாவியில்.

பரஞ்சோதி சம்மதித்திருந்தால் போதும், ஆயிரம் கோவலன்கள் காத்துக் கிடந்தார்கள். எல்லாமே அவள் காலடி தேடி வந்திருக்கும். நாகமணியால் கூட ஒன்றும் செய்திருக்க முடியாது. கண்டும் காணாத மாதிரி இருந்திருக்க வேண்டியதுதான். எல்லாமே பொய்யாப் போன பின் அவளால் அடங்கிப்போக முடியவில்லை. சாசிறுதி காலத்தில் புடி மண்போட பிள்ளையில்லை என்ற கவலை நாகமணிக்கு இருக்கலாம். அரவிந்தன் இயக்கத்துக்கு ஓடிப்போனதற்காக பரஞ்சோதி துளிகூட துக்கப்படவில்லை. நோய்ப்பட்ட நாகமணியை காப்பாத்தி விட வேண்டுமென்பதிலேயே குறியாக நிற்கிறான். நாகமணி, பரஞ்சோதி இவர்கள்தான் எத்தகைய மனிதர்கள்? இவர்கள் அந்தரங்கத்துள் வாழும் மனிதர்கள் நாகமணிக்கு சமூகத்தில் பல தழித்த தேசிய ஆவணச் சுவடுகள்

முன்னுதாரணங்கள் உள்ள போதும்; அந்தக் காயத்தின் ரகசியம் தொடர்பில் இருவருக்குமிடையில் எத்தகைய புரிந்துணர்வு, விளக்கம், விட்டுக்கொடுப்பு, மனிதாபிமானம், கருணை இப்படி எவ்வளவோ சொல்லலாம். இருவரும் கணவன், மனைவி உறவின் பரபரப்பான தருணங்களை சொல்பவர்களாக.....

நாகமணி நல்ல நித்திரையெண்டுதான் நினைச்சாள். ஆனா அவன் தண்ட காலத்துக்கி அவளுக்கு மேலே போட்டதும்தான் அவளும் நித்திரையில்லாமக் கிடக்கான் எண்டுறது புரிஞ்சிச்சி.

“என்ன பாஞ்சோயி முழிச்சக் கொண்டுதான் கிடக்காய். நித்திர வரயில்லையா?” அவன்ட கை அவளற இடுப்பில் வளைச்சக் கொண்டிற்று.

“எங்க வருகுது நித்திரை? கண்ண மூடுனா புளியமரமும், சனமும் அந்த ஆக்கினைப்பட்ட சீவனும்தான் கண்ணுக்குள் நிக்ருது. பாவம் ஆரு பெத்த புள்ளயோ?” பரஞ்சோதி திரும்பி நாகமணிர முகத்துக்கு நேரே பெருமூச்சு உட்டான்.

“கவலைப்பட்டு என்ன செய்யுறது. ஊரு உலகத்துக்கு நம்மளால நியாயம் சொல்லேலுமோ கா... இதென்ன பாஞ்சோயி படுக்கிற நேரத்திலயாகுதல் இந்தப் புடவெக் கொசுவத்த அவுட்டுட்டுட ஏலாதோ கா உனக்கு”

இருட்டில கையில தட்டுப்பட்ட அவளற இடுப்புக் கொசுவத்த நாகமணி தளத்திவுட முடிச்சவுண்ட நெல்லுக்கதிர்போல தளர்ந்து, நெழிஞ்சி அவன நெருங்கின பாஞ்சோதிய இறுக்கிக் காட்டி அணைச்சக் கொண்டான் நாகமணி.

மூன்று உரையாடல்கள், இடையீடுகளான இரண்டு விபரிப்பு எடுத்துரைப்புக்கள், இவைகள் மட்டுமே வாசிப்பவரை ஈர்த்து விடப் போதுமானவைகளாகின்றன. நாகமணியின் பால் உண்ணியை தடவிக் கொண்டே

அவன் மீது படர்ந்து கிடக்கிறான் பரஞ்சோதி.

அயலூர்க்காரர்களின் ஊத்தை உடுப்புக்களையும், தூமச்சீலைகளையும் நம்பிய சீவியம் அவர்களுடையது. கப்புகனார் கனவில் தோன்றிய கண்ணகி அவர்களை ஏன் தீவுக்காலைக்கு விரட்டிவிட வேண்டும்? மாதவி, பரஞ்சோதி மீதான தொடரும் பாலியல் துன்புறுத்தல் ஏன் நிகழவேண்டும்? இவ்விதம் வாழ்க்கை ஏன் அமைந்துவிட வேண்டும்? சமயத்தை, சாதியமைப்பை, பண்பலத்தை பக்கபலமாகக் கொண்ட அடக்குதலும் அதிகாரமுமா? இக்கேள்விகள் மீதான அறிவார்த்தமான விசாரணைகள், விமர்சனங்கள், தேடல்கள் வெள்ளாவியில் இல்லை.

பரஞ்சோதியைக் கைப்பிடிக்க முன்னர் நாகமணி கூலி வண்ணான். போடியார் வீட்டுக்கு

போனான். குடியூட்டு வண்ணான்கள் உடன் கூலி வாங்குவதில்லை. அறுவடைக்காலத்தில், களவெட்டியில் வைத்தே கூலி வாங்கினார்கள். பல வீடுகளுக்கும், சோனக வீடுகளுக்கும் வெளுக்கிற வண்ணானுகள். அக்கரைப்பற்றில் சோனக தெருவில் கடைவைத்திருக்கும் வண்ணானுகள், தெய்வானையின் புருசன், சதாசிவத்தின் அப்பா அட்டாளைச்சேனையில் கடைவைத்து வெளுக்கும் பணக்கார வண்ணான். அவனால் மகனைப் படிப்பிக்க முடிந்தது. மகனை உத்தியோக காரனாக்க முடிந்தது. கூலி வண்ணான், குடியூட்டுவண்ணான், கடைவண்ணான் இவர்களுக்கிடையே வருமானத்தில் வேறுபாடுகள் இருந்தது. சதாசிவம் பணக்கார வண்ணான். கோளாவிலின் அநியாயம், அடக்குமுறைக்கெதிராக

விமல் தன்பாடுகளை மட்டும் எழுதுகின்ற புனைகதையாளனல்ல. பிறரையும் எழுதக் கூடிய ஆற்றல் கொண்ட புனைகதையாளன். வெள்ளாவி அதனை நிச்சயப்படுத்தி இருக்கிறது. தென்கிழக்கின் ஏனைய புனைகதையாளர்களையும் எழுதத் தூண்டியுள்ளது. தென்கிழக்கில் வாழும் மக்கள், தங்களது பெருவாழ்வில் அனேக தருணங்களை மறக்கச் செய்யப்பட்டிருக்கிறோம். இந்நாட்டின் சுதந்திரத்துக்குப் பின்னான சுதேச அரசுகள் திட்டமிட்டு அவைகளை மிகக்கச்சிதமாகவே நிறைவேற்றியுள்ளன. கல்லோயா குடியேற்றத் திட்டத்துக்கு முன்னர் நாங்கள் எப்படி இருந்தோம்? எங்கள் வாழ்க்கை எதுவாக இருந்தது? தேடிய தேட்டங்கள் என்ன? என்பவைகளையிட்டு நாங்கள் தீவிரமாய் சிந்திக்கும்போது, கல்லோயாதிட்டத்துள் புதைந்து போன எம் பெருவாழ்வை கண்டுகொள்ளலாம்.

முறைப்பாடு எழுதிய வண்ணான். ஆனால் அவனது சீர்திருத்த எண்ணம் பரஞ்சோதி மீது கருணைகாட்டினாலும், காதலாக அது மாறவில்லை. ஆறுமாதச் சோத்துக்கும், தலைப்பிள்ளைச் செலவுக்கும் இன்னும் பல வாழ்க்கை வசதிகளுக்கும் நிச்சயிக்கப்பட்டவனாகின்றான். அவன் சாதிக்குள் வர்க்க நலன்களுக்கு ஆட்பட்டவனாகிப் போகிறான்.

உண்டான பரஞ்சோதியைப் பார்த்து “யாரெண்டு செல்லு, அவனையே கட்டி வைக்கிறேன்” என்கிறான் நாகமணி. ஆனால் பரஞ்சோதியின் மறுமொழி கேட்டு ஒரு கணம் தனக்குள்ளே அதிர்ந்து போனான். “கொழுத்திடுவானுகள், அத உடு. நானிருக்கன்” என்று மட்டுமே அவனால் சொல்ல முடிந்தது. போடி, வரதன் இவர்களெல்லாம் ஆதிக்க சக்திகள். நாகமணி அடிபணியும் மக்களின் பிரதிநிதி மாதவி, பரஞ்சோதி இவர்களெல்லாம் ஆதிக்க சக்திகளின் துயிர்ப்புக்கு உரியவர்கள்? எத்தகைய சமூகக் கட்டுமானம்? பரஞ்சோதியை மணந்து கொண்டு, அரவிந்தனுக்குத் தகப்பனாகி, கோளாவில் போடிகளதும், வசதியானவர்களும் சிறிதும் பணவாசம் தரும் தீய சிவிய

தீண்டும் ராவேளைகளில் எல்லாம், கனைப்புச் செய்து, ஆள் அரவம் காட்டிய வண்ணம் காவலிருந்தான் நாகமணி வண்ணான். கூலி வண்ணானான அவன் குடியூட்டு வண்ணானாகி, அரவிந்தனைப் படிக்க வைத்து பவுசு பார்க்க ஆசைப்படும் வண்ணான். அவனளவில் இவைகளெல்லாம் ஒரு படி முன்னேற்றமே. ஆனால், அரவிந்தன் அவ்வாறன்று, வெள்ளாவிப் பானையை அவன் நிராகரித்து விட்டான். போருக்குப்போவதே அவனுக்கு உசிதமாகப்படுகின்றது. பரஞ்சோதிக்கு ஆடம்பரப் பொருளான சைக்கிள், நாகமணிக்கு மகனை இயக்கத்தில் சேரவிடாமல் தடுக்கும் ஆயுதம். எனினும் முடிவில் அரவிந்தன் போருக்கே போய்விடுகிறான்.

ஏற்கனவே நான் சொன்னது போல வெள்ளாவியின் மனிதர்கள் இரத்தமும் சதையுமானவர்கள். ஆனால் போருக்குப் போனவர்கள் மட்டும் குறியீட்டு மனிதர்களாக புனைவு செய்யப்பட்டுள்ளார்கள். இக்குறியீட்டு மனிதர்கள் சமகாலச் சூழலில் பெருங்கதையாடப்பட வேண்டியவர்கள். இவர்களது இயங்கு காலம் சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்கள் எங்கோ ஓரிடத்தில் சொல்வது போல், பச்சையதார்த்த காலமாகும். இக்காலம் விடுதலை உணர்வை முழுமூச்சாகக்கொண்ட சமூக மனத்தைக் கட்டமைத்த காலம். கலாச்சார ஆயுதங்களும், ஆயுதக் கலாச்சாரமும் இணைந்து செயற்பட்ட காலம். இக்காலத்தில், தீவிர புலன் விசாரணைகள் இல்லாத தண்டனைகள், இயக்கப்பெயருக்கே களங்கம் உண்டுபண்ணும் இடைத்தரகு இளைஞர்கள், பிழையான தகவல் சேகரிப்பு முறைகள், அவைகளினால் உண்டான பிணக்குகள், பிரதேச முரண்பாடுகளை தவறாகக் கையாளும் மாதிரிகள், பூரணமாக அரசியல் மயப்படுத்தப்படாத போராளிகள், போட்டிக்குழுக்கள் என ஒரு வகை தொகையான பச்சையதார்த்த நடப்புகளைச் சொல்லலாம்.

இவைகளுக்கெல்லாம் தென்கிழக்கில் காரணகர்த்தாக்களாக இருந்தவர்கள் வேறுயாருமல்ல. விமலின் புனைகதைகளின் புதல்வர்களேயாவர். நாகமணியின் பெறாமகன் அரவிந்தன்.

புள்ளிஆத்தின் மகன் ருபி, மம்மலியின் மகன் அன்சார், கிரி கிரி கந்தசாமியின் மகன் சர்மா, இவர்கள் எல்லோரும்தான் போருக்குப் போயிருந்தார்கள். இவர்களனைவருமேதான், போராட்டச்சூழலில் உண்டான தீய பக்கவிளைவுகளுக்கு வகைசொல்லியாக வேண்டும். இவர்களோடு வாதப்பிரதிவாதம் செய்யும் புனைவுகள் இனியாவது செய்யப்படல் வேண்டும். இப்புனைவுகள் மீதான திறந்த வாத உரைப்புக்கள் நிகழ்த்தப்பட வேண்டும். அதற்காக ஆரோக்கியமான இலக்கிய களங்கள் உருவாக்கப்படல் வேண்டும்.

ஈழப்போராட்டத்தின் வரலாற்றில் போருக்குப் போனவர்களால் பல வீர சாகசங்கள் நடத்தப்பட்டதை நாம் அறிவோம். அவைகளில் ஒன்றான மட்டக்களப்பு சிறையுடைப்பும், மீட்கப்பட்ட பெண்ணான நிர்மலா நித்தியானந்தனைப் பற்றியும் சிறு தகவலாக வெள்ளாவியில் கூறப்பட்ட போதும், துலக்கமானதாக இல்லை. நீர்வேலி வங்கிக் கொள்ளை, சாவகச்சேரி பொலிஸ் நிலையத் தாக்குதல், ரயில் குண்டு வெடிப்பு, களக்கான்கு வங்கிக் கொள்ளை எனப்படல வீர

சாகசங்களிலானது போருக்குப் போனவர்களின் வரலாறு. இவைகள் வெள்ளாவியில் எழுத மறந்த. இனிவரும் நாட்களில் புனையப்பட வேண்டிய விடயங்களாகும்.

வெள்ளாவி வெளிவந்த நாட்களில், விமலின் சொந்த ஊரான கோளாவிலில் வெளியீட்டு விழா நடக்க ஏற்பாடாகி இருந்தது. பின்னர் அது தடுக்கப்பட்டதாக ஒரு செய்தி. தொலைக்காட்சியில் ஏற்பாடாகி இருந்த பேட்டி கூட தவிர்க்கப்பட்டதாகத் தகவல். இவைகளில் கலந்து கொள்ள முடியாமலேயே மீண்டும் புகலிடம் நோக்கிப் போக வேண்டிய சூழ்நிலை விமலுக்கு. வெள்ளாவியின் கைப்பிரதியைப் படித்து விட்டு, விமலை வண்ணாரக் குடியைச் சேர்ந்தவராகவே அடையாளம் காணக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் நிறையவே உண்டென நண்பர்கள் அபிப்பிராயப்பட்டதாகவும், அத்தகைய ஒரு நிலைக்குத் தள்ளப்படினும் அதற்காக கவலைப்படப் போவதில்லை என்பதாகவும் விமலின் முன்னுரையில் அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

தீவுக்காலை மக்களில் தானும் ஒருவனாக நின்று, அவர்களின் வாழ்க்கையைப் பிசிழில்லாமல் பதிவு செய்ததற்காக, தேர்ச்சியான புனைகதையாளன் என்ற வகையில் விமல் சந்தோசப்பட்டிருக்கலாம். நாமும் அதில் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளலாம். ஆனால் அரவிந்தன் விமலை தங்களுது பிரதிநிதியாக ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. கோளாவிலின், போடியின் பிரதிநிதியாகவே விமலை அரவிந்தன் காண்கிறான்.

காசாத்தைப் பெத்தா உள்சட்டை அணியாத, தொங்கு முலைகள் வெளித்தெரிய சீல உடுத்த முலையாத்தாப் பெத்தாதான். அதுவெல்லாம் முன்னொரு காலத்தில் இருந்தவைதான், ஆனால் நாங்கள் இப்போது அப்படி இல்லை. மாதவி வேசைதான். மறுக்கவில்லை. அவளது மகள் தகப்பன் யாரென்று தெரியாத பிள்ளைக்குத் தாயானவர்தான். என்றாலும் அக்காயத்துக்குப் பின்னால், நாகமணியின் அணைப்பொன்றே போதுமென்றாகிவிட்டான். எங்களுது வாழ்வை இலக்கியமாகப் பதிவு செய்ய விமலுக்கென்ன அவசியம் ஏற்பட்டுவிட்டது? என்கிறான் அரவிந்தன். இங்கு விமல்/ அரவிந்தன் முரணானது தவறான தர்க்கத்தினால் கட்டமைக்கப்பட்டதாகின்றது. இத்தவறான தர்க்கத்தினால், தென்கிழக்கின் மிகமுக்கியமானதொரு புனைபிரதியை தடை செய்ததனால், வெள்ளாவிக்கு உரிய கவனிப்பு உரியகாலத்தில் கிடைக்காது தாமதப்படுத்தியுள்ளோம்.

விமல் தன்பாடுகளை மட்டும் எழுதுகின்ற புனைகதையாளனல்ல. பிறரையும் எழுதக் கூடிய ஆற்றல் கொண்ட புனைகதையாளன். வெள்ளாவி அதனை நிச்சயப்படுத்தி இருக்கிறது. தென்கிழக்கின் ஏனைய புனைகதையாளர்களையும் எழுதத் தூண்டியுள்ளது. தென்கிழக்கில் வாழும் மக்கள், தங்களது பெருவாழ்வில் அனேக தருணங்களை மறக்கச் செய்யப்பட்டிருக்கிறோம். இந்நாட்டின் சதந்திரத்துக்குப் பின்னரான சுதேச அரசுகள் திட்டமிட்டு அவைகளை மிகக்கச்சிதமாகவே நிறைவேற்றியுள்ளன. கல்லோயா குடியேற்றத் திட்டத்துக்கு முன்னர் நாங்கள் எப்படி இருந்தோம்? எங்கள் வாழ்க்கை எதுவாக இருந்தது? தேடிய தேட்டங்கள் என்ன? என்பவைகளையிட்டு நாங்கள் தீவிரமாய் சிந்திக்கும்போது, கல்லோயாத்திட்டத்துள்

அரவிந்தன், ருபி, அன்சார், சர்மா இவர்கள் ஒரு தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர்கள். அத்தலைமுறைக் காலத்தில்தான் பச்சை யதார்த்தம் சமூக நடைமுறையானது. அவர்கள் போருக்குப் போனார்கள். இவர்கள் போருக்குப்போவதில் மட்டும் ஒன்றுபட்டிருக்கவில்லை. இவர்களது மூத்த தலைமுறையினரான நாகமணி, புள்ளிஆதம், மம்மாலி, கிரிகிரி கந்தசாமிகளின் அப்பாக்களும், வாப்பாக்களும் கூட்டங் கூட்டமாக திரவியம் தேடச் சென்றிருக்கிறார்கள். தென்கிழக்கின் காடுகளை களனியாக்கி காணி அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறார்கள். ஈழத்தின் தென்கிழக்கு பெருநிலம் தனக்கென்று மிக நீண்டவரலாறுகளையும், தொன்மங்களையும் கொண்டது.

கல்லோயாக் குடியேற்றத்திட்டத்துக்கு முன்னால் தென்கிழக்குப் பெருநிலத்தின் மக்கள் வாழ்க்கை நம் பேனாப் போராளிகள் எடுத்துரைக்கத் தொடங்க வேண்டும். அப்போது இன்றிருப்பது போன்ற நீர் முகாமைத்துவ உட்கட்டமைப்புக்கள், கமநிர்வாகப் பொறிமுறைகள் எவையும் இல்லை. இயற்கையை, பருவகாலங்களை நம்பிய வாழ்க்கைமுறை. மாரிகாலங்களில் கல்லோயா ஆறு பொங்கிப் பெருக்கெடுத்து தென்கிழக்குக் கடலில் பல கிளையாறுகளின் முகங்களுடாக கலக்கும், பெருக்கு வடிந்த காட்டு நிலங்களில் வண்டல் நிரம்பிக் காணப்படும். எம்மூத்த தலைமுறையினர் திரிவியம் தேடிச்சென்று, இக்காடுகளில் வாடி அமைத்து பயிர்பச்சைகளையும், மாடுவளர்ப்புக்களையும், மீன்பிடித்து கருவாடு போடுதலையும், வேட்டையாடுவதனையும், தேனெடுத்தலையும் தொழிலாகச் செய்தார்கள். பருவகாலத் தொழில் முடிந்ததும், மாரி பெய்யத் தொடங்கி விடும். மீண்டும் கரையோரமான குடியிருப்புக்களுக்கே வந்து விடுவார்கள். தேடி தேட்டம் நிறைந்த அவர்கள் வாழ்க்கையில், பள்ளிவாசல்களில், கோயில்களில் கந்தூரிகள், மெளலுத்துகள், பள்ளயங்கள், விழாக்கள் விமர்சையாக கொண்டாடப்பட்டன. திட்டமிடப்பட்ட அரசு நடவடிக்கைகள், கல்முனைக் குடி முதலாளித்துவத் சிந்தனையின் அரசியல் வாழிகளில் ஒருவராய் இருந்த எம். எஸ். காரியப்பரின் இயலா அரசியல் என்பவைகளின் துரோகத்தினால் தென்கிழக்கு மக்கள் எம்பெருவாழ்வை இழந்திருக்கிறோம். ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் புதைந்து போன விவசாய, சேனை, வாடிப்பயிர்ச்செய்கை நிலங்களையும், அவைகளை அண்டிய குடியிருப்புக்களையும் நாம் இழந்திருக்கிறோம்.

இவைகளை, தமிழ், முஸ்லிம் இனங்களதும் மூலத்தைக் கண்டுகொள்ள தென்கிழக்கின் பேனா மன்னர்கள் முயலும்போது, முக்குலத்தோர் பெருவாழ்வும், அவர்களது இரத்தத்துடன் கலந்த பட்டானிகளது பரம்பரையையும் நாம் கண்டு கொள்ளலாம். மட்டக்களப்பு தமிழகத்து மக்களை கொடுமை செய்த திமிலர்களை அடக்கிய, ஆப்கானித்திய பட்டானிகளுக்கு, முக்குலத்தும்மாக்களை பெருமையாகவே பெண் கொடுத்து, கோயில்களில் பட்டாணி மடைகளை செய்த எம் தொன்மத்தையும் நாம் கண்டு கொள்ளலாம். நமக்குள் புதைந்து கிடக்கிற அரசியல்களை மீட்கலாம்.

ஓவியப் பட்சி

சொண்டு வெடித்துத் துடிக்கிறது
மன நீர்க்கோப்பைக்குள்
கால் நூற்றாண்டுக் கனவுலகின் கருவுருவை
இறக்கி வைக்க முடியாதா
நிறைமாதக் கற்பினி நான்
பிரயத்தனம் தீரட்டி
வியாவையுடன் வர்ணம் சிந்த
பன்னீர் குடம் உடைத்து
ரத்தத்தில் கலந்திட்டு
தூரிகை தொட்டெடுத்து
வீரல் வழியால் பிரசவிக்க
தலை நீட்டி லாவகமாய்
முக்கித் தக்கி வெளியாகி

மூச்சின்றிப் படுத்திட்டு
தொப்பிள் கொடியறுத்து
நீர் தெளித்து முகம் துடைத்து
ஓய்வளித்தேன்
ஆஹா...
உயிர் வரைந்த ஓவியமே
உயிர் கொண்டு சிலப்பிற்று
ஒதுங்கி நின்று இரசித்திருந்தேன்
குறுகுறுத்த பார்வையாலே
எனைக் கண்டு சிரித்திட்டு
மழை வந்தால் நனையாதா
வெயில் வந்தால் வியக்காதா
வரைபடத்தை விரித்து வைத்து
சூனியில் சுயிற்புத்து
கூடொன்று வரையலானேன்
கூடு முடிபுமுன்
என் குருவி பறந்திட்டு.

எஸ். நளீம்

தாரை தாரையாய் வடிந்தோடுகிறது
வீணி
துடைக்கவும் முடியாமல்...
நீயா தலையாரி
வீடு அழுகிய பிணம்
நாய்கள் கூடிக்க கடித்து
காக்கை இழுத்துப்போகிறது குடலை
தூரத்தவும் முடியாமல்...
வயிற்றைக் குமட்டி வாந்தி எடுக்கும்
அழுகிய நெடி அருவருப்பு மாளாமல்
துழைத்து நெழியும் புழுக்கள்
இந்தப் பொந்துக்குள்
எல்லாமே வீஷ ஜந்து
இது எத்தனையாவது நரகம்
பிணவாடையையே சுகந்தமாய் நுகர்ந்து
பழகிப்போன நரிகள்
வானவர்கள் சொல்லியும் திரும்பாது
ஜார் கூடி எச்சில் உமிழும் அசிங்கம்
உயரப் பறந்தவன் தவறி
சேற்றில் விழ்ந்தது போல
இங்கே நான்
காலில் ஓட்டிய மலத்தை
கழுவவும் முடியாமல்
அகற்றவும் முடியாமல் நகர்கிறது நாட்கள்

அசிங்கம் கூழ் வாரழ்வு

- மலையாளச்சிறுகதை -

தகழி சிவசங்கரபிள்ளை

ஸ்ரீஸயத்தல்

கிராமத்தின் மேட்டுப் பகுதியில் இருந்தது கோயில். ஆனால் அங்கே குடியிருக்கும் கடவுளோ இப்ப கழுத்தளவு தண்ணீருக்குள், நீரே எங்கும் நிறைந்த நிதர்சனமாய் இருந்தது. வெள்ளம் அனுக முடியாத அளவு தூரத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கும் நகரங்களுக்குமாகக் கிராமத்தவர்கள் பெயர்ந்து போய்விட்டார்கள். ஓரளவு வசதி படைத்த உயர் குடும்பங்கள் வீட்டையோ அல்லது எஞ்சியதையோ காவல்-காப்பதற்கு. நங்கள் இளைய மகனையோ அன்றி ஒரு வேலையாளையோ விட்டுச் சென்றனர். அப்படிப் போகிற அந்தக் குடும்பங்களிடம் படகு இருக்குமானால் அந்த வேலையாளர் அதிர்ஷ்டசாலி. கோயிலின் முதல் மண்டபத்திலிருந்து மூன்று அறைகளிலும் ஏழு குழந்தைகள் உட்பட முந்நூற்றி அம்பத்தாறு மனித உயிர்களும் பெருந்தொகையான நாய்கள் பூனைகள் ஆடுகள் மற்றும் கோழிகளுமாக நெருக்குவார்ப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. சண்டை சச்சரவு ஏதுமின்றி அவை எல்லாம் அருமையான ஒரு ஒற்றுமையை நிலை நாட்டிக் கொண்டிருந்தன.

நீர் குழந்தை தன் குடிசைக்குள் சென்றப்பறையன் ஒரு முழு இரவையும் பகலையும் கழித்திருந்தான். அவனிடம் வள்ளம் இல்லை. அவனுடைய எஜமானன் தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள மூன்று நாட்களுக்கு முன்னமே வேறு ஒரு இடத்துக்குப் போய்விட்டார். முதன் முதலாக தண்ணி விட்டுக்குள் வந்த நேரம் அவன் ஊடுருவும் வெள்ளத்தில் இருந்து தப்ப மரக் குச்சிகளையும் தென்னோலைகளையும் அடுக்கி செப்பமில்லாத ஒரு மேடையை உண்டாக்கி இருந்தான். தண்ணி வடியுடும் என்று இரண்டு நாள் விறைச்சப் போய் காத்திருந்தான். எல்லாத்துக்கும் மேலால் எண்ணிப்பாக்க வளவுக்குள் வைக்கல்போரும் அஞ்ச வாழைக்குலைகளும் இருக்கு. ஆக்களில்லாத வீடுகளுக்குள் கொள்ளை அடிக்கிற கள்ளருக்கு நல்ல குருட்டு யோகமாக இருக்கும்.

இப்ப சென்னின் முழங்கால் அளவுக்குத் தண்ணி, சாய்வா இருந்த கடைசி இரண்டு நிரை வரிச்சுகளும் நீருக்குள், வள்ளத்தில் போகிற யாருக்காவது கேட்கும் என்ற நம்பிக்கையில சென்னன் இடைக்கிடை உதவி கேட்கும் தொனியில அபயக் குரல் எழுப்பினான். குடிசைக்குள் ஒரு சின்ன அறையின் மூலையில் ஒண்டிக் கொண்டிருந்த அவன் மனைவி, ஒரு பூனை மற்றும் நாயும் மட்டுந்தான் அவன் கந்தலைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். குடிசை நீருக்குள் தாண்டு தன்னுடைய குடும்பமும் தானும் நீர்ச் சுழலைச் சந்திக்க ஆகக் குறைஞ்சது இருபத்தி நாலு மணித்தியாலங்கூட ஆகாது என்று நினைத்தான். அளவுக்கு மிஞ்சிப் பெய்த மழை விட்டு மூன்று நாளாகி விட்டிருந்தது. தன் முழுப் பலத்தையும் திரட்டிச் சென்னன் கிடுகு வேய்ந்திருந்த கூரையைப் பிரித்தான். ஒரு மனிதன் வெளியில் போகக்கூடிய அளவுக்கு ஓட்டையை உண்டாக்குவதில் வெற்றி அடைஞ்சான். ஓட்டைக்குள்ளால் தலையை விட்டு மரங்களும் வீட்டுக் கூரைகளும் புள்ளியகளாகத் தெரிய முடிவற்றுப் பரந்திருந்த நீர் பரப்பைப் பாத்தான்.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

மலையாள இலக்கியத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்படியான ஒரு எழுத்தாளரான தகழி சிவசங்கரபிள்ளை அவர்களுக்கு கேசரி பாலகிருஷ்ணபிள்ளையின் தொடர்புகளால் உலக இலக்கியத்தில் ஏற்பட்ட பரிச்சயம் அவரை எழுத்துத் துறைக்குக் கொண்டு வந்தது. இவரது முதலாவது சிறுகதை 1929ஆம் நாவல் 1934ஆம் வெளியாகியது. மார்க்ஸ் (Marx) மற்றும் ஃப்ரொய்ட் (Freud) மீதான இவரது ஈடுபாடு இவருடைய ஆரம்ப காலப் படைப்புகளில் வெளிப்படக் காணலாம். எளிமையான சிறு வசனங்கள், பந்திகள், சுருக்கமான அத்தியாயங்கள் மற்றும் உரையாடல்களை இவரது கதை சொல்லும் முறையில் நாம் காண முடியும். செம்மீன், தோட்டியின் மகன், ஏணிப்படிகள், சுக்கு என்பன குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய இவரது சில படைப்புகளாகும். இவரது அழகியல் தன்மைகள் எவ்விதமாக இருந்தாலும், சமூகத்தில் தாழ்த்தி வைக்கப்பட்டவர்கள் என்று கருதப்படுகின்ற பாலியல் தொழிலாளர்கள், பிச்சைக்காரர்கள், நாதியற்றவர்கள், தொழிலாளர்கள், மத்தியதரவர்க்கத்து மக்கள் எனப் பலதரப்பட்ட ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கத்தினருக்காகவும் ஆதரவாக்க துரல் எழுப்பியவர். மனிதம் நிறைந்த உணர்வுகளே இவரது எழுத்துகளில் அடிநாதமாக இறையோடக் காணலாம். அவருடைய சிறந்த கதைகளைப் படிக்கையில் அவை அந்தக் கதை மாந்தரால் நேரடியாகச் சொல்லப்படுவதை வாசகர்களால் உரை முடியும்.

ஆங்கிலத்தில்: கே. எம். ஷீர்ஸ்

தமிழில்: வினோதினி

வள்ளம் ஒன்று வடக்குப் பக்கமாப் போய்க் கொண்டிருந்தது. சென்னன் கைகளைக் குவிச்சுக் கத்தினான். அதிர்ஷ்டவசமா வள்ளத்தில் இருந்த ஆட்களுக்கு அவனது குரல் கேட்டது. குடிசையை நோக்கி அவர்கள் வள்ளத்தை வலிக்கத தொடங்கினதும் சுவரில் தான் போட்ட ஓட்டைக்குள்ளால் தன் மனைவி பிள்ளைகள் பூனை மற்றும் நாயையும் வேகமாக இழுத்தான்.

பிள்ளைகள் வள்ளத்தில் ஏறுகையில் சென்னனுக்கு மேற்குப் பக்கமிருந்து ஒரு குரல் கத்துவது கேட்டது. 'சென்னன் இஞ்சை' சென்னன் திரும்பிப் பார்த்தான். அது மடயிந்தார குன்னப்பன். 'வள்ளத்தை இந்தப் பக்கம் கொண்டாங்கோ' சென்னன் தன் மனைவியைப் பிடித்து வேகமாக இழுத்தான். பூனை ஒரு பாய்ச்சலோடு அவளைப் பின் தொடர்ந்தது. நாய் அங்கே இல்லை என்பதை அவதானிக்க முடியாத அளவுக்குச் சென்னன் பதட்டமாயிருந்தான். அது இப்பவும் குடிசைக்குள் மோந்தபடி இருந்தது.

வள்ளம் வெளிக்கிட்டது. சடுதியில் அது ஒரு புள்ளியாகித் தூர மறைந்தது.

நாய் திரும்பிக் கூரைக்கு வந்தது. வள்ளம் பார்வையில் இருந்து மறைந்து விட்டது. நாய் பரிதாபமாக ஊளையிட்டது. ஆனால் அதன் அவலக் குரலைக் கேட்க அங்கே யார் இருந்தார்கள்? அது குடிசையைச் சுற்றி ஓடியது. மூலை முடுக்கு எல்லாத்தையும் மணந்து பார்த்து அழுதது.

கூரைக்கு மேலிருந்த தவளை ஒன்று நாயின் குழப்பமான குரலைக் கேட்டுத் திடுக்கிட்டது. டக்கென்று அது தண்ணீருக்குள் பாய்ந்தது. அந்தச் சத்தம் நாயைக் கலவரப்படுத்தியதால் கொஞ்சம் பின்னால் பதுங்கி தண்ணீருக்குள் நெளிந்த அலைகளைப் பார்த்தது.

நாய் திரும்பவும் தன்னுடைய சாப்பாட்டு வேட்டையைத் தொடங்கின போது இன்னொரு தவளை அதனுடைய மூக்கில் மூத்திரம் பெய்து விட்டுத் தண்ணீருக்குள் பாய்ந்தது. கெட்ட நூற்றம் அதை உந்தத் தும்மியது, தலையைப் பலமா ஆட்டி மூக்கைத் தன் காலில் துடைத்தது.

மழை திரும்பவும் பலமாப் பெய்யத் தொடங்கிற்று. கூரையில் சுருண்டு படுத்தபடி நாய் மழையின் சன்னத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. அதன் எஜமானரும் குடும்பமும் பாதுகாப்பாக அம்பலப்புறாவுக்குப் போய்ச் சேர்ந்து விட்டார்கள்.

இரவாகியது. அரைவாசி மூழ்கி இருந்த குடிசையில் தன் உடம்பை உரசியபடி ஒரு பெரிய முதலை நீரைக் கிழித்துக் கொண்டு வந்தது. நாய் தன் வாலைப் பின்னக் காலுக்கிடையில் வைத்துக் கொண்டு குலைத்தது. கொஞ்சம் கூடக் குழம்பாமல் முதலை தன் பயணத்தைத் தொடர்ந்தது.

பசியால் சோர்ந்து போய்க் கூரையில் உட்கார்ந்திருந்த நாய் கறுத்த மேகங்கள் சூழ்ந்த வானத்தை உற்றுப் பார்த்த பெருஞ் சீற்றத்தோடு கத்திற்று. அதன் பயனற்றுப் போன பரிதாப அழுகை தனிமையில் மூழ்கியிருந்த அந்த நகர்ப்புறத்தில் காற்றில் கலந்து நகர்ந்தது. நாயின் மீது இரக்கம் கொண்ட வாயு

பகவான் அதன் அழுகையை நீண்ட தூரம் தன் சிறகுகளில் காவிச் சென்றான். வீடுகளைக் காப்பதற்காகத் தங்கள் இடங்களிலேயே தங்கி விட்ட மனிதர்கள் 'பாவப்பட்ட சீவன் எவ்வளவு நேரமாக் கூரையிலை நிக்குதெண்டு கடவுளுக்குத்தான் தெரியும்' எனப் பேசிக் கொண்டனர். அம்பலப்புறாவில் கடற்கரை ஓரம் அதன் எஜமான் இராச் சாப்பாட்டை ருசித்துக் கொண்டிருக்கக் கூடும். சிலவேளை பழக்க தோஷத்தால் அவர் நாய்க்கு என்று கொஞ்சச் சோற்றை உருண்டையாக்கக் கூடும்.

நாய் நெடு நேரம் முனகிக் கொண்டிருந்தது. வீடுகளைக் காவல் காத்துக் கொண்டிருந்த மனிதன் ஒருவன் ராமாயணத்தைப் பாடத் தொடங்கினான். அது இன்னிசையோடு கூடிய ஒரு படனமாய் இருந்ததால் நாய் அதைக் கேட்பதற்காகத் தன் முனகலை நிறுத்தியது. அந்த இசையால் எந்தவிதமான ஆறுதலும் கிடைக்காமல் திரும்பவும் முனகத் தொடங்கியது. மென் குளிர் காற்றைக் கிழித்தது அந்தக் குரல். காற்றின் சலசலப்பையும் நீருள் அரைவாசி தாண்டு கொண்டிருந்த குடிசையில் படுக்க

சிற்பலைகளின் சத்தத்தையும் விட எல்லாமே விரைவில் அமைதியில் ஆழ்ந்தது.

கூரையின் மேல் நாய் அமைதியாகப் படுத்திருந்தது. அது பலமாக மூசி மூசி மூச்சுவிட்டது. விட்டு விட்டுச் சோர்வான ஒரு முணு முணுப்புக்கு வழி விட்டது அது. திடீரென்று தண்ணீருக்கு மேல் ஒரு மீன் வந்தது. நாய் துள்ளிப் பாய்ந்து குலைத்தது. தவளை ஒன்று திடீரென்று தண்ணீருக்குள் பாய்ந்தது. நாய் உறுமியது. மற்றுமொரு நாள் விடிந்தது. நாய் பரிதாபமாக முனக தண்ணீருக்குள் இருந்த தவளைகள் அதையே உற்றுப் பார்த்தன. தண்ணீருக்கு மேல் மிதந்து ஆழத்துக்குள் மூழ்கின தவளைகளை நாய் மிகுந்த கவலையோடு பார்த்தது.

நீரின் மேலாகத் தெரிந்த வேய்ந்த கூரைகளை நம்பிக்கையோடு பார்த்தது அது. அவையெல்லாமே வெறிச்சோடிப் போய் இருந்தன. உணவு சமைக்கப்படுவதற்கான அறிகுறியாக ஒரு புதைச் சுருளைக் கூட அதால் காண முடியவில்லை. முன்னக் கால்களில் வந்து அமர்ந்த ஈக்களைப் பிடிச்சுச் சப்பியது. பின்னக் கால்களில் இருந்த ஈக்களை முகறையால் விரட்டிச்சுது.

முகில்களுக்கு ஊடாகச் சூரியன் வெளியே தெரிந்தது. அதன் வெம்மை நாயைத் தூங்கப் பண்ணிற்று. நித்திரை கொண்டு எழுப்பின போது காத்து வீசும் போது ஊசலாடும் வாழை இலைகளின் நீண்ட நிழல்களைக் கூரையில் கண்டது. அந்த நிழல்களைப் பார்த்துக் குலைத்தது.

மேகங்கள் திரும்பவும் சூரியனை மறைத்தன. காற்றுத் தண்ணீரில் அலைகளை எழுப்பியது. செத்த மிருகங்களின் பிரேதங்கள் பரந்த நீர்ப் பரப்பில் தோன்றி ஆத்து நீரோட்டத்தில் மறைந்தன.

தூரத்தில் ஒரு வள்ளம் வேகமாப் போய்க் கொண்டிருந்தது. நாய் எழும்பித் தன் வாலை ஆட்டியது. வள்ளம் தென்னந் தோட்டத்துக்குள் போய் மறைந்தது.

மெலிதான மழைத்தூறல் தண்ணியில் கோலம் போட்டது. நாய் தன் முன்னக் கால்களில் இருந்தபடி மிகுந்த சோகத்தோடு சத்தி வரப் பார்த்தது. அதன் கண்களில் இருந்த துயரம் கல்லையும் கூடக் கரையப் பண்ணியிருக்கும்.

தூறல் குறைந்தது. வீட்டுக்கு வலப்பக்கமாப் போன வள்ளம் ஒன்று

ஒரு தென்னை மரத்துக்குக் கீழ் நின்றது. நாய் மிச்சம் ஆர்வத்தோடு வாலாட்டினபடி மெதுவாக உறுமியது. வள்ளத்தை ஓட்டிக் கொண்டு வந்தவன் தென்னை மரத்தில் ஏறி ஒரு இளந் தேங்காயைப் பிடுங்கினான். தேங்காயை வெட்டி இளனியைக் குடிச்சான். வெறுங் குரும்பையைத் தூர எறிந்து விட்டு வள்ளத்திலை ஏறி வலித்துக் கொண்டு போயிட்டான்.

காகம் ஒன்று பறந்து வந்து ஒரு பெரிய எருமையின் உடம்பிலை பீச்சிப் போட்டுப் பறந்தது. நாய் ஆவலாக் குலைத்தது. அழுக்குறி சதையைத் தன் அலகால் கொத்தித் துண்டுகளாக் கிழித்து விழுங்கியது காகம். தன் வேலை முடிந்ததும் பறந்து மறைந்தது.

கிளி ஒன்று பறந்து வந்தது. வாழை இலையில் எச்சமிட்டபடி கீச்சிட்டது. நாய் பதிலுக்குக் குலைத்தது. கிளி எங்கேயோ பறந்து ஓடிற்று.

பெருகிற தண்ணி அடிக்கக் கொண்டு வந்த ஒரு எறும்புப் புற்று ஒன்று கூரையில் கரை தட்டியது. எறும்புகள் சாவில் இருந்து தப்பிவிட்டன. நாய் அவற்றைத் தன்னை உணவுத் துணிக்கை என நினைத்துக் கொண்டு மணந்து பார்த்தது. பிறகு அதை விடாத கடுந்தும்மல் பிடித்துக் கொண்டது.

மத்தியான நேரம் இரண்டு மனிதர்களோடு ஒரு வள்ளம் குடிசைப் பக்கமாக வந்தது. நாய் நன்றி உணர்வோடு குலைத்துக் கொண்டு வாலை ஆட்டிற்று. அவர்களுக்குப் புரியாத ஒரு மொழியில் அது அவர்களோடு கதைக்க முயன்றது.

முன்னக் கால்களைத் நீருள் வைத்தபடி அது வள்ளத்துக்குள் குதிக்க ஆயத்தமாயிற்று. 'ஏய் இங்கை ஒரு நாய் நிக் குது'. ஒருத்தன் மற்றவனுக்குச் சொன்னான். 'அதைப் பற்றிக் கவலைப்படாதே' என்றான் அடுத்தவன். நாய் திரும்பவும் வள்ளத்துக்குள் பாய முற்பட்டிச்சு. வள்ளம் புறப்பட ஆயத்தமானது. நாய் வருத்தத்தோடு முனகியது. வள்ளத்தில் இருந்த ஒருத்தன் திரும்பிப் பார்த்தான்.

'ஊஊஊஊஊன்'

அது வள்ளக்காரனுடைய அனுதாபக் குரல் அல்ல. ஆனால் நாயின் பரிதாபகரமான ஊளை, காற்று அந்தக் குரலை இடை மறிச்சது. அலை அடிக்குள் சந்தத்தை மட்டுமே இப்ப கேட்கக் கூடியதாக இருந்தது. வள்ளம் கண்ணில் இருந்து மறையும் வரைக்கும் நாய் அதையே உற்றுப் பாத்துக் கொண்டு நின்றது. ஒரு உறுமலோடு அது திரும்பவும் கூரையில் ஏறிற்று. சிலவேளை அது இனிமேல் மனிதரை நம்பக் கூடாது என்று ஒரு தீர்மானம் எடுத்திருக்கக் கூடும்.

கூரையில் சின்னப் பள்ளமாகத் தேங்கி நின்ற தண்ணியைச் சில வாய் நக்கிக் குடித்த பின் வானில் பறந்த பறவைகளைத்

துக்கத்தோடு அண்ணாந்து பார்த்தது. நீரோட்டத்தோடு தன் உடம்பை அசைத்தபடி நீந்திக் கொண்டு வந்த நீர்ப் பாம்பு ஒன்று குடிசைக்குள் எட்டிப் பார்த்தது. சென்னனும் அவன் குடும்பமும் தப்பின ஓட்டைக்குள்ளால் குடிசைக்குள் பார்த்தது. குலைத்த போது அதன் உணர்ச்சி சரியான ஆக்ரேஷமாயும் கொடுமாயும் இருந்தது. ஆனால் அது பயத்துக்கும் பசிக்கும் எதிரான வெற்றி பெற இயலாத ஒரு போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்தது. தான் உணர்ந்ததை அது பிரபஞ்ச மொழியில் - மனிதர் மட்டுமில்லாமல் செவ்வாய்க் கிரக வாசிகளும் விளங்கிக் கொண்டிருந்திருக்கக் கூடிய ஒரு மொழியில் - வெளிப்படுத்த தெண்டிச்சுக் கொண்டிருந்தது.

இரவாகியது. பயங்கரமாக பலத்த காத்தோடு மழை பெய்யத் தொடங்கியது. கூரை வேகமா ஆடிற்று. நாய் கிட்டத்தட்ட இரண்டு தரம் நீரினுள் விழப் பார்த்தது. கிலி கொள்ள வைக்கிற நீண்ட உடலோடு முதலை ஒன்று நீரின் மேல் தென்பட்டது. நாய் மரண வலியோடு குமுறியது. திடீரென்று அயலில் இருந்து பல சேவல்கள் ஒன்றாகக் கூவின.

நிஜங்களின் வலி (சிறுகதைத் தொகுப்பு)
மு. பஷீர், 121/23, நிவ் நோட்,
கல்லொளுவ, மினுவாங்கொட.

நம்மிடையே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இலங்கை சிறுகதைப் படைப்பாளிகளுள் மு.பஷீர் முக்கியமானவர்; ஆற்றல்மிகு மொழியும், ஆழமான வாசிப்பும்தான் அவருக்குக் கை வந்திருக்கிறது. 'மீறல்கள், என்ற இவரது சிறுகதைத் தொகுதி ஏவவே வெளிவந்துள்ளது. நிஜங்களின் வலி இவரது இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுப்பு. விரிந்த களங்கொண்ட வாழ்வை எழுதும் நாவலுக்கான ஆற்றல் இவருக்குள்ளது என்கிற நம்பிக்கை இவரது சிறுகதைகளை வாசிக்கும் போது ஏற்படுகிறது!

நம்பிக்கை தந்த இலங்கை சிறுகதைப் படைப்பாளிகள் பலர் இப்போது சிறுகதைகள் எழுதுவதே இல்லை. உமா வரதராஜன், எம்.எல்.எம். மன்கூர், கேகாலை கயிலநாதன், ரஞ்சகுமார், எம்.ஐ.எம். ரஹப் போன்றோர் காணாமல் போய்விட்டனர். சட்டநாதன் எப்போதாவது எழுதுகிறார். இவர்களுள் மு.பஷீர் குறைவாக எழுதினாலும் தொடர்ந்தும் எழுதுவது மனதுக்கு

'நாய் எங்கை இருந்து குலைக்குது? இங்கை வீடெல்லாம் வெறிச்சோடிப் போய்க் கிடக்கு' அளவுக்கதிகமாய் வைக்கல் தேங்காய் வாழைக்குலைகளை ஏற்றிக் கொண்டு வந்த ஒரு வள்ளம் ஒரு மரத்துக்குக் கீழ் நின்றது.

நாய் தன் வாலை விறைப்பாக உயத்தியது. அது வள்ளத்தில் இருந்த இரண்டு மனிதரையும் பார்த்துக் குலைத்தது. அவர்களில் ஒருத்தன் வாழை மரத்தில் ஏறத் தொடங்கினான். 'ஏய் நாய் கவனம்'

நாய் அவனுக்கு மேல் பாய்ந்தது. அவன் வழக்கிக் கொண்டு சளாரெண்டு தண்ணீருக்குள் விழுந்தான். அவனது நண்பன் அவனை வள்ளத்துக்குள் இழுத்தான். நாய் கூரைக்கு நீந்திப் போய்க் திரும்பவும் குலைக்கத் தொடங்கிற்று. கள்ளர் வளவுக்குள் இருந்த எல்லா வாழைக்குலைகளையும் வெட்டி முடித்தனர். 'கொஞ்சம் பொறு உன்னட்டை வாறன்' என்று தன்னை முஷ்டியை அதுக்குக் காட்டினபடியே ஒருத்தன் நாயைப் பாத்துக் கத்தினான். வைக்கல் போரிலிருந்த முழு வைக்கலையும் வள்ளத்துக்குள் ஏத்தினார்கள். பிறகு அவர்களில் ஒருத்தன் வேகமாக் கூரையில் ஏறினான். நாய் தாலிப் பாய்ந்து அவன் காலைக் கடித்தது. அதன் பசிக் களைக்கு அதுக்கு

கத்திக் கொண்டு மற்றக் காலை உதறிக் கொண்டு நீருள் விழுந்தான். வள்ளத்துக்குள் இருந்த மற்றவன் துடுப்பால் நாயின் கீழ் வயித்தில் கொடூரமா ஒரு அடி அடித்தான். வலியால் எழுந்த நாயின் குலைப்புப் பூனையின் மியாச்சத்தம் மாதிரித்தான் கேட்டது. அந்தச் சத்தம் டக் கென்று தேய்ந்து மறைந்தது. கடி வாங்கினவன் வலியால் கத்திக் கொண்டு வள்ளத்துள் படுத்திருந்தான். 'மூச்சுக் காட்டாமல் இரு ஆராவது எங்களைக் கண்டு விசாரிக்க வந்திருந்தாலுங் கூட இதுதான் நடந்திருக்கும்' என்று அவன் நண்பன் அவனை எச்சரிக்கிற மாதிரிச் சொன்னான். வள்ளத்தை வலித்துக் கொண்டு அவர்கள் மறைந்து விட்டனர்.

நாய் எழும்பக் கன நேரமாயிற்று. வள்ளம் போன திசையைப் பார்த்துக் குலைத்தது அது.

நட்ட நடு நிசிப் பொழுதில் செத்த மாட்டின் பிரேதம் ஒன்று மிதந்து வந்து குடிசைக்கு முன்னால் அடைந்து கிடந்த மரங்களோடு ஒன்றாகச் சேர்ந்தது. நாய் அதை ஆவலோடு பாத்தாலும் தண்ணீருக்குள் கால் எடுத்து வைக்கத் துணியவில்லை. பிரேதம் மெதுவாக அசைந்தது.

நீரோட்டத்தோடு தன் பிரயாணத்தைத் தொடர ஆயத்தமானது அது. நாய் உறுமிக் கொண்டே குடிசையின் வேய்ந்த சுவர்களை விறாண்டியது. பிரேதம் நாய் தொட முடியாத அளவு தூரம் போக முதல் நாய் தன் பற்களால் அதைப் பிடிச்சு இழுத்தது. கெதியில் அது பிணத்தைப் பென்னம் பெரிய துண்டுகளாக் கடிச்சு சுவைக்கத் தொடங்கியது. எவ்வளவு ருசியான ஒரு சாப்பாடு அது...

'சளக்' நாய் நீரின் ஆழங்களுக்குள் காணாமல் போனது. ஒரு முழுக்குப் போட்டுக் கொண்டு பிரேதம் நீந்தி மறைந்தது.

கொஞ்ச நேரம் காத்து வீசும் ஒலியும் தவளைகளின் சத்தமும்

அலைகளின் ஓசையுமே இருட்டை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தது. பிறகு நாய் குலைப்பதை யாருமே கேட்கவில்லை, நிறையப் பிரேதங்கள் நீரோட்டத்தில் மிதந்து வந்தன. அடுத்த நாள் விடியக் காக்கங்கள் அவற்றைக் கொத்தித் தின்றன. அவற்றைக் விரட்ட யாருமே இல்லை. கொள்ளை அடிக்கிற கள்ளர் கூடப் பட்டப்பகலில் கண்ணில் படவில்லை.

தண்ணீர் மட்டங் கூடிக் கொண்டே போனது. கூரை நிலை குலைந்து தண்ணீருக்குள் விழுந்தது. பரந்த நீர்ப்பரப்பில் டக்கென்று எதுவுமே கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை. நாசம் செய்கிற வெள்ளத்தை எதிர்த்து நின்ற கூரையின் அந்த உணர்ச்சி நாய் தன் எஜமானரில் வைத்திருந்த விசுவாசத்துக்கும் அவருடைய உடமைகளைக் கள்ளரிடம் இருந்து பாதுகாக்க அது எடுத்த வீரம் நிறைந்த முயற்சிகளுக்கும் நன்றி சொல்வது போல இருந்தது. முதலை நாயைத் தன் தாயால் கிழிக்கு மட்டும் விழாமலே நின்றது கூரை. இப்ப அதற்கு அங்கே வேறு ஒரு அலுவலுமே இல்லை. தவிர்க்க முடியாத, நடந்தே விடப் போகிற ஒன்றுக்குத் தன்னை ஒப்புக் கொடுத்தது அது.

வெள்ளம் வடியத் தொடங்கியது. சென்னன் வெள்ளம் அழித்து நாசஞ் செய்தது போக மிஞ்சிக் கிடந்த தன் குடிசைப் பக்கமாக நாயைத் தேடிக் கொண்டு நீந்தினான். ஒரு தென்னை மரத்துக்குக் கீழ் உருக்குலைந்து சிதைஞ்சு போய்க் கிடந்த அதன் உடலைக் கண்டான். அலைகள் அதை மெதுவாகத் தாலாட்டிக் கொண்டிருந்தன. சென்னன் அதைத் தொட்டுத் திருப்பினான். அது தன் நாயினுடைய உடல் தானா என்று சென்னனால் கணிக்க முடியவே இல்லை. ஒரு காது கடிபட்டுப் போயிருந்தது. தோலும் நல்லா அழுகிப் போயிருந்தது. அதனுடைய நிறத்தைக் கூடச் சொல்ல முடியவில்லை.

விட்டகடா

அந்தியும் வலியும் சுமந்து
மனித நிலத்தைப் பாழ் நிலத்தில்
வீடியலை நோக்கிப் பயணிக்கும்
விட்டகடா.

இன்னொரு காயின்
இன்னொரு பிரஷ்டன்

உரிமை கோரும் மேய்ப்பர் இலராய்...
மேய்ச்சல் நிலங்களும் நீரோடைகளும் பறிபோய்...
தன் பழம் பூமியின் பசிய பள்ளத்தாக்குகளில்
கழுத்து மணிகளும், கொம்பு மோதும்
போராட்டங்களும் இனியின்றி...

செங்குத்துப் பாறையீடுக்குகளில்
பழிகளுக்கு எதிர்ப்பு காட்டாத முன்னவனின்
வெளிறிய கல்லறையெலும்புகளில்
கால்கள் தடுக்குற...

சோம்புடன், புற்கள் ஐதாசத் துளிர்க்கும் தரையில்
துயரக் காஞ்சொறிப் பூண்டுக்கள் மேய்ந்து

ஆங்கிலம் : யுவான் .பிரெஞ்
தமிழில் : பண்ணாமத்துக் கவிராயர்.

விட்டகடா (Scapegoat) : இரண்டு கடாக்களில் ஒன்று, மனிதர்களின் பாவங்களைச் சுமக்க லாத்தினால் தெரிவு செய்யப்பட்டு வனத்தில் விடப்பட்டது. மற்ற கடா பலியிடப்பட்டது:

‘இலக்கிய செல்வன்’

- தெளிவத்தை ஜோசப் -

ஆரம்பக் கல்வியையும், அதன்பின் யாழ். இந்துக் கல்லூரியிலும் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். கம்ப்யூனிஸ்ட் கார்த்திக்கேயன் என்ற பெயர் பெற்றுவிட்டவரான கார்த்திகேசு மாஸ்டர் மற்றும் ஏரம்பழாந்தி போன்ற ஆசிரிய பெருந்தகைகளின் மாணவனாகத் திகழும் பாக்கியமும், கவிஞர் சோபத்மநாதன், து.வைத்திலிங்கம், முனியப்பதாசன், செங்கை ஆழியான் போன்ற சக மாணவர்களுடன் பழகும் வாய்ப்பும் இளம் வயதிலிருந்தே எழுத்து, இலக்கியம், வாசிப்பு, ரசிப்பு என்பவைகளை இவரை ஈர்க்க துணையாக இருந்திருக்கின்றன.

1960ல் பட்டப்படிப்பிற்காக பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு இவர் சென்ற காலமே. ஈழத்து இலக்கியம் ஒரு எழுச்சியுடன் பீறிட்டுக் கிளம்பிய காலம். தமிழ் நாட்டு இலக்கியத்தின் ஒரு நீட்சியாகவே ஈழத்து இலக்கியத்தை கணித்துக் கொண்டிருந்த நினைவுகளின் பொருளற்ற தன்மையும் அவர்களுடனான இலக்கிய ஆத்மார்த்த உறவுகளின் பொய்மைகளும் உணரப்பட்ட காலம் இது.

‘நம்மவர்கள் நம்முடைய இலக்கியங்களையும் இலக்கியப் படைப்பாளர்களையும் முக்கியப்படுத்த முனையவில்லை. மாறாக பெருவெள்ளத்தில் சிறுதுளி என்ற மனப்பான்மையுடன் தமிழ்நாட்டு இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் ஒரு கூறாகவே ஈழத்து இலக்கியத்தை எண்ணி வந்தனர்’ என்றெழுதுகின்றார் பொ. பூபாலசிங்கம். (தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெரு முயற்சிகள் - முன்னுரை)

‘Our literature has suffered a cruel fate. Insiders have undervalued it. And outsiders have generally turned a blind eye to it regarding it as a mere extension of the literature of India’ என்றெழுதுகின்றார் பேராசிரியர் D.C.R.A. குணதிலக (New writings in Srilanka) முன்னுரை.

இவைகள் தோற்கடிக்கப்பட்டு நாம் இலங்கையர் என்ற நினைவும் அதிலும் சிறுபான்மையினர் என்ற உணர்வும், நமது தேசியப் பண்பு பொருந்திய இலக்கியம் படைக்க வேண்டும் என்னும் ஆர்வமும்; நமது இலக்கியங்கள் பேணப்பட வேண்டும் என்னும் உணர்வும் கிளர்ந்தெழுந்த தொடங்கியதையே 1960களின் புத்தெழுச்சியாக நாம் கொள்ளலாம்.

அந்த எழுச்சியிக்க அறுபதுகளில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்துக்குள் செம்பியன் செல்வனுடன் அதே இலக்கிய ஆர்வமும், லயிப்பும் கொண்ட ஒரு பட்டாளமே நுழைந்திருக்கிறது. செங்கை ஆழியான், துருவன், அங்கையன் கைலாசநாதன், செ.கதிர்காமநாதன், சே.யோகநாதன், நவசோதி, குந்தவை, கலா பரமேஸ்வரன் என்று ஆற்றல்மிகு ஒரு இளைய தலைமுறையினரே பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திற்குள் இருந்துள்ளது.

இக்காலகட்டத்தில் சிங்கள மக்களிடையே ஏற்பட்ட விழிப்புணர்வு சிங்கள இலக்கியத்தின் பாரம்பரியத்தை

ஈழத்து இலக்கிய உலகின்; குறிப்பாக அறுபதுக்குப் பிந்திய ஈழத்து இலக்கியத்தின் புத்தெழுச்சிக் காலத்தின் ஒரு முக்கியமான, இன்றியமையாத படைப்பாளியாகத் திகழ்ந்தவர் செம்பியன் செல்வன். நாவல், சிறுகதை, உருவகக் கதை, நாடகம், ஆய்வு, இதழ் வெளியீடு என இலக்கியத்தின் பல்துறைகளிலும் இதய சுத்தியுடன், அர்ப்பணிப்புடன் ஈடுபட்டுழைத்தவர் இவர்.

இந்த அர்ப்பணிப்பும் ஈடுபாடும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இவரது குருதியிலேறிப்பரவி வியாபிக்க இளமையிலிருந்தே இவரது ஆசிரியர்களும் பள்ளித் தோழர்களும் உறுதுணையாக இருந்திருக்கின்றனர். யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலியில் 1943 ஜனவரி முதலாம் திகதி பிறந்தவர் செம்பியன் செல்வன். தந்தை பெயர் ஆறுமுகம். தாயார் தமர்தாம்பிகை. இவருக்குப் பெற்றோர் இட்ட பெயர் இராஜகோபால்.

புனருத்தாரணம் செய்ய மிகவும் உதவிற்று எனலாம். சிங்கள இலக்கியத்துறை, சிங்கள நாடகத்துறை ஆகியவற்றில் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்களின் வழிகாட்டலுடன் பரிசோதனை முயற்சிகள் நிறையவே இடம்பெற்றன. தமிழிலும் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் அவ்வாறான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தேசிய பண்பு பொருந்திய சிறுகதைகள், நாவல்கள், திறனாய்வுகள் என்று இலக்கிய உலகம் கலகலத்துக் கிடந்தது.

பட்டதாரி மாணவர்களாகப் பயின்று கொண்டிருந்த செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், நவசோதி ஆகியோர் இணைந்து 'பல்கலை வெளியீடு' என்னும் பெயரில் ஒரு வெளியீட்டு அமைப்பை உருவாக்கி தங்களது பயிற்சிக் காலங்களில் ஆண்டுக்கொரு சிறுகதைத் தொகுதியை வெளியிடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். இம்முயற்சியின் வெளிப்பாடாக நான்கு சிறுகதை நூல்கள் வெளிவந்துள்ளமை ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் பெரும் நிகழ்வே.

- செங்கை ஆழியானும் நவசோதியும் தொகுத்த முதல் வெளியீடான 'கதைப்பூங்கா'
- செம்பியன் செல்வன் தொகுத்த 'விண்ணும் மண்ணும்'
- கலா பரமேஸ்வரன் தொகுத்த 'காலத்தின் குரல்கள்'
- இமையவன் என்னும் ஜீவகாருண்யன் மு.பொ.வின் துணையுடன் தொகுத்த 'புகம்' ஆகியவைகளே பல்கலை வெளியீடுகளாக வெளிவந்துள்ள தொகுதிகள்.

அறுபதுகளில் ஸ்தாபன பலம் பெற்றுத் திகழ்ந்த முற்போக்கு அணியினருடன் முரண்பட்டுக் கொள்ளும் ஒரு கலகக்காரராகவும் இருந்திருக்கின்றார் செம்பியன் செல்வன். இதை மிக அருமையாக இப்படிக்குறிக்கின்றார் செங்கை ஆழியான் 'நவீன ஈழத்து இலக்கியத்தின் இருவேறு கோட்பாடுகளையும், செல்நெறிகளையும் நன்கு புரிந்து கொண்டவர்களாகவும், தத்தமது கருத்து நிலைகளை விவாதித்து நிரூபிப்பவர்களாகவும் எழுதுபவர்களாகவும் பல்கலைக்கழகத்தில் இருவர் இருந்தனர். ஒருவர் செம்பியன் செல்வன். மற்றவர் செ.யோகநாதன். யோகநாதனின் பின்னணியில் விமர்சகர் கைலாசபதி இருந்தார். செம்பியன் செல்வன் சுயமாக விளங்கினார்' (மல்லிகை செப்டம்பர் 2002 - செம்பியன் செல்வன் அட்டைப்படக் கட்டுரை)

புவியியல் சிறப்புப் பட்டதாரியாக பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து வெளியேறிய செம்பியன் செல்வன் திருகோணமலை சென் ஜோசப் கல்லூரியிலும் செட்டிக்குளம் மகா வித்தியாலயத்திலும் யாழ். இந்துக் கல்லூரியிலும் ஆசிரியராகப் பணி புரிந்தார். யாழ். செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரியின் அதிபராக சிலகாலம் பணியாற்றிய பின்; யாழ்ப்பாணம் கோட்டக்கல்வி அதிகாரியாகப் பதவியேற்று ஓய்வுபெறும் வரை கல்வி அதிகாரியாகப் பணியாற்றினார்.

அறுபதுகளில் ஒரு சிறுகதை படைப்பாளியாகவே எழுத்துப் பிரவேசம் செய்த இவருடைய பத்துரை இலக்கியச் செயல்பாடுகளில் இன்னும் 'மல்கிய' கீழ்க்கண்ட பெற்றவர்களுள்

இவருடைய சிறுகதைகளே என்பது இலக்கிய உலகின் ஒரு பொதுவான கருத்து. 'பாரதி நூற்றாண்டு நினைவாக' என்னும் குறிப்புடன் 1982 ல் வெளிவந்த செம்பியன் செல்வனின் 'நாண்லின் கீதை' என்னும் காவியப்பண்பு வாய்ந்த உரைச்சித்திரங்களடங்கிய நூலுக்கு பேராசிரியர் கைலாசபதி முன்னுரை எழுதியிருக்கிறார்.

'பல்வேறு ஆக்க முயற்சிகளில் அவர் ஈடுபடுபவர், என்னும் சிறுகதை எழுத்தாளர் என்ற ஹோதாவிலேயே அவரைப் பலரும் அறிவர். ஏறத்தாழ இருபது வருடமாகச் சிறுகதை எழுதி வருகிறார். அவரது சிறுகதைகளில் நடையின் தனித்துவத்தை அங்கங்கே காணக்கூடியதாக இருக்கிறது..' பேராசிரியர் கைலாசபதியும் செம்பியன் செல்வனை குறிப்பிடத்தக்கதொரு சிறுகதைப் படைப்பாளியாகவே இனம் காண்கிறார்...

1960ல் பட்டப்படிப்பிற்காக பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு இவர் சென்ற காலமே. ஈழத்து இலக்கியம் ஒரு எழுச்சியுடன் பீறிட்டுக் கீளம்பிய காலம். தமிழ் நாட்டு இலக்கியத்தின் ஒரு நீட்சியாகவே ஈழத்து இலக்கியத்தை கணித்துக் கொண்டிருந்த நீனைவுகளின் பொருள்நிற தன்மையும் அவர்களுடனான இலக்கிய ஆத்மார்த்த உறவுகளின் பொய்மைகளும் உணரப்பட்ட காலம் இது.

கலைச் செல்வி நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டி ஈழநாடு தனது பத்தாண்டு நிறைவினை யொட்டி நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டி ஆகியவற்றில் முதற் பரிசும் 'சார்பவியூகம்' என்னும் சிறுகதைத் தொகுதிக்கு 2003ம் ஆண்டுக்கான சாகித்திய விருதும் பெற்றவர் செம்பியன் செல்வன்.

எழுதத் தொடங்கிய ஆரம்ப அறுபதுகளிலேயே உருவம், உள் எடக்கம், சொல்லும் முறையின் தனித்துவம்

ஆகியவற்றால் ஈழத்தின் தரமான சிறுகதைப் படைப்பாளிகளில் ஒருவராகக் கணிக்கப்பட்டவர் செம்பியன் செல்வன். கொழும்பு தமிழ் எழுத்தாளர் மன்றம் என்னும் அமைப்பு 1963ல் ஈழத்தின் சிறந்த சிறுகதை ஆசிரியர்களைக் கௌரவித்த போது இருபது வயது இளைஞனான செம்பியன் செல்வனும் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

'நரம்புகளை முறுக்கேற்றி உணர்வுகளைத் துடித்தெழச் செய்யும் ஆற்றல் கொண்டது இவரது உரைநடை. புதிய உத்தி முறைகளைக் கையாண்டு வெற்றி பெறுகின்றார் இவர்' என்று ஈழத்து சிறுகதை முதல்வர் சம்பந்தனும்; 'புத்தம் புதிய உத்திகள், உவமைகள், உருவகங்கள் நிறைந்த உரைநடை மூலம் மனிதர்களை - அவர்களுடைய குணாதிசயங்களை அழகாகவும் கலை நயத்துடனும் காட்டும் வல்லமை கொண்டவர் செம்பியன் செல்வன்' என்று இரசிகமணிகனகசெந்தில்நாதனும் இவருடைய சிறுகதைப் படைப்புகள் பற்றிச் சிலாகித்துள்ளனர்.

அமைதியின் இறகுகள், சார்பவியூகம் இவருடைய சிறுகதை நூல்கள். உருவகக் கதைகள், குறுங்கதைகள் ஆகியவற்றிலும் தனது திறமைகளை வெளிப்படுத்தியவர் இவர். 'குறுங்கதைகள் நூறு' நூலாகி இருக்கிறது. உருவகக் கதைகளின் தொகுதி தயாரிக்கப்பட்ட நிலையில் போர்ச்சுழலால் அழிந்துபோனது பற்றிய தகவலை செங்கை ஆழியான் தருகிறார்.

நாடகத்துறையிலும் கணிசமான அளவு பங்காற்றியவர் செம்பியன் செல்வன். கலைக்கழக நாடக எழுத்துப் போட்டியில் தொடர்ந்து நான்கு வருடம் முதற் பரிசினைப்

இந்திரஜித் - 1965, சின்ன மீன்கள் - 1967, எரியும் பிரச்சினைகள் - 1968, இருளில் எழும் பெருமூச்சு - 1969

ஈழநாடு தனது பத்தாண்டு நிறைவையொட்டி நடத்திய ஓரங்க நாடகப் போட்டியில் இவருடைய 'விடிய இன்னும் நேரமிருக்கு' நாடகம் முதற் பரிசினைப் பெற்றுள்ளது. 'மூன்று முழு நிலவுகள்' என்பது இவருடைய நாடக நூல். இவருடைய நாடகத்துறை பங்களிப்பின் முக்கியத்துவம் காரணமாகவே இலங்கை கலாசாரப் பேரவையின் நாடகப்பிரிவுச் செயலாளராக 1977 விருந்து 1983 வரை பணிபுரியும் வாய்ப்பு செம்பியன் செல்வனுக்கு கிடைத்தது.

நாவல் துறையிலும் ஒரு ஈடுபாட்டுடன் செயலாற்றியவர் செம்பியன் செல்வன். வீரகேசரி நாடகத்திய பிரதேச நாவல் போட்டியில் இவருடைய 'நெருப்பு மல்லிகை' யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் சிறந்த நாவலுக்கான முதற் பரிசினைப் பெற்றுக் கொண்டது. கானகத்தின் கானம், நெருப்பு மல்லிகை, விடிவைத் தேடும் வெண்புறாக்கள் ஆகியன நூலுருப் பெற்ற இவருடைய நாவல்கள். நாவல், நாடகம், சிறுகதை போன்ற துறைகளில் இருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதான ஒரு நூல் 'நாணலின் கீதை'.

அபிராமி பதிப்பகம் வெளியிட்டிருக்கும் ஒரு 50 பக்கச் சிறு நூல் இது. ஆனால், பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்களின் பத்துப் பக்க முன்னுரை இந்த நூலுக்காக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. 'கவிஞர்கள் வசன கவிதை படைப்பதைப் போலவே நவீன உரைநடை ஆசிரியர்கள் சிலரும் வசன கவிதையின் சாயலில் கவித்துவம் வாய்ந்த வசனச் சித்திரங்களைத் தீட்டியிருக்கின்றனர். அவையும் பரிசோதனை முயற்சிக்கத்தான். இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள சொற்சித்திரங்களை - வசன கீதங்களை உற்று நோக்குமிடத்து மனத்தடுமாற்றம், சர்ச்சைகள் இவற்றுக்கூடாகவும் இறையுண்மையை ஏற்றுக் கொள்வதால் ஆசிரியருக்கு நம்பிக்கை இழப்பு ஏற்படவில்லை என்றே தோன்றுகிறது. வாழ்வில் நம்பிக்கை வரட்சி என்னும் விரக்தி நிலை இவற்றில் இல்லை. அதற்குக் காரணம் ஆசிரியர் விடிவிலும் விமோசனத்திலும் நம்பிக்கை இழக்காமையாகும். புற்றிலைப்பட்ட யதார்த்தத்தை - துன்ப துயரங்களை அகநிலைப்படுத்தி இருக்கின்றாரே அன்றி, வாழ்க்கை அர்த்தமற்றது என்றோ விவர்த்தமானது என்றோ வியாக்கியானம் செய்யமுற்படவில்லை. ஆசிரியரின் ஆளுமையும் பரிசோதனை முயற்சியும் பயன் தருகிறது. செம்பியன் செல்வன் மேலும் பல பரிசோதனை முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும் என விரும்புகிறேன்' என்றெழுதுகிறார் அமரர் கைலாசபதி நாணலின் கீதை முன்னுரையில்.

செம்பியன் செல்வன் ஆற்றியுள்ள இலக்கியப் பணிகளில் எல்லாம் பெரும் பணியாகவும் அவரது இலக்கியப் பங்களிப்புகளின் சிகரமாகவும் நான் கருதுவது அவருடைய இதழியல் பங்களிப்பையே. குறிப்பாக அவர் வெளியிட்ட 'விவேகி' என்னும் சஞ்சிகை மூலம் அவர் ஆற்றியுள்ள பணிகள் வரலாற்று முக்கியத்துவம் கொண்டவை. இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள

செம்பியன் செல்வன் ஆற்றியுள்ள இலக்கியப் பணிகளில் எல்லாம் பெரும் பணியாகவும் அவரது இலக்கியப் பங்களிப்புகளின் சிகரமாகவும் நான் கருதுவது அவருடைய இதழியல் பங்களிப்பையே. குறிப்பாக அவர் வெளியிட்ட 'விவேகி' என்னும் சஞ்சிகை மூலம் அவர் ஆற்றியுள்ள பணிகள் வரலாற்று முக்கியத்துவம் கொண்டவை.

1966 விருந்து வெளிவந்த 'விவேகி' ஈழச்சிறுகதை முன்னோடிகளை அவர்களது கால, அரசியல், சமுதாயப் பொருளாதார வாழ்க்கைப் பின்னணியூடாக அறிமுகப்படுத்தி வந்தது. 1966 ஆகஸ்ட் 'விவேகி' சம்பந்தர் சிறுகதை மலராக வெளிவந்தது. அதில் ஈழத்துச் சிறுகதை மூலவரான சம்பந்தனின் ஐந்து கலைமகள் கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. முப்பதுகளில் எழுதப்பட்ட முன்னோடிகளின் சிறுகதைகளை அறுபதுகளின் இலக்கிய வாசகர்களுக்கு அளித்தல் என்பது என்னளவில் ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க செயலே.

'சம்பந்தனின் சிறுகதைகள் ஒரு தொகுப்பாக வெளிவராததாலும், நாற்புறமும் சிதறிக்கிடப்பதாலும் சம்பந்தனை நம்மால் சரியான முறையில் உணர முடியாது போய் விடுகின்றது. மேலும், இளந்தலை முறைகளும் விமர்சனக்காரர்களும் ஒரு காலகட்டத்தின் ஈழத்து எழுத்தை சரியான முறையில் எடைபோடமுடியாதவாறுள்ளது. விவேகி இதழின் இந்த முயற்சி பத்திரிகை உலகில் ஒரு புது முயற்சி. துணிகர முயற்சி, ஒரு பிரபல எழுத்தாளரின் சிறுகதைத் தொகுதி நாற்பதே சதத்துக்கு உங்களுக்கு கிடைக்கிறது' என்று அதே இதழில் கனக செந்திரநாதன் குறித்துள்ளார். அதன் பிறகும் கூட பத்து சிறுகதைகள் அடங்கிய சம்பந்தன் சிறுகதைகள் என்னும் தொகுதி அதே செம்பியன் செல்வன் - செங்கை ஆழியான் முயல்வில் 1998ல்தான் வெளிவந்துள்ளது.

சம்பந்தன் மலர், விவேகியில் செம்பியன் செல்வன் எழுதிய சம்பந்தன் பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரையே சம்பந்தன் சிறுகதைகள் தொகுதியின் முன்னுரையாகவும் வந்துள்ளது. விவேகி இதழ்களில் செம்பியன் செல்வன் தொடர்ந்து எழுதிவந்த ஈழத்து சிறுகதை முன்னோடிகள் பற்றிய கட்டுரைகளில் ஏழு கட்டுரைகள் 1973ம் ஆண்டு 'ஈழத்து தமிழ்ச் சிறுகதை மணிகள்' என்னும் பெயரில் நூலாகியுள்ளது.

சி.வைத்தியலிங்கம், இலங்கையர் கோன், சம்பந்தன், வரதர், அ.செ. முருகானந்தன், தாளையடி சபாரத்தினம், அ.ந. கந்தசாமி ஆகியோரே அந்த எழுவர். முன்னோடிகள் என்னும் கலை இலக்கிய விமர்சகர் குழு இந்த நூலை வெளியிட்டுள்ளது. இந்த நூலை அமரர் செ.கதிர்காமநாதனுக்கு சமர்ப்பணம் செய்துள்ள செம்பியன் செல்வன் தனதுரையில் கூறுகின்றார் 'விவேகி இதழ்களில் அதன் ஆசிரியரான என்னால் எழுதப்பட்ட இக்கட்டுரைத் தொடரின் ஒரு பகுதி இங்கு நூலுருப் பெறுகின்றது. அவ்வெவ்வெழுத்தாளர்களின் படைப்புகளில் மிகச் சிறந்ததென பாராட்டப்பட்ட சிறுகதை ஒன்றும் இடம் பெறுகிறது. இந்நூலில் மேலும் பல முன்னோடி எழுத்தாளர்கள் இடம்பெற இருந்தார்கள். இன்றைய அச்சுக்கூலி, காகிதத்தட்டுப்பாடு என்பவற்றால் அது சாத்தியப்படவில்லை. இத்தொடரின் இரண்டாவது பாகத்தில் அவர்கள் முதலிடம் பெறுவார்கள்'.

செம்பியன் செல்வனுக்கு இதுபோல் மேலும் சில தொகுதிகளை வெளியிட ஆர்வமும் ஆவலும் இருக்கிறது. ஆனால், அது கைகூடவில்லை. இந்த

வரி மங்கிக்குந் நினைவுகள்

பொட்டுப் பொட்டாகத்
தாடை வீளிம்பில் தொங்கிற்று.....
ஆற்றுக்கு அந்தப் பக்கம் நிற்கிற
வாழ்வின் புலம்பல்

அரசல்புரசலாக
ஊர்க்காத்தில் வீழுந்தும் வீழாததுமாக
காற்றின் இறுக்கம் தளர்ந்திருந்தது
வயல்வெளிக்கு நடுவில் போகும்
தென்னைகள் ஓரமிட்ட சாலையில்
தலைகீட்டந்த அலங்கோலத்தில்
விரல்கள் பதிந்த கன்னறோவில்
நுரையீரல்களும்
இதயமும்
விலாஎலும்புகளும்
நொறுங்கிய மூச்சடைப்பில்
ஒரு குரல்
நடுங்கி நடுங்கி வீழ்ந்தது...

அவர்கள்
உட்கார்ந்திருந்த தரையை இழுத்து
அந்தரத்தில் தொங்கவிட்டார்கள்.....

குளத்தையும் ஏரியையும் தூர்த்துக்
குப்பை கொட்டினார்கள்.....
குப்பைகள் ளர்ந்து
கட்டைக்காரியும் புகையுமாக
நெடி வீசிற்று....

அதனுட
ஆயிரமாயிரம் அவர்கள் வாழ்க்கையின்
வாடை வீசிற்று.....

இன்னும் இன்னும்
இரத்தக் குட்டைகளில் மயர் உறைந்து.....
எனக்கு நாக்கு நுனியில் வந்துவிட்டது.....
நாக்கை மடக்கி

"நெஞ்சுக்குள் தள்ளிவிட்டேன் அதை...
உயர்போகிற வலி
உள்ளும் புறமும் புடைத்தன.....

குருவிட்டடையில் பதுங்கி
சவரிடுக்கில் வீழுந்த அரச வித்தாக
முளைக்கத் தொடங்கிற்று.....

மறுகணம் என் தாகம் ளர்ந்து
சாம்பலாகிற்று.

தில்லை

நூலில் 'தமிழில் சிறுகதை - ஒரு வாயில்
என்னும் செம்பியனின் பதினைந்து
பக்க வரலாற்றுக் கட்டுரை முன்னுரை
போல் அமைகிறது.
சி.வைத்தியலிங்கத்தின் 'பாற்கஞ்சி',
இலங்கையர் கோனின் 'வஞ்சம்',
சம்பந்தனின் 'துறவு', வரதரின் 'கற்பு',
அ.செ. முருகானந்தனின்
'காளிமுத்துவின் பிரஜாவுரிமை',
தாளையடி சபாரத்தினத்தின்
'ஆலமரம்', அ.ந. கந்தசாமியின் 'இரத்த
உறவு' ஆகிய சிறுகதைகளும்
ஆசிரியர்கள் பற்றிய ஆய்வுக்
கட்டுரைகளுடன் இடம்பெற்றுள்ளமை
ஒரு விசேசமாகும்.

'ஈழத்தமிழ் சிறுகதை மணிகள்' எனும்
நூற்றிருபது பக்கம் கொண்ட இந்த நூல்
ஒரு ஈழத்து சிறுகதைத் தொகுப்பாகவும்;
ஒரு சிறுகதை வரலாற்று விமர்சன
நூலாகவும் விளங்குகிறது.

ஈழ முரசுவின் மாதாந்த இலக்கியச்
சஞ்சிகையாக வெளிவந்த அமிர்த
கங்கை செம்பியன் செல்வனுக்கு
பெருமை சேர்க்கும் பணியாகும். ஒரு
இதழாக வெளிவந்த ஒரு இலக்கியச்
சிற்பேடு எப்படி இருக்க வேண்டும்,
எப்படி நடத்தப்பட வேண்டும்
என்பதற்கோர் எடுத்துக் காட்டாக
அதை வெளியிட்டுக் காட்டினார்
செம்பியன் செல்வன். அண்மையில்
அலை ஆசிரியர் யேசுராசா
வெளியிடும் 'தெரிதல்' சஞ்சிகையில்
செம்பியன் தொடர்ந்து எழுதிய புத்தக
வாசல் வழி என்னும் நூல்
அறிமுகங்கள் தனித்துவமான அவரது
ஆளுமைக்கு சிறந்த

உதாரணங்களாகும். ஈழத்து தமிழ்
இலக்கிய உலகின் ஒரு மிக
முக்கியமான எழுத்துக் கலைஞனான
செம்பியன் செல்வன் திரு. 20-05

2005ல் கொழும்பில் அமரர் ஆனார்
என்னும் செய்தி பேரதிர்ச்சி தரும்
செய்தியே. சிலகாலமாகவே
சுகவீனமுற்றிருந்த செம்பியன்
வைத்தியப் பரிசோதனைக் காக
மனைவிபுடன் கொழும்பு வந்திருந்த
போதே மரணமடைந்தார்.

அவரின் மறைவு பற்றி ஞானம்
ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரன் மூலமாக
அறிந்த போது மிகவும் அதிர்ந்து
போனேன். புறநெருக்கத்தை விடவும்
இலக்கியம் என்பதனுடாக அவருடன்
எனக்கிருந்த அக நெருக்கமே
அவ்வதிர்விற்கான காரணம்.

செம்பியன் செல்வன் 52 வயதில்
மரணத்தைத் தழுவிய அவரின் மறைவு,
ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்துக்கு ஒரு
பேரிழப்பேயாகும்!

■ இரண்டாவது ஆட்டத்திற்கு ரஜினிகாந்த் தயாராக வேண்டியது தான்! ■ ரஷ்யியின் ஆயிரம் கிராமங்களைத் தின்ற ஆம்!

- உ.மா வரதராஜன்

ரஜினியின் அண்மைக்கால படங்களைப் பார்க்கின்ற போது தன் இருப்பைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள அவர் பலமாகப் போராடுகின்றார் என்பது வெளிப்படை. பிறப்பால் கன்னடியரான இவர் படத்துக்குப் படம் தமிழனாகத் தன்னை வெளிப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. சினிமாவில் ஆக்ரோஷமான சவால்களை விடுக்கும் அவர் யதார்த்த உலகில் சரணாகதி அடைவது காலம் செய்யும் விசித்திரம். நிஜ நலாம்பரியிடம் அவர் மடங்கிப்போகத்தான் வேண்டியிருந்தது. இந்த வயதான காலத்தில் அவர் எயிறிப்பாய்ந்து சண்டையிடுவதைப் பார்க்கையில் அவருடைய முட்டுகள் பிசகி கால் சுளுக்கிவிடக்கூடாதே என மனம் பதைபதைக்கின்றது. ஆக்ரோஷமான குத்துகளை வீசும் சினிமா வில்லன்களின் முஷ்டிகள் அவருடைய முகத்தில் மேலுள்ள பவுடர் பூச்சுக்குள் புதைந்து போய்விடக் கூடாதே என்று கவலையாக உள்ளது. அவருடன் சூயட் பாடும் வாலைக்குமரிகள் வாய்தவறி அவரைப் 'பெரியப்பா' என்று அழைத்து விடக்கூடாதே என மனம் ஜெபித்துக் கொண்டே இருக்கிறது.

இராமனின் பட்டாபிலேசு தின அயோத்தி போல டிசம்பர் 18 அன்று எமது இரண்டு தனியார் வானொலி நிலையங்களுக்கும் வெகு உற்சாகம். அன்று நடிகர் ரஜினிகாந்தின் பிறந்த தினம். முட்டாள் தனங்களின் ஊற்றான தமிழ் நாட்டின் சன் தொலைக்காட்சிக்கு நிகராக எமது இந்த 'ஜெமினியின் இரட்டைக் குழந்தைகளும்' குழலூதிக்கொண்டிருந்தன. தி. மு. க. சார்ந்த சன் தொலைக்காட்சி ரஜினிகாந்தை அரவணைத்துச் செல்ல விரும்பும் அரசியல் புரிந்து கொள்ளக் கூடியது. ஆனால் எமது ஊடகங்கள் 'இல்லாத தெய்வத்தின் சந்ததியில்' ஏன் பூசைகள் செய்து மகிழ்கின்றன என்பது புரியாத புதிர். தமிழ் நாட்டின் பாமர ரசனையைப் பரவலாக்கி, எமது மக்களின் மூளையில் பாசி படிய வைப்பதைத் தவிர இவர்களுக்கு வேறு நோக்கமிருக்க முடியாது.

டிசம்பர் 17 இல் பிறந்த பாரதியாரை இந்த ஊடகங்கள் கொண்டாடாதது குறித்து நாம் கவலை கொள்ளத் தேவையில்லை. மீசை வைத்திருந்தும் நூலைந்து சண்டைக்காட்சிகளில் அவர் நடிக்காமல் போனது தமிழ் நாட்டில் செய்த மாபெரும் தவறு.

ரஜினிகாந்த் பற்றிய என் கருத்துக்களை அந்த மகான் அவதரித்த நன்னாளில் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென, இவற்றிலொரு தனியார் வானொலி நிலையத்தைச் சேர்ந்த நண்பர் ஒருவர் என்னிடம் கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல வேண்டி வந்தது. எமது குழலின் நோய்க்கிருமிகள் பற்றிப் பேசுவதில் எனக்கு எந்தக் கூச்சமும் இருக்கவில்லை.

ரஜினிகாந்த் எனும் நடிகர் இன்று பெருவாரியான ரசிகர்களாலும், ஊடகங்களாலும் கொண்டாடப்படும் ஒருவர். தமிழ் நாட்டின் எதிர்கால அரசியலைத் தீர்மானிக்கப் போகின்றவர் என ஒரு காலகட்டத்தில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டவர். நமது பரபரப்பு ஊடகங்கள் அடிக்கடி அவர் பின்னால் இமயமலைக்குச் செல்கின்றன. ஆன்மீகவாதியாக்கி அவரை வர்ணிக்கின்றன. அவருக்கு பொருந்தாத வர்ணங்களையெல்லாம் பூசிப் பூசி மகிழ்கின்றன.

ரஜினிகாந்த் என்ற சிவாஜிராவ் 'அபூர்வராகங்கள்' திரைப்படம் மூலம் 1975 இல் தமிழுக்கு அறிமுகமானார். அது என் பள்ளிக்காலம். கமலஹாசன் ஸ்ரீவீத்யாவுடன் இணைந்துவிட வேண்டுமென்று நான் பதை பதைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது அநியாயத்துக்குப் படத்தின் திருப்புமுனைப் பாத்திரமாக ரஜினிகாந்த் வந்து சேர்வார். காவியத்தலைவியில் எம். ஆர். ஆர். வாசவுக்கு இதே போன்றதொரு பழையபுருஷன் பாத்திரந்தான். இன்றைக்கு இரண்டையும் ஒப்பிடும்போது ரஜினியின் ஆளுமை நன்கு புலப்படும். அழுத்தமான ஓர் ஆரம்பம் அவருக்கு வாய்த்திருந்தது. 'அபூர்வ ராகங்கள்' வெளியான இந்த 1975 ஐ தமிழ் சினிமாவின் அந்தி மாலைப்பொழுது எனலாம். இருளுமற்ற, ஒளியுமற்ற மங்கலான வெளிச்சத்தின் மயக்க நிலைமை. பொருந்தாத நாயகிகளுடனும், பொருந்தாத விக்குகளுடனும் தத்தம் மார்க்கண்டேயத்தை நிரூபிக்க எம். ஜி. ஆரும், சிவாஜியும் போராடிக் கொண்டிருந்தார்கள். எம். ஜி. ஆரின் பல்லாண்டுவாழ்க, நினைத்ததை முடிப்பவன், நாளைநமதே, இதயக்கனி போன்ற மகாவக்கிரங்களும், சிவாஜிகணேசனின் டொக்டர்சிவா, அன்பே ஆருயிரே போன்ற அதி அறுவைகளும் அப்போது வெளியாகிக் கொண்டிருந்தன.

எம். ஜி. ஆர். சிவாஜிக்குப் பிறகு தமிழில் தோன்றிய இரு துருவ நட்சத்திரங்களான ஜெய்சங்கர் - ரவிச்சந்திரன் ஆகியோர் தங்கள் படங்களின் எண்ணிக்கையைக் கூட்டிய போதும்; பிரத்தியேக முத்திரையென்றெதையும் பதித்ததாக ஞாபகமில்லை. தென்னக ஜேம்ஸ் பொண்ட் தனது படங்களில் நடித்ததைவிட ஓடிக்கொண்டிருந்த தருணங்கள் அதிகம். முகபாவனையில் பிரதிபலிப்புக்கள் காட்டாமல் உருட்டும் விழியுடன் இன்னொரு புறத்தே முத்துராமன் மிரட்டிக் கொண்டிருந்தார். தலைமுடி கலையாத காதலனாக சிவகுமார் இன்னொரு பக்கம். மலையாளப்பட யதார்த்தப்பாணியில் கமலஹாசன் அப்போதுதான் விடலைப் பையனாக ஆடவும் பாடவும் தொடங்கியிருந்தார்.

இந்த நிலையில்தான் 1976 இல் பாலச்சந்தரின் மூன்று முடிச்ச வெளியானது. தமிழ் சினிமாவின் சூத்திரங்களை மாத்திரம் முன்மாதிரியாகக் கொண்டால் மூன்று முடிச்சின் நாயகனாக ரஜினியைச் சொல்லமுடியாது. ஆனால் இத்தனை வருடங்கள் கழிந்த பின்னரும் என்னுடைய ஞாபகத்தில் மூன்று முடிச்ச துலங்குவதற்குக் காரணம் ரஜினி என்ற வசீகர நடிகர்தான். படகுப் பயணத்தின் போது ஏரியில் தவறி விழுந்த நண்பனைக் காப்பாற்றாமல் துடுப்பை வலித்தபடி அங்கிருந்து அகல முயலும் ரஜினிகாந்தை அவ்வளவு கலபமாக மறக்கமுடியாது.

ரஜினிகாந்தின் பயணத்தில் 1977 ஆம் ஆண்டில் வெளியான 16 வயதிலே கூட ஒரு முக்கிய திரைப்படம். இந்தத் திரைப்படத்திலும் ரஜினி நாயகன் அல்ல. ஆனால் இதன் சப்பாணி - மயில் என்ற பாத்திரங்கள் நினைவுக்கு வரும்போது பரட்டையனும் கூடவே வருவது அவரது நடிப்பின் வெற்றி. ரஜினியின் நடிப்பின் பரிமாணங்களைத் திறம்பட வெளிப்படுத்திய மற்றொரு திரைப்படம் ஆறிலிருந்து அறுபதுவரை. தன் முன்னாள் காதலியின் திருமண ஊர்வலத்தை இரவொன்றில் மின்கம்பமொன்றில் சாய்ந்தபடி மௌனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் காட்சியைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத் தோன்றுகின்றது.

தமிழ்த்திரைப்பட உலகில் எவரது சிம்மாசனத்தை ரஜினி கைப்பற்றினார் என்பது ஒரு முக்கியமான கேள்வி. எம். ஜி. ஆர். போன்றே காலப்போக்கில் ரஜினியும் அடித்தட்டு மக்களைக் குறிவைத்த ஒரு நடிகர். அவர் ஏற்று நடித்த அநேக பாத்திரங்களும், அவர் பங்குகொண்ட திரைப்படங்களின் கட்டமைப்பும் இதைச் சுட்டுவன. ஆனாலும் எம். ஜி. ஆரிலிருந்து சற்று விலகிய இயல்புகளுக்கான தடயங்களும் அவருடைய படங்களில் இல்லாமல் இல்லை. தண்ணியடித்து, பீடி புகைத்து, நடனக்காரிகளுடன் கும்மாளம் கொட்டும் பாத்திரங்களில் அவர் நடிக்கத் தயங்கியதில்லை. அரசியலையும், பெண்களின் வாக்கு வங்கியையும் முன்வைத்து எம். ஜி. ஆரால் வளர்க்கப்பட்ட இந்த நாயகப்பிம்பம் ரஜினியால் பின்பற்றப்படவில்லை. ஆனால் அதிகார வர்க்கத்தை

அவர் எம். ஜி. ஆரைப் போன்றே கேள்விகள் கேட்டார். பணக்காரன் மகளைக் காதலித்தார். தாயைத் தோளில் சுமந்து திரிந்தார். குழந்தைகளுடன் குதூகலம் கொண்டாடினார். தமிழ்த்திரைப்பட நாயகன் என்பவன் சிவப்புத் தோல் கொண்ட அழகான எட்டாத உயரத்தில் இருப்பவன் என்ற விதிக்கு மாற்றாக கறுப்பு நிற ரஜினியைத் தமிழ் நாட்டின் அடித்தட்டு மக்கள் தங்களுக்கு மிக நெருக்கத்துடன் உணர்ந்ததில் வியப்பில்லை.

எம். ஜி. ஆரிலிருந்து ரஜினியைப் பிரிக்கும் இன்னொரு அம்சம் அவருடைய துரித அசைவுகள். சத்ருக்கள் சின்ஹவிடமிருந்து பின்பற்றிய இந்தப் பாணிக்கு ஏராளமான ரசிகர்கள் இருந்தனர். காட்சிகளின் போது அவரை ஒரு நட்ச சிலையாக நான் கண்டதேயில்லை. தமிழ் நாட்டுச் சூழலில் தவிர்க்க முடியாமல் தான் மாட்டிக்கொண்ட குல்லா ஒன்றாகவும் அணிய விரும்பிய ஆடை வேறொன்றாகவும் ரஜினியைப் பொறுத்தவரையில் அமைந்திருக்கக்கூடும். அவ்வப்போது அவரிடமிருந்து மின்னல்போல் பளிச்சிட்டு மறையும் உணர்வுபூர்வமான நடிக்கும் தருணங்களை ஆறிலிருந்து அறுபதுவரை, எங்கேயோ கேட்டசூரல், கை கொடுக்கும் கை, அவள் அப்படித்தான், முள்ளும் மலரும் போன்ற படங்களில் சந்திக்கலாம். மனநிம்மதியிழந்த, புத்திரசோகத்தால் வாடுகின்ற பணக்கார கனவான் வேடங்களை சிவாஜிக்குப் பின்னர் மிடுக்குடன் வெளிப்படுத்திய ஒரே நாயக நடிகராக ரஜினியைத்தான் சொல்ல முடியும். இந்தவகையில் எம். ஜி. ஆர் என்ற வசீகரத்தையும், சிவாஜி என்ற நடிப்பாற்றலையும்

ஒருங்கிணைக்கும் விசித்திரக் கலவையாக ஒரு காலத்தில் ரஜினியை மக்கள் கண்டனர்.

ஆனால் மேலோட்டமான உணர்ச்சிகளுக்கு முதன்மை வழங்கும் தமிழ் நாட்டுச் சூழலில் காலக்கிரமத்தில் ரஜினிகாந்த் தேர்ந்தெடுத்தது முற்று முழுதான கேளிக்கைப் படங்களை என்பதில் ஆச்சரியமில்லை. இதனாலேயே அவருடைய முப்பதாண்டு காலத்திரைப்பட வாழ்க்கையில் சுமார் 53 வெற்றிப்படங்களை வழங்க முடிந்திருக்கின்றது. இந்த வெற்றி வியாபாரம் சார்ந்த ஒன்று. நடிகர் என்ற வகையில் அவர் தோல்வியுற்ற ஒருவர். அவருடைய திரையுலக வாழ்க்கையில் கலைநயம் மிக்க படங்களும், ஆழமான சவாலான பாத்திரங்களும் கானல் நீர் போல் ஆகி விட்டிருக்கின்றன. பாடஷா, முத்து, அண்ணாமலை, அருணாச்சலம், படையப்பா, தொடர் வெற்றிகளுக்குப் பின்னர் அதற்கான அவசியமும் அவருக்கு இல்லை. அவருடைய திரைப்படங்களைப் போன்றே அவர் தும்முவுது, இருமுவுது, இமயமலை செல்வதும் ஊடகங்கள் வழியாகப் பணமாகின்றன. அவருடைய அபத்தமான மேடையுறல்களுக்கெல்லாம்

ஆயிரமாயிரம் அர்த்தங்கள் கற்பிக்க வெகுஜனப்பத்திரிகைகளில் தனி இலாகாக்களே இயங்குகின்றன. இமயமலை செல்லும் ஞானி கூடவே புகைப்படக்காரரையும் அழைத்துச் செல்லும் பக்திப்பரவச நிலையை என்னவென்று சொல்ல?

ரஜினியின் அண்மைக்கால படங்களைப் பார்க்கின்ற போது தன் இருப்பைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள அவர் பலமாகப் போராடுகின்றார் என்பது வெளிப்படையாகப் பிறப்பால் கன்னடியரான இவர் படத்துக்குப் படம் தமிழனாகத் தன்னை வெளிப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. சினிமாவில் ஆக்ரோஷமான சவால்களை விடுக்கும் அவர் யதார்த்த உலகில் சரணாகதி அடைவது காலம் செய்யும் விசித்திரம். நிஜ நீலம்பரியிடம் அவர் மடங்கிப்போகத்தான் வேண்டியிருந்தது. இந்த வயதான காலத்தில் அவர் எகிறிப்பாய்ந்து சண்டையிடுவதைப் பார்க்கையில் அவருடைய மூட்டுகள் பிசகி கால் சுளுக்கிவிடக்கூடாதே என மனம் பதைபதைக்கின்றது. ஆக்ரோஷமான குத்துகளை வீசும் சினிமாவில்லன்களின் முஷ்டிகள் அவருடைய முகத்தில் மேலுள்ள பவுடர் பூச்சுக்குள் புதைந்து போய்விடக்கூடாதே என்று கவலையாக உள்ளது. அவருடன் டேய் பாடும் வாலையக்குமரிகள் வாய்தவறி அவரைப் 'பெரியப்பா' என்று அழைத்து விடக்கூடாதே என மனம் ஜெபித்துக் கொண்டே இருக்கிறது.

இந்த அபத்த நிலைமைக்கு ரஜினியை மாத்திரம் குற்றஞ் சாட்டுவது முறையாகாது. ஆழமான ரசனையற்ற தமிழ் ரசிகர்களுக்கும், மாறாத மெனுஷன் சமைத்துக் கொட்டும் தமிழ் திரைப்படத்துறை சார்ந்த அனைவருக்கும் சிவாஜி, ரஜினி, விக்ரம் போன்றோரை விரயம் செய்த குற்றத்தில் சம்பங்கு இருக்கின்றது.

சச்சரிக்கை உணர்வுடன் ரஜினி இன்றைக்கு செய்ய வேண்டியது இதுதான். டேமலைத்தேய நடிசுகள் லீன் கொளரி, க்ளீன்ட் ஈஸ்ட்வுட், வடநாட்டு நடிசுகள் அமிதாப்பச்சன் போல தனது வயதுக்குப் பொருத்தமான இரண்டாவது ஆட்டத்திற்கு அவர் இனித் தயாராக வேண்டும் இல்லாவிட்டால் அவரிடமிருக்கும் 'மந்தைகளை' ஒன்று விடாமல் 'இளைய தளபதி' மேய்த்துச்சென்று விடுவார். ●

றஷ்மியின் 'ஆயிரம் கிராமங்களைத் தின்ற ஆடு' கவிதைகளைப் படிக்கையில், ஏற்கனவே நான் அபிப்பிராயம் கூறத் தவறிய அவருடைய முதலாவது கவிதைத் தொகுதி பற்றியும் நினைத்துக் கொண்டேன். 'உரிய தினத்தில் சொல்லாத இன்னொரு கல்யாண வீடு' போல் ஆகிவிட்டது அந்தத் தொகுப்பு.

அண்மைக்காலமாக பொதுவில் கவிதைத் தொகுப்புகளுக்கு அருகே நான் போவது கிடையாது. ஜனரஞ்சகப் பத்திரிகைகளில் வரும் வாலி, வைரமுத்து,

பா. விஜய், நா. முத்துக்குமார் வகையறாக் கவிதைகள் வெறும் வியாபாரம். சிறுநிழல்களில் வெளியாகும் கவிதைகள் என்னைப் பொறுத்தவரையில் வழக்கு மரங்கள், திமிறும் குதிரைகள், உதைக்கும் கழுதைகள், பிஞ்சில் பழுத்தவை, வெம்பி உதிர்ந்தவை. இன்னும் சில 11000 வோல்ற்ஸ்

மின்கம்பங்கள். கலகம் இருக்குமளவுக்கு சிலவற்றில் கவிதை இருப்பதில்லை. மற்றும் சில கஞ்சா மயக்கத்தில் புலனாகக் கூடியவை. எனவே நான் பெரும்பாலும் உரைநடைப் பக்கமாக நகர்ந்து விடுவதுண்டு. பூபாலசிங்கம் புத்தக நிலையத்திலிருந்து, புதிய புத்தக விபரங்களைத் தொலைபேசி வழியாகத் தெரிவிக்கும் ஜெஸ்மின்; என்னுடைய தெரிவுகளிலிருந்து கவிதைத் தொகுப்புகளுக்கும் எனக்கும் தீராத ஊடல் அல்லது ஜென்மப்புகை என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கக்கூடும்.

என் புரிதலைச் சோதிக்கின்ற கவிதைகளை நிராகரித்து விடுவதில் எனக்கு எந்த வெட்கமுமில்லை. 'பின்னொரு காலத்தில் பார்த்துக் கொள்ளலாம்' என்று கூறி அவற்றுடன் கைகுலுக்கி தற்காலிகப் பிரியாவிடை பெற்றுக் கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியுமில்லை. பொக்கை வாயுடன், தலைமயிர் வெண்பஞ்சாகி, இடுப்பைப் பிடித்தபடி நான் நடக்கும் ஒரு காலத்திலாவது இக்கவிதைகள் பற்றிய என் அஞ்ஞானம் அகல வேண்டுமென பிரார்த்திக்கின்றேன். மொழி மீதான சவாலும், உள்நுழைகின்ற வாசலும், பரவச எழுச்சியும் கவிதைகளைப் பொறுத்தவரையில் என்னுடைய முக்கிய நிபந்தனைகள். கற்கோட்டையின் வாசல் பிடிபடாமல் சுற்றிச்சுற்றி வரும் நாயாக இருப்பதில் என்ன பெருமை?

றஷ்மியிடம் வருவோம். சுனாமியை விடக் கொடுமையானவை அழைப்பைட்டி எழுதப்பட்ட பல கவிதைகள். இவற்றை எழுதிய கவிஞர்கள் பலரையும் டிசம்பர், 26.2004 காலை 8.20 மணிக்கு மீன் வாங்கி வரும்படி கடற்கரைக்கு அனுப்பாதது நாம் விட்ட மகா வரலாற்றுப் பிழை. 'ஆடை களவாடும் சுனாமி நீதானோ?' எனக் காதலியின் விரகக் குரலுக்குப் பாடல் வரிகள் எழுதிய வைரமுத்துவையும் சேர்த்துத்தான் சொல்கின்றேன்.

சுனாமியின் ஆயிரம் சடலங்களின் மத்தியிலும், பெண்ணின் ஆடைக்காகப் பதறுகின்ற கிருஷ்ணபரமாத்மா இவரைத் தவிர வேறுயார் இருப்பார்? இத்தகைய கவிதைகளிலிருந்தும், கவிஞர்களிடமிருந்தும் தப்பிக்க சுனாமி நாளைப்போல் மேட்டுநிலப்பகுதிகளுக்கு ஓடமுடியாது.

இத்தகைய பொய்யுணர்வு தயாரிப்பு வெளிப்பாட்டுச் சூழலிலேயே றஷ்மியின் 'ஆயிரம் கிராமங்களைத் தின்ற ஆடு' முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. அவருடைய படைப்பாற்றலின் முக்கியமான தடயம் தொகுப்பின் தலைப்பு. காலகாலமாக கடல் பற்றி நாம் கொண்டிருந்த மனப்படிமங்கள் டிசம்பர் 26.2004 இல் எவ்விதம் நொறுங்கிப் போயின என்பதை நாம் அறிவோம். ஆடு

கூட அவ்வாறே. வெருண்ட பார்வையுடன் வேலியோரங்களையும், புல்வெளிகளையும் மேய்ந்து வரும் சாதுவான பிராணி என்ற வழக்கமான நமது மனச்சித்திரம் அழிபடுகிறது. நிலக்காட்சியாகத் தொடங்கும் கவிதைவரிகள் நீலாவணன் காலத்திற்கு என்னை இழுத்துச் சென்றது.

“திரண்டு மிடுக்காய்க் கரைகளைப் போர்த்தியிருந்தன அடம்பன் கொடிகள்..... ஊதா இளம் கிண்ணப் பூவுள் தேங்கும் தேன், வண்டுகள் முயங்கிப்பாடும் காற்றில் மோதுவதும் முட்டுவதும் மிடுக்காய் திரண்டு கரை போர்த்திப் படர்ந்திருந்தன அடம்பன் கொடிகள் இரவில் நிலவின் முயலிறங்கி மேயவோ.....”

மொழியைக் கையாள்வதில் றஷ்மிக்கு உள்ள லாவகம், தொகுப்பு நெடுக என்னை வியப்பூட்டிக் கொண்டேயிருந்தது.

சில உதாரணங்கள்.

“.....
நீராலான இராட்சதப் பாம்புகள் நுழைந்து துரத்துகின்ற ஊருக்குள்.....”
(பக்கம் 16)

கை தேர்ந்த கள்வரைப் போல

குறை முடித்துத் திரும்புகிறது கடல்.....
கடற்கரி படிந்த இடிபாடுகளிலிருந்து ஏப்பம் விட்டபடி.....”
(பக்கம் 17)

“.....
கடைசியாகக் கடவுளும் குழம்பினார், அவரவர் மக்களை அரவணைக்கத் தவறினார், இடுகாடு மாறிப் புதையும் படி விட்டார்.....” (பக்கம் 22)

பிந்திய செய்தியாக வரும் கவிதை அழகான முத்தாய்ப்பு வாழ்வு பற்றிய நம்பிக்கையை இழக்காத கவிஞனின் குரல் இது.

“.....
ஒரு அப்பாவியைப் போல அடங்கியிருப்பதாய்ச் சொல்கின்றனர் கடல்.....
இருக்கட்டுமே,

வருகின்ற பூரணக்கும் அது பொங்கும்.

நிலவுக்குக் காதலைப் பாடும்

கரைகளில் கூதலைத் தெளிக்கும் எனக்கென்ன

பாவி,

மீன் பெருகிப் புழுக்கட்டும்

தொகுப்பைப் படித்து முடித்தும் குணா கமலஹாசன் பாணியில் சொல்லிக் கொண்டேன். ‘இது கவிதை’

— ந க ர் வ க ள் ! —

இறக்கைகளை வீரீக்காமல்
கொடுக்கும் பறவைகளாயிருந்து
நெருக்கமாய் உள்வாங்கிய நினைவுகள்
இன்னும் அழியவே இல்லை....

ரணங்களோடும் காயங்களோடும்
வாழ்வை லயிக்கமுடியாமல் நகர்த்தியும்
உச்சீவரை ஏற முடியவே இல்லை....
பற்றைகளுக்குள்ளும்.... மலைகளுக்குள்ளும்
பட்டங்களைத்தேடித்தேடி நீளமாகிற்று....(வாழ்வு)
சீதைவுகளற்ற வேர்களின் வளர்ப்பில்
தொரியங்களையும் - நம்பிக்கைகளையும்
வாரிந்துகட்டியும் இதமே இல்லை....

மீளவும் மீளவும்
கொடுக்கும் பறவைகளாய் நனைந்த நினைவுகளே
எங்கிலும் பரந்து வீட்டது.
இனியும்
கோரப்புயல் வீசாமலும்
ஒடிவுச்சீண்டல் தொடராமலும்
பெரும் நாகரீகமொன்றைக் கட்டியெழுப்பவும்....
பரிமாணங்களில் முகங்கள் தொரியவும்
சுற்றம் பேதலித்துக் கொள்ளவும்
நகர்வுகளே இல்லை....

நெளிவுகளீவுகளைத் தாங்கித்
தரைமுழுக்கவும் தடவி
உணர்வுக்களைகளைச் சீதைக்காமல்
வீழுதின் வலிமையைப் பேணியும்
முடியவே இல்லை....
காற்றெடுத்துச் செல்லும் தூசியாய்
வாழ்புலத்தின் ஒளி மணிகள் படர்கிறபோதும்
ஞாபக இருக்குகளில் வெறுமையேதான்....

சில வேளைகளில்
நீ எனக்கு ஞானதிருஷ்டியாய்
இருக்கிறாய்
தூங்கவும் உன்னிடம்
அனுமதி கேட்கிறேன்
எனது ஞாபகங்களை
குற்றங்களைக் கொண்டு
நிரப்புகிறாய்
எனினும், நான் உன் மீது
அன்பு கொண்டு
கசிந்துருகுகிறேன்.
- கமலாதாஸ் சுரைய்யா-

கமலாதாஸ் சுரைய்யா இந்தியாவின் புகழ்மிக்க பெண் கவிஞர்களுள் ஒருவர். சமகால ஆசியப் பெண் கவிஞர்களின் வரிசையிலும் கமலாதாஸ் தவிர்க்க முடியாத ஆளுமை. ஆங்கிலத்திலும் மலையாளத்திலும் எழுதும் இவர் பல்புற சார்ந்த படைப்பாளி. 'மாதவிக்குட்டி' எனும் பெயரில் நாவல், சிறுகதை வடிவங்களை மலையாள மொழியில் எழுதி வருகிறார். கவிதைகளைப் பொறுத்தவரை கமலாதாஸ் ஆங்கிலத்திலேயே எழுதியுள்ளார்.

கமலாதாஸின் தனிப்பட்ட வாழ்வும், அவரது சமூகவியல் நடவடிக்கைகளும் அண்மையில் இலக்கிய உலகில் பலவாறப் பிரதிவாதங்களை உண்டு பண்ணி இருந்தது. இவரது சுய - முடிவுகளிலும், சமூகவியல் நடவடிக்கைகளிலும் அதிருப்தியுற்ற ஒரு சாராரின் கடுமையான விமர்சனங்களுக்கும் இவர் உள்ளானார். கமலாதாஸின் சுய - அடையாளத்துக்கான தேடலும், இத்தேடலில் அவரின் அடைவுமே அவர் மீதான இத்தகைய விமர்சனங்களின் பின்னூள் எ ாசியவாகும்.

அனைத்து விமர்சனங்களுக்கும்ப்பால், கமலாதாஸ் சுரைய்யாவின் வாழ்வும், பணிகளும், கடந்து வந்த பாதையும், அவரின் சுய - அடையாளத்துக்கான தேடலும் அவர் பற்றிய ஒரு மதிப்பார்ந்த பிரதிமையை நமக்குள் ஏற்படுத்துகிறது. அதேநேரம், அவரது கவிதைகள், மற்றும் அவரது சுய - அடையாளத்துக்கான தேடல் பற்றியும் கலந்துரையாடுவது கமலாதாஸ் சுரைய்யா எனும் படைப்பாளியை நாம் அடையாளம் கண்டுகொள்வதற்கு இலகுவாக அமையும்.

அடக்குமுறை நிகழ்வுகளும் பன்முகப்பட்டவை. கமலாதாஸ் இதிலிருந்துதான் தனது சுய - அடையாளத்தைத் தீவிரமாகத் தேடத் தொடங்குகிறார். இத்தேடல் கவிதையாக, சிறுகதையாக, நாவலாக நீட்சி பெறுகிறது. அதேநேரம், பெண்களுக்கெதிரான அடக்கு முறைகளுக்கெதிராகவும் இவரது கவிதைகள் கலக்கூரல் எழுப்புவதைக் காணலாம். இவரது கவிதைகளுக்குப் பின்னால் இவரதும், இவரையொத்த பெண்களதும் துயரங்கள்

ஒரு படைப்பாளியின் சுய அடையாளத்திற்கான தேடல்

- பாலைநகர் ஜி.பி. ஹஸன் -

கமலாதாஸ் சுரைய்யா, 1934 மார்ச் 31ல் இந்தியாவின் கேரள மாநிலத்தின் 'மலபார்' எனுமிடத்தில் ஓர் இந்துத்துவச் செல்வாக்குக்குட்பட்டிருந்த குடும்பத்தில் பிறந்தார். இவரது தந்தை V.M. நாயர், மலையாள நாளிதழான "மாத்ரூபுமி" (Mathrubumi) யின் முன்னாள் நிர்வாக ஆசிரியராக பதவி வகித்தவர். தாய் நலப்பாற்பாலா மணி அம்மா (Nalappatt Bala mani Amma) புகழ்பெற்ற மலையாளப் பெண் கவிஞர்களுள் ஒருவர். கமலாதாஸ் தனது கல்வி நடவடிக்கைகளை கல்கத்தாவில் தொடர்ந்தார். எனினும் தந்தையார் தென் மலபாருக்கு வேலை மாற்றலாகிச் சென்றதால் இவர் தனது இளமைக்காலத்தை கல்கத்தாவிலும், தென் மலபாரிலும் கழிக்க வேண்டி ஏற்பட்டது.

துரதிஷ்டவசமாக, கமலாதாஸுக்கு தனது 15வது வயதில் திருமணம் முடித்துக் கொடுக்கப்பட்டதால், அவரது கல்வி நடவடிக்கைகளைக் கைவிட வேண்டி ஏற்பட்டது. இந்தப் புள்ளியிலிருந்து இவர் 1999ல் இஸ்லாம் மதத்தை தழுவிக்கொள்ளும் வரைக்குமான இவரது வாழ்வு மிகுந்த போராட்டங்கள் நிறைந்தது. துயர் மிக்கது. இந்த இடைக்காலத்தில் சமூகத்தளத்தில் இவர் எதிர்கொண்ட காரணங்கள் உணர்ச்சிகரமான சமூக

வெளிப்படுகின்றன. கமலாதாஸ் எதிர்கொண்ட சமூக நெருக்கடிகளே இவரை இவ்வாறு எழுதத் தூண்டி இருக்க முடியும்.

கமலாதாஸ் தனது 16வது வயதிலேயே தனது முதலாவது குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தார். கமலாதாஸ் தனது நிலையைப் பற்றிக் கூறுகையில் "நான் எனது மூன்றாவது குழந்தையைப் பெற்ற போதே ஒரு தாய்க்குரிய தகுதியான உடல் நிலையைப் பெற்றிருந்தேன்" எனத் தெரிவித்தார். அதேநேரம் கமலாதாஸுக்கும், அவரது கணவருக்கும் நீண்ட வயது வித்தியாசமிருந்ததால் அவரால் ஒரு சிறந்த கணவராகவும், சிறந்த தந்தையாகவும் இருக்க முடியவில்லை. இதன் மூலம் கமலாதாஸ் குடும்பத்தளவில் பல்வேறு சவால்களை எதிர்கொண்டார். இந்த நெருக்கடி மிகுந்த வாழ்வு ஏற்கனவே, தனது தாயினதும், மாமாவினதும் கவிதைகளினால் ஓரளவு செல்வாக்குக்குட்பட்டிருந்த கமலாஸை உடனடியாக எழுதத் தூண்டியது.

கமலாதாஸ் அவரது எழுத்துலகப் பிரவேசத்தின் பின்னரும் பல்வேறு சவால்களை, நெருக்கடிகளை சந்திக்கத் தொடங்கி இருந்தார். எழுத்துலக வாழ்வும் அவரது துயரங்களை மேலும்

அதிகப்படுத்துவதாகவே அமைந்திருந்தது. ஒரு சாதாரண இல்லத்தரசியாக இருந்து கொண்டு தொடர்ந்து எழுதுவதென்பது அவருக்கு சிரமங்களை ஏற்படுத்தும் ஒன்றாகவே அமைந்திருந்தது. இவர் காலையிலிருந்து இரவு வரைக்கும் தனது குடும்பப் பணிகளைக் கவனிப்பார். பின் குடும்பத்தார் அனைவரும் தூங்கச் சென்ற பின்னர் தனது எழுத்துப் பணிகளைத் தொடங்குவார். இவ்வாறு இவரது குடும்பப் பணியும், எழுத்துப் பணியும் இரண்டறக் கலந்திருந்ததை, "எனது சமையலறையில், ஒரேயொரு சமையலறை மேசைதான் இருந்தது. அதில் வைத்தே நான் மரக்கறிகளை

அரிவேன், இன்னும் சமையற் பாத்திரங்கள், பொருட்கள் அனைத்தையும் சுத்தம் செய்வேன். அதே மேசையில் வைத்தே எனது எழுத்துக்களையும் 'டைப்' செய்யத் தொடங்குவேன்." என அவரது சுய வரலாற்று நூலான 'எனது கதை' (My story) எனும் நூலில் நினைவு கூர்கிறார். இந்நிலைமை அவரை உடல் ரீதியாகவும் பலவீனப்படுத்துவதற்கு காரணமாய் அமைந்திருந்தது. எனினும், எல்லாம் நன்மைக்கே எனும் மனத்துணைவுடன் கலக்கக் குரல்களை வெளிப்படுத்தினார். இவரது கவிதை உலகத்துக்குள் நாம் பயணிக்கும் போது மிகச் சூக்குமமாக இந்த உண்மையை உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

கமலாதாஸின் கவிதை உலகம் எதிர்பார்ப்புகளும், கோரிக்கைகளும், கனவுகளும் நிறைந்தது. அவரது கவிதை மனம் பரபரப்புமிக்கது. அவரது கவிதை உலகத்துக்குள் நம்மால் பிரவேசிப்பதென்பதும் அத்துணை சிரமந்தரும் காரியமுமல்ல. 'கவிஞன் நிகழ்வுகளின் ஒட்டுண்ணி' என்ற சமூக யதார்த்தத்தை இவரது கவிதைகளும் நிரூபிக்கின்றன. சுருங்கக் கூறின், அவரது கவிதைகள் புறச் சூழலின் பிரதிபலிப்புகளாகவும், அவரது அகவுலகின் உரையாடல்களாகவும், சுய - அடையாளத்துக்கான தேடலாகவும் அமைந்துள்ளன. இங்கு, இவரது சுய - அடையாளத்துக்கான தேடலே நமது கவனிப்புக்குரியது. அவரால் அவரது சுயத்தைக் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. அவரது மன உணர்வுகள், அவர் பறக்க நினைக்கும் வானம், அடைய விரும்பும் அன்பு என்பவற்றை உரத்துக் கோரும் கமலாதாஸின் குரல் நேர்மையான மனச் சாட்சியுள்ள மனிதர்களை உசுப்புகின்றன.

அடக்கப்பட்ட பெண்களின் மன உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் இவரது கவிதைகளில் ஆங்காங்கே விரச உணர்வு இழையோடுவதும் மனதை நெருடிச் செல்கிறது. பெரும்பாலான கவிதைகளில் பாலியலின் வன்மொழி புனைவாக்கப்பட்டுள்ளது.

"நான் அன்பைத் தவிர வேறெதையும் கேட்கவில்லை.

நான் காதலைக் கேட்டேன்

அவன் பதினாறு வயது இளைஞன் குளியலறைக்குள் என்னை இழுத்து

கதவை மூடினான்.

அவன் என்னைத்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடுகள்

தோற்கடிக்கவில்லை எனினும் எனது வருத்தம் தோய்ந்த பெண்மையின் உடல் சோர்வடைந்ததாய் உணர்ந்தேன்"

எனும் வரிகளில் மட்டுமல்ல,

'ஓர் அரிய மரத்தை வெட்டி, வீழ்த்துவது போன்று எனது மாட்புகளுக்கும், தூக்கத்திற்கும் எதிராக அவன் விழித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.'

சுருங்கக்கூறின் இவரது கவிதைகளின் பொது அடையாளமாக பெண் உடல், பாலியல், பெண்களின் அக உலகம் சார்ந்த மனவுக்கம் என்பனவற்றை கருதமுடியுமானளவுக்கு தூக்கலாகத் தெரியும். கமலாதாஸைப் பொறுத்தவரை அது தவிர்க்க முடியாதது. கமலாதாஸ் அவரது சமூக நோக்கின் (Social View) அடிப்படையிலேயே கவிதைகளை யாத்துள்ளார். அவரது பார்வையில் உலகம் ஆண்களின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டது. பாலின ரீதியாக ஆண் - பெண் உறவின் முரண்பாடுகளே இவரது படைப்பின் அரசியலாகிறது. எனினும் நிச்சயமற்ற இவ் உலக வாழ்வின் அழுத்தங்கள் அதிகரிக்க, அதிகரிக்க இவரது மன உணர்வுகள் மாற்றம் பெறுகின்றன. பெண்ணியக் கருத்தியலைப் பேசும் கவிதைகள் மட்டுமன்றி இன்னும் விளிம்பு நிலை மக்களின் பக்கமும் இவரது பார்வை விரிகிறது. இந்திய மற்றும் ஏனைய சில அமைப்புகளிலும் விளிம்பு நிலை நோக்கித் தள்ளப்பட்டுள்ள மக்கள், சிறுவர்கள் பற்றியதுமான குரல்களையும் இவரது கவிதைகளுக்குள் கேட்க முடிகிறது. இந்த வகையில், 'அலிகளின் நடனம்' (Dance of the Eunuchs) எனும் இவரது கவிதை நமது கவனிப்புக்குரியது.

'அவர்கள் ஆடுகின்றனர் அவர்கள் ஆடுகின்றனர் ஆ.....! இரத்தம் வடியும் வரைக்கும் அவர்கள் ஆடுகின்றனர் அவர்களின் கன்னங்களில் பச்சைக் குத்தல்கள் இருந்தன தலைமுடிகளில் மல்லிகைப் பூக்கள் இருந்தன சிலர் கருமையாயும் சிலர் கிட்டத்தட்ட அழகானவர்களாயும் இருந்தனர் அவர்கள் இறந்த தழ் காதலர்களைப் பற்றியும் இறந்த குழந்தைகளைப் பற்றியும் பாடினர்

கமலாதாஸின் கவிதை உலகம் எதிர்பார்ப்புகளும், கோரிக்கைகளும், கனவுகளும் நிறைந்தது. அவரது கவிதை மனம் பரபரப்புமிக்கது. அவரது கவிதை உலகத்துக்குள் நம்மால் பிரவேசிப்பதென்பதும் அத்துணை சிரமந்தரும் காரியமுமல்ல. 'கவிஞன் நிகழ்வுகளின் ஒட்டுண்ணி' என்ற சமூக யதார்த்தத்தை இவரது கவிதைகளும் நிரூபிக்கின்றன. சுருங்கக் கூறின், அவரது கவிதைகள் புறச் சூழலின் பிரதிபலிப்புகளாகவும், அவரது அகவுலகின் உரையாடல்களாகவும், சுய - அடையாளத்துக்கான தேடலாகவும் அமைந்துள்ளன. இங்கு, இவரது சுய - அடையாளத்துக்கான தேடலே நமது கவனிப்புக்குரியது. அவரால் அவரது சுயத்தைக் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. அவரது மன உணர்வுகள், அவர் பறக்க நினைக்கும் வானம், அடைய விரும்பும் அன்பு என்பவற்றை உரத்துக் கோரும் கமலாதாஸின் குரல் நேர்மையான மனச் சாட்சியுள்ள மனிதர்களை உசுப்புகின்றன. 9

அவர்களின் குரல்கள்
கொடுமானதாய்
பாடல்கள் வருத்தம் தோய்ந்ததாய்
ஒலித்தன.

ஈமச்சடங்கின் சிதையில் எஞ்சிய
எளிக்கப்பட்ட பலகைத் துண்டு போல
அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் வரட்சி
போன்று
உபயோகமற்றவர்களாயுள்ளனர்.....'

இவை போன்ற விளிம்புநிலை மக்களுக்கான குரல்களினதும் சொந்தக்காரியான கமலாதாஸ்; அவரே அவருக்கு அடையாளம் தெரியாத ஒருத்தியாகவே இருந்து வந்துள்ளார். சமூக சமத்துவத்திற்கான இவரது போராட்டத்தில் தனது சுயத்தைக் கண்டுகொள்ளவும், அதனை அடையாளப்படுத்தவும் புதியதொரு பிரயாசையை மேற்கொள்கிறார். இதுவரை கால அவரது ஒட்டுமொத்த வாழ்வும் பாரிய தோல்வியை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருப்பதாக உணர்ந்தார். அவர், இதுவரைக்கும் வாழ்ந்த உலகத்தில் அடக்குமுறை, ஏமாற்றம், பொய், துயரம் போன்றவைகளைத் தான் அவரால் தினமும் சந்திக்க நேரிட்டது. எனினும் கமலாதாஸ் போலியற்ற காதலும், நேசிக்கத் தெரிந்த மனிதர்களையும் கொண்ட உலகத்தையே பெரிதும் விரும்பினார். தோல்வியின் உலகிலிருந்து வெற்றியின் உலகை நோக்கி கமலாதாஸ் அடி எடுத்து வைக்க முடிவெடுத்தார். இவரது இந்த முடிவு இலக்கிய மற்றும் சமூகவியல் வட்டாரங்களில் பாரிய அதிர்வுகளை உண்டுபண்ணியது. இதன் பின்னர், இவரை நோக்கி பல்வேறு விமர்சனக் கணைகள் தொடுக்கப்பட்டன. பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகள் இவர் மீது திணிக்கப்பட்டன. இவருக்கு வழங்கப்படவிருந்த 'எழுத்தச்சன்' விருதும் இதன் மூலம் தடுக்கப்பட்டது.

கமலா சுரைய்யா அரசியல் செயற்பாடுகளிலும் ஈடுபட்டார். 'Lok Sevy' என்ற தேசிய அரசியல் கட்சி ஒன்றைத் தொடங்கி அதன் மூலம் அவர் பல்வேறு மனிதநேயப் பணிகளில் ஈடுபட்டார். அநாதைகள், விதவைகளுக்கு இக்கட்சி மூலம் உதவிகளை மேற்கொண்டார். 1984ல் பாராளுமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிட்டு தோற்றார். பின்னர் பத்திரிகைகளில் பெண்களின் பிரச்சினைகள் மற்றும் சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பான கட்டுரைகளைத் தொடர்ந்தும் எழுதி வருபவராக

இருந்தார். அதேவேளை, 1980களில் கமலாதாஸ் ஓவியங்களும் வரையத் தொடங்கி இருந்தார். அவர் பெரும்பாலும் பெண்களின் நிர்வானப் படங்களையே ஓவியமாக வரைந்தார். "இந்த உலகில் பெண்களின் நிர்வான உடம்பையே நான் அழகானதாகக்

விளிம்புநிலை மக்களுக்கான குரல்களினதும் சொந்தக்காரியான கமலாதாஸ்; அவரே அவருக்கு அடையாளம் தெரியாத ஒருத்தியாகவே இருந்து வந்துள்ளார். சமூக சமத்துவத்திற்கான இவரது போராட்டத்தில் தனது சுயத்தைக் கண்டுகொள்ளவும், அதனை அடையாளப்படுத்தவும் புதியதொரு பிரயாசையை மேற்கொள்கிறார். இதுவரை கால அவரது ஒட்டுமொத்த வாழ்வும் பாரிய தோல்வியை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருப்பதாக உணர்ந்தார். அவர், இதுவரைக்கும் வாழ்ந்த உலகத்தில் அடக்குமுறை, ஏமாற்றம், பொய், துயரம் போன்றவைகளைத் தான் அவரால் தினமும் சந்திக்க நேரிட்டது. எனினும் கமலாதாஸ் போலியற்ற காதலும், நேசிக்கத் தெரிந்த மனிதர்களையும் கொண்ட உலகத்தையே பெரிதும் விரும்பினார்.

காண்கிறேன்'' என ஒரு முறை கமலாதாஸ் கூறி இருந்தார்.

இதுவரைக்கும் கமலா சுரைய்யா ஏழு கவிதைத் தொகுப்புகளையும், 5 நாவல்களையும், ஏழு சிறுகதைத் தொகுப்புகளையும், சுய வரலாறு போன்ற நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார். மோகினிகள் (The Sirens - 1964, ஆசியன் கவிதைகளுக்கான விருது பெற்றது) கல்கத்தாவின் கோடை காலம் (1965), சந்ததிகள் (1967), வாழ்வெனும் அரங்கும், ஏனைய கவிதைகளும் (1973), அனாமலை கவிதைகள் (1985), Only the Soul Knows How to Sing (1996), யா அல்லாஹ் (Yaa Allah - 2001) என்பன இவரது வெளிவந்த கவிதைத் தொகுதிகளாகும். காமத்தின் அரிச்சுவடி (1977), பாலயன் (1990), டயறிக் குறிப்புகள் (1992), நீர் மத்தாளம் பூத்த காலம் (1994), சந்தன மரங்கள் (2005) என்பன இவரது வெளிவந்த நாவல்களாகவும், சிறுகதைத் தொகுதி என்ற வகையில் விலைமகள் பத்மாவதியும், ஏனைய கதைகளும்

(1992), Palshiyude Monam (1964), Naricheer U Kal Parakkumbol (1966), Thanuppu (1968 - சாகித்திய அகடெமி பெற்றது, Neypayasam (1991), Chekkeruna Pakshikal (1996), Nashtapetta Neelam bari (1998) போன்றவை இவரது வெளிவந்த சிறுகதைத் தொகுதிகளாகவும் உள்ளது நாவல், சிறுகதை இலக்கியங்களை கமலாதாஸ் சுரைய்யா "மாதவிக் குட்டி" எனும் பெயரில் மலையாள மொழியிலேயே எழுதியுள்ளார். இலக்கியத் திற்கான பல்வேறு உயர் விருதுகளும் இவரது படைப்புகளுக்கு வழங்கப்பட்டிருப்பது நமது கவனிப்புக்குரியது.

இத்தகைய தொரு இலக்கியப் பின்புலமும், கலக உணர்வுமிக்க ஒரு சமகால ஆசியக் கவிஞரின் படைப்புகள், அவரது முழு ஆளுமையின் வீச்சும் இன்னும் தமிழுக்குக் கொண்டு வரப்படவில்லை. இது தொடர்பில் நாம் நமது

கவனங்களைக் குவிக்க வேண்டும். கருத்தாழமிக்க, சமகாலத்தில் முக்கியத்துவமிக்க படைப்புகளை அவரது படைப்புகளுக்குள்ளிருந்து தேர்ந்து நாம் நமது மொழிக்கு கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும்.

துணை நின்ற இணையத்தளக் கட்டுரைகள்.

Poems of Kamala dass -
www.english.emory.edu.

Biography of Kamala dass -
www.hinduonnet.com.

Eroticism and Feminism in Das' writings -
www.english.emory.edu.

Kamala dass column on Rediff -
www.rediff.com

நூற்கள்

My Story - Kamala dass
Summer in calcutta - kamala dass

புதிய வெளியீடு

இலங்கையில் இனமோதலும் சமாதானமும்

கலாநிதி எஸ். ஜ. கீதபொன்கலன்
கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்

பக்கங்கள் xi + 244

அளவு: 145x215mm

விலை: ரூ 400

ISBN 955 9429 72 8

இலங்கையின் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அரசியல் விவாதங்கள் மிக உயர்மட்டத்திலேயே இடம் பெற்று வருவது ஜனநாயகத்தின் ஒரு குறைபாடாகச் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. இது சாதாரண மக்கள் மத்தியில் அரசியல் தெளிவின்மைக்கு காரணமாய் அமைவதுடன் அவர்கள் தவறான முடிவுகளை மேற்கொள்வதற்கும் உதவியுள்ளது. இலங்கையில் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கு சமூகத்தின் தீவிர பங்குபற்றுவதும், ஆதரவும் முக்கியமாகும். எனவே சமாதான செயன்முறையின் தார்ப்பரியங்களை மக்கள் மத்தியில் எடுத்துச் செல்வதுடன் அது பற்றிய தெளிவை ஏற்படுத்த வேண்டிய தேவையும் காணப்படுகிறது. இத்தேவையை பூர்த்தி செய்யும் வகையிலான ஒரு முயற்சியாக கலாநிதி எஸ். ஜ. கீதபொன்கலனினால் ஞாயிறு தினக்குரல் பத்திரிகையில் தொடர்ச்சியாக வெளியிடப்பட்ட கட்டுரைகளின் தொகுப்பு வடிவமே இந்நூலாகும்.

அடையாளம் வெளியீடுகள்

ஒக்ஸ்வோட் பல்கலைக்கழக அச்சகத்தினால் வெளியிடப்பட்ட புகழ் பெற்ற வரிசை நூல்கள் தற்போது தமிழில்

கலைக் கோட்பாடு
உலகமயமாக்கல்
உளவியல்

சிந்தியா பிரிலான்ட்
மான்ஃபர்ட் பி. ஸ்டெக்
கிலியன் பட்லர்
ஃபிரீதா மெக்மெனஸ்

பின் காலனியம்
பின் நவீனத்துவம்
பின் அமைப்பியல்
பயங்கரவாதம்
தொல்லியல்
ஐனநாயகம்
சமூக பண்பாட்டு

யுங்
கிறிஸ்தோபர் பட்லர்
கெதரின் பெல்சி
சார்ல்ஸ் டவுன்சென்ட்
பவுல் பாஹன்
பெனட் கிறீக்

மானிடவியல்
இந்துமதம்
பௌத்தம்
புத்தர்
பாசிசம்
ஃப்ராய்ட்
வரலாறு
தத்துவம்
இறையியல்
அரசியல்
இலக்கியக் கோட்பாடு

ஜான்மோகன், பீட்டர் ஜஸ்ட்
கீம் நாட்
தாமியென் கோவன்
மைக்கேல் கேரீதர்ஸ்
கெவின் பாஸ்மோர்
அந்தோனிஸ்டோர்
ஜான் எச். அர்னால்டு
எட்வர்டு கிரெய்க்
ஈட்வீட் எஃப் ஃபர்ட்
கெனத் மினோக்
ஜானதன் கல்லர்

ஒன்றின் சிறப்பு விலை: 220.00

புதிய வெளியீடு

சர்வதேச கல்வி நிறுவனம் (International Academy of Education), சர்வதேச கல்வி பணியகம் (International Bureau of Education), யுனெஸ்கோ (UNESCO) ஆகிய நிறுவனங்களின் அனுசரணையுடன் வெளியிடப்பட்ட கல்வியின் செயற்பாடுகள் பற்றிய கைநூற் தொடரின் (Educational Practices Series) தமிழாக்கம்

இவ் வரிசையின் முதல் வெளியீடு
பிள்ளைகள் எவ்வாறு கற்கிறார்கள்?
கலாநிதி ஸ்டீலா வொஸ்னியாடோ

தமிழ் மொழிப் பதிப்பாளியர்
பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன்

மொழிவயர்ப்பு
திருமதி. புஷ்பா சிவகுமாரன்

பக்கம் 60

ISBN 955 9429 68 8

விலை ரூ 97.50

குமரன் புத்தக இல்லம்

361 1/2, டாம் வீதி, கொழும்பு 12   3 மெய்கைவிநாயகர் தெரு, குமரன் காலனி
தொ.பேசி : 242 1388   வடபழநி சென்னை 600 026
தொலைநகல்: 242 1388   தொ.பேசி 91 4423622680

மின் அஞ்சல்: kumbh@slt.net.lk
இணையத் தளம்: www.kumaranbookhouse.com

**ருஷ்யக் கதை: ஐஸக் பேபல்
ஆங்கிலம் வழி தமிழில்: சாந்தன்**

ஸிஸ்டர்ஸ் வாத்தா!

ஆறாம் டிவிஷனின் கொமாண்டர் ஸலித்ஸ்கி என்னைக் கண்டதும் எழுந்து நின்றார். ஆஜானு பாகுவான அவரின் உடலின் அழகைக்கண்டு நான் அயர்ந்து போனேன்..... ஊதா நிறமான சவாரிக் காலுறைகளும் தலையின் ஒரு பக்கத்தில் சரிந்திருந்த செந்நிறத் தொப்பியுமாய் எழுந்து நின்ற போது அவர் மார்பில் அணிந்திருந்த பட்டிகள் அக்குடிசையையே இரண்டாக வெட்டுவன போலிருந்தன. வானத்தை கிழிக்கிற ஒரு பதாகை மாதிரி. இலேசில் கிட்டாத வாசனையப் பொருட்களின் நறுமணமும், சவர்காரத்தின் மிதமிஞ்சிய குளுமை மணமும் அவரிலிருந்து வீசின. பளபளக்கும் சவாரிக்காலணிகள் அணிந்திருந்த அவரது நீண்ட கால்கள், கழுத்து வரை உடையணிந்த இளம் பெண்கள் போலத் தெரிந்தன.

அவர் என்னைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தார். தன் குதிரைச் சவுக்கை மேசையின் மேல் போட்டுவிட்டு, அப்போதுதான் தன் மேலதிகாரி எழுதும்படி பணித்திருந்த ஒரு கட்டளையை தன் புறமாய் இழுத்தார். அது இவான் செஸ்னோக்கோவுக்கான கட்டளை. செஸ்னோக்கோவின் பொறுப்பில் விடப்பட்டிருந்த படையணியை, சுருணோவ் - தொப்பிவொத்தா நோக்கி நடத்திச் சென்று எதிரியைக் கண்டுபிடித்து அழிக்குமாறு இடப்பட்ட கட்டளை.

"..அந்த அழிப்புக்கு", டிவிஷன் கொமாண்டர், முழுக் கடதாசியிலும் மை புரள எழுதினார். "செஸ்னோக்கோவையே, முழுப் பெறுப்பாக்குகிறேன் அதுவும் அதியுயர்ந்த பட்ச தண்டனை கொடுப்பது உட்பட. எதிரியின் கதையை அதே இடத்திலேயே முடிப்பேன். என்பதை தோழர் செஸ்னோக்கோவ் - சில மாதங்கள் என்னோடு போர் முறையிலிருந்தவர் என்ற வகையில் நிச்சயமாக அறிவார்..."

ஆறாம் டிவிஷனின் கொமாண்டர் கட்டளையின் கீழ் அநாயாசமாகக் கையெழுத்திட்டு விட்டு அதைச் செய்தி கொண்டு போகிறவர்களை நோக்கி வீசினார். அதன் பிறகு குதூகலம் கொப்புளிக்கும் தான் சாம்பல் நிறக் கண்களை என்னை நோக்கித் திருப்பினார். "உங்கள் விஷயத்தை சொல்லுங்கள்", தன் சாட்டையால் காற்றை விளாசியவாறு அவர் கூவினார். பிறகு என்னை அந்த டிவிஷனுக்கு நியமித்திருக்கும் கட்டளையை வாசித்தார். "இன்றைக்கு வந்த கட்டளைகளோடு இதையும் சேர்த்துக்கொள்", டிவிஷன் கொமாண்டர் சொன்னார், "சேர்த்துவிட்டு இவரை முன்னணியை விட மற்ற எல்லா முன்பாத்திகளுக்கும் சேர்த்துக்கொள். உனக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரியுமா?"

"தெரியும்", அவரது உருக்குப் பலத்திலும் இளமை பளிச்சிடும்

"பீற்றேர்ஸ்பேர்க் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு பட்டம் பெற்றிருக்கிறேன்."

"ஓ, நீ அந்த அம்மா செல்லங்களில் ஒருவன்", அவர் வெடிச் சிரிப்புச் சிரித்தார், 'மூக்கின் மேல் கண்ணாடி வேறு பீற்றல் பெருமை! எங்களோடு ஆலோசிக்காமல் அங்கிருந்து உங்களை இங்கே அனுப்புகிறார்கள். உந்தக் கண்ணாடிகளைப் பார்த்து எடுபட்டுவிடுகிறார்கள். எங்களுடன் சமாளிப்பாயா, நீ?"

'சமாளிப்பேன்', இதைச் சொல்லிவிட்டு, அங்கிருந்த ஒரு அலுவலரோடு ஊருக்குள் போனேன், அன்றிரவுத் தங்கலுக்கு ஒரு இடம் பார்க்க, அந்த அலுவலர், களஞ்சியப் பொறுப்பாளர், எனது "டர்ஷ்க்" பெட்டியைத் தனது தோளிற் சுமந்து வந்தார். ஊர்த்தெரு எம்முன் நீண்டு கிடந்தது. ஒரு பூசணிக்காய் போல் வட்டமும் மஞ்சளும் மறைந்து கொண்டிருந்த சூரியன், வானில் ஒரு இளஞ்சிவப்பைப் படர விட்டிருந்தான்.

மாலைகளைச் சித்திரமாய் தீட்டியிருந்த ஒரு சிறு வீடுவரை நாங்கள் நடந்ததும் களஞ்சியப் பொறுப்பாளர் நின்றார். குற்ற உணர்வு கொஞ்சந் தோன்றும் ஒரு புன்னகையுடன் திடீரென்று சொன்னார்;

'கண்ணாடிகள் இந்த இடத்தில் பிரச்சனைதான் தரும். என்ன செய்வது, ஒரு படித்த மனிதனுக்கு இங்கு நாய்வாழ்க்கை தான். ஆனால் ஒரு நல்ல - பிரச்சனைகளில்லாத - பெண்ணைப் பிடித்து விட்டீர்களென்றால், பிறகு இங்கே படையாட்களுக்கு மத்தியில் உங்களுக்கு எவ்வளவு சியாதி வருமென்பதைப் பார்ப்பீர்கள்.'

டர்ஷ்கைத் தமது முதுகிற் சுமந்தவாறு திரும்பி என்னருகில் வந்தவர், ஏதோ ஏமாற்றங் கொண்டவர் போல மீண்டும் திரும்பி அருகிலிருந்த வளவுக்குள் நுழைந்தார். அங்கே ஓரிடத்தில் பரப்பியிருந்த வைக்கோலின் மேல் உட்கார்ந்தபடி, கொலாக்குகள் ஆளுக்கள் தலையுந் தாடிமேசையும் மழித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

'இதோ பாருங்கள்', களஞ்சியப் பொறுப்பாளர் எனது பெட்டியைத் தரையில் வைத்தபடி கூறினார், 'தோழர் ஸலித்ஸ்கியின் கட்டளைப்படி நீங்கள் இவருக்கு ஒரு இடங்கொடுக்க வேண்டும், வேறு கதையில்லை. ஏனென்றால் இவர் படிக்கிற விஷயத்தில் இறங்கி நன்றாகக் கஷ்டப்பட்டவர்.'

களஞ்சியப் பொறுப்பாளர், முகம் நிறம் மாற, திரும்பிப் பாராமலே அங்கிருந்தகன்றார். நான் தொப்பி வரை கையுயர்த்தி கொலாக்குகளுக்கு வணக்கஞ் சொன்னேன். நீண்ட இடம்மூன்று முடியும் அழகிய முகமுங் கொண்ட ஓரினைஞன்

என் ட்ரங்க் அருகில் போய் அதைத்தூக்கி கதவுக்கு உட்புறம் எறிந்தான். அதன் பின்னர் அவன் தன் பின்புறத்தை என்னை நோக்கித் திருப்பி ஆபாசமான ஒலிகளை திறமையாக வெளியிடத் தொடங்கினான். 'சுடுகலன் வண்டிள்ஸ்ரோ', வயது கூடியவனான ஒரு கொலாக் அவனை நோக்கிக் கத்தி விட்டு, சிரிப்பு வெடிக்கக் கூறினான், 'விடாமல் தொடர்ந்து சுடு.....'

சந்தேகத்திற்குப்பாற்பட்ட தன் திறமை தீரவும் இளைஞன் அங்கிருந்து நகர்ந்தான். நான் தவழ்ந்தபடியே எனது பெட்டி திறந்து சிதறிப்பரவியிருந்த என் ஆவணங்கள், உட்புகள் மற்றும் நொட்டு நொட்டுக்களைப் பொறுக்கத் தொடங்கினேன். எல்லாவற்றையும் எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டு, முற்றத்தின் அடுத்த பக்கத்திற்குப் போனேன். சிறிய வீட்டினருகே இருந்த செங்கல் அடுப்பொன்றின் மேலிருந்த ஒரு கேத்தலில் பன்றி இறைச்சி வெந்து

கொண்டிருந்தது.

கிராமத்து வீடொன்றின்

புகைபோக்கியிலிருந்து

தள்ளும் புகைபோல்

அதிலிருந்து

வெளியேறிக் கொண்டிருந்த

ஆவி, என்னுள் பசியையும்

எல்லையில்லாத்

தனிமையுணர்வொன்றினையும்

ஏற்படுத்திற்று. என்

உடைந்த ட்ரங்கின் மேல்

வைக்கோலைப்பரப்பி

மூடி அதைத் தலைக்கு

அணையாய் ஆக்கிக்கொண்டு படுத்தேன். 'பிராவ்தா'வில்

வந்திருந்த கொம்புனிஸ்தர் அகிலத்தின் இரண்டாவது

மகாநாட்டில் லெனின் ஆற்றிய உரையைப் படிக்கத்

தொடங்கினேன். கூர்ந்த மலைகளின் பின்னாலிருந்து வந்த

சூரிய ஒளி என் மீது வீழ்ந்தது, கொலாக்குகள் என்

கால்களை மிதித்தபடி போய் வந்தார்கள். அந்த இளம்பயலுக்கு

என்னோடு சேட்டை விடுவதில் சலிப்பே இல்லாதிருந்தது.

வாசிப்பில் புலன் செலுத்த முடியாமலாயிற்று நான் பேப்பரை

வைத்துவிட்டு எழுந்தேன். வீட்டு முகப்பில் நூல்

நூற்றுக்கொண்டிருந்த வீட்டுக்காரப் பெண்மணியிடம்

போனேன். 'வீட்டுக்காரம்மா', அழைத்தேன், 'எனக்கு சாப்பிட

ஏதாவது வேண்டும்'.

கருவிழிகளை மூடுவனவே போல் வெண்விழிகள் பெருத்துத்

தெரிந்த தன் அரைக்குருட்டுக் கண்களை நிமிர்த்தி என்னைப்

பார்த்த அந்த வயதான பெண்மணி பிறகு தன் பார்வையை

அப்பால் திருப்பினார்.

'தோழர்' ஒரு மெளனத்தின் பிறகு அவர் சொன்னார்,

'இதெல்லாவற்றையும் பார்க்கும் போது எனக்குத் தூக்குப்

போட்டுக்கொண்டு சாகவேண்டும் போலிருக்கின்றது',

'நாசமாய்ப் போ', என்று புறுபுறுத்தபடியே அக்கிழவியின்

நெஞ்சில் முஷ்டியை வைத்துத் தள்ளினேன்,

'நான் உன்னோடு கதைத்துக்கொண்டிருக்க வரவில்லை.'

திரும்பியபோது அருகில் யாரோ விட்டு விட்டுப் போன ஒரு

கொடுவான் கண்ணிற்பட்டது. தன் சிறகுகளை ஆறுதலாக

அலகால் கோதியபடியே முற்றத்தில் திரிந்து கொண்டிருந்தது

விறைப்பான ஒரு வாத்து. அதைப் பிடித்து நிலத்தோடு

சேர்த்து மிதித்தேன். என் சப்பாத்தின் அடியில் அதன் மண்டை

சிதறி மூளை வெளியே சிந்தியது. அதன் வெண் கழுத்து நீள,

சிறகுகளிரண்டும் அடித்து ஒய்ந்தன. 'நாசமாய் போ', என்

வாளை வாத்தில் சொருகினேன், "இதை எனக்குச் சமைத்துத் தாருங்கள், வீட்டுக்காரம்மா"

அக் கிழப்பெண்மணி தன் வெண்விழிப்படலமும் கண்ணாடிகளும் பளபளக்க வாத்தைத் தூக்கித் தன் முன்புற மேலங்கியில் சுற்றியபடியே சமையலறைக்குக் கொண்டு போனார்.

'தோழர்', ஒரு மெளனத்தின் பிறகு அவர் சொன்னார், 'நான் தூக்குப் போட்டுக்கொண்டு செத்துப் போகலாம்', சொல்லிவிட்டு கதவைச் சாத்திக்கொண்டார்.

இதேவேளை, முற்றத்தில் கொலாக்குகள் தங்கள் பாத்திரத்தைச் சுற்றி அமர்ந்திருந்தார்கள். வாத்தை நிமிர்ந்து கூடப்பாராமல், ஆடாது ஆசையாது ஏதோ அஞ்ஞானிகளின் மதகுருமார் போல அவர்கள் இருந்தார்கள். 'பயல் ஏங்களுக்குத் தோதான ஆள்தான்', என்னைப் பற்றி ஒருவன் சொன்னான். கண்ணைச்

— சிமிட்டியபடி, கோவா குப்பில் சிறிதை அகப்பையால் கிள்ளினான்.

ஆளை ஆள் மதிக்கும் குடியானவர்களின் பண்பு போன்ற ஒரு தன்னடக்கங் கொண்ட அமைதியுடன் கொலாக்குகள் தம் மாலை உணவை

உண்ணத்தொடங்கினர். நான் கொடுவாளை மணலால் துடைத்துவிட்டு, படலைக்கு வெளியே போய், மீண்டுந்

திரும்பி உள்ளே வந்தேன். மனம் சோர்ந்து போயிருந்தது.

ஏற்கனவே முற்றத்தின் மேல் நிலா தெரிய ஆரம்பித்திருந்த, ஒரு மலிவான காது வளையம் போல்.

'ஏ, தம்பி', கொலாக்குகளில் மூத்தவனான சுரோல்கோவ்

இருந்தால் போல் என்னைக் கூப்பிட்டான்,

'எங்கனோடு வந்து உட்கார், உன்னுடைய வாத்து தயாராகும் மட்டும் ஏதாவது சாப்பிடு'.

தனது சப்பாத்திலிருந்து கரண்டி ஒன்றை எடுத்து அவன் என்னிடம் தந்தான். வீட்டுத் தயாரிப்பான அந்த கோவா குப்பை குடித்தபடி நாங்கள் உட்கார்ந்திருந்தோம். பிறகு பன்றி இறைச்சியைத் தின்னத் தொடங்கினோம் 'பேப்பரில் ஏதாவது புதினமிருக்கிறதா?', மென்மஞ்சள் நிற முடி இளைஞன் சற்று நகர்ந்து எனக்கு இடம் விட்டவாறே வினவினான்.

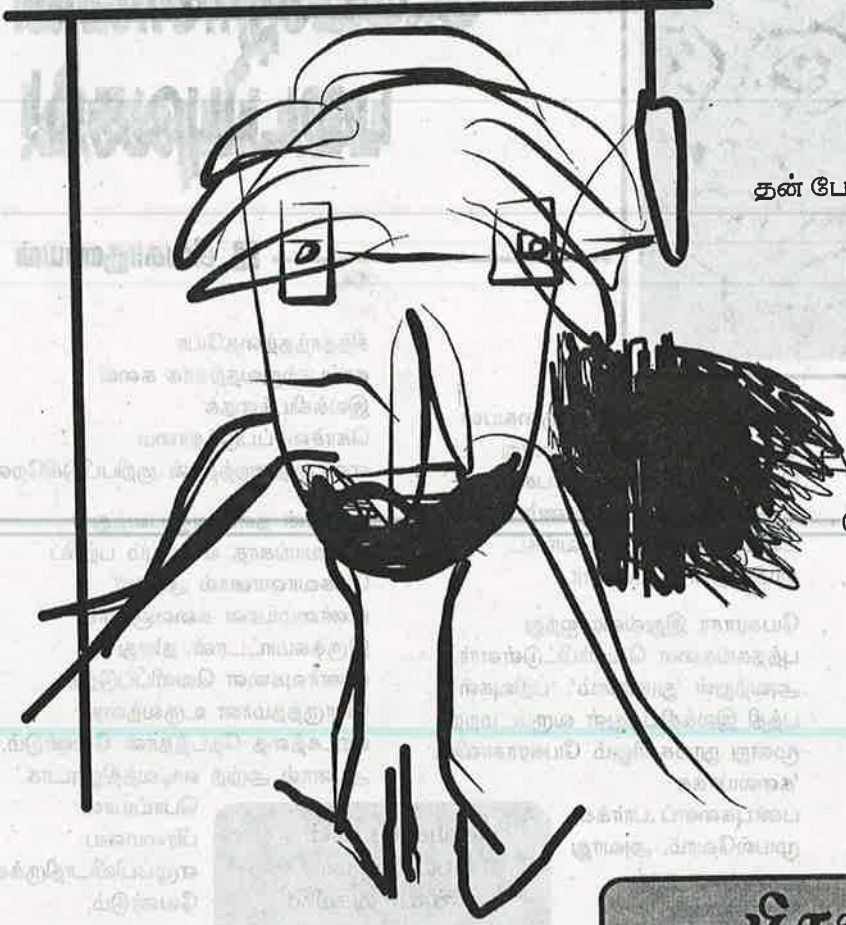
'பேப்பரில், லெனின் எழுதுகிறார்', 'பிராவ்தா'வைத் தேடி எடுத்துக் கொண்டு சொன்னேன். பிறகு, ஒரு வெற்றி பெற்ற செவிட்டு மனிதன் போல, நான் லெனினின் பேச்சை கொலாக்குகளுக்கு உரக்கப் படித்தேன்.

அந்த மாலை வேளையானது புத்துயிரூட்டும் மைம்மல் ஈரலிப்பில் என்னைப் பொதிந்து கொண்டு, எரியும் என் நெற்றியில் தன் தாய்மைக் கரத்தை வைத்த நான், சொற்களை சுவைத்துப் படித்தேன்.

கேட்டுக் கொண்டிருந்துவிட்டு, அந்தப் பிளாட்டுன் தலைவன் சுரோல்கோவ் வைக்கோற் குவியலின் மேல் தூங்கப் போனான். அங்கே ஆறு பேர் தூங்கினோம், ஆளுக்கள் கதகதப்பாய், ஒருவர் கால்களை மற்றவர்மேல் தூக்கிப் போட்டபடி, விண்மீன்களின் ஒளியை அனுமதித்த ஓட்டைக் கூரையின் கீழ் என் கணவிற்பெண்கள் வந்தார்கள். ஆக, என் இதயம் மட்டும் அக்கொலையின் ரத்தக் கறை படிந்து

சுய துளிகள்

- மாரி மகேந்திரன்

இனி யாருடனும்
என் செவீப்பறைகளில்
இசையற்ற வறண்ட
பாலைவெளிகளில்
கசிகின்றது உயிரின்
கடைசி வரிகள்...

எல்லோருக்குமான
சுய துளிகளுடன்
தேவைகளுடன் வாழ்வு
தன் போக்கை சீருஷ்டித்த போது
எல்லோருக்குமானதொரு
இலக்கையும் நாம்
இழந்து நிற்கின்றோம்...!

சகல தாபங்களுடன்
நீ மரணிக்கீறாய்
'நான்'
நம் காதலின்
சயம் நசிந்த
முற்றப் பெறாத புள்ளிகளை
தேடி
ஒளியாண்டுகளை தாண்டி
வேர் தேடி
அலைகின்றேன் என்
சக நீள்
கொடுக்குகளுடன்...

6.5.2005

இருளின் புதிர்
வீழித்திடல்களில்
உன் விரிந்த மார்பின்
சுவரோவியங்கள்
என் குகைகளை சேர்த்து
சுயங்களையும்
தின்று தீர்த்தபடி
மூச்சின் அனல் வெளிகளில்
என் குறிவெறியின் தாபங்கள்
எல்லாவிதமான
நிர்ப்பதங்களையும் முறையடித்து
வலுவற்றதொரு வாழ்வின்
போக்கிடமற்று
உயிர் துளிகள் வீணாகி
போனதொரு நிலையில்
முதுமையறும் உடல்களின்
நர்த்தனங்கள்...

காமம் சேராத
வாழ்வின் காதல் முறிவின்
வழியற்ற வெளிகளில்

பீரகல வலி

அவள் எதிர்ப்புக்களின்றி
உள் வாங்கிக் கொண்ட
மீலேச்சத்தனங்களை
வேதனைப் பொழுதொன்றில்
முழுமையாக ஒலமிட்டுத்
தீர்த்தாள்.

வே. நினைகரன்
பத்தணையூர்

எத்தனை பலமீகு அறைவுகள்...?
கணவனின் உடல் முழுதும்
கன்னங்களா?
அப்பாடா... பாரம் இறங்கியது.
அருகில் அழுகிறது சிசு.
இராட்சசனின் குருதியிலும் தெய்வம்.

அ.யேசுராசாவின் படைப்புலகம்!

— ஜி. ஜீவகாருண்யன்

கவிதை என்றதும் முதலில் நினைவுக்கு வருவது மகாகவி. அடுத்து முருகையன், நீலாவணன், சில்லையூர் செல்வராசன், தொடர்ந்து மு. பொன்னம்பலம், தா. இராமலிங்கம், சண்முகம் சிவலிங்கம், நுஃமான் இவ்வளவு பேரும் முதல் பரம்பரையினர். சு. வில்வரத்தினம், அ. யேசுராசா, சேரன், சிவசேகரம், வ.ச.ஐ. ஜெயபாலன் போன்றோர் அடுத்து வருபவர்கள். அவர்களைத் தொடர்ந்து சோ. பத்மநாதன், கருணாகரன், சோலைக்கிளி போன்றோர் முக்கியமானவர்கள். என்னுடன் கவிதையூடாக பரிச்சயம் கொள்ளாத பலரை நான் விட்டுவிடக்கூடும். எடுத்த எடுப்பில் நினைவுக்கு வருபவர்கள் இவர்கள்தான். பா. அகிலன், வை. சுந்தரேசன் போன்றோர் கவிதை உலகுக்கு புதிய வருகை.

இப்போது நம் முன்னே உள்ள கேள்வி - இலக்கியத்தின், கவிதைகளின் அல்லது ஏனைய கலை ஊடகங்களின் தேவை என்ன? இலக்கியம் அல்லது கலை தனிமனித அனுபவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. தத்துவம், அறிவியல் போன்ற புத்தியின் செயற்பாடுகள் நுழைய முடியாத இடத்தில் நுழைந்து தேடலையும் கண்டுபிடிப்பையும் நிகழ்த்துவது கவிதை, கலை. இங்கே இதயம் உணர்வுகளின் மையம் - முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அறிவுக்கும் அது தொடர்பான விசாரணைகளுக்கும் கலை இலக்கியங்களில் நிச்சயமான இடம் இருந்தாலும்; அதை உணர்வோடு இணைப்பதிலேயே கலையின்

எங்கோ ஓரிடத்தில் முருகையன் 'அனுபவ வெண்குடு' என்று சொன்னது எனக்கு ஞாபகம் வருகிறது. இதனை 'உணர்வுலகப் பரிமாற்றம்' என்று வெங்கட் சாமிநாதன் சொல்வார்.

யேசுராசா இதுவரை ஐந்து புத்தகங்களை வெளியிட்டுள்ளார். அவற்றுள் 'தூவானம்', 'பதிவுகள்' பத்தி இலக்கியத்துள் வரும். மற்ற மூன்று நூல்களிலும் யேசுராசாவின் 'கலையாக்க'

பண்புகளைப் பார்க்க முயல்வோம். அவரது முதலாவது நூல் 'தொலைவும் இருப்பும் ஏனைய சிறுகதைகளும்' - இச்சிறுகதைத் தொகுதி, வெளிவந்தவுடனேயே பலரது கவனத்தைக் கவர்ந்தது. பாராட்டைப் பெற்றது. இரண்டாவது தொகுதி 'அறியப்படாதவர்களின் நினைவாக - ஒரு கவிதைத் தொகுதி. மூன்றாவதாக

வெளிவந்திருப்பது 'பனிமழை' - மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகளின் தொகுதி. இவை மூன்றிலும் யேசுராசாவின் இலக்கிய நேர்மையைக் காணக்கூடியதாக இருக்கும். நான் இங்கே இலக்கிய நேர்மை என்பது, அவர் உண்மையாகவே உணர்வை எழுதுவதை. மனச்சாட்சிக்கு விரோதமில்லாமல் வலிந்து இழுத்து

சித்தாந்தத்தையோ காப்பாற்றுவதற்காக கலை இலக்கியத்தைக் கொச்சைப்படுத்தாமை என்பவற்றைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன்.

ஒருவன் தன் அனுபவத்துள் உள்வாங்காத எதையும் பற்றிப் பேசுவானானால் அவன் உண்மையான கலைஞனாக இருக்கமாட்டான். தனது உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த பொருத்தமான உருவத்தை, ஊடகத்தை தேடத்தான் வேண்டும். ஆனால் அந்த வடிவத்தினூடாக

பொய்யான பிரமையை எழுப்பிவிடாதிருக்க வேண்டும்.

உண்மை சார்ந்து கலைஞனின் மனம் இயங்க வேண்டும். இந்த உண்மைத் தன்மையை யேசுராசாவின் எல்லாப் படைப்புகளிலும் காணமுடியும். சிறுகதையாக இருந்தால் என்ன, கவிதையாக இருந்தால் என்ன,

மொழிபெயர்ப்புக் கவிதையாக இருந்தால் என்ன. யேசுராசாவின் அனுபவங்களோடும், அவற்றை அவர் வெளியிட முனையும் உருவ உத்தி முறைகளோடும் நிச்சயமாக இன்னொருவர் வேறுபடுவார். வேறுபட வேண்டும்.

இயற்கையின் படைப்பில் ஒருவர் போல இன்னொருவர்

யேசுராசாவின்
படைப்புகள்
எண்ணிக்கையில்
குறைந்தவை. பருமனில்
மேலிந்தவை. என்றாலும்
கனமானவை;
ஆழமானவை. ஒவ்வொரு
சொந்தேர்விலும்,
வரி அமைப்பிலும்
(வாக்கிய அமைப்பிலும்)
அவர் காட்டும் அக்கறை,
சிக்கனம் அவரது
படைப்புகளுக்கு
தனிச் சிறப்பை
வழங்குகின்றன.

வித்தியாசம் குரல் வித்தியாசம்
மனிதர்களிடையே உள்ளதை நாம்
அறிவோம், கையொப்பத்தை வைத்து
வங்கியிலே பணம் தருகிறான்.
கைவிரல் அடையாளங்களை வைத்து
பொலிஸ் துப்புத்துலக்குகிறது.
மோப்ப நாட்கள் எமது வாசனையை
வைத்தே ஆளை அடையாளம்
கண்டுகொள்கின்றன.

அதேபோலத்தான் வாழ்க்கையும்,
இலக்கியங்களும், கலைகளும்.

யேசுராசாவின் தனித்தன்மை என்ன?
அவரது நுண்ணியதான
உணர்வுகளை மெல்ல மெல்ல
வாசகர் மனத்துள் கசியவிட்டு
மனத்தையே

ஆக்கிரமித்துக்கொள்ளும் தன்மை.
மு. பொன்னம்பலம் அவரைப்
பற்றிய கட்டுரை ஒன்றில் கூறியது
போல, அவரது நூல்களின்
தலைப்புகளே அவரது உணர்வு
நிலையைப் புலப்படுத்திவிடும்.
'தொலைவும் இருப்பும்' என்ற
தலைப்பைப் பார்க்கிறபோது என்ன
நினைக்கிறீர்கள்? எங்கோ
தொலைவில் அந்நியப்பட்டு
நிற்பதும், இருப்பின் பொருளைத்
தேடுவதுமாக இருக்கின்ற மனத்தின்
செயற்பாடு. இந்தவகையான
தேடலை அரவிந்தரின் மாபெரும்
காவியமான சாவித்திரி முழுவதும்
காணமுடியும்.

A World that ever seeks for something

A hopes to mix one's joy with other's joy.

A yearning to possess and be pos-
sessed

To enjoy and be enjoyed, to feel, to live

These passions are the stuff of which
we are made

- Sri Aurobindo

எப்போதும் எதையோ தேடுகின்ற
உலகம்

இன்னொருவனின் களிப்போடு எமது
களிப்பு கலந்திட நம்பிக்கை;
எதிர்பார்ப்பு

ஆளவும், ஆளப்படவுமான தவிப்பு;
உணர்வதற்கு, வாழ்வதற்கு.

இவ்வாசைகள் என்னும் மூலப்
பொருளால்தான் நாம்
ஆக்கப்பட்டுள்ளோம்.

- ஸ்ரீ அரவிந்தர்.

ஆனால் யேசுராசா ஆத்மீகம் என்ற
எல்லைக்குள் தன்னைக் கொண்டுவர
விரும்பவில்லை. எனவே அவர்

எல்லைகளுக்குரிய இருப்பு
பற்றியதாகவே இருக்கிறது.

அந்தக் குறுக்கம்
உடைகின்றபோது ஆத்மீக
ஆழம் பற்றி நிச்சயமாக
அறிய வருவார்.

மௌனியின் ஒரு பிடிபடாத
தேடலில் அவர்
கொண்டிருக்கும் லயிப்பே
ஒரு நீண்ட பயணத்தின்
ஆரம்பம்தான். அதேபோல
அவரது

'அறியப்படாதவர்களின்
நினைவாக' கவிதைத்
தொகுதியிலும்
யேசுராசாவின் தேடலைக்
காட்டும் பல கவிதைகள்
காணப்படுகின்றன.

சமூகக் கொடுமைகளுக்கும்,
ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் எதிரான
குரல்களும் அவரது படைப்புக்களில்
தெளிவாக ஒலிக்கின்றன என்றே
சொல்ல வேண்டும். என்றாலும்
பெரும்பாலான அவரது
கவிதைகளில் ஆக்ரோசமாக கிளர்ந்
தெழ வேண்டிய நேரத்தில்கூட அதே
உணர்வைத் தொற்ற வைக்கும் சொற்
தேர்வு இருக்கிறதா என்றொரு
கேள்வியை நாம் எழுப்ப
வேண்டியவர்களாக உள்ளோம்.

"கொலை வாளினை எட்டா
கொடியோர் செயல் அறவே" என்று
அவரால் பேசமுடியாது. இது ஒரு
குறைதான். என்றாலும் அதை நாம்
பெரிதுபடுத்த முடியாது. ஏனென்றால்
அதுதான் அவரின் இயல்பு.
'வன்முறைச் செயற்பாடுகளை'
விடுபட்டு நின்றபார்த்து அதன்
நியாய, அநியாயங்களை
கண்டுகொள்ள முடியுமே தவிர,
தானே அதுவாக நின்று வெளிப்பட
முடியாது. யேசுராசா போலி அல்ல.
அவரது உள்ளத் தேர்வே அவர்
சிறுகதைகளிலும், கவிதைகளிலும்,
மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைத்
தேர்விலும் காணப்படுகிறது. பைரன்,
மில்ரன், வேட்ஸ்வேத், பிளேக்,
ஷெல்லி, சேக்ஸ்பியர் என்ற
ஆங்கிலேய கவிஞர்கள் வரிசையில்
யாரை மொழிபெயர்க்க
விரும்புவீர்கள் என்று
யேசுராசாவைக் கேட்டால்
'வேட்ஸ்வேத்' தைத் தவிர
வேறொருவரையும் அவர்

மொழிபெயர்க்க விரும்பமாட்டார்
என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது.
இதுவே நான் முன்னர் சொன்ன
தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

படைப்பில் கடைசியாக
வெளிவந்திருப்பது அவரது
'பனிமழை' அவரது
மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளின்
தொகுதி. பனிமழை என்ற தலைப்பும்
முன்னைய தெரிவுகள் போலவே
நுண்ணியதான அவர் மன
இயல்பைக் காட்டுகிறது. சீனா,
ரஷ்யா, இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா
போன்ற ஒன்பது நாடுகளிலிருந்து,
பொறுக்கி எடுத்து தான் ரசித்த
பதினான்கு கவிஞர்களின்
இருபத்தாறு கவிதைகளை
மொழிபெயர்த்துள்ளார். இது மொழி
பெயர்ப்பு, அதனால் 'வேறு
கவிஞர்களது' என்று நாம் அவற்றை
ஒதுக்கிவைக்க முடியாது நாம்
முன்னே சொன்ன யேசுராசாவின்
பண்புகள் இந்தத் தேர்விலும்
காணப்படுகின்றன. தன்னை
இனங்கண்ட கவிதைகளைத்தான்
அவர் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

எல்லாக் கவிஞர்களையும் போலவே
யேசுராசாவும் இரண்டுவித
உணர்வுகளால் பாதிக்கப்படுகிறார்.

- 1) தனி மனித உணர்வுகள்.
- 2) சமூக உறவுகளும்,
அநியாயம், ஒடுக்குமுறை,
சுரண்டல் போன்றவற்றிற்கு
எதிராக எழுகின்ற மனக்
கொதிப்பும்.

ஆரம்ப படைப்புகளில் அவர்
தனிமனித உணர்வுகளுக்கு கொடுத்த
முக்கியத்துவம் பின்னையவற்றில்
குறைந்து சமூக உணர்வுகளும் சமூக
அநியாயங்களுக்கு எதிரான குரலும்
மேலோங்கியிருக்கிறது போலவே

இந்த நேரத்தில் பத்மநாப ஐயருக்கு சந்தர ராமசாமி எழுதிய கடிதமொன்றில் குறிப்பிட்ட ஒரு விடயம் என் ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. அவர் எழுதியிருந்தார், இலங்கை எழுத்துக்களோடு தனக்கு ஏற்பட்ட தொடர்பில் இரண்டு சந்தோச அதிர்ச்சிகள் ஏற்பட்டதாக. முதலாவது சந்தோச அதிர்ச்சி முதலின் நூல்களைப் படிக்க நேர்ந்தபோது. இரண்டாவது சந்தோச அதிர்ச்சி "அலை" முதல் வருடத் தொகுப்பை படிக்க நேர்ந்தபோது என்றும். இதை நான் ஏன் இங்கே குறிப்பிடுகின்றேன் என்றால் இவை இரண்டும் ஈழத்து இலக்கியவரலாற்றில் முக்கிய கட்டங்கள். ஒன்று - முத. தத்துவம், அரசியல், சமயம், கலை என்ற அனைத்தையும் ஆத்மீகம் என்ற அச்சாணியில் பூட்டி புதியதோர் பார்வையை, சிந்தனைப் பாய்ச்சலை ஏற்படுத்தினார். அவர் சொல்வதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை, யார் சொல்வதையும் கண்மூடித்தனமாக ஏற்றுக்கொள்ளும்படி அவரும் சொல்லமாட்டார். அனுபவத்தோடு உரசி உரசி உண்மையைக் கண்டு பிடிக்க முயலவேண்டும். அந்த வகையில் சிந்தனைத் தேக்கத்தை உடைத்தவர் முதலையசிங்கம்.

இரண்டு - அதேபோல கலை இலக்கியம் என்ற அச்சாணியில், மையத்தில், எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் பொருத்திக் கொண்டு கலை இலக்கிய ரசனையை வளர்க்க முயன்றவர் யேசுராசா. அலையின் 35 இதழ் வருகையும் நான் கூறும் இக்கூற்றுக்குச் சான்று பகரும். ஆரம்பத்தில் நானும், புல்பராசனும், குப்பிழான் ஐ. சண்முகனும் யேசுராசாவுடன் சேர்ந்து இயங்கத் தொடங்கிய போதிலும் தவிர்க்க முடியாத

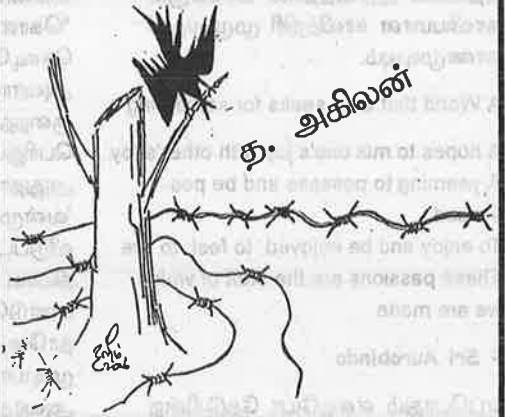
காரணங்கள் ஒவ்வொருவராக இடையிடையே விலகிக் கொண்டு செல்ல 25 வது இதழிலிருந்து 35வது இதழ்வரை அவரது தனி முயற்சியாலேயே வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளார் என்பது அவர் இலக்கியத்தின் மேல், கலையின் மேல் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டை தெளிவாகப் புலப்படுத்தும். ஏ.ஜே. கனகரத்னா, பத்மநாப ஐயர் இருவரும் அவரது முயற்சிக்கு உறுதுணையாக நின்றனர். பல எழுத்தாளர்களும் கலைஞர்களும் அவருக்கு உதவினர். 'அலை' பல கலைஞர்களை, சிறுகதை ஆசிரியர்களை, கவிஞர்களை அறிமுகம் செய்து வைத்திருக்கிறது. இன்னும் பலரது வளர்ச்சிக்க உதவியிருக்கிறது. அத்தோடு திரைப்படம், ஓவியம் போன்ற துறைகளில் உண்மையான ரசனை வளர்வதற்கும் தன் பங்களிப்பைச் செய்திருக்கிறது. அலை உண்மையில் சில பெரிய விமர்சகர்களே அஞ்சும்படி ஒரு உடைப்பை அதாவது ஒரு பெரிய பாய்ச்சலை எழுப்பியுள்ளதென்றே சொல்லலாம்.

யேசுராசாவின் படைப்புகள் எண்ணிக்கையில் குறைந்தவை. பருமனில் மெலிந்தவை. என்றாலும் கனமானவை; ஆழமானவை. ஒவ்வொரு சொந்தேர்விலும், வரி அமைப்பிலும் (வாக்கிய அமைப்பிலும்) அவர் காட்டும் அக்கறை, சிக்கனம் அவரது படைப்புகளுக்கு தனிச்சிறப்பை வழங்குகின்றன. "சிந்தாமல் சிதறாமல்" தன் ஆற்றலை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகவே அவர் அதிகம் எழுதுவதில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் அவர் எழுதியது போதாது. இன்னும் நிறைய எழுதவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறோம். எம்மில் எது சிறந்ததோ அதை வெளிப்படுத்துவதே நமது கடமை. எழுத்தாளர்களாகிய நாம் அந்தக் கடமையைச் செய்தேயாக வேண்டும். அவ்வாறு செய்யக் கற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பைக்

இவர்கள் அழிவுகளின்னும் சீதைவுகளின்னும் எதிர்பார்க்கிறார்கள் கலையும் மேகங்களிடையே அவன் வருவதாய் யாவரும் நம்புகின்றனர்.

ஆயிரம் குளம்படி ஓசைகளுடன் நிறையன் புரவிகளினிடையே ஒளிரும் அருவமாய் அவனை வருணிப்பார் சீதைவுகளின்னும் குருதீழறிய, வயல்வெளிகளின்னும் முகாரியீனுடைய எல்லைகளிற்கு - வெளியே துயரம் கடந்து எப்போதோ ளியூட்டப்பட்ட அவர்களின் கனவுகளை அவன் தங்களிற்கு பரிசளிப்பென்றும் பேரட்சகனாய் அவனிருப்பதால்

அருவம் மீதான நம்பிக்கை

த. அகிலன்

பேரற்புதங்கள் நிகழ்த்துவனென்றும் எதிர்பார்க்கின்றார்கள்.

ஒவ்வொரு எதிர்பார்த்தலின் போதும் அவன் எமாற்றினாலும் ஆச்சரியமாய் - இவர்கள் மறுபடியும் எதிர்பார்ப்பார்.

அவன் வரவை முன்னிலும் அதிகமாய் அழிவுகளோடும் காத்திருப்போர் - முன்னிலும் அதிக அற்புதங்களோடான அவன் வருகையின் மீதான

கே.எஸ்.சிவகுமாரன்

நான் எதற்காக எழுதவேண்டும்?

நான் எதற்காக எழுதவேண்டும்? நான் எழுதத்தான் வேண்டுமா? அப்படி எழுத என்னதான் என்னிடம் இருக்கிறது? எனது எழுத்துக்களை பலர் படிக்கத்தான் வேண்டுமா? அத்தனை தூரத்துக்கு நான் என்ன பெரிய/ முக்கிய எழுத்தாளனா, என்ன?

இவை போன்ற கேள்விகள் என்னைக் கடந்த 40-50 வருடங்களாக அரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆயினும், சரியான பதில்கள் தான் கிடைக்கவில்லை. இருந்த போதிலும் நான் தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டேயிருக்கிறேன். செய்தித்தாள்களும், இலக்கியம் சம்பந்தமான ஏடுகளும் அதிகம் என்னைப் புறந்தள்ளாமல், நான் எழுதுபவற்றைப் பிரசுரிக்கத்தான் செய்கின்றன. ஆயினும், இவற்றைப் படிப்பவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவு என்பதை நானறிவேன். எனது இலக்கிய நண்பர்கள் சிலர் அவ்வப்போது நான் எழுதியவற்றைப் படிக்கக் கூடும். அதுவும் பழக்க தோஷத்திற்காக என்போம்.

தமிழ் மொழி மாத்திரம் தெரிந்த, இந்திய தமிழ் நாட்டுச் சிற்றேடுகளினால் ஆளப்பட்டு வரும் இளைய வாசகர்கள்

எனது எழுத்துக்கள் ஆழமற்ற, மேலோட்டமான 'விமர்சனம்' (அதாவது கண்டனமில்லாத) யாவரையும் புகழ்ந்து எழுதும் ஒரு வகை எழுத்து எனக் கருதிவருவதையும் நானறிவேன். இத்தகைய 'விமர்சகர்'களுக்கு 'உதாரண விமர்சகராக' ஒரு சில பக்கலைக்கழக மட்ட 'விமர்சகர்'களும் இருப்பதையும் நானறிவேன்.

எனவே, புதிய, இளைய 'விமர்சக' வாசகர்களுக்காக நான் எதற்காக எழுதவேண்டும்? இப்படிப்பட்டவர்களே அதிக எண்ணிக்கையுடையவர்களாக இருக்கும் பொழுது, 'மூன்றாவது மனிதன்' போன்ற புதிய சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தும் இதழ்களில் நான் எதற்காக, எழுதவேண்டும்?

'சுமமா கிடந்த சங்கை ஊதிக்கெடுத்தானாம்' என்றொரு முது மொழியும் உண்டல்லவா? ஆகையால், அன்பர் பெளசர் அவர்களே நான் எழுதுவதால் தாங்கள் எட்டிற்குத்தான் வடு ஏற்படுமல்லவா?

துவக்கு!

மு. கருணாகரன்,
எட்டியாந்தோட்டை.

நானிங்கு
மூச்சு வீட்டாலும்
பொறுமை இழக்கின்றனர்.

உன்னுடைய மீட்சிக்கும்
என்னுடைய
மீட்சிக்குமிடையில்
எந்த வேறுபாடும் இல்லை!

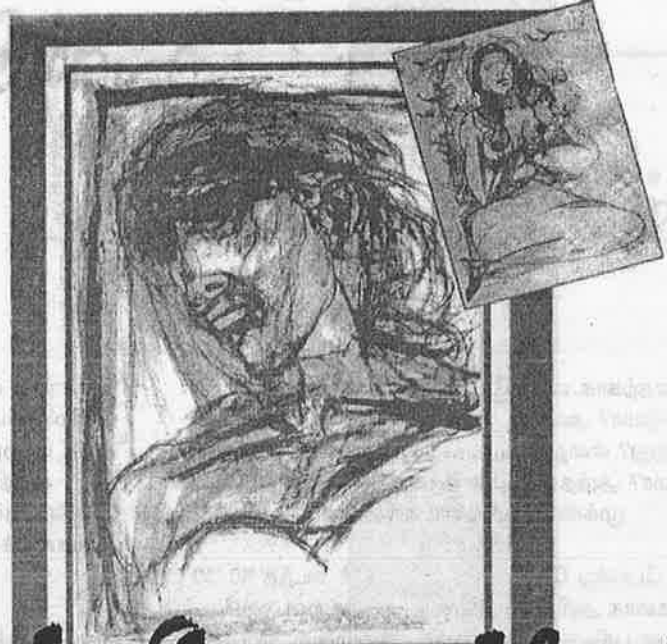
உன் கோபமும்
என் கோபமும்
ஒன்றே!

புரிகிறது!

உன்னிடம் துவக்கு உண்டு!

கோ. கைலாசநாதன்

ஓவியங்களைப் புரிந்து கொள்வோம்!

குழந்தைகள் முதலில் பார்ப்பதற்குக் கற்றுக் கொள்கின்றனர். அதன் பின்னரே தாம் எவற்றைப் பார்த்தோம் என்பதைப் புரிந்து கொள்வதற்கு கற்கின்றனர். பார்த்தலையும் புரிந்து கொள்ளலையும் மனிதர்கள் சுவாசிக்கும் செயற்பாட்டுடன் ஒப்பிட முடியாது. ஏனெனில், சுவாசிப்பதற்குக் கற்க வேண்டியதில்லை. நான் சுவாசிப்பதற்குக் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன் என எவரும் சொல்வதில்லை. ஓவியத்தைப் பார்த்தலும் புரிந்து கொள்ளலும் ஒரு விதமான கற்றற் செயற்பாடே. 'ஓவியமொழி' என ஒன்றுண்டு. எந்தவொரு மொழியையும் கற்காமல் புரிந்து கொள்ள முடியாது. ஓவியத்துக்கும் இது பொருந்தும்.

நாம் பேசும் போதும் எழுதும் போதும் எமது எண்ணங்களையும் உணர்வுகளையும் வெளியிடுவதற்குச் சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறோம். எண்ணங்களையும் உணர்வுகளையும் ஓவியத்துக்கூடாகக் கொண்டு வருவதற்குக் கோடுகளையும், நிறங்களையும், வடிவங்களையும் நாம் பயன்படுத்துகிறோம். இங்கு கோடுகள் என்பவை தடிப்பானவையாக அல்லது மெல்லியனவாக அல்லது அவை விரைவானவையாக அல்லது சுயாதீனமானவையாக இருக்கலாம். நிறங்கள் கடுமையானவையாக அல்லது மென்மையானவையாக இருக்கலாம். வடிவங்கள் எமக்குத் தெரிந்தனவாக அல்லது தெரிந்த வடிவங்கள் சற்று மாறுபட்டனவாக அல்லது மிகவும் புதுமை மிக்கனவாகவும் இருக்கலாம். எவை எப்படி அமைகின்றனவென்பதெல்லாம் ஓவியரைப் பொறுத்த விடயம். ஓவியம் ஒன்றைப் எப்படிப் புரிந்து கொள்ளலாம் என்பதையும் அந்த ஓவியத்தில் சிறப்பாகக் கூறக்கூடிய அம்சங்கள் எவையென்பதையும் விளக்கங்களுடன் கொண்டு வருவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். இனி ஓவியங்கள் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

ஓவியத்தின் உள்ளடக்கம்

இந்த ஓவியத்தில் ஒல்லியான மனித உருவம் ஒன்று நடுக்கத்துடன் நிற்பது போல் காட்டப்பட்டுள்ளது. அந்த உருவம் கைகள் இரண்டையும் உயர்த்திக் கன்னத்தில் வைத்துமுள்ளது. வாய் மிகவும் 'ஆ' வெனத் திறந்த நிலையில் இருக்கிறது. உருவத்தின் கண்களைப் பார்க்கும் போது அது ஏதோ பயம் அல்லது பீதியில் இருப்பது போல் தெரிகிறது. இந்த உருவத்துக்கு மிகவும் தொலைவில் இரண்டு உருவங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளதுடன் அவை இரண்டும் இருண்ட நிறத்திலுமுள்ளன. ஓரத்தில் நிற்கும் அவ் விரண்டு உருவங்களும் முன்னே நிற்கும் உருவம் அச்சமடையக் காரணிகளாயினவோ என எண்ணவும் வேண்டியுள்ளது.

இந்த உருவங்கள் மூன்றும் பாலம் ஒன்றின் மேல் தளத்தில் நிற்கின்றன. சுருக்கமாகக் கூறினால், ஏதோ அச்சம் காரணமாக இந்த மனிதன் ஓலமிடுகிறான் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

ஓவியத்தின் கட்டமைப்பு

முப்பரிமாணத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. அதாவது இங்கு 'சித்திர வெறியம்' (Perspective) என்பது பலமாக இருக்கிறது. இது இப்படிக்காட்டப்பட்டமையால் 'ஆழம்' என்பது வெளிக்கொணரப்பட்டுமுள்ளது. மேலும் இவ்வோவியத்தில் ஆகாயமும் கடலும் தட்டையான முறையில் காட்டப்பட்டுமுள்ளன. முப்பரிமாணத்தையும் தட்டையான இயல்பையும் ஒரே தளத்தில் காட்டுவதன் மூலம் ஓவியர் முரண்பாடான இரண்டையும் ஒருங்கிணைத்துமுள்ளார். இதுபோலவே பாலத்தின் தளமும் அதன் கைப்பிடி வரிசைகளும் நேர்கோடுகளாலும், ஆகாயம் கடல் என்பன வளைகோடுகளாலும் சுருளி வகையான கோடுகளாலும் காட்டப்பட்டுமுள்ளன. அதாவது இங்கும் முரண்பாடான இரண்டு வகைக் கோடுகளையும் ஒருங்கிணைத்துமுள்ளார். மேற்கூறப்பட்ட முரண்பாடுகள் ஓவியத்தில் காட்டப்பட்டிருந்தாலும் உண்மையில் அவை ஓவியரின் மனதில் இருந்து வந்த முரண்பாடுகளேயாகும். உணர்வுபூர்வமான கலைப் படைப்பு என்பது நிச்சயமாக ஓவியரின் உள்ளே இருந்துதான் வரவேண்டும் என்பதற்கு இது ஓர் உதாரணமாகும். பின்னேவரும் இருவரையும் தவிர ஓவியப் பரப்பெங்கும் முரண்பாடுகள் வியாபித்துள்ளன. அச்சந்தரும் சூழல், தனிமை, பயம் என்பவையெல்லாம் மனிதனின் ஓலத்துக்குக் காரணிகளாகும்.

ஓவியம் தொடர்பான தகவல்

ஓவியத்தின் தலைப்பு - The Scream, ஓவியரின் பெயர் - Edvard Munch (1863 - 1944), ஓவியமிருக்குமிடம் - தேசிய ஓவியக் கூடம் - ஓஸ்லோ

ஓவியத்தின் உள்ளடக்கம்

இந்த ஓவியத்தில் கடல் அலைகளும் வானமும் தூரத்தே ஒரு சிறு மலையும் கடல் அலைக்குள் சிக்குண்ட ஓர் ஓடமும் காட்டப்பட்டுள்ளன. மிகப்பெரும் அலையொன்றுதான் ஓவியத்தளத்தில் வியாபித்துள்ளது.

ஓவியத்தின் கட்டமைப்பு

ஓவியத்தின் இடப்புறத்தில் இருந்தே உயரமான அலையின் மேற்புற நகர்வு ஆரம்பிக்கின்றது. ஓவியத்தின் வலப்புறத்தில் மற்ற அலையின் நகர்வு ஆரம்பித்து அது இரண்டாகப் பிரிந்து உயரமான அலையின் மறு பகுதியைப் பூணமாக்குவதுடன் மற்றப் பகுதி உயர்ந்து ஓடத்தின் மறு பாகத்தை மறைத்தும் செல்கிறது. எனவே, இரேகையின் நகர்வுகள் இடப்புறமும் வலப்புறமுமாக இருக்கின்றன. அலையின் நீர்த் திவலைகள் சிறுசிறு வளைகோடுகளால் பறையொன்றின் 'நக' வடிவங்கள் பல தொடுபட்டுத் தொடுபட்டுப் போவது போல் காட்டப்பட்டுமுள்ளன. இவ்வாறு வரையப்பட்டுள்ள முறை மிகவும் தனித்துவமானது. ஐரோப்பிய ஓவியங்களில் இருந்து மிகவும் மாறுபட்டு தமது தனித்துவமான பாணியை இது காட்டியும் நிற்கிறது. உயர எழுந்து ஆர்ப்பரிக்கும் அலையின் கீழே மிகவும் தூரத்தில அமைதியான மலை ஒன்றும் காட்டப்பட்டுள்ளது. இங்கும் ஆர்ப்பரிப்பும் அமைதியும் என்ற இரு முரண்பாடுகள் அருகருகே வைக்கப்பட்டுமுள்ளன. இயற்கையே மிகவும் பெரியது என்ற தத்துவம் இங்கு பூகமாக உணர்த்தப்படுகிறது. அசைவையும் எழுச்சியையும் ஓவியர் உணர்வுடன் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

ஓவியம் தொடர்பான தகவல்

ஓவியத்தின் தலைப்பு - The Great wave off Kanagawa, ஓவியரின் பெயர் - Katsushika Hokusai (1760 - 1849) (யப்பானிய ஓவியர்), ஓவியமிருக்குமிடம் - Metropolitan Museum of Modern Art (NewYork)

ஓவியத்தின் உள்ளடக்கம்

சாதாரணமாக எல்லோரும் இதனைப் பார்த்தவுடன் புரிந்து கொள்வார்கள். கிராமப் புற வீதியையும் வீதியின் இரு பக்கங்களில் உயர்ந்து வளர்ந்து நிற்கும் மரங்களையும் தூரத்தே வீடுகளையும், உயர்வான கட்டிடமொன்றையும் இன்னும் சிறுசிறு மரங்களையும் கொண்டதாக இக்காட்சி வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஓவியத்தின் கட்டமைப்பு

தரைப்பகுதி குறைவாகவும் வான் பகுதி கூடுதலாகவும் இங்கு பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அண்ணளவாக தரையைப் போல் 3 மடங்கு ஆகாயம் உள்ளது. மிகவும் நீண்டு செல்லும் முடிவற்ற பாதையை ஓவியர் காட்டிய முறையே ஓவியத்தின் வெற்றியாகவும் இருக்கிறது. சருக்கமாக

சித்திர எரியம் (Perspective) என்ற 'ஓவிய விதிமுறை' திறமையாக ஓவியரால் கையாளப்பட்டுமுள்ளது. சுருக்கமாக

கட்டப்பட்டமையேயாகும். கண்மட்டத்தில் அவை சந்தித்தாலும் அவை சந்திக்காமல் நீண்டு கொண்டே செல்லுகின்றன என்ற தோற்றப்பாட்டை ஓவியர் நுட்பமாகக் கையாண்டுமுள்ளார். தூரத்தே தெரியும் தெருவோரத்தின் இரண்டு பக்க மரங்களின் மேற்பகுதி இலைகள் யாவும் மிகவும் நெருக்கமடைந்து தெரிந்தாலும் அவை முட்டிக் கொள்ளாமல் சிறு இடைவெளியுடன் தெரிவதும் பாதையின் முடிவற்ற நீட்சிக்கு காரணமாகின்றன.

ஓவியம் தொடர்பான தகவல்

ஓவியத்தின் தலைப்பு - The Avenue, Middel harnis, ஓவியரின் பெயர் - Meyndert Hobbema (1638 - 1709), ஓவியமிருக்குமிடம் - National Gallery, London

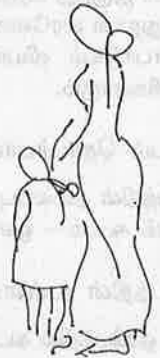
இரேகைகள் தொடர்பான சில விடயங்கள்.

இரேகை - 03

இரேகை - 02

இரேகை - 01

(இரேகை 01) சுயாதீனமான முறையில் இரேகைகளின் போக்குகள் இங்கு காட்டப்பட்டுள்ளதுடன் இரேகைச் சிக்கனமும் இங்கு இருக்கிறது. (இரேகை - 02) இங்குள்ள இரேகைகளைக் கவனிக்கவும். விரைவான முறையில் அவை வெளிப்பட்டுள்ளன. என்பதை புரிந்து கொள்ளலாம். (இரேகை - 03) மெல்லிய கோடுகள் தடித்த கோடுகள் ஒன்றிணையும் போது இரேகைப் பலம் உண்டாகிறது. (தொடரும்)

சொல்ல நினைப்பது...

i - எஸ்கேவி

'இருண்ட காலத்தில் தொடங்கிய என் கனவுகளும் எஞ்சி இருப்பவைகளும்' என்ற தலைப்புடன் தேவ அபிராவின் கவிதைகளின் தொகுப்பு ஒன்று 'நிகரி' வெளியீடாக வெளிவரவுள்ளது. இலங்கையின் 'இருண்ட காலங்களில்' என்று தேவ அபிரா குறிப்பிடுவது யுத்தம் எம் மீது திணிக்கப்பட்டு, அரசியல் உரிமைகளுக்கான கோரிக்கைகள் துப்பாக்கி முனையில் எதிர்கொள்ளப்பட்ட ஒரு காலகட்டத்தைப் பற்றியாகும்.

இந்த இருண்ட காலத்துள்ளும், கலையும் இலக்கியமும் தொடர்பான செயற்பாடுகள் நம்பிக்கை தரும் அளவுக்கு இலங்கையில் நிலவி வந்திருக்கின்றன. ஆனால், கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக (ஏறக்குறைய) இந்த இலக்கிய நிகழ்வுகள் கூட இல்லாத இருள்நிலை ஒன்று தமிழ்ச் சூழல் மீது கவிந்து விட்டிருக்கின்றது.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அ.யேசுராசாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் 'தெரிதல்' இதழ் இந்த இருளுக்குள் ஒரு குப்பி விளக்கு போல நம்பிக்கை தருவதாக உள்ளது. ஐந்தே ரூபாய்க்கு, இலக்கியத் தாகத்தால் வரண்டு போயிருக்கும் மனதுக்கு இன்னமும் உயிரைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கையை தந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்றைய தலைமுறையின் இளம் வாசகர்களுக்கு இலக்கியம் பற்றிய பிரக்ஞையை ஊட்டக்கூடியதாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் இந்த இதழை யாரும் தவறவிட்டு விடக்கூடாது என்று சொல்ல

ii

சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை மீண்டும் ஆரம்பித்தது குறித்து எல்லோருக்கும் பெரும் திருப்தி. ஆனால், துரதிஷ்டவசமாக தொடங்கும் போதே கோணலாகத் தொடங்கியிருக்கிறது ஜெனிவாப் பேச்சுவார்த்தை. முதல் கோணல் முற்றும் கோணல் என்பார்கள். பேச்சுவார்த்தை யாருக்கு அவசியமோ அவர்கள் மனசார விரும்பிப்பேச முன்வர வேண்டும். ஆனால், இந்தப் பேச்சு யார் யாருக்கோ இருக்கும் தேவைக்காக, அவர்களது ஆக்கினைக்காக செய்யப்படும் ஒரு ஒப்பேற்றல் நாடகம் போலே நடந்து முடிந்திருக்கிறது. இதை ஒரு ஒப்பேற்றல் நாடகமாக நாடாத்துவதில் முக்கிய பங்கை ஆற்றியிருக்கிறது இலங்கை அரசாங்கம்.

தொடங்கும் போதே சட்டவிரோதமாகச் செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தம் என்று ரணிலின் பழைய யுத்தநிறுத்த ஒப்பந்தத்தை விமர்சித்த அரசதரப்பு பிறகு அதில் திருத்தம் செய்துள்ளதாகக் கதையளக்கிறது. சட்டவிரோத ஒப்பந்தம் திருத்தம் செய்யப்பட்டால் சட்டபூர்வமான ஒப்பந்தமாக மாறிவிடுமோ என்று வாயைப் பிளக்கிறார்கள் மற்றவர்கள்.

வாய்ப்பான போக்கில் கதைப்பது அரசியல் மேடையில் மட்டுமல்ல; சர்வதேச அரங்குகளிலும் சாத்தியம்தான் என்று இலங்கை அரசதரப்பு நிரூபித்துக்காட்டியிருக்கிறது. யுத்தம் வரப்போவதற்கான நாளைத் தள்ளிப்போட்டு, தாம் சமாதானத்திற்கு சேவை செய்வதாகக் காட்டிக் கொண்டால் போதுமென்று யோசிக்கிறது. உலகம் முழுவதும் முட்டாள்களால் நிறைந்திருப்பதாக நினைக்கும் மகிந்த சிந்தனைக்கு கண்முடியே பால் குடிக்கும் பூனையின் மனப்பிரமை நியாயமானதாக தெரிவதில் ஆச்சரியமில்லை.

அதற்கு கரணை வரும் போது நாடு இரத்தச்சேற்றில் புதைபுண்டு போய் விட்டிருக்கும் என்பது மட்டும் தெளிவாகத் தெரிகிறது!

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

இலக்கியமும் வாழ்க்கையும்

'குரல்' சஞ்சிகையின்
தேர்ச்சாளர்

கி. குரவசேகரன்

தனிநபர்களை நேர்காணல், குழுக்களை நேர்காணல், கருத்து விளக்கங்களுக்காக நேர்காணல், செய்திகளுக்காக நேர்காணல் என்பன இதழியல் நேர்காணல் முறைகளாகும். இங்கே கருத்து, செய்தி, வரலாறு, இலக்கியம், கலை, கல்வியாவற்றையும் அடக்கிய நேர்காணலாக பல்தரப்பட்ட தகவல்களும் தழுவியவையாக அறிஞர் கா.சிவத்தம்பி எனும் தனிநபர் நின்று நிலைக்கிறார் - நின்று நிலைப்பார்.

- கி. இக்பால் -

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி இலக்கியமும் வாழ்க்கையும்

தமிழரின் சமூக இலக்கிய வரலாறு, தமிழரிடையே பண்பாடும் தொடர்பாடலும், தமிழ் நாடகம், இலக்கிய விமர்சனம் என்பவற்றுள் தன்னை அப்படியே புகுத்திக் கொண்ட கா. சிவத்தம்பி அவர்களின் கல்வி மேன்மை, அனுபவத்திறன், அதனால் ஏற்பட்ட அவதிகள், பெருமைகள், பேருண்மைகள், விசாலமான சிந்தனைகள் கூறும் இந்நூல் மிக முக்கியமான ஒரு பதிவு.

விமர்சனத்துறை விற்பன்னராகத் திகழ்ந்த அல்லது அத்துறை வழிகாட்டியாக இருந்த கைலாஸ், சிவத்தம்பி ஆகிய இருவருமே இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தை ஒரு கருத்து நிலையாக வளர்த்தவர்கள். இலங்கை இதை மறக்க முயன்றாலும் தமிழ் நாடு மிக இலகுவாக மறந்துவிடாது. இந்த வரலாற்றை தெட்டத் தெளிவாகத் தரும் கா.சிவத்தம்பி அவர்கள், உண்மையில் ஈழத்து இலக்கியம் என்ற அடிப்படையில் நடந்த ஸாஹித்யக் கல்லூரி மகாநாட்டை விவரிக்கிறார். இரண்டாவது கட்டமான "தேசிய இலக்கியம்" எனும் குரலும் அதன் விரிவும் பற்றிக் கூறுகிறார். இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் இலங்கை மயப்பட்ட பரம்பலை எடுத்துக் காட்டுகிறார். மரபுப் போராட்ட எழுச்சியை அவர் விபரிக்கிறார். அதேவேளை, யாழ்ப்பாண சாகித்திய விழாவில்

மோசமான காரியம் எனக் கூறுகிறார். என்னைப் பொறுத்தவரையில் முட்டை எறிந்த சம்பவம் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் இலங்கை இலக்கிய வளர்ச்சியின் நவீனப் போக்கின் ஓர் உச்சநிலை என்றே கூறுவேன். இலங்கையின் நவீன தமிழ் இலக்கிய இன்றைய வளர்ச்சிக்குரிய மத்திய மைல் கல்லும் அதுவே! என்பேன்.

தன்னுடைய ஆளுமை வளர்ச்சியின் அம்சங்களை அவர் விபரிக்கிறார். குடும்பச் சூழல், பெற்றோர் உறவினர், ஆசிரியர்கள், நண்பர்கள், கருத்துக்களை எதிர்ப்பவர்கள், இப்பின்னணியே தன்னை வளர்த்தது எனக்கூறுகிறார்.

அவரது ஆய்வுகள், அவரது அணுகுமுறைகள், அவரை அணுகித்த பேரறிவியலாளர்கள், மாணவர்கள், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக "நான் கற்பிப்பவன் அல்ல; கற்பவன் என்னும் உயர் சிந்தனை" இவரை ஒரு பேரறிஞன் ஆக்கிவிட்டது. இந்த மனிதன் நீண்ட ஆயுசுடன் எங்கள் மத்தியில் வாழ்வதற்கும் காரணம் Multi Diciplinary approche ல் பலத்துடன் நின்று பிடித்ததுதான்.

கைலாசபதி இந்த விடயத்தில் மென்மையானவர், உண்மையானவர். அவர் இன்னும் பத்து வருடங்கள் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்பதில் பிடிப்புள்ள நான், கா.சிவத்தம்பியின்

சம்பவங்களையும் பயங்கரங்களையும் பார்க்கும் போது கைலாஸ் உயிருடன் இருக்காததே நல்லது என்று நினைக்கிறேன். உண்மையற்ற விடயங்களை கைலாஸ் தாங்கமாட்டார்.

பேராசிரியர், பேரறிஞர் கா.சிவத்தம்பி அவர்களின் ஆக்க இலக்கியக்கலை, நாடகப்பங்களிப்பில் அனேகம் நடைபெற்றுள்ளன. நடிகர், அரங்கியலாளர், நாடக எழுத்தாளர், காதினாலே பார்க்கும் வானொலி நாடகங்களை எழுதி நடக்கும் வல்லமைகள் பெற்றவராக வரலாற்றில் முக்கிய இடம் வகிப்பவர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கள். அரங்கியல் ரீதியில் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் நாடகக் கலையை அத்துறையை பாடமாகக் கற்கும் நடவடிக்கை எடுத்தவர்களுள் முக்கியமானவராகவும் திகழ்கிறார். இந்த நாடகத்துறை வல்லமை அவரது ஆளுமையின் மிக முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது. ஏனைய அவரது வல்லமைகளின் உயரம் நாடகத்துறை வல்லமையை மறைத்து நிற்பதைக் காணலாம். வரலாறு அதை மறைத்துவிடாது. இவ்விதம் புதையுண்டு அவர் உள்ளே இருக்கும் வல்லமைகள் மிக அதிகம்.

ஊடகவியலுள் அடங்கும் இந்நேர்காணலை, இலக்கியவயப்படுத்திய பெருமை தி.ஞானசேகரனைச் சேரும் என்றாலும் "என்னால்தான் மனிதன்"

நேர்காணல்களை எம்.பெளசர்
"ஈழத்து இலக்கியத்தின் சமகால
ஆளுமைகளும் பதிவுகளும்" எனத்
தொகுத்து 2001 ஜூனில்
வெளியீட்டுள்ளார். இந்நேர்காணலை
எம்.பெளசரே செய்தவர். இதனால்,
நேர்காணல் வெளியீட்டில்
முதலிடத்தை இலங்கையில் அவரே
பெறுகிறார்.

தனிநபர்களை நேர்காணல்,
குழுக்களை நேர்காணல், கருத்து

விளக்கங்களுக்காக நேர்காணல்,
செய்திகளுக்காக நேர்காணல்
என்பன இதழியல் நேர்காணல்
முறைகளாகும். இங்கே கருத்து,
செய்தி, வரலாறு, இலக்கியம், கலை,
கல்வி யாவற்றையும் அடக்கிய
நேர்காணலாக பலதரப்பட்ட
தகவல்களும் தழுவியவையாக
அறிஞர் கா.சிவத்தம்பி எனும்
தனிநபர் நின்று நிலைக்கிறார் -
நின்று நிலைப்பார்.

தகவல்கள் தருவதற்காக,
பெறுவதற்காக Auto Bio-graphy
(சுயசரிதை நூல்கள்) படிப்பது மிக
நன்று என்று எனது ஆசிரியர்கள்
எனக்களித்த புத்திமதியால். சுயசரிதை
நூல்களை நான் விடுவதில்லை.
உவே.சாமிநாத ஐயர் எழுதிய என்
சரிதம், மகாத்மா காந்தி எழுதிய
"சத்திய சோதனை", ஜவஹர்லால்
நேரு மகளுக்கு எழுதிய கடிதம்,
கலைஞர் கருணாநிதி எழுதிய
"நெஞ்சுக்கு நீதி" (இரண்டு
பாகங்கள்), கே.ஏ. அப்பால் எழுதிய
I am not an Island - நான் ஒரு
தீவல்ல, பொன்னுத்துரை எழுதிய

2000 பக்கங்கள் கொண்ட
"வரலாற்றில் வாழ்தல்" எனும்
நூல்களை நான் படித்திருக்கிறேன்.
இவற்றுள் அநேக பொய்களை
அப்பட்டமாகக் கட்டவிழ்த்துவிட்ட
நூல் "வரலாற்றில் வாழ்தல்தான்".
என நான் எண்ணுகிறேன். தி.
ஞானசேகரம் அவர்கள் இந்நூலைப்
படித்து, வினாக்கள் தயாரித்து,
அந்நூலிலேயே இருந்து பதில்
பெறுகிறாரோ என்று எண்ணும்
அளவிற்கு, அப்படி எண்ணுவதற்கு

அறிஞர் கா.சிவத்தம்பி
அவர்கள்

தொட்டிருக்கும் **Con-
sumer culture**

(நுகர்வோர் கலாசாரம்)
உலகளாவிய ஒரு
முக்கிய விடயம். சுற்றிச்
சுற்றி வர்க்க பேதமே
உலகை உருப்பட
விடாது என்பதற்கு
விளக்கமே இதுதான்.
நுகர்வோர் கலாசாரத்தை
ஏகாதிபத்திய நாடுகளே
கட்டவிழ்த்திருக்கின்றன.
இதன் விளைவுதான்
சகல துறைகளையும்
தாக்கியழித்துக்
கொண்டிருக்கிறது.

ஞானத்தில் வரும் அந்நேர்காணல்
இடம் அளிக்கின்றது. இந்த
நாட்களில் பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃ
மானைச் சந்தித்தேன். அவர்
சொன்னார். நாங்கள் உயிரோடு

இருக்கும் போதே
எஸ்.பொன்னுதுரை இல்லாததும்
பொல்லாததும் ஞானத்தில் கூறுகிறார்.
பதில் எழுத வேண்டும் என்று. நான்
அதை தவிர்த்து விடுங்கள் என்று
பதிலளித்தேன்.

உண்மையில் தகவல்களுக்காக
சுயசரிதை படிப்பதானால் கார்த்திகேசு
சிவத்தம்பியின் இலக்கியமும்
வாழ்க்கையும் படிப்பதே மிக அதிக
தகவல்களைத் தரும். இப்பொழுது
"பண்டைய தமிழ்ச் சமுதாயத்தில்
நாடகம்" எனும் கார்த்திகேசு
சிவத்தம்பியின் 445 பக்க நூலை
நான் படித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்
அதுவும் பெரும் பொக்கிசமே!

இறுதியாக அறிஞர் கா.சிவத்தம்பி
அவர்கள் தொட்டிருக்கும் Consumer
culture (நுகர்வோர் கலாசாரம்)
உலகளாவிய ஒரு முக்கிய விடயம்.
சுற்றிச் சுற்றி வர்க்க பேதமே உலகை
உருப்பட விடாது என்பதற்கு
விளக்கமே இதுதான். நுகர்வோர்
கலாசாரத்தை ஏகாதிபத்திய நாடுகளே
கட்டவிழ்த்திருக்கின்றன. இதன்
விளைவுதான் சகல துறைகளையும்
தாக்கியழித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

சிவத்தம்பி பற்றிய அதிக தகவல்கள்
இந்நூலில் அவரின் வாய் மூலமே
குவிந்திருக்கின்றன. அவற்றை
விபரிப்பதிலும் பார்க்க வாசிப்பதே
சிறப்பு.

(மேற்படி நூல் வெளியீட்டு
விழாவில் ஆற்றப்பட்ட உரையின்
சிறு பகுதி இது!)

அக சலனம் (நவீன கவிதைக்களம்)
இதழ் - 01, 151, பிரதான வீதி, பொகவந்தலாவ.

கருத்தியல் தளத்தின் அடிப்படையில் மலையகத்திலிருந்து நவீன
கவிதைகளுக்கான இதழாக அக சலனம் வந்துள்ளது!
நண்பர்களான மாரிமகேந்திரன், பொன் பிரபாகரன், பிரேம்
ஆகியோரைக் கொண்ட ஆசிரியர் குழு, அக சலனத்தின்
வருகைக்கு உழைத்துள்ளது!

"நம் குழலில் இளம் கவிஞர்களின் கவிதைகளை முன்வைத்து அக சலனத்திற்காக
தோர்வு செய்ய முற்பட்டபோது, எல்லாக் கவிதைகளிலும் பெரும்பாலும்
அவநம்பிக்கை, தோல்வி மனப்பான்மையும் வெளிப்படாடாக இருந்ததன்
காரணத்தினால் நம் மலையகச் சூழலின் எழுத முனையும் தன் முனைப்பு
கொண்டவர்களின் கவிதை குறித்த போதாமை நிறைந்த காரணங்கள், கவிதையின்
உயிர்ப்பு வெறும் நிரப்பப்படும் வார்த்தைகளில் இல்லை, வெற்று வார்த்தைகளின்
சேர்மானங்களின் எவ்விதமான உள்ளீடும் இல்லாமல் வெறும் வார்த்தைகளை
எழுதிவிடுவது என்பது மாணவர்களின் ஆரம்பகால குழந்தைக் கவிதைகளுக்கு
பொருந்திப்போகலாம்" எனத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

உண்மையில் இக்குறிப்பு இன்றைய நவீன கவிதைகள் என்ற பெயரில் இங்கு
எழுதுவோர் ஒரு முறை படித்துப் பார்க்க வேண்டிய குறிப்பு இது! தமிழ் நவீன
கவிதைகளில் பரிச்சயமும், வாசிப்புத் தேடலும் நமது இளம் படைப்பாளிகளுக்கு
மிக மிக முக்கியமாக உள்ளது!

சவர்களுக்குள்(ச்) சீக்குண்டு
வீடுள்ளே மோதி மோதி,
தாம்
வந்த தீசை தேடுகின்றன வவ்வால்கள்
- கடவுளே..

அஞ்சல்களால் நிறைந்திருந்த தம் பிராயத்தை
- உம் மொழித் திரைப்படங்களில் -
கீழே ஆறுகள் ஓடுற கரை மரங்களில்
கட்டி ஆடினர் மங்கைகள்
ஓ தீரெனப்
பறக்கின்றன வெளவால்கள்;
அஞ்சல்களிற்குப் பதிலாய்
உத்தரத்தில் தொங்குகின்றன
தூக்குக் கயிறுகள்.

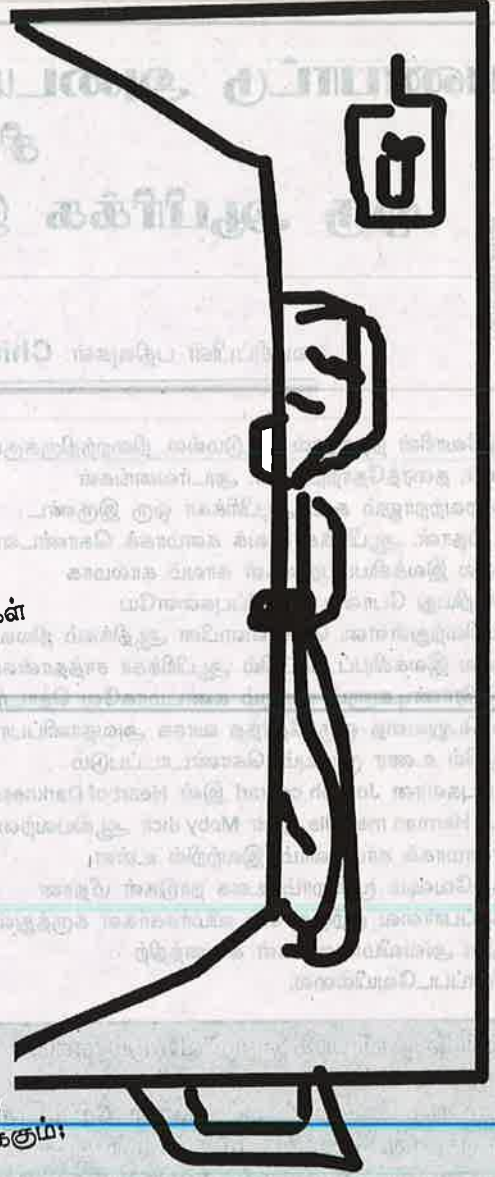
சயனைத் தேடிப் போன நான்
இடையீற தொலைந்து போய்
ஆனை தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன்
சரிய்பசிக் குந்தும் ஆழ(அ)க "ஆ" - "அ"க்கள்
'நிகழாமை'களைத் தூர்த்துகின்றன
தா, தா வேணும் நரபலி.
ஓ தீரென
ககாதுகளுடனான என் தலை
வவ்வாலாய் மாறுகிறது
காதுகள் இறக்கைகள்!

ஓ தீரென
கால்களுடனான என்(இ)னிடை
வவ்வாலாய் ஆகிறது
காலுகள் இறக்கைகள்!

எஞ்சுகிற பிண்டத்தை
என் னிலிருந்து வெட்டி எறி.
உன் பூமரங்கள் துளிக்கவென
நுனி வெட்டு மிரு கத்திரிக்கோல்களை
தோளில் தொங்கும் இரு கரங்கள் எடுக்கும்;
ஒன்று உயரும், மற்றையதோ தாழும்.
கோல்கள் நறுக் குதலில்,
இடைக்கு மேலே பிரிகிறது - தரை மேல்;
தலைக்குக் கீழே வீழுகிறது - தரை இல்.

அப்பறம் இரண்டு வவ்வால்கள்
தம் குட்டுப் புலனில்
மோதுகின்றன சவருகளை,
காலதர் காலதர் காலதர்
காலதர் தீசை மோந்தபடி.....

0
தை 2006

யசோதரா - கவிதை -

பண்பாட்டு அடையாளங்கள் சிதைதலும்; ஒரு ஆபீர்க்க இலக்கியப் பதிவு!

வாசிப்பின் பதிவுகள்: Chinua Achebe's 'Things fall apart'

ஹரிஹர்சர்மா

வாழ்வோரின் நிறத்தால் மட்டுமல்ல, நிறைந்திருக்கும் மரபுகள், தரைத்தோற்றங்கள், அடர்வனங்கள் போன்றவற்றாலும் கூட ஆபிரிக்கா ஒரு இருண்ட கண்டம்தான். ஆபிரிக்காவைக் களமாகக் கொண்டமைந்த ஆங்கில இலக்கியப்பதிவுகள் காலம் காலமாக மேற்கூறியது போன்ற சித்தரிப்புகளையே சொல்லிவந்துள்ளன. வெள்ளையின ஆதிக்கம் நிலவும் ஆங்கில இலக்கியப் பரப்பில் ஆபிரிக்கா சாத்தான்களும், காட்டுமிராண்டிகளும் வாழும் கண்டமாகவே தொடர்ந்து இடம் பெறுவதை ஒரு தேர்ந்த வாசக அவதானிப்பாளன் இலகுவில் உணர முடியும். கொண்டாடப்படும் படைப்புகளான Joseph conrad இன் Heart of Darkness மற்றும் Herman melville இன் Moby dick ஆகியவற்றை உதாரணமாகக் காட்டலாம். இவற்றில் உள்ள இனத்துவேஷம் மூன்றாம் உலக நாடுகள் மீதான அபத்தப்பார்வை குறித்து சில விமர்சகர்கள் கருத்துரைத்த போதும்; அவ்விமர்சனங்கள் கவனத்திற் கொள்ளப்படவேயில்லை.

தான் ஒரு வீரனாக வளரவேண்டும் எனக் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு அன்பு, பாசம், இரசனை ஒன்றையும் மனத்தினுள் சேர்க்காது வளர்ந்தான். கண்ணீர் விடுதல் என்பது கூட பெண்களின் செயல் என அவன் கருதுகிறான். அவையெல்லாம் தனக்குரியவை அல்ல என்று அவன் தீவிரமாக நம்புகிறான்.

காலனித்துவத்தால் சிதைந்த சுயம், பாரம்பரியம் போன்றவற்றை மீட்டெடுக்கும் நோக்கிலும், காலனித்துவ மனோபாவத்தில் இருந்து ஆபிரிக்காவை விடுதலை செய்யும் நோக்கிலும் ஆபிரிக்காவில் தோன்றிய எதிர்ப்பிலக்கிய அலை முக்கியமானது. நாடின் கார்டிமர், வோல் செயின்சா, எங்காக், ஜே. எம். கோட்லி, சினுவா அச்செபே போன்றோர் அந்த அலையின் முக்கிய படைப்பாளிகள். காட்டுமிராண்டிகள் என வர்ணிக்கப்பட்ட நீக்ரோ மக்களது வாழ்வையும், மரபுகளையும் இலக்கிய விபரிப்புக்குட்படுத்தியபோது பரவலான கவனமும், வரவேற்பையும் இவர்களது படைப்புகள் பெற்றன.

அப்படைப்புகளுள் முக்கியமானது சினுவா அச்செபே எழுதிய 'Things fall apart' நாவல். அச்செபேவின் 28வது வயதில் அவர் எழுதிய இந்நாவல் 2.5 மில்லியனுக்கு மேற்பட்ட பிரதிகள் விற்றுத் தீர்ந்ததும், நாற்பது மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்புக்குள்ளாக்கப்பட்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

நைஜீரியாவின் உமுஓஃபியா கிராமத்தைக் களமாயும், இபோ இனத்தவரின் முக்கியஸ்தர்கள் சிலரைக் கதைமாந்தர்களாயும் கொண்டு புனையப்பட்டிருக்கிறது இந்நாவல். கதையின் நாயகனான ஒக்கொன்க்வோ உமுஓஃபியாவில் ஆண்மையினதும் வீரத்தினதும் சின்னமாகக் கருதப்படுபவன். மிகவும் குறைந்த வயதிலேயே மாபெரும் மல்யுத்த வீரன் ஒருவனை அவன் தோற்கடித்திருக்கிறான்.

கடின உழைப்பாளியாகவும், ஆதிக்க மனோபாவம் உள்ளவனாகவும் விளங்கும் ஒக்கொன்க்வோவின் பிள்ளைப் பராயம் கசப்பானது. அவனது தந்தையான உனோக்கா நிலபுலன்களுக்கோ அல்லது பதவிகளுக்கோ உரித்துடையவன் அல்ல. உனோக்காவின் பொழுது இசைக்கருவிகளை இசைத்து லயிப்பதிலேயே கழிந்தது. கிராமத்தில் வீரனல்லாத ஒருவனைப் பெண்ணாகவே கருதுவர். ஒக்கொன்க்வோ தனது தந்தையின் பெண்மைத்தனமான உந்துதல்கள் குறித்து வெட்கமும் கோபமும் கொண்டான். தான் ஒரு வீரனாக வளரவேண்டும் எனக் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு அன்பு, பாசம், இரசனை ஒன்றையும் மனத்தினுள் சேர்க்காது வளர்ந்தான். கண்ணீர் விடுதல் என்பது கூட பெண்களின் செயல் என அவன் கருதுகிறான். அவையெல்லாம் தனக்குரியவை அல்ல என்று அவன் தீவிரமாக நம்புகிறான்.

தகப்பனால் பெற முடியாது போன அனைத்தையும், ஒக்கொன்க்வோ ஒரு வித மூர்க்கத்துடன் பெற முயன்றான். மிகவும் குறுகிய காலத்திலேயே அவனது இலக்கில் பெரும் பகுதியை அவன் அடையக்கூடியதாகவிருந்தது. சமூகத்தில் தனது மதிப்பையும் அந்தஸ்தையும் குலையாது பேணுவதற்காக எதையும் செய்ய அவன் தயாராக இருக்கிறான். அன்பு, பாசம் போன்ற வீழ்ச்சிக்கு இட்டுச் செல்லக்கூடிய பெண்மைத்தனமான உந்துதல்கள் தன்னிடம் இல்லாமல் போனபடியால்தான் தன்னால் இவ்வளவு தூரம் சாதிக்க முடிந்தது என்று அவன் நினைக்கிறான்.

தனது குடும்பத்தின் மீது அவனுக்கு அக்கறையும், பாசமும் இருந்தாலும் அதை வெளிக்காட்டுவதில் ஒக்கொன்க்வோவிற்கு எண்ணற்ற மனத்தடைகள் இருந்தன. அதோடு கூடவே அவனது மூத்த மகனான என்வோயி பெண்மைத்தனமுள்ளவனாக இருப்பது அவனுக்கு எரிச்சலூட்டியது.

அயல் கிராமம் ஒன்றில் நடந்த கொலைக்கு அபராதமாக அயல் கிராமம் ஒன்றில் நடந்த கொலைக்கு அபராதமாக

இக்மேஃபியூனாவை பராமரிக்கும் பொறுப்பு ஒக்கொன்க்வோவிற்கு கிடைக்கிறது. இக்மேஃபியூனா என்வோவியைப் போலன்றி அசல் ஆண்மகன் போல நடந்து கொள்கின்றான். ஒக்கொன்க்வோவிற்கு இக்மேஃபியூனா மீது ஒருவித புத்திர பாசம் ஏற்படுகிறது. என்வோவியும் அவனை ஒரு சகோதரன் போலவே பாவிக்கின்றான்.

உமுஓஃபியாவின் உயர்மட்டம் ஒன்றுகூடி இக்மேஃபியூனாவை பலியிடுவதென்று தீர்மானிக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட குடும்பத்தில் ஒருவனாகவே மாறிவிட்ட இக்மேஃபியூனாவை பலியிடும் நிர்ப்பந்தம் ஒக்கொன்க்வோவிற்கு ஏற்படுகிறது. அத்தீர்மானம் ஒக்கொன்க்வோவிற்கு ஆழமான வலியை உண்டுபண்ணுகிறது. ஆனால் அதை வெளிக்காட்டுவது பெண்மைத்தனமாகக் கருதப்படும் என அவன் அஞ்சினான். தனது கலங்கா நெஞ்சுடைய ஆண்மையை நிரூபிப்பதற்காக பலியிடுதலை அங்கீகரிக்கிறான் ஒக்கொன்க்வோ. இக்மேஃபியூனா குரூரமாக ஏமாற்றி அழைத்துச் செல்லப்பட்டுக் கொடுரமாக ஏமாற்றிக் கொலைசெய்யப்படுகிறான். இக்மேஃபியூனாவின் மரணம் ஒக்கொன்க்வோவை பலமாக அறைகிறது. அவனது மரணம் தன்னில் எவ்வித பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தவில்லை என்பதாக பாசாங்கு பண்ண முயல்கிறான். அடக்கப்பட்ட உணர்வெழுச்சி மூர்க்கத்தைக் கிளறவும் கொலைகாரனாகிறான் ஒக்கொன்க்வோ.

ஏழுவருடகாலம் உமுஓஃபியா கிராமத்தைவிட்டு வெளியேறிவிட வேண்டும் எனத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட ஒக்கொன்க்வோ அயல் கிராமமான ம்பாண்ட்ராவக்குச் சென்று வசிக்க நேர்கிறது.

ஏழுவருடங்களுக்குப் பிறகு உமுஓஃபியாவிற்குத் திரும்புகையில் அனைத்துமே தலைகீழாக மாறியிருப்பதை அவன் காண நேர்கிறது. ஆட்டம் கண்டுகொண்டிருக்கும் நிலப்பகுதியில் இருப்பவன்போல் உணர்கிறான். தான் முக்கியமற்றுப் போய்விட்டதை நினைக்கையில் அவனுக்குப் பதற்றம் தோன்றுகிறது. கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் புதிய ஆதிக்க சக்திகளாகவிருப்பதையும், பெரும்பான்மையான இபோக்கள் அவர்களோடிருப்பதையும் அவனால் சகிக்க முடியவில்லை. காலங்காலமாக நிலவிவந்த பயங்கள், நம்பிக்கைகள், வழக்கங்கள் எல்லாம் தகர்ந்து போய்விட்டது. மிஷனரி வர்க்கப்பிளவுகள், பலியிடுதல், ஆணாதிக்கம் என்பவற்றுக்கெதிராக இருக்கிறது. ஒக்கொன்க்வோ தனது இலட்சியம் தனது சமூக வரம்புகளுக்குள்ளே மட்டும் தான் சாத்தியப்படும்

சிதைந்து போகும் சமூகம் ஒன்றின் பார்வையாளனாக வாசகனை நிறுத்தி நகர்த்தப்படும் நாவலில் யாரும் குற்றம் சாட்டப்படவோ அல்லது போற்றப்படவோ இல்லை என்பது ஆறுதலளிக்கிறது. அசலான ஆபிரிக்க வாசிப்பனுபவத்தையும் ஆங்கிலேயப் புனைவுகள் மீதான மீள்பார்வையையும் சாத்தியமாக்கும் சினுவ அச்சேபே மீது எறியப்படும் குற்றச்சாட்டுகள் கவனிப்புக்குரியவை.

என்பதை நன்கறிந்தவன். அவனது கனவுகளுக்கு மிஷனரி முட்டுக்கட்டையாக இருப்பதை உணர்ந்து அதை அழிக்க முயல்கிறான். அம்முயற்சியில் தோல்வியுற்று தற்கொலை செய்து கொள்வதாக நாவல் முடிகிறது.

ஆட்டம் கண்டுகொண்டிருக்கும் நிலப்பகுதியில் வெறுங்கால்களுடன் நிற்பது எப்படியோ, அப்படித்தான் தகர்வுக்குள்ளாகிக் கொண்டிருக்கும் விழுமியங்களுக்குள் இருப்பினை மேற்கொள்வதென்பதும்; அத்தகைய இருப்பொன்றை மேற்கொள்ளும் இனமொன்றின் அன்றாட வாழ்க்கையை மிக இயல்பாக அச்சேபேவால் சொல்ல முடிகிறது. அச்சேபே ஒரு தேர்ந்த கதைசொல்லி, இபோ மக்களுடைய நடத்தைகள், உணவுப்பழக்கவழக்கங்கள் போன்றவற்றின் சுவையான விபரிப்புக்கள் மூலம் வாசகனுக்கு ஒரு அசலான ஆபிரிக்க வாழ்வனுபவம் சாத்தியப்படுகிறது. உமுஓஃபியாவின் இரவைப் பற்றிய சித்தரிப்புப் பந்திகளை வாசிக்கையில் அந்த ஆபிரிக்க இரவின் இருளும், பயமும் அறையெங்கும் படர்ந்து நிரம்புவதை நீங்களும் உணர முடியும். அவ்வளவு அபாரமான உயிரோட்டமுள்ள சித்தரிப்புகள் நாவல் நெடுகிலும் நிறைந்திருக்கின்றன.

சிறந்த கதைகட்டுமானத்தை கொண்டிருக்கும் இந்நாவலில், தனியே இபோ மக்களது வாழ்வும் அழிவும் மட்டும் பதியப்படவில்லை. மாறாக, அப்பதிவோடு கூடவே கதாபாத்திரங்களின் உளவியல் ரீதியான ஆளுமைக் கட்டமைவும் அலசப்படுகிறது. ஒக்கொன்க்வோவின் ஆதிக்க மனோபாவம் ஆளுமை எவ்வாறு கட்டமைந்தது என்பதை, சம்பவங்களின் பின்னணியில் சலிப்புத் தட்டாமல் அலசுவது இந்நாவலின் சிறப்பம்சம். அதேநேரம், இந்த உளவியல் அலசல் கதைப்போக்கிலிருந்து துருத்திக் கொண்டோ தனித்தோ தெரியவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிதைந்து போகும் சமூகம் ஒன்றின் பார்வையாளனாக வாசகனை நிறுத்தி நகர்த்தப்படும் நாவலில் யாரும் குற்றம் சாட்டப்படவோ அல்லது போற்றப்படவோ இல்லை என்பது ஆறுதலளிக்கிறது. அசலான ஆபிரிக்க வாசிப்பனுபவத்தையும் ஆங்கிலேயப் புனைவுகள் மீதான மீள்பார்வையையும் சாத்தியமாக்கும் சினுவ அச்சேபே மீது எறியப்படும் குற்றச்சாட்டுகள் கவனிப்புக்குரியவை.

அச்சேபே மற்றைய ஆபிரிக்க நீக்ரோ எழுத்தாளர்களுடன் சற்று கருத்து வேறுபாடு கொண்டவராக இருந்தார். பின் காலனித்துவ மறுகட்டுமானங்கள் தொடர்பில் அவர் கொண்டிருந்த அபிப்பிராயம் மற்றையோரது அபிப்பிராயத்துடன் வெளிப்படையான முரண்பாடுகளைக் கொண்டிருந்தது. இதனால் அவசியம் நிலவியே தீர்வேண்டிய கறுப்பின இலக்கிய சகோதரத்துவம் குலைகிறது என்ற ரீதியிலேயே ஆரம்பகட்ட விமர்சனங்கள் இருந்தன. 'பண்பாட்டு வெடிக்குண்டு' எனச் சித்தரிக்கப்படும் கிறிஸ்தவ மிஷனரியை சினுவா அச்சேபே பெண்கள், குழந்தைகள், இளையோர் மற்றும் தாழ்த்தப்பட்டோர் இறுக்கம் தளர்ந்து மூச்சுவிடும் வெளியாகச் சித்தரிக்கிறார். ஆபிரிக்காவை காலனித்துவ மனோபாவ நீக்கத்துக்குட்படுத்தல் (Decolonizing Africa) என்ற இலக்கில் இருந்து விலகுகிறார் அச்சேபே என்று கூறினார்கள். இப்படியான

விமர்சனங்கள் போதாதென்று, நைஜீரிய பெண்கள் அமைப்புகள் அச்செபேயின் நாவல்களில் பெண்பாத்திரங்களின் நிலை குறித்து விமர்சித்தன. இன்றும் கூட இணையத்தில் “பெண்ணியவாத நிலை நோக்கில் சினுவா அச்செபே மற்றும் அவரது படைப்புகள்” போன்ற தலைப்புகளில் கட்டுரைகள் கிடைக்கின்றன.

ஆனால் நாவலைக் கவனமாக வாசித்தால், இவ்விமர்சனங்களின் பலவீனம் புரியும். ‘பண்பாட்டு வெடிகுண்டு’ என்று கதறாமல் மிகத்தீவிரமாகவும், அதேவேளை நேர்மையாகவும் உணர்வுவயப்படாமலும் காலனித்துவத்தை அச்செபே விமர்சிப்பதும் புரியும்.

தனியே வெள்ளையின் ஆதிக்கத்தை மாத்திரம் விமர்சிக்காமல் இபோ இனத்தவரின் தவறுகளையும், பலவீனங்களையும் அலசுவது நாவலின் நம்பகத்தன்மையை உறுதிசெய்கிறது. நாவல், இபோ ஒரு அழிக்கப்பட்ட இனம் அல்லவென்றும்; அது தானாகவே அழிவுக்குட்பட்டதென்றும் கூறுகின்றது. இக்கருத்தை பல சம்பவங்களினூடு வெற்றிகரமாக நிறுவிக்காட்டுகிறார் அச்செபே. வேற்று இன ஆதிக்கத்துக்கு இலகுவில் இரையாகிவிடக்கூடிய அபத்தமான அம்சங்களையும் பலவீனமான சமூகக் கட்டமைப்பையும் கொண்டிருந்தமைக்காக இபோக்களை விமர்சிக்கும் அச்செபே தவறாமல் இன அடையாளச்சிதைவின் வழியையும் பதிவு செய்கிறார். இபோ சமூக பிணைப்புகளில் இருந்த பலவீனங்கள், குறைகள் வெள்ளையினத்தோருக்குச் சாதகமாக அமைந்துபோவதை வேதனையுடன் சான்றுகளுடன் சுட்டுகிறார் அவர். இபோக்களிடையே உள்ள வர்க்க பிளவுகளையும் மூடநம்பிக்கைகளையும் தகர்ப்பதன் மூலம் இளைய இபோக்களை உள்ளீர்த்தல், ஆணாதிக்கம், நிலபிரபுத்துவம் என்பவற்றை மறுப்பதன் மூலம் அதிருப்தியுற்றோரை உள்ளீர்த்தல் போன்ற தந்திரமான திட்டங்களுக்கு அடிப்படையாக அமைந்த பலவீனங்களை நாவல் பட்டியல் இடுகிறது. உதாரணமாக ஒக்கொன்க்வோவின் மகனான என்வோயி கிறிஸ்தவனாக மாறி ‘ஐசாக’ என்று பெயரை மாற்றிக் கொள்வதன் பின்னணியைக் குறிப்பிடலாம்.

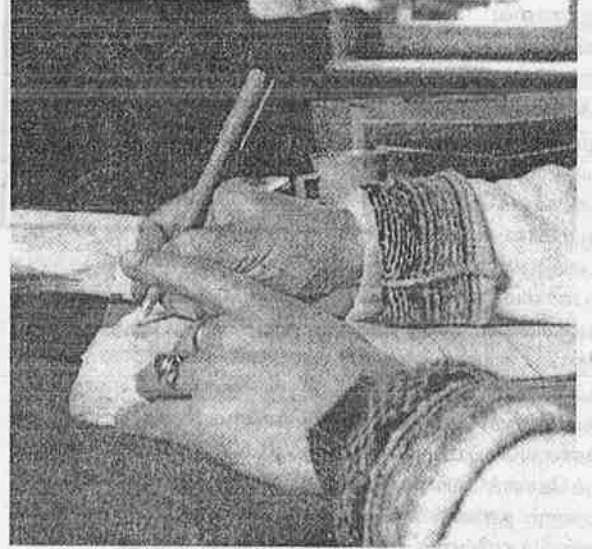
இவற்றின் மூலம் இன அடையாளம் தகர்ந்து போவதற்கான அடிப்படை வெள்ளையர்/ மிஷனரி வருகைக்கு முன்னரே வலுவாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்ததையும்; மிஷனரி வெறும் ஊக்கியாக மட்டுமே தொழிற்பட்டு தகர்த்தலுக்கு துணைபுரிவதையும் அச்செபே காட்டுகிறார். மரபுகளாலும் இறுக்கமான கட்டுரைகளாலும் மூச்சுத்திணறல் கொண்டிருந்த இபோக்கள் மூச்சுவிடும் வெளியாக மிஷனரி இருந்ததை அச்செபே மறுக்கவில்லை என்பதை மிஷனரியை நியாயப்படுத்தும் ஒன்றாக மாறிவிட முடியாது.

காலனித்துவ அடிமை மனோபாவத்திலிருந்து விடுபடவேண்டிய அவசியம் பற்றி நாவல் சொல்லாததுபோல் தெரியலாம். ஆனால் நாவல் அதோடு சேர்த்து இன்னும் பல விடயங்கள் பற்றிச் சொல்கிறது. காலனித்துவ மனோபாவ நீக்கம் என்ற எண்ணக்கருவை உதாசீனம் செய்யாது அதனுடன் இணைந்த,

ஆதிக்கத்துக்கு எதிரான பலம்வாய்ந்த இருப்பொன்றின் அவசியம் பற்றிய பிரக்ஞையை வலியுறுத்தித் தீவிரமாகவும்

ஸ்திரமான, காலத்திற்கேற்ற சமூகக்கட்டமைப்பைக் கொண்டிராத எந்த ஒரு சமூகமும் அழிவிற்குள்ளாவது தவிர்க்கவியலாத ஒன்றெனக் கற்பிக்கிறது நாவல்(ஆனால் ஒரு பக்கத்திலேனும் வகுப்பறையில் இருப்பது போல் நான் உணரவில்லை). நாவலின் ஆரம்பத்திலிருந்தே அழிவு நோக்கிய பயணம் நிகழ்கிறது. ஒட்டுமொத்த நாவலையும் இலகுவில் அழிக்கப்படக்கூடிய கட்டுமானமுடைய இருப்பொன்றின் மீதான விமர்சனமாகவே நான் பார்க்கிறேன்.

இந்நாவல் ஒரு நவீனத்துவப் பிரதி. ஆயினும் ஏளைய நவீனத்துவப் பிரதிகளினின்றும் தெளிவான விலகளைக் காட்டுகிறது இது. மரபியல், நாட்டார் வழக்காற்றியல், தொன்மம் என்பவற்றுடனான தொடர்பைத் துண்டித்த நவீனத்துவத்தில் இருந்து விலகி பழமொழிகளை கதையாடலுடன் இணைத்து மரபை மீட்டெடுக்கிறது நாவல்.

தேர்ந்த கதைக்கட்டுமானத்தையும், கதை சொல்லலையும் கொண்டிருக்கும் நாவல், சாதாரண சம்பவங்களை ஒத்திசைவாக இணைத்து சமூக இருப்புக் குறித்த நுட்பமான கேள்விகளை எழுப்புகிறது. அக்கேள்விகளினூடாக அச்செபே சொல்லவிழையும் செய்தி ஆழ்ந்து கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. தனியே இபோ இனத்துக்கு மட்டுமல்லாது ஒட்டுமொத்த மூன்றாம் உலக சமூக இருப்புகளுக்குமான பொருத்தப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கிறது இந்நாவல்.

இந்நாவலைப் படித்து முடித்ததும் நமது இருப்புக்குறித்த விசனம் வாசகனுக்கு நிச்சயம் ஏற்படும். ‘காடு’, ‘நெடுங்குருதி’, ‘விஷ்ணுபுரம்’ போன்றவை நம்மத்தியில் இல்லை எனப் பலருக்கு ஆதங்கம் உண்டு. ஆனால் அவர்களால் அப்படைப்புகள் நம்மிடமிருந்து எழமுடியாதவாறு நிலவிரும் சூழல் குறித்து விசனமடையத் தெரிவதில்லை.

பின்நவீனத்துவப் பிரதிகளை விட்டுவிடுங்கள். நமது நவீனத்துவம் இன்னும் தொடங்கவே இல்லை. இலக்கியங்கள் என்று நாம் தற்போது தூக்கிப்பிடித்துக் கொண்டிருப்பவை எல்லாம் விரிவுபடுத்தப்பட்ட கலோகங்கள் என்றும் பதிவுசெய்யப்பட்ட ஒப்பாரிகள் என்றும் கூறுவதில் எனக்கு எவ்வித மனத்தடையும் இல்லை. இவ்விஷயங்கள் கொண்டுள்ள இவ்விஷயங்கள்

எவ்வளவு தூரம் நமது பாடுகளைப் பற்றிப் பேசும் திறனுடையனவாக இருக்கின்றன. தளையசிங்கத்துக்கும், நுஃமானுக்கும் பின்பு பெயர் சொல்லக்கூடியவளுக்கு யாரும் உண்டா?

சோபா சக்தி போன்றோர் தமது மாற்று இலக்கியங்களில் கூறுவதை காசி ஆனந்தன், புதுவை இரத்தினத்துரை போன்றோரால் எவ்வளவு தூரம் மறுக்க முடியும்? வலுவற்ற கலாசாரக் கட்டுமானத்துக்குள்ளேயே நம் இருப்பு தொடர்கிறது. உந்துதல்களை அரசியல் ரீதியாக கட்டுப்படுத்துவதும், கலை இலக்கியங்களின் கருத்துவெளியை கருக்குவதும் ஆரோக்கியமான கலாச்சார இருப்பு உருவாக வழிவகுக்கும் என நம்மவர்கள் கருதுவதும், அக்கருத்தியல் ஆதிக்கத்தை நிறுவ முயல்வதும் - (மன்னிக்கவும்) - முட்டாள்த்தனமானது. எண்ணற்ற உளவியல் ஊடுபாவுகளால் ஏற்படுத்தப்படும் கலாச்சார சிதைவை, அடையாளம் காணப்பட்ட சில ஊக்கிகளை கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் தடுக்கலாம் எனக் கனவு காண்பது அபத்தமானது. கலாச்சார அடிக்கட்டுமானத்தை வலுவாக்க - சிவசேனா, தலிபான் வழியில் - போலியான சட்டவாக்கங்களையும், திசைதிருப்பல்களையும் ஏற்படுத்துவது கூட அபத்தமானதே.

கலை, இலக்கியத்தளங்களை உரிய முறையில் விரிவுபடுத்தினால் ஆரோக்கியமான சுயபிரக்ஞை ஏற்படும். அந்த சுயபிரக்ஞையை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டு கட்டி எழுப்பப்படும் கலாச்சார இருப்பே வலுவானதாயும், சாகவதமாயும் விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால், இதற்கு நீண்ட காலமும் பெரும் உழைப்பும் தேவைப்படலாம்.

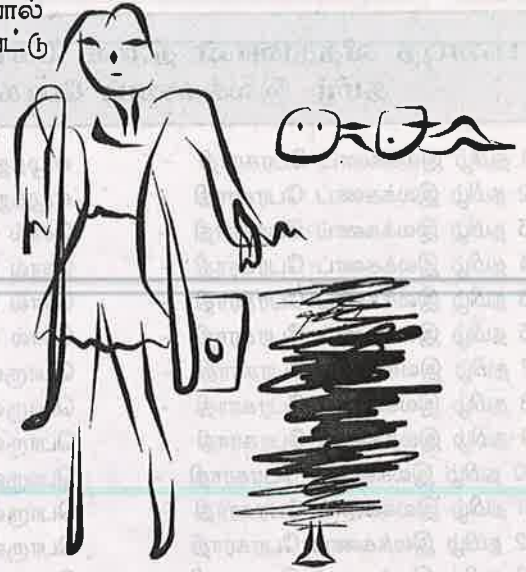
தூரதிருஷ்டவசமாக தனித்துவமிக்க கலாச்சார இருப்பு ஒன்றினை ஸ்தாபிக்கும் வீரியமுடைய இலக்கியங்கள் நம்மத்தியில் மிகவும் குறைவு. அப்படி இருக்கக்கூடிய ஓரிரு நூல்களும் சரியான விதத்தில் சமூகத்துக்குள் கொண்டு சொல்லப்படுவதில்லை.

இந்நிலையில், கலாச்சார அடையாளமுள்ள இருப்பை வலியுறுத்தும் இலக்கியம் ஒன்றிற்கான அவசியம் பற்றிய பிரக்ஞையை முகத்தில் அறைந்து ஏற்படுத்துகிறது. சினுவா அச்சேபேவின் 'Things fall apart'.

Comments welcome:harry-ent2000@yahoo.com

சீகப்புப் பூக்கள் வெளிறி
நீலா தொப்பலாய் நனைந்து
இரட்டையாய் பிரிந்திருக்கும்
நீர்ப்பரப்பில் கரைமுட்டி
ஊசீ கோர்த்த ஞாபகத் துளைவழி
காற்று வீக்கி

தலைமேல் அழுத்துகின்ற
சுமை தவிர்க்க
வேலிப்படல் தாவிய
கால்கள் ஓடிக் களைத்து
மண்ணை மடித்துக் கொசுவி
மூங்கில் கம்பங்களில் நடந்தபோது
குழி முயல்கள் போல்
வேட்டையாடப்பட்ட

சவுக்கு நார்

மூளீச் சிற்பங்களின்
மினுங்கலுக்கப்பாலும்
அந்தரத்தில் நொய்ந்து
உயிர்த் துவண்டு
வலியை உமிழ்ந்து
தழுமடிகள் மிஞ்சி

இழையும் சவுக்கு நார்
முதுகில் பொருத்திய கோடுகள்
தூரிகை வரைவாய்
வெளிருண்டு
இறுக்கத்தில் எல்லாம்
தோற்றுத்தான் போயின

முகத்துக்கு நேரே மாட்டப்பட்ட
தூக்குக் கயிறும்
வேரில் சீல மண்ணும்
அபத்திரமாய் ஆடிக் கொண்டிருக்க.

நிஸ்வியமுறம்மத் நயில்

விலை - 18250.00

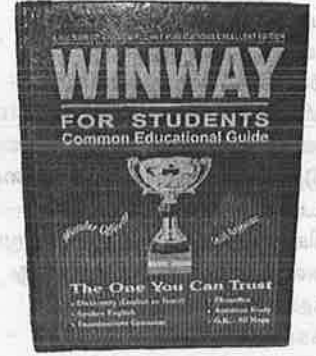
**பண்டித வித்துவான் தி.வே. கோபாலையரின்
தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி**

1 தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி	-	எழுத்து 1	
2 தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி	-	எழுத்து 2	
3 தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி	-	சொல் 1	
4 தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி	-	சொல் 2	
5 தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி	-	சொல் 3	
6 தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி	-	சொல் 4	
7 தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி	-	பொருள்	- அகம் 1
8 தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி	-	பொருள்	- அகம் 2
9 தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி	-	பொருள்	- அகம் 3
10 தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி	-	பொருள்	- அகம் 4
11 தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி	-	பொருள்	- புறம்
12 தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி	-	பொருள்	- அணி 1
13 தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி	-	பொருள்	- அணி 2
14 தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி	-	பொருள்	- யாப்பு 1
15 தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி	-	பொருள்	- யாப்பு 2
16 தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி	-	பொருள்	- பாட்டியல்
17 தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி	-	பொருள்	- மெய்ப்பாடு

விலை - 81.25

சில்லறை விற்பனைக்கு 20% கழிவும்,
மொத்த விற்பனைக்கு விஷேட கழிவும்
வழங்கப்படும்.

விலை - 1500.00

விலை - 308.75

- advt -

CHEMAMADU BOOK CENTRE

UG.52 PEOPLE'S PARK COLOMBO - 11

TEL: 2472362 FAX: 2448624

Email:chemamadu@yahoo.com

விலை - 10725.00

விலை - 11400.00

ந.சீ. கந்தையா நூல்கள்

- 1 பத்துப்பாட்டு
- 2 கலித்தொகை
- 3 அகநானூறு
- 4 புறப்பொருள் விளக்கம்
- 5 பெண்கள் சமூகம் அன்றும் இன்றும்
- 6 உங்களுக்குத் தெரியுமா?
- 7 அறிவுரைக் கோவை
- 8 தமிழர் சமயம் எது?
- 9 நமதுமொழி நமதுநாடு
- 10 ஆரியர் தமிழர் கலப்பு
- 11 திராவிட நாகரிகம்
- 12 மனிதன் எப்படி தோன்றினான்?
- 13 சிந்துவெளித் தமிழர்
- 14 தமிழர் சரித்திரம்
- 15 திருவள்ளுவர்
- 16 தமிழகம்
- 17 தமிழ் இந்தியா
- 18 திருக்குறள் அகராதி
- 19 தமிழ்ப் புலவர் அகராதி
- 20 தமிழ் இலக்கிய அகராதி
- 21 காலக் குறிப்பு அகராதி
- 22 செந்தமிழ் அகராதி
- 23 இராபின்சன் குருசோ
- 24 தமிழ் ஆராய்ச்சி

14 தொகுதிகள்
விலை - 9035.00

தொல்காப்பியம் நூல்கள்

1 எழுத்ததிகாரம் -	இளம்பூரணம்
2 எழுத்ததிகாரம் -	நச்சினார்க்கினியம்
3 சொல்லதிகாரம் -	இளம்பூரணம்
4 சொல்லதிகாரம் -	நச்சினார்க்கினியம்
5 சொல்லதிகாரம் -	சேனாவரயம்
6 சொல்லதிகாரம் -	தெய்வச்சிலையம்
7 சொல்லதிகாரம் -	கல்லாட்டம்
8 பொருளதிகாரம் -	இளம்பூரணம் 1
9 பொருளதிகாரம் -	இளம்பூரணம் 2
10 பொருளதிகாரம் -	நச்சினார்க்கினியம் 1
11 பொருளதிகாரம் -	நச்சினார்க்கினியம் 2
12 பொருளதிகாரம் -	நச்சினார்க்கினியம் 3
13 பொருளதிகாரம் -	பேராசிரியம் 1
14 பொருளதிகாரம் -	பேராசிரியம் 2
15 தொல்காப்பியம் -	சொற்பொருட் களஞ்சியம் 1
16 இலக்கண மேற்கோள் விளக்கம் -	இலக்கண அடிமனை

1842ல் வெளிவந்தது 163
ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 2005ல்
புதுப்பொலிவுடன் மீண்டும்
வெளிவருகிறது
விலை: 3900.00

- advt -

சேமமடு பொதுக் கல்வி நூலகம்

UG.52 PEOPLE'S PARK COLOMBO - 11

TEL: 2472362 FAX: 2448624

Email: chemamadu@yahoo.com

அவர்கள் பற்றிய தகவல்களை
வெறும் வெளியில்
கண்கள் சீவக்க தேடியலைகிறேன்

நான்
இன்றும்
ஒரு கனவில் கண்டேன்
குறைக்காற்றாய் அள்ளிச் சென்றது

ஒலியன் எனப்படும் ஓடையும்
ஒலியன் எனப்படும் ஓடையும்

ஏழாம் நரகத்திற்கும்
ஏழா நரகமாம்
ஒலியன் எனப்படும் ஓடையும்
பொங்கி வழிந்தது
மிகுந்த கோபத்துடனும்
கனவில் கால்கள் கடுக்க
வெறும் வெளியில்
தேடியலைகிறேன்

அரிகடலின் வேட்டை முடிந்ததும்
சொந்தங்களைத் தேடி
ஒரு மடியில் பால் குடித்த
முகங்களையும் தேடி
வெளிற்ப்போய் வெறும் வெளியில் அலைந்து
திரிகிறேன்

பின் கனவிலும் என்னுடலை நானே உண்டேன்
மனசில் உயர் அழுத்தம்
அதுவும் உருக்களை குத்திக்கீழித்தது
என்
இருகண்கள் முன்னேயே கொன்றும்
தன் கோபத்தையும் வீழூங்கிக் கொண்டும்
இன்னும்
வெறும் மயான வெளியில்
தேடியலைகிறேன்

தன் தொப்பிள் கொடி புதைந்த
நிலத்தில் அன்றி வேறு இடங்களில்
காணாமல் போன எனது சகோதரனும்
காணாமல் போன எனது சகோதரியும்
என்ன நினைத்தார்களோ?

இன்றைய இரவின் கனவு பற்றி
கடும் வெறியோடு
எல்லா மனித உருக்களையும்
வெறும் உப்பங்காற்று வெளியில்
கண்ணீர் வடித்துத் தேடியலைகிறேன்

வெள்ளை உடுத்தி
இத்தாவில் இருக்கும் உம்மாக்களுக்கும்
அநாதரவாய் வீட்ப்பட்டுக் கிடக்கும்
குழந்தைகளுக்கும்
நான் உயிரற்ற உடலாய் நின்று
என்ன பதில் சொல்வது?

மனச்சுமையுடன் கூடாரங்களுக்குள்
வாழ்வு பற்றிய நிகழ்வுகளில்
இறப்புகளுடனும்
கனவுகளுடனும்
தூரத்தித் தூரத்தி அடித்த ராட்சத

அலைகளிடமும்
மனவெறி கொண்டு நிகழ்ந்து போகிறது
எனது இன்னொரு மரணமும்
அப்போதும்
மனவெளி கொண்டு வெறும் வெளியில்
தேடியலைகிறேன்

கண் கொத்தும் கனவுகளும்

ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர் கொண்டுதான்
நானும் அவர்களும்
ஒரு கருவறையினுள்
தனித்தனியே காலங்கழித்து உருவானோம்
வீதியின் கைகளில் தீச்சட்டியுடன்
தியானமூச்சி அவிழ
மர்மமாய் நின்று வெறும் வெளியில்
தேடி அலைகிறேன்

கடலோரக் கிராமங்களின் நடுவழியில்
என்னைத் தொலைக்க வேண்டும்
இறுகத் தழுவிக்கொள்ளும்
அதுவாக நான் அலைவேனோ?

அதுவாகவும் நீ ஓடிச் சென்று
இன்னுமொரு தடவை
அந்த ராட்சத அலைகளாய் எழுவாயா?

காத்திருக்கிறேன்
வெறும் வெளியில் தட்டுத்தடுமாறி
அலைந்து திரிகிறேன்
நீ வருவாயா?

குறிப்பு:

ஏழாம் நரகம் எனப்படுவது: இஸ்லாமிய முறைப்படி (காவ்யா) எனப்படும்
ஏழாவது நரகம் (கடும் பாவிகளுக்கு கடுமையான சித்திரவதைக்குரியது)

ஒலியன்: நரகத்தில் ஓடும் ஓடை

இத்தா: கணவன் இறந்ததும் பெண்கள் மறைவாய் வாழும் காலம்
(நாலு மாதம் பத்தரைப்பொழுது)

மு. சிவலிங்கத்தின் படைப்புலகம்

ஒரு விதை நெல் - சிறுகதைத் தொகுதியை முன்னிறுத்தி...

துன்பப்படும்; அடிப்படையிலும் வாழ்வுரிமைகள்; ஆதாரங்கள் மறுக்கப்படும் ஒரு மக்கள் பிரிவினரின் வாழ்வையே பிரதானமாகக் கொண்டதுதான் நண்பர் மு. சிவலிங்கத்தின் படைப்புலகம். மு.சிவலிங்கம் எப்போது எழுத்துத் துறைக்கு வந்தார் என்பது எனக்குத் தெரியாது! இப்போது அவருக்கு எத்தனை வயது? எத்தனை வயதில் எழுதத் தொடங்கினார் என்பது பற்றிய எந்தக் குறிப்பையும் இத்தொகுதியிலும் காணமுடியவில்லை.

தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களின் மலையகச் சிறுகதைகள் தொகுப்பை வாசித்த போதுதான்; குறிஞ்சி வெளியீடாக இவரின் "மலைகளின் மக்கள்" என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியொன்றும் ஏலவே வெளிவந்துள்ளதை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. இருள் என்ற அவரது சிறுகதையை தெளிவத்தை ஜோசப், மலையக சிறுகதைகள் நூலில் சேர்த்து தொகுத்துள்ளார். கவ்வாத்து மலை என்று தொடங்கும் அக்கதை "அவர்கள் இருளில் வாழ்கிறார்கள், இன்னும் அவர்களுக்கு வழி தெரியவில்லை" என்று முடிக்கிறது! இன்றும் அதே நிலையில்தான் அம்மக்கள் உள்ளனர் என்பதை மு. சிவலிங்கம் 2004ல் எழுதிய சிறுகதையும் மெய்ப்பிக்கிறது!

1960களில் இலங்கைத் தமிழ் எழுத்துலகில் விஷேடமானதும் தனித்துவமானதொன்றுமாக மலையக இலக்கியம் அடையாளம் காணப்பட்டிருக்கிறது. மலையக மக்களின் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு மேற்பட்ட துயரத்தை மலையக எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்புகளின் ஊடாக வெளிப்படுத்தி வந்துள்ளனர். சி.வி. வேலுப்பிள்ளை கே. கணேஷ் போன்றோர் மலையக இலக்கியத்தின் அடையாளத்திற்கும் ஆதாரத்திற்கும் அடித்தளமிட்டுள்ளனர்... செந்துரன், ராமையா, தெளிவத்தை ஜோசப், கோமல், அந்தனி ஜீவா, சாரல் நாடான், சொலமன்ராஜ், நயீமா பசீர், மலரன்பன், மல்லிகை சி. குமார், மாத்தளை சோமு, மு. நித்தியானந்தன், அல் அஸுமத், கோவிந்தராஜ், பாறுக் (பண்ணாமத்துக் கவிராயர்), கேகாலை கைலநாதன் போன்றோருடனும் இன்னும் பலருடனும் மு. சிவலிங்கமும் 1965 களில் இருந்து எழுதி வருகிறார் என எண்ண வேண்டி உள்ளது! இத்தொகுதியிலுள்ள, "நோட்டம்", "இதுவும் ஒரு கதை" போன்றவை சிந்தாமனி (1967), வீரகேசரி (1969) களில் வெளிவந்துள்ளன.

மலையக சமூகத்தின் அனைத்துத் தளங்களிலும் தீவிர செயற்பாட்டாளராகவும், புரட்சிக்காரனாகவும் சமூக மாற்றத்தை விரும்புவதாகவும் மு.சிவலிங்கம் உள்ளார் என்பதை அவரது படைப்புக்கள் நமக்கு உறுதிப்படுத்துகின்றன. அவருடைய படைப்புகள் அகம் புறம் சார்ந்த விமர்சனங்களை, மலையக சமூக அக்கறையில் நின்று அவரது படைப்புகளினூடாக பேசுகின்றன.

படைப்புகளும், விமர்சனங்களும் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் பண்பாட்டுத்தளங்களை அடியொட்டியவையே! சமூக மாற்றத்தை வேண்டியே எழுத்து வந்தது, பின்னர் பொழுது போக்காகவும் அது சீரழிந்தது. இலங்கையின் ஒட்டுமொத்த தமிழ் இலக்கியத்தினுள் உள்ள பெரும் பரப்புத்தான் மலையக இலக்கியம். அது தமிழ் இலக்கியத்தின் மிக முக்கியமான தளம், கண்டு கொள்ளாமல் விடப்பட்டிருக்கும் தளம். மலையக தமிழ் இலக்கியத்தின் வரலாறு நீண்ட பாரம்பரியமுடையது. அவை பற்றிய ஆழமான பார்வையும் ஒட்டுமொத்த தமிழ் இலக்கியத்தில் மலையக மக்கள், அவர்களுடைய இலக்கியங்கள் வகிக்கும் இடமும் பற்றிய விமர்சனங்கள், ஆய்வுகள் எதிர்காலத்தில் மேற்கிளம்ப வேண்டும்!

- எம். யெளசர் -

“

மலையக சமூகத்தின் அனைத்துத் தளங்களிலும் தீவிர செயற்பாட்டாளராகவும் புரட்சிக்காரனாகவும் சமூக மாற்றத்தை விரும்புவதாகவும் மு.சிவலிங்கம் உள்ளார் என்பதை அவரது படைப்புக்கள் நமக்கு உறுதிப்படுத்துகின்றன. அவருடைய படைப்புகள் அகம், புறம் சார்ந்த விமர்சனங்களை, மலையக சமூக அக்கறையில் நின்று பேசுகின்றன.

”

இதுவரை வெளிவந்துள்ள மலையக இலக்கியங்களை வாசிக்கின்ற போது, அதன் படைப்பாளிகள் என்ன சொல்லவருகிறார்கள் என்பதை இலகுவாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. அதற்கான பிரதான காரணம் அவர்கள் மலையக மக்களின் துயரங்களையே எழுதுகிறார்கள். அவர்களின் துயரங்களை வெளி உலகுக்கும், அவர்களுக்குள் வாழும் மக்களுக்கும் புரிய வைப்பதற்கே எழுதுகிறார்கள்... வெறும் பொழுதுபோக்கிற்காக வாசிப்பவர்களுக்கு, மலையக இலக்கியம் உவப்பானதாக இருக்கப்போவதில்லை; அதில் அழகியல் இல்லையென்பார்கள், நவீன படைப்பு உத்திகள் கையாளப்படவில்லை என்பார்கள்; மானிடத் துயரங்களைத் தரிசிக்க விரும்புகின்ற, அடிமட்ட மக்களின் வாழ்வை பார்க்க ஆவல் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இதுவரையான மலையக இலக்கியங்கள் முக்கியமானவைகள்தான்! அவ்விலக்கியங்கள் அம்மக்களின் யதார்த்த வாழ்வின் பிரதிபலிப்புத்தான். இந்த வகையில் மு. சிவலிங்கமும் இத்தளத்தையே பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்.

மு. சிவலிங்கம் தனது எழுத்தினூடாக, தான் நேசிக்கின்ற மக்களின் துயரங்கள், அவர்களின் அவலங்கள், அவர்களை எய்த்து மாய்க்கின்ற அரசியல் தலைமைகள், மெளட்டைத்தையே அவர்களின் மேல் சதா கவிழ்க்கும் தொழிற்சங்கத் தலைமைகள், மலையக சமூக மாற்றத்திற்காக உணர்வு பூர்வமாக வெளிவரும் புதிய தலைமுறைகள் பற்றி அதிக அக்கறை கொண்டுள்ளார். தான் சொல்ல வந்ததை நேரடியாகவும் ஈவிரக்கமற்ற முறையிலும் வெளிப்படுத்துகிறார்.

தமிழ்ச் சூழலில், தலித் இலக்கியம், பெண்ணிய இலக்கியம் என்பன முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ள

நிலையில்; இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தினுள் மலையக மக்களின் இலக்கியமும், வடக்கு கிழக்கைச்சார்ந்த மிக மோசமாக அடக்கப்படுகின்ற முஸ்லிம்களின் இலக்கியமும் ஏன் முக்கியத்துவமிக்க பேசு பொருளாக ஆக்கப்படவில்லை? ஏன் அதற்கான இடம் மறுக்கப்படுகின்றது? என்கிற கேள்விகள் நமக்கு முக்கியமாகின்றன. மலையகத்தைச் சேர்ந்த, மலையக மக்களின் வாழ்வின் மீது பற்றுக் கொண்டவர்களின் முன் இக்கேள்வியை முன் வைப்பது பொருத்தம் என நினைக்கிறேன்! ஈழத்து தமிழ் இலக்கியம் என்கிற

ஈழத்து தமிழ் இலக்கியம் என்கிற பெருங்கதையாடல் உடைக்கப்பட்டு, ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தின் பகுதி பகுதியான இலக்கியங்கள் பேசப்பட வேண்டியுள்ளது. பகுதிகளைச் சரியாகப் பகுத்தாய்வு செய்வதும், அவற்றை மதிப்பிடுவதன் ஊடாகவும்தான், முழு ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தையும் பார்க்க முடியும்! அது இன்று எங்கே நிற்கிறது என்கிற மறுவாசிப்பை உணர முடியும்!

வேண்டியுள்ளது. பகுதிகளைச் சரியாகப் பகுத்தாய்வு செய்வதும், அவற்றை மதிப்பிடுவதன் ஊடாகவும்தான், முழு ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தையும் பார்க்க முடியும்! அது இன்று எங்கே நிற்கிறது என்கிற மறுவாசிப்பை உணர முடியும்!

காலணியம் கொண்டு வந்த தொழிலாளர் அடிமைமுறை இன்று சுதேச காலணியமாக எம்மை அடக்குகின்றது. நமது அரசியல் தலைமைகள் எதுவும் நமது மக்களின் பிரச்சினைகளிலிருந்து நமது மக்களை விடுவிக்கவில்லை. மாறாக பல்வேறு வழிகளிலும் நமது மக்களை மேலும் மேலும் அடிமைப்படுத்தவே துணை நின்றிருக்கின்றன.

மு.சிவலிங்கத்தின் படைப்புலகில் மிகத் துல்லியமான அரசியல் விமர்சனம் இலக்கிய உரையாடலினூடாகவும் ஆசிரியரின் கருத்தினாலும் பல்வேறு இடங்களில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது! நண்பர் மு. சிவலிங்கம் ஒரு சமூகப் போராளியாக மலையகக் களத்தினுள் செயற்பட்டிருக்கிறார், செயற்படுகிறார். அவரது எழுத்தில் ஆவேசமும், கோபமும் வெளிப்படுகின்றது. பெருமளவிலான இடங்களில் ஆசிரியரே கதை சொல்லியாகி பாத்திரவார்ப்புகளை சித்தரிக்கிறார்.

இப்போது நாம் பார்க்க எடுத்துள்ள "ஒரு விதை நெல்" சிறுகதைத் தொகுதி 15 சிறுகதைகளைக் கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு கதையிலும் அவர், மலையக மக்களை வாட்டுகின்ற ஒன்று அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பிரச்சினைகளை பிரதானமாக அடையாளம் காட்டுகிறார். அவையே அவரது கதைகளின் பேசுபொருளாகவும் இருக்கிறது!

1. ஒரு விதை நெல் - 1999 ஜூன் வீரகேசரி

மலையக மக்களின் நீண்டகால கல்விப் பிரச்சினையையும், மலையகத்திலுள்ள கல்வி அக்கறை கொண்ட சமூக சக்திகளையும் அவர்களது சமூக உணர்வினையும், மலையக மக்களை ஆளவேண்டும் என்கிற மனோபாவம் மட்டுமே கொண்ட

ஆசிரியர்களையும் மிகத் துல்லியமாக வெளிப்படுத்தும் கதை இது!

மலையகத்தில் எழுந்துள்ள உட்கட்சி அதிகாரப் போட்டியின் விளைவாய் மலையக கல்வி சமூகம் எதிர் கொள்கின்ற பின்னடைவை, சமூக அக்கறையுடன் அதுவும் வறுமையில், தோட்ட லயனில் பிறந்து, கஷ்டப்பட்டு கல்விகற்று மலையக கல்விச் சமூகம் முன்னேற, மலையக மாணவர் சமூகத்திற்கு கல்வி எனும் உயர் செல்வத்தை வழங்கத் துடிக்கும் தன்னலமற்ற அதிபர் ஆறுமுகம் இக்கதையின் பிரதான கதை மாந்தராக உள்ளார்.

2. பொன்னி - 1997 தினக்குரல்

பொன்னி என்ற ஒரு பெண்நாயைப் பற்றிய கதை இது! என்னைப்பொறுத்தவரை இது ஒரு குறியீட்டுக் கதைதான்... மனிதர்களுக்கும் அங்குள்ள மனித வாழ்வுக்கும் இக்கதை பொருத்தமுடையது. வறுமை, விலைவாசி ஏற்றம், உழைப்புக்கேற்ற கூலியின்மை, மோசமாக அதிகரித்துவரும் பொருளாதாரச் சரிவு, நாட்டு மக்களைப் மிக மோசமாக கடந்த பல ஆண்டுகளாக பாதித்து வருகிறது. இந்த விடயத்தை மலையகச் சூழலுடன் பிணைத்து ஆசிரியர் இக்கதைப் பிரதியை எழுதியுள்ளார்.

“ஒரு தேங்காய் ஒட்டிய சிரட்டையைக் கூட மனிதர்கள் இன்று வீசுவதில்லை... அவர்களது வீட்டில் உணவும் விரயமேயில்லை, ஒரு ரொட்டித் துண்டைக்கூட அவர்களது வீட்டு வாசலில் காணமுடிவதில்லை, ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் வாழ்க்கையை ஒட்டுவதற்கு தவிப்பு... பற்றாக்குறை, அவர்களை நொந்து என்ன பிரயோசனம்...”

மனித வாழ்வின் வறுமை பற்றி... மனிதர்கள் வீசுகின்ற மிஞ்சியதுகளில் வாழ்வை ஒட்டும் ஒரு நாயின் அங்கலாய்ப்புத்தான் மேற்கூறப்பட்ட வாசகங்கள்.

வறுமையில் வாழும் மனிதர்களுக்கு வறுமையிலிருந்து விடுதலை மரணம்தான் என்பதுபோல்; மனித சமூகத்தின் வறுமை நிலை, இறுதியில் மனிதர்களையே நம்பிவாழும் நாய்களுக்கும் பொதுவானதாகிவிடும் போது உயிர்களின் பேதங்கள் - பசியில், துன்பத்தில், வாழ்வின் முடிவில் வேறுபாடுகள் இல்லை என்பதை நமக்குச் சொல்கிறது.

3. சாராயபுரம் - 1997 (பிரசுரமான பத்திரிகை பற்றிய விபரமில்லை)

மலையகத் தொழிலாளர் சமூகத்தை - குடியழிக்கும் குடி பற்றியதும், மதுவுக்கு எதிராக மலையகத் தோட்டப்புறங்களில் வளர்ந்துவரும் பிரக்ஞையும், ஆண் தொழிலாளர்களின் குடிப்பழக்கத்தால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்படும் குடும்பப் பெண்களின் மதுவுக்கெதிரான விழிப்புணர்வையும் பதிவு செய்யும் கதை இது! நீண்ட காலமாய் மலையகத் தோட்டங்கள் சாராயபுரமாகவே உள்ளது என்பதை இக்கதை வெளிப்படுத்துகிறது

குடுத்த/ அஞ்சி பாரு இருக்குங்க... ஒடைச்சச் சொன்னா/ மூணு கிலோமீட்டருக்கு/ ஒரு பாரு இருக்குதுங்க/ இப்போ/ புது அரசாங்கம் வந்ததும்/ இன்னும் நாலு பாரு/ இதே பகுதியில்/ போடப்போறாங்களாம்...!/ இந்தப் புது பாரு போடுறத/ ஆதரிக்கிற ஒரு கோஷ்டிக்கும்/ பழைய பாரு/ புதுபாரு எல்லாத்தையும்/ ஒழிச்சுக்கட்டனுமுன்னு எதிர்ப்புக் காட்டுற/ இன்னொரு கோஷ்டிக்கும்/ இந்த மாசம் முழுவதும்/ ஒரே தகராறு!! தகராறு முத்தி/ கடைசியில்... கொலையில்/ முடிஞ்சு போச்சு!"/ என்றார் சிவனாண்டி டைலர்.

புதிய தேர்தலுக்குப் பின்/ புதிய அரசாங்கம் வரும்.../ புதிய அரசாங்கத்திற்குப் பின்/ புதிய எம்.பிக்கள் வருவர்/ புதிய எம்.பிக்களுக்குப் பின்.../ புதிய புதிய பார்கள் வரும்...!/

“தோட்டப்புறங்களில் பஞ்சையாய்/ - பராரியாய் வாழும்/ மக்கள் கண் பார்க்குமிடமெல்லாம்/ சாராயக்கடைகளைத் திறந்து விட்டவர்கள்/ இந்த மக்களின் “தலைவர்கள்”/ என்று சொல்லிக் கொள்பவர்களே ஆகும்./ இந்த வறிய மக்களின்/ வாசற்படியிலேயே/ இன்று சாராயக்கடைகள் பல்லிளித்துக் கொண்டிருக்கின்ற/ ஒரு கொடுமான சூழலை/ உருவாக்கிய தீயசக்திகள்/ இவர்களேயாவர்”/ என்று சிவனாண்டி டைலர் சீரங்கன் கங்கானியிடம் விபரித்தார். சிவனாண்டி டைலர் ஊடாக; நிலைமையை துல்லியமாக; சமூக வளர்ச்சிக்கு துணை நிற்க வேண்டிய தலைமைகள், சமூகச் சீரழிவுக்கு எப்படி பின்புலமாக இருக்கிறார்கள் என்பதை ஆசிரியர் வெளிப்படுத்துகிறார்.

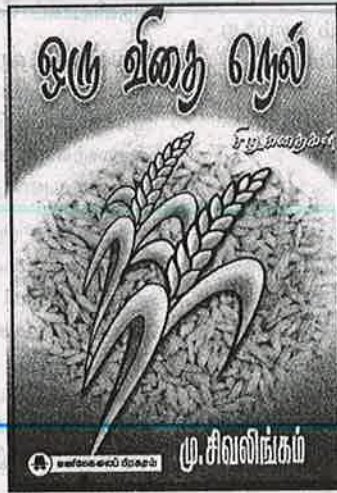
4. நோட்டம் - (1967 சிந்தாமணி)

நோட்டம் கதையில் ஆசிரியரின் கூற்றொன்று வருகிறது! கற்பனைக் கண்ணில் மட்டும் மலையக மக்களைக் காணுகிற எழுத்தாளர்களைவிட தூய மனத்துடன் வேதனைப்படும் நல்லவர்களைவிட, என்னைப்போன்று அவர்களோடு விநாடி பிசகாது ஒட்டித் தொழில் நடாத்திக் கொண்டு திரிகின்றவர்களுக்கு மட்டுமேதான் அவர்களின் வாழ்க்கையை சரிவரத் தெரிந்து கொள்ள முடியும்! என அவர்களில் ஒருவராக உண்மையாக நின்று மலையக மக்களின் துயரை ஆசிரியரால் எழுதமுடிகிறது!

5. மார்கழிப்பனி - (தினகரன் ஜனவரி 2004)

நாடகம், சினிமா, இலக்கியம் எல்லாவற்றிலும் வேலைக்காரப்பாத்திரங்களாக தோட்டத்தமிழர்களையே சித்தரிக்கின்றார்கள். இது ஒரு சமூகத்தின் ஊனமுற்ற நிலையை அடையாளம் காட்டி நிற்கின்றது.

வறுமை காரணமாகவும் ஆண்களின் பொறுப்புணர்வற்ற தன்மை காரணமாகவும் பெண்கள் நகர்ப்புற வீடுகளிலும், தனவந்தர் வீடுகளிலும் பணியாளர்களாக/ வேலைக்காரிகளாக குறைந்த சம்பளத்திற்கு செல்லும் வாழ்வை சித்தரிக்கிறது இக்கதை! ஆனால் இக்கதையில் ஒருவித Reporting தன்மையே காணப்படுகிறது. இருந்தும் மலையக சமூகம் உழைப்பு சுரண்டப்படுவதை முக்கிய பிரச்சினையாக எதிர்கொண்டு வருவதை இக்கதை

6. பன்றியோடு சேர்ந்த எருமை மாடுகளும்...
(தினக்குரல் 2004)

தொழிற்சங்க போராட்டங்களை, எப்படி மலையக அரசியல் தொழிற்சங்கத் தலைமைகளை முறியடிக்கின்றன என்பதை இக்கதை வெளிப்படுத்துகிறது.

“உழைப்பிற்கேற்ற சம்பள உயர்வு கொடு!”

“வீடுகட்டுவதற்கு நிலம் கொடு!”

“தோட்டப்பிரதேசங்களில் தொழிற்பேட்டைகளைத் திற!”

“புதிய பரம்பரையினருக்கு புதிய தொழிலைக் கொடு!”

“தரிசு நிலங்களை சுய தொழிலுக்காக வழங்கு!”

“எங்கள் பாரம்பரிய நிலத்தில் குடியேற்றங்கள் செய்யாதே!”

“தோட்டத் தொழிலிலேயே எங்களை அடைத்து வைக்காதே!”

என்கிற முக்கியமான உணர்வுகள், புதிய தலைமுறையினால் வெளிப்படுகிறது. அடிமை வாழ்விலிருந்து வெளிப்பட்டதுக்கும் தலைமுறையின் குரல்கள் இக்கதையில் ஒலிக்கின்றன.

7. இதுவும் ஒரு கதை - (வீரகேசரி 1969)

தொழிலாளி ஒருவரின் ஓய்வூதியப் பணம் கிடைக்காமலேயே வறுமையிலும், பிணியிலும் வாழ்ந்து இறுதியில் அவன் இறந்தும் போகிறான் என்பதை இக்கதை சொல்லுகிறது.

8. ஆயிரத்திதொள்ளாயிரத்தி நாற்பத்தியெட்டு -
(தினக்குரல் 1999)

பிரஜாவுரிமைப் பிரச்சினை... மலையகத் தோட்டங்களில் நடந்த சிங்களக் குடியேற்றங்கள், 1958ல் நடந்த சிங்கள தமிழ் இனக்கலவரம், 1958ல் இலங்கை குடியுரிமைச் சட்டத்தை டி.எஸ். சேனநாயக கொண்டு வந்தது, 1949 பாராளுமன்றத் தேர்தல் திருத்தச்சட்டம் ஸ்ரீமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தம்! என்பன மலையக மக்களை அடிமைப்படுத்த எந்தளவு பங்காற்றியுள்ளது என்பதை இக்கதை அரசியல் வரலாற்றோடு பேசுகிறது. அதிர்ச்சியான ஒரு விடயம் இலங்கை சுதந்திர தினத்தையொட்டியே இச்சிறுகதை எழுதப்பட்டு பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது.

9. லவ்ஊஸ்ஸீக்கர் - (தினக்குரல் 2001)

“தலைவரே நீங்க யாரைக் கேட்டுக்கிட்டு பாலங்கட்டப் போறீங்க? நீங்க மட்டும் பாலம் கட்டிக் குடுத்தா... கட்சியிலேயிருந்து நூறுபோரும் வேறகட்சிக்கு போயிருவோம்!” என்று கமிட்டித் தலைவர் காச்சித்தார்

தலைவர் பாலம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியத்தை அவர்களுக்கு விளக்கினார்.

“இந்த ஆத்துல எல்லாக் கட்சிக்காரனும்தான் நடக்குறான் நம்ம கட்சிக்கு மட்டும் ஏன் அக்கறை வரணும்?!”

“வருசா வருசம் ஆத்துல ரெண்டு மூனு பேரு வெள்ளத்துல அடிச்சிக்கிட்டுப் போறாங்களாம்?” தலைவர் பேச்சை இழுத்தார்.

“வெள்ளத்துல போனவங்களெல்லாம் நம்மகட்சி மெம்பர் இல்ல!” என்று இன்னொருவன் கோபமாகச் சொன்னான். “கட்சி அரசியலால் சீரழியும் சமூக அமைப்பு” - மக்கள் நலன் விரோதம் தெளிவாக முன்வைக்கப்படுகிறது.

வெற்றியில் தலைவரை ஒரு தோழன் காவடியைப் போல தூக்கிக்கொண்டு ஒரு மைல் தூரம் ஊர்வலத்தில் சென்றான். இரண்டாவது தேர்தல் வெற்றியில் நான்கு பேர் தூக்கிச் சென்றார்கள். இப்போது அவரைத் தூக்குவதற்கு பத்துப்பேர் தேவை! ஆகவே இப்போதெல்லாம் தலைவரை தோழர்கள் ஊர்வலத்தில் தூக்குவதில்லை.” அங்கதம் கலந்து ஆசிரியர் மலையக அரசியல் தலைவர்களை விமர்சனத்திற்குட்படுத்துகிறார்.

தோட்டங்களிலேயே தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை மறுக்கப்படுவது விடுபட்ட கதைகளில் பிரதான பேசுபொருளாக, தொழிற்சங்கங்களின் கையாலாகாததன்ம - தேசிய இனப்பிரச்சினையின் கூர்மையில் படையினரால் பலியாகும் உயிர்கள்.../ கைது/ தடுத்து வைப்பு என்பனவும் பிரதான பேசுபொருளாக உள்ளன...

□□□

சுருக்கம் கருதிய எனது குறிப்புகளே இவை! நான் ஏலவே கூறியது போல்; மலையக மக்கள் படும் துன்பங்களை அவற்றிற்கு அடிநாதமான பிரச்சினைகளை மிகச் சரியாக இனங்கண்டு அவற்றை ஒவ்வொரு கதையின் மையக்கருவாக்கி, அவற்றை தீர்ப்பதனால் மட்டுமே தீர்வினைக் கண்டடைய முடியுமென ஆசிரியர் தெளிவாகப் பேசுகிறார்...

இலக்கியம் வரலாறாகவும் உள்ளது, ஆனால் வரலாறுகள் என்பது அதிகார மையங்களை, ஆதிக்கத்தரப்பினரை முன்நிலைப்படுத்துகின்ற போது நாம் உண்மையான வரலாற்றைக் கண்டடைய, இலக்கியங்களைப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது!

நம்முடைய சிறந்த எழுத்தாளர்களைத்தான், நமது கலாசாரத் தலைவர்களாகக் கொள்ள வேண்டுமென சுந்தரராமசாமி ஓரிடத்தில் எழுதியிருந்தார். உண்மையில் மலையக மக்களுக்காகப் பேசியும் எழுதியும் வந்த எத்தனையோ எழுத்தாளர்கள், படைப்பாளிகள்தான் உண்மையில் மலையக மக்களின் உணர்வுகளைப் பிரதிபலித்திருக்கிறார்கள், அந்த உணர்வுகளுக்கு விசுவாசமாக இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் அம்மக்களின் நண்பர்கள், தலைவர்கள் என்பதை மலையக படைப்பாளிகளின் நாவல்களும், சிறுகதைகளும் எமக்கு தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கின்றன. அந்த உண்மைக்கு மு.சிவலிங்கத்தின் இந்நூலும் ஒரு பலமான சாட்சியமாகும்!

“புழுதிப் படுகையில்
புதைந்த நம் மக்களை
போற்றும் இரங்கற்
புகழ் மொழியில்லை
பழுதிலா அவருக்கோர்
கல்லறையில்லை
பறிந்தவர் நினைவுநாள்
பகருவார் இல்லை”

என எழுதிய சி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் துயரம் - ஒரு நூற்றாண்டு கடந்தும் இன்னும் மாறவில்லை என்பதை மு.சிவலிங்கத்தின் இச்சிறுகதைத் தொகுதி மீண்டும் நமக்கு சாட்சி பகர்கிறது.

(ஒரு விதை நெல் புத்தக அறிமுக விழாவில்
ஆற்றிய உரையின் ஒரு பகுதி...)

என். ஆத்மா

விடுதலை பெற்ற உணர்வுகளைக் கோரும் 'சஜிதரனின் ஒளியின் மழலைகள்'

ஒரு உச்சமான, அதேநேரம் மிக முழுமையான ஒரு கவிதையை எழுதுவதற்கு ஒரு படைப்பாளிக்கு 'என்ன தகுதிகள் இருக்க வேண்டும்' என நான் என்னை அவ்வப்போது குறுக்கிட்டுக் கேட்டுக் கொள்வதுண்டு. கவிதையை நான் எழுதி முடித்த நான்கு கவிதைகளைக் கொண்ட 'கண்களால் உயிர் அதிர்ப்பவள் பற்றிய நான்கு பாடல்கள்', எனக்குள் இருக்கின்ற ஈவிரக்கமற்ற விமர்சகனுக்குத் தந்த ஆசுவாசத்தின் அடிப்படையில், ஒரு படைப்பாளியின் உணர்வுகளின் 'அதிகபட்ச விடுதலைபெற்ற தன்மை' அதற்கான முக்கியமான தகுதிகளுள் ஒன்று என்று நான் உள்ளுணர்ந்திருக்கின்றேன்.

இத்தகைய பண்பு கவிஞனுக்கு ஒரு பறவையின் உலகினை வழங்குகிறது. புறவுலகின் அத்தனை ஈர்ப்புகளிலுமிருந்து விடுபட்டு அவனால், அண்டவெளியின் அத்தனை பரப்புகளிலும் நினைத்தபடி சஞ்சரித்து மிதக்க முடிகிறது. நீண்ட காலத்தில் இந்த நிலை, கவிஞனை மிகப்பெரும் சாம்ராஜ்யங்களின் மீது அதிகாரத்துவம் கொண்ட பேரரசனாக அல்லது சர்வலோகங்களின் மீதும்

வல்லமை கொண்ட பெருங்கடவுளாக நிர்மாணிக்கிறது. இத்தகைய உச்சநிலை சாத்தியப்படும் போது கவிதைக்கான சொற்கள், அளவெடுத்துச் சரியாகக் கத்தியால் வெட்டியனபோல் கட்டறுக்கம் பெறுகின்றன; மிகக் கூர் தீட்டிய சொற்கள் கூர்மையான அர்த்தங்களுடன் வந்து, தமக்கேயான புள்ளிகளில் அமர்கின்றன. கவிதையின் தொனி, மறுபரிசீலனைகளை அத்தனை இலகுவில் அனுமதிக்க ஏற்காத, ஆளுமைமிக் கதான உயர்ந்த பீடங்களினதான தன்மையைப் பெறுகிறது; மொத்தத்தில் தேர்ந்த சிற்பியொருவனினது இடறமாட்டாத உளிகளிலிருந்து விளைந்த சிற்பத்தின் நேர்த்தியைக் கவிதை பெறுகிறது.

படைப்பின் இத்தகைய உன்னத நிலை தம் வாழ்நாளில் சாத்தியப்பட்ட ஈழத்து நவீன தமிழின் மிகப் பெருங் கவிஞர்களாக நான் சண்முகம் சிவலிங்கம், சேரன், சோலைக்கிளி ஆகியோரைக் காண்கிறேன். அண்மைக்காலமாக வாசுதேவனும் (வாழ்ந்து வருதல்) இன்னும் ஒரு சிலரும் இந்த உயர்நிலையை நெருங்கி விடுவதையும் உணர்கிறேன். நீர்வளையங்களும் (சண்முகம்

சிவலிங்கம்), நீ இப்பொழுது இறங்கும் ஆறும் (சேரன்), காசும் கலைத்த கனவும் (சோலைக்கிளி), தமிழில் படைப்பின் உச்சங்களின் ஒரு கட்டத்தை நிறைவுசெய்த தொகுப்புகள் என்பது என் அபிப்பிராயம்.

நவீன எழுத்து, தனக்கு பிசிறலாக அமைந்துவிடாது என ஏற்கும் மரபின், பூர்வீகங்களின் இழிநிலை அழகுகளுடன் மிளிரும் சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் கவிதைகளும்; ஒட்டுமொத்தமும் நவீனத்துவமாக வெளிப்படும் சேரனின் கவிதைகளும், நவீனத்துவத்தில் பரிசோதனைகளையும் பாய்ச்சல்களையுமே எப்போதும் அவாவி நிற்கும் சோலைக்கிளியின் கவிதைகளும் உலகிற்கு உரத்துக்கூறுவது 'படைப்பின் சர்வதேசத் தன்மைக்கு, படைப்பாளி அடிப்படையில் முற்று முழுதான விடுதலை பெற்ற உணர்வுகளைக் கொண்டவனாக இருக்க வேண்டும்' என் தாகவே எனக்குப்படுகிறது.

'விடுதலை பெற்ற உணர்வுகள்' என்ற கருத்தியலை நாம் ஒரு படைப்பாளி சார்ந்த பல்வேறு கூறுகளில் குவியப்படுத்தி நோக்கலாம். அவனை உருவாக்கிய கலை, இலக்கிய வரலாற்றுப்பாதை, அவனது சமூகவியல் நடத்தை, படைப்பியல் குறித்த நிலைப்பாடுகளின் தன்மை என தொடக்கத்தில் ஒரு படைப்பாளி ஏராளமான உளைச்சல்களுக்கு ஆளாகிறான். எனினும் படைப்புத் தேர்ச்சியில், இடைவிடாத பயிற்சியில் அவனது ஆளுமை மேற்கிளம்பிவரும் பட்சத்தில் அவன் தன்னைக் கண்டுகொள்கிறான். ஆளுமையின் வலுவுடன் தன்னைப் பிணித்திருக்கும் சங்கிலிகளின் கண்ணிகளை ஒவ்வொன்றாகக் கழற்றிக்கொண்டு வெளிவரும் போதே அவனது சிந்தனைகளின் கருத்துருவங்கள் பரிபூரணமான சுதந்திரப் பார்வையுடன் இயங்க ஆரம்பிக்கின்றன. இத்தகைய குறுக்குக் கோடுகளற்ற வெளியின் பறவையாக உருமாறும் அவனுடன் கோர்த்துக் கொள்ளும் ஏனைய படைப்பியற் கூறுகளுடன்தான் அவன் அரசனாகவும், கடவுளாகவும் மாறுகின்றான். இத்தகைய கவிஞர்கள் படைத்த சாம்ராஜ்யங்களும், உலகங்களும் தான் நமது வெளிகளை கம்பீரமும் திமிறும் கொண்டனவாக மாற்றி வைத்திருக்கின்றன.

தனது ஆரம்ப நாட்களில் ஒரு படைப்பாளி தான் சார்ந்த சூழலின் கலை, இலக்கிய வரலாற்றின் தொடர்ச்சியாக வருகின்ற, தன்னை ஆகர்ஷித்த ஒருவரின் விரல்களைப் பற்றிக் கொண்டு நடைபழகு வதொன்றும் அசாதாரணமான விடயமல்ல. சஜிதரனுக்கு

“எமனைக் கருவேந்தி மருளும்
காற்றோடும்
எங்கள் அன்னையர் வயிற்று
அக்கினி பெருக்கும்
தணலோடும்
கோடை வந்திறங்கிறறெம் மண்மீது
மறுபடியும்.....
உழவு நிலங்களின்

தரிசித்திருக்கிறேன். மௌனத்தின் குரலு 1,2,3 என்று தொடராக அவர் எழுதிய கவிதைகளின் வரிகளின் எண்ணிக்கைகள் பத்துக்கு மேற்பட்டிருக்கவில்லை என்றொரு ரூபகமிருக்கிறது.

□□□

சஜிதரன் மிக இளம் படைப்பாளி. அவருக்கு முன்னே மிக நீண்டதொரு காலம் காத்திருக்கிறது. கவிதைப் படைப்பியலின் உச்சங்களை நெருங்கும் அவர் அவருக்கிருந்தால், விமர்சனங்களை அச்சமின்றி எதிர்கொள்ளத்தயாராக இருக்கும்வர் தனது கனவுகளுக்குக் குறுக்கே துருத்தும் தடைகளையும் இனங்கண்டு, மெதுமெதுவாகவேனும் அவற்றை அகற்றிக் கொள்ளத், தலைப்பட வேண்டுமென்பது எனது கருத்து. தீவிரமான படைப்புச் செயற்பாடு விளைவிக்கும் கோட்பாடுகள், கோட்பாடுகளின் சார்புகள், சார்புகளின் மாற்றங்கள் இவற்றுக்கும், தனது குணவியல்புகள் சார்ந்து அவர் பேணிவரும் பரவலான கலை, இலக்கிய நட்புறவுகளுக்குமிடையில் எத்தகைய சமநிலைகளைக் கண்டடையப் போகிறார் என்பது, தனிப்பட்ட விதத்தில் அவரை நான் அறிந்த விதத்தில் அவருடைய எதிர்காலம் தொடர்பான சவால்களில் ஒன்று.

உயிர்த்துடிப்பும் உணர்வுமயமும் மிக்க கவிஞனாக, உறைந்து போயிருக்கும் சமூகக் கட்டுமானங்கள் மீது அவரது நடத்தைகள் எத்தகைய எதிர்வினைகளையாற்றப் போகின்றன என்பது இன்னொன்று. இத்தகைய விடுதலைகளையே அவரது கவிதைகள் கோரிநிற்கின்றன. அவையே மரபிலிருந்தான முழுமையான நவீனத்துவத்தையும், பரிசோதனைகளையும் அவரது எழுத்துகளுக்குச் சாத்தியப்படுத்த வல்லன. அத்தகைய பயணத்துக்கான தொடக்கங்களாகவும், அவரது கவிதைகளின் விருப்புக்களை வெளிப்படுத்துவனவாகவும் அவரது 'மனிதக்குருதி பற்றிய உனது புனைவுகள்', 'இரும்புமுகம் பற்றிய பிரத்தியேகக் குறிப்புகள்', 'காற்றுச் சுமக்கும் கவிதைகள்', 'மாறாதிருக்கக் கடவது இம் மழைக்காலம்' ஆகிய நவீன கவிதைகள் உள்ளன. கவிதைகளின் விருப்பங்களை சஜிதரன் தட்டிக் கழிக்கமாட்டார் என்பது எனது நம்பிக்கை.

சஜிதரன் மிக இளம் படைப்பாளி. அவருக்கு முன்னே மிக நீண்டதொரு காலம் காத்திருக்கிறது. கவிதைப் படைப்பியலின் உச்சங்களை நெருங்கும் அவர் அவருக்கிருந்தால், விமர்சனங்களை அச்சமின்றி எதிர்கொள்ளத்தயாராக இருக்கும்வர் தனது கனவுகளுக்குக் குறுக்கே துருத்தும் தடைகளையும் இனங்கண்டு, மெதுமெதுவாகவேனும் அவற்றை அகற்றிக் கொள்ளத் தலைப்பட வேண்டுமென்பது எனது கருத்து.

அனுகூலமாகவும், பிரதிக்கூலமாகவும் அமைந்துவிட்ட விடயம் அவரை ஆழமாகப் பாதித்துவிட்ட படைப்பாளி பாரதி என்பதுதான். பாரதியிடமிருந்து யாப்பையும் பாரதியின் காதல்குரிய கடவுளான பராசக்தி மீதான உணர்ச்சியையும் எடுத்துக் கொள்கிற சஜிதரன், பாரதியின் புதிய வீச்சுமிக்க சிந்தனை நோக்கினால் பாதிக்கப்படவில்லை. அதனாலேயே பழந்தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் தொடர்ச்சியாக பாரதியிடமும் தொடர்ந்து வருகின்ற விதமாக

“நிலவின் ஒளி நதியில் - உயிர்
நீந்தித் ததும்பும் இரவினிலே.....”

(அடங்காக் கவிதை: பக்கம் - 12)

என்று 'ஒளியின் மழலைகள்' தொகுப்பின் மரபுக்கவிதைகள் பாகத்தில், இன்னும் பழமையாக எழுதுகிறார். எத்தனை புதிய மனோநிலையில் நவீனத்துவமாக எழுதினாலும், யாப்பின் தளை, சீர், சந்தங்களுக்குள்ளெல்லாம் கவிதையைத் தேடி அடையும் திராணியற்ற புதிய உலகில், மரபுக்கவிதையை அவர் எப்படி வேண்டுகிறானாலும் எழுதிவிட்டுப் போகட்டும் என்று விட்டுவிடலாம்; ஆனால், இந்தப் பழமை சார்பு அவரது தொகுப்பின் நவீன கவிதைகளின் பாகத்திலும் தொடரும் போதுதான் ஏமாற்றம் கவிக்கிறது.

உகரந் திரிந்து இகரத்தை இருத்திற்று
தன் இடத்தே.....”
(மீண்டும் கோடை: பக்கம் - 12)

என்று மரபின் சந்தங்களும் சொற்களின் புணர்த்தலும் பழைய சொற்களும் அச்சொற்களிலான பழைய பிரயோகங்களும் மற்றும் தேய்ந்த அர்த்தங்களுமென தொடரும் கவிதை, அவரது உலகம் எத்தனை சிறியதாய் யாப்பின் தளைகளுக்குள் சிக்கண்டு திணறுகின்ற தென்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

சஜிதரன் யாப்பை மிகச் சிறப்பாகக் கையாளுகிறார். இது அவருக்கு பின்னாளில் நிச்சயம் எங்கோ வலிமையாகக் கை கொடுக்கப் போகிறதென்று மட்டும் உறுதியாகக் கூறலாம். ஒரு உயர்ந்த கவிஞராக அவர் பரிணமிக்கும் காலம் மலர்ந்தால் பரிசுத்தமாக அவர் யாப்பிலிருந்து வெளியேறுவதற்குக்கூட, இந்த யாப்புப் பரிச்சயம் அவருக்கு உதவக்கூடும். சொற்களை மிகச் சிக்கனமாகக் கையாளும் முறைமையும் அவருக்கு வெகுவாகக் கைவந்திருக்கிறது. சிந்தனையில் முதிர்ச்சியும் தெளிவும் நேரும் காலத்தில் சொற்களினதும் கவிதைவரிகளினதும் எண்ணிக்கை இன்னும் குறைந்து விடக்கூடுமென எதிர்பார்க்கலாம். இந்த வளர்ச்சியை, நவீனத்துவமாகவும், கட்டிற்றுக்கமாகவும், உயிரோட்டமாகவும் எழுதும் வாசுதேவனின் கவிதைகளில் நான்

பொதுச் சொத்துக்களை ஆறு, கடல், காடு போன்ற தனியாருக்கு விற்றுவிடலாம். அல்லது அவற்றைப் பயன்படுத்தும் உரிமை குறிப்பிட்ட அளவு சொத்துள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே சாத்தியம் என்ற நிலையை உருவாக்க அவற்றை ஏலம் விடலாம். பொதுச் சொத்தின் அழிவா, தனியார் மயமா என்பதை நாம் உடனே முடிவு செய்தாக வேண்டும்" என்று கூறுகிறார் ஹார்டின்.

"மனித குலம் உயிர் வாழ்வதன் நோக்கம் உற்பத்தி, உற்பத்தியின் நோக்கம் லாபம்" என்ற கிட்டப்பார்வைதான் முதலாளித்துவத்தை வழி நடாத்துகிறது. இயற்கையை அழிக்கும் போதும், மாற்றியமைக்கும் போதும் அது மனிதனின் மீது என்ன விளைவுகளைத் தோற்றுவிக்கிறது என்பதைப் பற்றியும் முதலாளித்துவம் கவலைப்படுவதில்லை.

கார்ல் மார்க்ஸ் தன்னுடைய மூலதனத்தில் ஏளனம் செய்து ஒதுக்கிய மால்தஸ் பாதிரியின் மக்கள் தொகைக்கோட்பாடுதான் ஹார்டின் முன்வைக்கும் "அறிவியல்" ஆய்வின் வழிகாட்டி. எனினும் இதனை "இன்னொரு அமெரிக்க குப்பை" என்று நாம் புறந்தள்ளி விடவும் முடியாது. இந்தக் "குப்பை"தான் இன்று உலக வங்கியின் பைபிள். உலக வங்கியின் ஆணைக்கிணங்க மகாராட்டிர அரசு கொண்டு வந்துள்ள "நீர்வள ஒழுங்கு முறைச்சட்டம்" என்பதே "ஹார்டின் சட்டம்" தான்.

"தனது சொத்தாக இல்லாத எதையும் ஒரு மனிதன் பாதுகாக்கமாட்டான். இது மனித இயல்பு. எனவே இயற்கை வளங்களைத் தனிச்சொத்தாக்குவது ஒன்றான அவற்றைப் பாதுகாப்பதற்குகந்த வழி" என்கிறார்கள் பன்னாட்டு முதலாளிகள்!

மாநிலத்தின் நீர் வளங்கள் அனைத்தையும் நிர்வாகம் செய்யும் அதிகாரத்தை முதலாளிகள், அதிகாரிகள், வல்லுனர்கள் அடங்கிய மூவர் குழுவிடம் ஒப்படைப்பது, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ஆண்டுக்கு பாசன வரி ரூ. 8000, இரண்டு பிள்ளைகளுக்கு மேல் பெற்ற விவசாயிகளுக்கு ரூ. 12,000 என்ற விதிமுறைகளின் பொருள் வேறென்ன?

"எனக்கு பிள்ளையில்லை நிலமும் இல்லை. அரசாங்கம் எனக்கு நிலம் தரப் போகிறதா"? என்று மகாராட்டிர அரசை நோக்கிக் கேள்வி எழுப்பினார் ஒரு விவசாயி. உடைமைகள் ஏதுமற்ற இந்தப் பாமர விவசாயியின் கேள்வி உலக முதலாளி வர்க்கத்தின் நோக்கத்தை அம்பலமாக்குகிறது. நீர் வளத்தைப் பாதுகாப்பதோ, இயற்கை வளங்களைக் காப்பாற்றுவதோ உலக முதலாளிகளின் நோக்கமல்ல; அவற்றைத் தங்களது தனிச் சொத்தாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் அவர்களது வேட்கை.

"உங்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்காகத்தான் நான் ஆலை தொடங்குகிறேன்" என்று தொழிலாளியிடம் கூறும் இந்தப் பரோபகாரிகள், "இயற்கையைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு"த்தான் அதனைத் தங்கள் சொத்தாக மாற்றிக் கொள்ள விரும்புவதாக நம்மிடம் சொல்கிறார்கள்.

ஆறு, கடல், காடு, மலைகள் அனைத்தையும் தனியார் மயமாக்கக் கோரும் உலக முதலாளி வர்க்கத்தின் கரங்களில் வேதப்புத்தகமாகவும் நீதி நூலாகவும் பயன்பட்டு வருகிறது ஒரு கட்டுரை. "பொதுச் சொத்தின் அவலம்" (The Tragedy of the commons) என்ற அந்தக் கட்டுரையை எழுதியவர் காரட் ஹார்டின் என்ற கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியர்.

1968 டிசம்பரில் "சயின்ஸ்" என்ற அமெரிக்க இதழில் வெளியான அந்தக் கட்டுரை மாபெரும் அறிவியல் ஆய்வாக முதலாளி வர்க்கத்தால் கொண்டாடப்படுகிறது. இதுவரை 600 பதிப்புகள் வெளியாகியுமிருக்கிறது.

காரட் ஹார்டின் முன்வைக்கும் "அறிவியல் பூர்வமான" ஆய்வின் முடிவுகளை கீழ்க் கண்டவாறு தொகுத்துக் கூறலாம்.

இந்த உலகின் வளங்கள் வரம்புக்குட்பட்டவை. எனவே, அவற்றை நுகரும் மக்கட் தொகையும் வரம்புக்குட்பட்டதாகவே இருக்க முடியும். ஆனால் ஏழைகள்தான் வகை தொகையின்றி பெற்றுத் தள்ளுகிறார்கள். வேண்டுகோள்களால் இதைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. இதற்குரிய "தண்டனை" வழங்கப்பட வேண்டும். பொறுப்பற்ற பெற்றோர்களின் பிள்ளைகள் பட்டினி கிடந்து சாகவேண்டியதுதான் என்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டும்.

"பொதுச் சொத்து என ஒன்று இருப்பதனால்தான் இப்படி உருவாகும் கூட்டம் அதனை நாசமாக்குகிறது. எனவே

“இது பேராசை அல்ல; இயற்கையைப் பாதுகாப்பதற்கு இதுதான் அறிவியல் பூர்வமான வழி” என்றும் நமக்கு விளக்கமும் சொல்கிறார்கள்.

“தனக்கு சொந்தமில்லாத எதையும் ஒரு மனிதன் பாதுகாக்கமாட்டான். ஏனென்றால் தனிச்சொத்தைச் சேர்ப்பதுதான் மனிதனின் இயல்புணர்ச்சி. எனவே, பொதுச் சொத்தான இயற்கையைத் தனிச் சொத்தாக்குவதொன்றுதான் இயற்கையைப் பாதுகாப்பதற்கான வழி” என்பதே முதலாளி வர்க்க அறிவுத்துறையினரும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களும் முன்வைக்கும் வாதங்கள்.

சொத்து சேர்ப்பது மனிதனின் இயல்புணர்ச்சி! பொதுச் சொத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்வதற்கு முதலாளித்துவம் முன்வைக்கும் “அறிவியல் பூர்வமான” இந்தக் காரணத்தைத்தான் பொதுவுடமைக் கொள்கையை எதிர்ப்பதற்கும் முதலாளித்துவம் பயன்படுத்தி வருகிறது. கம்யூனிசத்தை எதிர்ப்பதற்குப் பயன்பட்ட இந்தக் காரணம். இன்று தேசியத்தை எதிர்ப்பதற்கும் உலகின் இயற்கை வளங்களைக் கொள்ளையிடும் முதலாளித்துவ சர்வதேசியத்தை நியாயப்படுத்தவும் ஏகாதிபத்தியங்களால் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

பொதுச் சொத்தை சூறையாடத் தூண்டும் இதே “இயல்புணர்ச்சி”தான் கோடிக்கணக்கான சிறு உடைமையாளர்களின் தனிச் சொத்தை சூறையாடுமாறும் பன்னாட்டு முதலாளிகளைத் தூண்டுகிறது.

எனவே, முதலாளித்துவச் சொத்துடைமையைக் கேள்விக்குள்ளாக்காதவரை, அதன் சமூக விரோதத் தன்மையை அம்பலப்படுத்தாத வரை, இயற்கையையே உடமையாக்கிக் கொள்ள எத்தனிக்கும் இந்த ஏகாதிபத்திய சதியை நாம் முறியடிக்கவியலாது.

எனவேதான், தண்ணீர் முதல் கடல், காடு, மலை, உயிரணுக்கள், விதைகள் ஈரான அனைத்தையும் தனியார் மயமாக்கும் ஏகாதிபத்திய வெறித்தனத்தை இன்று கம்யூனிஸ்டுகள் மட்டுமன்றி கம்யூனிஸ்ட் அல்லாத பலரும் எதிர்த்து போராடுமாறு தள்ளப்படுகிறார்கள்.

ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு என்ற அடிப்படையில் இத்தகைய போராட்டங்கள் வரவேற்கப்பட வேண்டியவையெனினும், இவர்கள் முன்வைக்கும் மாற்றுக் பலவீனமானவை, முரண்பாடானவை. முதலாளித்துவ சொத்துடைமையை இவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதால் தற்போதிருக்கும் நிலையைத் தக்க வைப்பது, சிறு தொழில் மற்றும் சிறு உடைமைகளைப் பாதுகாப்பது, மரபுரிமைகளைக்காப்பது என்ற பல கோணங்களிலேயே இந்த மாற்றுக் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

சூழலியம், புவி ஜனநாயகம், மையப்படுத்துதல் எதிர்ப்பு, மரபுக்கு திரும்புதல் போன்றவை எவையும் முதலாளித்துவத்தை தகாப்பது பற்றிப் பேசுவதில்லை. “சொத்து சேர்ப்பது மனிதனின் இயல்பு” என்று கூறும் முதலாளித்துவத்தை இவர்கள் யாரும் சித்தாந்த ரீதியில் கேள்விக்குள்ளாக்குவதில்லை. மாறாக, வெவ்வேறு விகிதங்களில் அந்தக் கருத்துடன் உடன்படுகிறார்கள்.

பிளாச்சிடாவின் நிலத்தடி நீரையும் வளைகுடாவின் எண்ணெய்க் கிணறுகளையும் வற்றச் செய்தவர்கள் ஏழைகளால் பெற்றுப் போடப்பட்ட மக்கள் கூட்டமல்ல.

ஆனால், “சொத்துரிமை மனிதனின் பிரிக்கவொண்ணாத உரிமை” என்பதை ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டால் சொத்தை விரிவுபடுத்திக் கொள்ளும் உரிமை, அதாவது அடுத்தவன் சொத்தை அபகரிக்கும் உரிமையும் மேற்படி பிரிக்கவொண்ணாத உரிமையின் அங்கமாகிவிடுகிறது.

எனவே, முதலாளித்துவ சொத்துடைமையை கேள்விக்குள்ளாக்காதவரை, அதன் சமூக விரோதத் தன்மையை அம்பலப்படுத்தாத வரை, இயற்கையையே உடமையாக்கிக் கொள்ள எத்தனிக்கும் இந்த ஏகாதிபத்தியச் சதியை நாம் முறியடிக்க முடியாது.

அனைவரும் அறிந்த ஓர் உதாரணத்திலிருந்து தொடங்குவோம். நகராட்சிக் குழாயில் தண்ணீர் ஊற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. குடம் நிறைந்து தண்ணீர் சாலையில் ஓடுகிறது. ஒரு வழிப்போக்கர் குழாயை மூடிவிட்டுச் செல்கிறார். அவர் அந்தக் குழாயின் உரிமையாளர் அல்ல.

விளைந்த பயிரை மாடு மேய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த வழியே செல்லும் விவசாயி அதனை விரட்டிவிட்டுச் செல்கிறார். அவர் அந்த நிலத்தின் உடமையாளரல்ல.

தண்ணீரின் பயன் மதிப்பையும்; தானியத்தின் பயன் மதிப்பையும் அவர்கள் உணர்ந்திருப்பதன் வெளிப்பாடுதான் அவர்களது

நடவடிக்கைகள். ஒழுக்கும் குழாயைக் காணும் ஹார்டினும் பதறுகிறார். சுமார் எத்தனை லீட்டர் தண்ணீர் வீணாகியிருக்கும் என்று மதிப்பிட்டு அதனை 12 ரூபாயால் பெருக்கிப் பார்க்கிறார், தண்ணீருக்கு முதலாளித்துவம் நிர்ணயித்திருக்கும் சந்தை மதிப்பின்படி சுமார் 1200 ரூபாய் தண்ணீர் வீணாகியிருக்கிறது. “தனியார் மயம்தான் இதற்குத் தீர்வு” என்று உடனே குரல் கொடுக்கிறார்.

வழிப்போக்கனின் பார்வையில் அங்கே வீணாகிக் கொண்டிருந்தது பயன் மதிப்புமிக்க தண்ணீர். எனவேதான் அவர் குழாயை மூடுகிறார். ஹார்டினின் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் குழாயை மூடுவதில்லை.

ஏனென்றால், அவர்களைப் பொறுத்தவரை குடத்தில் நிரம்பியிருக்கும் தண்ணீருக்கும் வழிந்து தெருவில் ஓடும் தண்ணீருக்கும் வேறுபாடு இல்லை. ஏனென்றால், அது விலைமதிப்பு நிர்ணயிக்கப்படாத நகராட்சித் தண்ணீர், இலவசக் குடிநீர். சரக்காக மாற்றப்படும் வாய்ப்பில்லாத தண்ணீர், குடத்தில் நிரம்பினாலும் தெருவில் ஓடினாலும் அது அவர்களைப் பொருத்தவரை வீணானதுதான்.

மனிதன் உள்ளிட்ட இயற்கை அனைத்தையுமே முதலாளித்துவம் பண்டமாகவும் உற்பத்திச் சாதனமாகவுமே பார்க்கிறது. எனவே அத்தகைய பண்டம், தான் மட்டும் நுகரக்கூடியதாகவோ, தான் மட்டும் சுரண்டக் கூடியதாகவோ, தன்னால் விற்கப்படக்கூடியதாகவோ இல்லாதவரையில் எந்த ஒரு பொருளின் பயன் மதிப்பையும் அது பொருட்படுத்துவதில்லை.

‘தனிச்சொத்துடைமை நம்மை முட்டாள்களாகவும் ஒரு தரப்பானவர்களாகவும் செய்துவிட்டபடியால் ஒரு

பொருள் நம்மிடம் இருந்தால்தான் அது நம்முடையதாகிறது' என்றார் கார்ல் மாக்ஸ். பொதுச் சொத்துகளையும் இயற்கையையும் வீணாக்கும் பொறுப்பற்ற தன்மை மக்களிடம் நிலவுகிறதென்றால் அதற்கு முழு முதற்காரணம் முதலாளித்துவம் அவர்களிடம் தோற்றுவித்திருக்கும் சிந்தனையும் பண்பாடும் தான்.

முதலாளித்துவத்தால் இன்னமும் தின்று செரிக்கப்படாமல் மக்களிடம் எஞ்சியிருக்கும் மரபுகளும் விழுமியங்களும் பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கேயுரிய பொதுமை நாட்டமும் தான் "நமக்குச் சொந்தமில்லாததையும் நம்முடையதாகக் கருதும்" பண்பாட்டை மக்களிடம் நிலவச் செய்திருக்கின்றன.

முதலாளித்துவமோ தனக்குச் சொந்தமில்லாத எந்தப் பொதுச்சொத்தையும் நாசமாக்குகிறது. பாலாறும், ஓரத்துப்பாளையம் அணையும், கங்கை, யமுனையும் சில எடுத்துக் காட்டுகள். முதலாளிகள் இயற்கையை நேசிக்குமாறு செய்யும் பொருட்டு இயற்கை வளங்களை ஹார்டினின் அறிவுரைப்படி தனியார் மயமாக்கி விடலாம்தான். ஆனால், அவற்றைச் சூறையாடுவதன் வாயிலாகத்தான் முதலாளித்துவம் தன்னுடைய நேசத்தை வெளிப்படுத்திக்கொள்கிறது.

ஆயிரம் ஆண்டுகளாய் சேமிக்கப்பட்ட பிளாச்சிமடாவின் நிலத்தடி நீர் வளத்தை இரண்டே ஆண்டுகளில் கொக்கோ கோலா ஏன் உறிஞ்சித் தீர்க்க வேண்டும்? பல லட்சம் ஆண்டுகளாய் சூரியனின் வெப்பத்தால் உருவாகி சேமிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலக்கரியையும் எண்ணெய் வளத்தையும் சில பத்தாண்டுகளிலேயே சுரண்டி எடுத்துவிட்டு "சூரிய ஒளியிலிருந்தே மின்சாரம்", "புதுப்பிக்கப்படக்கூடிய எரிபொருள்", காற்றிலிருந்து மின்சாரம், கடல் நீரிலிருந்து குடிநீர் என்று எதற்காக தவிக்க வேண்டும்?

பிளாச்சிமடாவின் நிலத்தடி நீரையும் வளைகுடாவின் எண்ணெய்க்கிணறுகளையும் வற்றச் செய்தவர்கள் ஏழைகளால் பெற்றுப் போடப்பட்ட மக்கள் கூட்டமல்ல. பாரிடம் இயற்கை வளங்களை ஒப்படைக்க வேண்டுமென ஹார்டின் சொல்கிறாரோ, அந்த பணக்கார வர்க்கத்தின் கார் தாகமும், பெப்சி தாகமும் தான் ஏனைய மக்களைத் தாக்கத்தில் தள்ளியிருக்கிறது.

இந்த பணக்கார வர்க்கத்தின் தாகமும் இயல்பான தேவையிலிருந்து எழுந்ததல்ல. இதுவும் விளம்பரங்களால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட தாகம், மூலதனத்தின் தாகத்தை முதலாளி வர்க்கத்தின் லாப வேட்கையை தணிப்பதற்காகவே உருவாக்கப்பட்ட தாகம்.

'இந்த தாகம் ரொம்ப பெரிசு' அதனால்தான் பல ஆயிரம் விவசாயிகள், சில நூற்றாண்டுகளாய் விவசாயம் செய்தும் அழியாத நிலத்தடி நீர்வளத்தை, ஒரேயொரு கம்பனி இரண்டே ஆண்டுகளில் அழித்துவிட்டது.

நாளொன்றுக்கு 5 லட்சம் லீட்டர் என்ற ஒப்பந்தத்தின் வரம்புக்குள் நின்று பத்தாண்டுகளுக்கு உற்பத்தியை விரிவாக்காமல் ஒரே அளவில் வைத்திருப்பதற்கு கோக் நிறுவனம் ஒரு விவசாயி அல்ல. தாமிரவருணியிலிருந்து நாளொன்றுக்கு எவ்வளவு தண்ணீர் எடுக்க வேண்டுமென்பது ஒப்பந்தக் காகிதத்தால் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை. அது அட்வான்டாவில் உள்ள

கோக்கின் தலைமையகத்தால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. "தண்ணீருக்குப் பதிலாக கோக்" என்பதை தனது முழக்கமாக வைத்துள்ள கம்பனியின் தாகம் தாமிரவருணி ஆற்றையே போத்தலில் அடைத்தாலும் அடங்கப் போவதில்லை.

இயற்கையை ஓம்பும் விதத்திலோ, அல்லது இயற்கை தன்னை புனரமைத்துக் கொள்ளும் வேகத்தைக் கணக்கில் கொண்டோ முதலாளித்துவச் சுரண்டலின் வேகம் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை. இலாபம் மட்டுமே அதன் உந்து சக்தி. எனவே, இயற்கை வளங்களையும் மனித வளத்தையும் சுரண்டுவதில் முதலாளித்துவம் காட்டும் வரைமுறையற்ற வெறி என்பது அதன் இயல்பான பண்பு.

குடகு மலையின் காடுகளை அழித்து பல்லாயிரம் ஏக்கர் காப்பித் தோட்டம்! மழை பொய்த்தது. காவிரி வரண்டது. விவசாயம் அழிந்தது. திக்கற்றவர்களாக திருப்பூருக்கு ஓடிவரும் விவசாயிகளை 12 மணிநேரம், 15 மணிநேரம் என்று வேலை வாங்கி அவர்களையும் 40 வயதுக்குள் முடமாக்கி, மனிதக் கழிவுகளாக்கி வெளியேற்றுகிறது முதலாளித்துவம்.

ஒவ்வொரு அழிவிலும்
ஒவ்வொரு துயரத்திலும்
தனக்கான சந்தையைக்
கண்டுபிடிக்கிறது முதலாளித்துவம்.
மேற்பரப்பு
நீரை அழித்துவிட்டு நிலத்தடி
நீர் வேட்டைக்கு பம்புசெட்டு
வியாபாரம் ஒருபுறத்தில்
குடிநீரைக் கழிவு
நீராக்கும் ஆலைகள்
மறுபுறம் கடல் நீரைக்
குடிநீராக்கும்
எந்திரங்கள்!

இயற்கையின் ஆதாரப் பொருளான தண்ணீரை நஞ்சாக்குவதைப் போலவே, இயற்கையின் அதி உன்னத படைப்பான மனிதனையும் அது நஞ்சாக்குகிறது. மண்ணுக்கும் மனிதனுக்கும், நீர் வளத்துக்கும் மனித வளத்துக்குமிடையே முதலாளித்துவம் பாரபட்சம் காட்டுவதில்லை. பொரி பொரியாய்த் தெறித்து ஈரப்பசை ஒட்ட மறுக்கும் பாலாற்றின் படுகைக்கும், சொறியும் சிரங்கும் வந்து தோல் வறண்டு போன அந்தப் பகுதி மக்களின் தோலுக்கும் என்ன வேறுபாடு? ஓரத்துப்பாளையம் கழிவு நீருக்கும் சிறுமி செல்வராணியின் கொப்புளங்களிலிருந்து வழியும் சீழுக்கும் என்ன வேறுபாடு? "சமூகத்தைப் போலவே இயற்கை சம்பந்தமாகவும் கூட இக்காலத்தில் (முதலாளித்துவ) உற்பத்தி முறை உடனடியான விளைவுகளைப் பற்றி மட்டுமே அக்கறை கொண்டுள்ளது. பிறகு இந்த நோக்கத்தின் பால் திசை முகம் திரும்பியுள்ள செயல்களின் எதிர்கால விளைவுகள்..." பெரும்பாலும் நேர் முரணானவையாக மாறிவிடுகின்றன.

"உற்பத்தி செய்த, அல்லது விலைக்கு வாங்கப்பட்ட சரக்கை வழக்கமான பேராசைப்பட்ட லாபத்துடன் விற்றவுடன் அவன் (முதலாளி) திருப்தியுறுகிறான். அதன் பிறகு அந்தச் சரக்கிற்கோ அதை வாங்குபவர்களுக்கோ என்ன நோக்கம் என்பதைப் பற்றி அவன் கவலை

கொள்பவனாக இல்லை” என்றார் எங்கெல்ல.

முதலாளித்துவத்தின் அருந்தவப் புதல்வனான ப.சிதம்பரம் எங்கெல்லின் கூற்றைப் பொய்ப்பித்துக் காட்டிவிட்டார். சிகரெட் தயாரிக்கும் தரகு முதலாளித்துவ நிறுவனமான ஐ.டி.சி. நடத்திய வரி ஏய்ப்பை “மன்னித்து” 350 கோடி ரூபாய் தள்ளுபடி செய்தார். புற்று நோய்க்கான மருந்தின் விலையை 100லிருந்து 1000 ரூபாவாக உயர்த்திக் கொள்ளும் ஏகபோக உரிமையை நோவார்டிஸ் என்ற பன்னாட்டு நிறுவனத்திற்கு நீதிமன்றத்தில் பெற்றுக் கொடுத்ததன் மூலம் சிகரெட் புகைப்பவர்களுக்கு என்ன நேர்கிறது என்பது குறித்தும் தான் ‘கவலை’ கொண்டிருப்பதை அவர் நிரூபித்துக் காட்டினார்.

ஒவ்வொரு அழிவிலும் ஒவ்வொரு துயரத்திலும் தனக்கான சந்தையைக் கண்டுபிடிக்கிறது முதலாளித்துவம். மேற்பரப்பு நீரை அழித்துவிட்டு நிலத்தடி நீர் வேட்டைக்கு பம்பு செட்டு வியாபாரம் நிலத்தடி நீரை அழித்து முடித்தவுடனே கடின நீரைத் தண்ணீராக்கும் கருவிகளின் விற்பனை ஒருபுறத்தில் குடிநீரைக் கழிவு நீராக்கும் ஆலைகள் மறுபுறம் கடல்நீரைக் குடிநீராக்கும் எந்திரங்கள்!

“இயற்கையை ஆளும் விதிகளைக் கண்டு பிடிப்பதென்பது நுகர்வுப் பொருள் அல்லது உற்பத்திச் சாதனம் என்ற முறையில் மனிதனுடைய தேவைக்கு அதனைக் கீழ்ப்படுத்துகின்ற சூழ்ச்சியாகவே தோன்றுகிறது” என முதலாளித்துவத்தின் கையில் அகப்பட்ட இயற்கையின்

அவலநிலையையும் அறிவியலின் தரத்தையும் விமர்சித்தார் மார்க்ஸ்.

இயற்கையின் மீதான தனது வினைகள் எத்தகைய எதிர்வினைகளைத் தோற்றுவிக்கக் கூடும் என்பது குறித்து முதலாளித்துவம் கவலைப்படுவதில்லை. “ஆறு வற்றினால் நிஜலத்தடி நீர், அதுவும் வற்றினால் பனிப்பாறைகளை உருக்கு, கடல் நீரைக் குடிநீராக்கு...” என்று வெட்டுக்கிரியைப் போல இயற்கையைச் சூறையாடியபடியே செல்கிறது. ஒவ்வொரு அழிவும், ஒவ்வொரு மாற்றமும் என்ன விளைவை ஏற்படுத்தும் என்ற தூரப்பார்வை அதற்கக் கிடையாது.

“மனித குலம் உயிர் வாழ்வதன் நோக்கம் உற்பத்தி, உற்பத்தியின் நோக்கம் லாபம்” என்ற

கிட்டப்பார்வையான முதலாளித்துவத்தை வழி நடாத்துகிறது. இயற்கையை அழிக்கும் போதும், உயிர் வாழ்வதற்கும் என்பது முதலாளித்துவத்தின் பிறப்பியல்பு.

“இயற்கையைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு மனிதர்களைக் கொல்ல வேண்டும்” என்று பேராசிரியர் ஹார்டினைச் சொல்ல வைப்பது இயற்கையின் பால் அவர் கொண்ட காதல் அல்ல. அது லாபத்தின் மீதான காதல். இயற்கையின் சிறந்த படைப்பாகக்கூட மனித உயிரை மதிப்பிடவிடாமல் அவருடைய கண்ணை மறைக்கின்ற லாபவெறி!

மாற்றியமைக்கும் போதும் அது மனிதனின் மீது என்ன விளைவுகளைத் தோற்றுவிக்கிறது என்பதைப் பற்றியும் முதலாளித்துவம் கவலைப்படுவதில்லை.

இயற்கையின் அதி உன்னதப் படைப்பான மனிதன் உயிரியல் ரீதியாகவும் உளவியல் ரீதியாகவும் நாசமாக்கப்படுகிறான். கார்கள் வெளியிடும் புகையைச் சுவாசிப்பதன் விளைவாக மட்டும் மனிதனின் உடலில் ஈயத்தின் அளவு 100 மடங்கு அதிகரிப்பதாக கூறுகிறது ஒரு ஆய்வு. ஒரு நுகர் பொருள் தோற்றுவிக்கும் நோயைக் குணப்படுத்த இன்னும்பொரு நுகர்பொருள் என்று மனிதனின் உடலையே தனது லாப வேட்டைக்கான சுரங்கமாக மாற்றுகிறது முதலாளித்துவம். முதலாளித்துவப் போட்டியும் நெருக்கடியும் வேலை இழப்பும் பதட்டமும் நிச்சயமற்ற வாழ்க்கையும் மனிதர்களின் நரம்பு மண்டலத்தை சின்னாபின்னமாக்கி மன நோயாளிகளைப் பெருக்குகிறது.

பல லட்சம் ஆண்டுகளாய் நிலத்தடியில் சேமிக்கப்பட்ட எரிபொருட்களை சூறையாடும் அந்த லாபவெறி, மனிதன் எனும் இயற்கையின் அற்புதப் படைப்பையும் ஊனப்படுத்தி சிதைக்கிறது. “இயற்கையைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு மனிதர்களைக் கொல்ல வேண்டும்” என்று பேராசிரியர் ஹார்டினைச் சொல்ல வைப்பது இயற்கையின் பால் அவர் கொண்ட காதல் அல்ல. அது லாபத்தின் மீதான காதல். இயற்கையின் சிறந்த படைப்பாகக்கூட மனித உயிரை மதிப்பிடவிடாமல் அவருடைய கண்ணை மறைக்கின்ற லாபவெறி!

முதலாளி வர்க்கத்தைப் பொறுத்தவரை இயற்கையைப் போலவே மனிதனும் ஒரு உற்பத்திச் சாதனம். இயற்கை வளத்தைப் போலவே மனித உழைப்பும் ஒரு விற்பனைச் சரக்கு. தேய்ந்து போன உற்பத்திச் சாதனங்களைத் தூக்கியெறிவதைப் போல, விற்க முடியாமல் தேங்கிப் போன தானியங்களைக் கடலில் கொட்டுவது போல, தேவைப்படாத மனிதர்களையும் ஹார்டின் அழிக்க விரும்புகிறார். எனவே அவர்களை உபரி உற்பத்திப் பொருட்களாகக் கருதுகிறார்.

யார் எந்தப் பொருளை எவ்வளவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய பன்னாட்டு முதலாளிகளை அழைத்து ஆணை பிறப்பிக்க முடியாத ஹார்டின், யார் எவ்வளவு பிள்ளை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று உலக மக்களுக்கு ஆணையிடுகிறார். “பொருளுற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது, அதற்கேற்ப மனித உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்! முதலாளிகளின் லாபம் சேர்க்கும் மனித உணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது, அதற்குப் பொருத்தமாக உங்கள் புலனுணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்!” என்று மக்களை, குறிப்பாக ஏழை மக்களை எச்சரிக்கிறார் ஹார்டின்.

சாந்தனின் - இருபதாம் நூற்றாண்டு

உலக இலக்கியம்

முப்பது நாடுகளைச் சேர்ந்த இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட பல்வேறு மொழிகளைக் கொண்ட எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் பற்றிய குறிப்புகள் இந்த நூலில் அடங்கியிருக்கின்றன. இலக்கியவாதிகளுக்கும் கலை, இலக்கிய

விமர்சகர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் அதிக பயனுள்ள நூல் இது. தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் எழுதும் ஆற்றல் பெற்றவரான சாந்தன் - ரெஜி சிறிவாத்தன, பேராசிரியர் குணதிலக போன்றவர்களால் பாராட்டுப் பெற்றவர்.

தனது நீண்ட வாசிப்பு அனுபவத்தை தமிழ் வாசகர்களோடு இந்நூலின் ஊடாக பகிர்ந்து கொள்கிறார். இலக்கியத்தரமுள்ள உலகப்படைப்புகளை, படைப்பாளிகளை தமிழ்வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்கிறார். இந்த நூற்றாண்டின் உலகளாவிய இலக்கியப் போக்குகளை இந்நூலில் சாந்தன் அறிமுகம் செய்திருப்பது பயனுள்ள

முயற்சியாகுமென கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்ற நூல் அறிமுக விழாவில் தெரிவிக்கப்பட்டது.

நெஜீரியாவில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிய எஸ். ராஜசிங்கத்தின் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்விழாவில் சிறிநிகர் ஆசிரியர் பீடத்தைச் சேர்ந்த எஸ்.

விக்னேஸ்வரன், திறனாய்வாளர் கே. சிவகுமாரன், பிரெஞ்சு எழுத்தாளர் கலாநிதி ரொபுச்சா, பதிப்பாளர் எம். பெளசர் ஆகியோர் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினர். நூலாசிரியர் ஐ. சாந்தன் ஏற்புரை வழங்கினார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற இருபதாம் நூற்றாண்டு உலக இலக்கியம் நூல் அறிமுக விழாவில் பிரெஞ்சு நட்புறவுக் கழகத்தைச் சேர்ந்த கலாநிதி ரொபுச்சா, ஏ.ஜெ. கனகரட்ன,

சோ. பத்மநாதன், ரதோயன், பொன் பூலோக சிங்கம் ஆகியோர் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினர். யாழ்ப்பாண நட்புறவுக்கழக மண்டபத்தில் இக்கூட்டம் நடைபெற்றது. இந்நூலை மூன்றாவது மனிதன் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது.

துகவல் - அமரந்தா

சமூகமே உற்பத்தியில் ஈடுபடுவது, ஒரு சிலர் மட்டும் அதை நுகர்வது ஒரு நிறுவனத்தின் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட உற்பத்தி, மொத்த உற்பத்தியில் அராஜகம் - என்பது முதலாளித்துவத்தின் முரண்பாடுகள். தானே தோற்றுவிக்கும் இந்த முரண்பாட்டிலிருந்து தான் விடுபடுவதற்காக போர்கள், பட்டினிக் கொலைகள் மூலம் முதலாளித்துவம் மனிதனைச் சூறையாடுகிறது. இயற்கையும் சூறையாடுகிறது. இயற்கை பதிலடி கொடுக்கிறது. பெருமழையாக, வறட்சியாக, பனிப்பொழிவாக, சூறைக்காற்றாக..., உடனுக்குடனோ, சற்றுத்தாமதித்தோ பதிலடி கொடுக்கிறது. "இயற்கையின் மீது நமது மானுட வெற்றிகளை வைத்துக் கொண்டு நம்மை நாம் அளவு கடந்து தற்புகழ்ச்சி செய்து கொள்ள வேண்டியதில்லை. இப்படிப்பட்ட வெற்றி ஒவ்வொன்றுக்கும் இயற்கை நம்மைப் பழிவாங்குகிறது"

தன்னளவில் ஒத்திசைவு கொண்டதாக இயங்கும் இயற்கையை ஒத்திசைவு அற்ற மனித சமூகம் எதிர்கொண்டு நிற்க இயலாது. "தனது உற்பத்திச் சக்திகளை ஒரே திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஒன்றோடொன்று இணக்கமாகச் சேர்ந்து கொள்வதைச் சாத்தியமாக்குகின்ற சமூகம் மட்டும் தான்" இயற்கையுடனான உறவைச் சரியான முறையில் பேண முடியும்.

இயற்கையைத் தனது உடலாகவும், உழைப்பைத் தனது சாரமாகவும் கருதுகின்ற பொதுவுடைமைச் சமூகத்தில் மட்டுமே இயற்கையுடனான முரண்பாட்டை மனித குலம் சரியாகக் கையாள முடியும். தனிச் சொத்துடைமையை மனிதனின் இயல்புணர்ச்சியாக அங்கீகரிக்கும் சமூகம், இயற்கையை அழிப்பதற்கு முன், தன்னுடைய சொந்த அழிவை, தானே விரைவுபடுத்திக் கொள்ளும்.

உலகமயமாக்கம் என்ற பெயரில் திணிக்கப்படும் மறுகாலனியாக்கத்தின் உள்ளடக்கம் முதலாளித்துவம். வேறொரு வகை முதலாளித்துவச் சித்தாந்தத்தால் இதனை முறியடிக்க முடியாது. மனித குலமும் உயிரினச் சூழலும் பிழைத்திருக்க வேண்டுமாயின் முதலாளித்துவம் அழிந்தாக வேண்டும்.

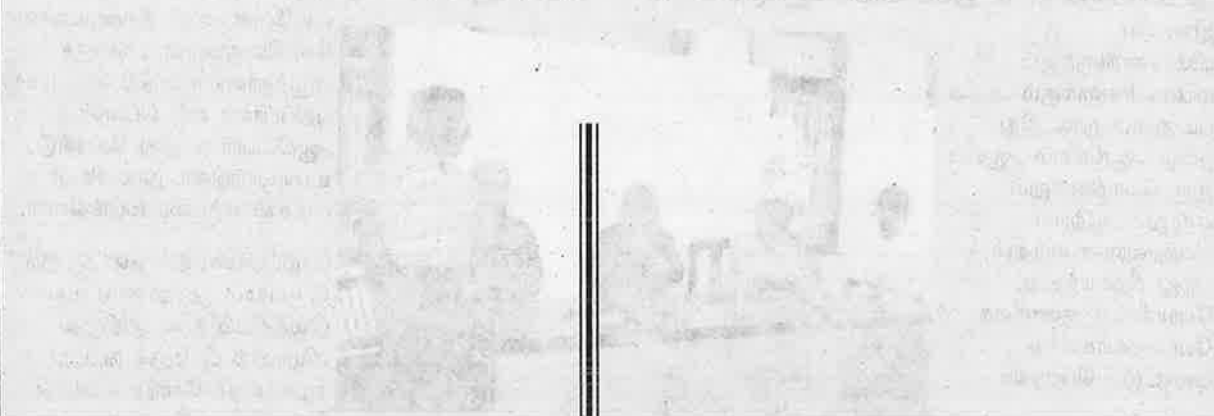
"பொதுச்சொத்தின் அழிவா, தனியார்மயமா என்பதை நாம் உடனே முடிவு செய்தாக வேண்டும்" என்கிறார் பேராசிரியர் ஹார்டினன். "இரண்டும் ஒன்றுதான்" என்ற பதிலே இத்தகைய அற்பர்களுக்குப் போதுமானது. எனினும் ஹார்டினையொத்த முதலாளித்துவ அற்பமதியினரின் வாதங்களை முன் ஊகித்துத் தனது மூலதனத்தில் விடையளித்திருக்கிறார் மாமேதை கார்ல் மார்க்ஸ்:

"ஒரு மனிதன் பிறிதொரு மனிதனைத் தனது சொத்தாக வைத்திருந்ததென்பது எங்ஙனம் (இன்று) அபத்தமானதாக ஆகிவிட்டதோ, அதேபோல ஒரு உயர்ந்த சமூக பொருளாதார அமைப்பின் பார்வையில், தனிப்பட்ட சிலர் (இன்று) இந்தப் புவியில் கொண்டிருக்கும் தனிச்சொத்துடைமை என்பதும் (நாளான) அபத்தமானதாகவே கருதப்படும். ஒரு முழுச் சமூகமோ, ஒரு தேசமோ, அல்லது சமகாலத்தில் நிலவும் எல்லாச் சமூகங்களும் இணைந்தால்கூட யாரும் இந்த பூமியின் உடைமையாளர்களாகிவிட முடியாது. அவர்கள் இந்த பூமியில் (வாழப்) பெற்றிருக்கிறார்கள், பயனடைகிறார்கள் அவ்வளவுதான். 'ஒரு நல்ல குடும்பத்தலைவன் செய்வதைப் போல', தனக்குப் பின்னர் வரும் தலைமுறைகளுக்கு இந்தப் பூமியை மேலும் சிறப்பான நிலையில் அவர்கள் விட்டுச் செல்ல வேண்டும்."

நன்றி: புதிய கலாச்சாரம்

With Best Wishes From

SINGER
KALMUNAI

ஷோபா சக்தியின் இரு நாவல்கள்

ப.வி. ஸ்ரீரங்கன் - ஜோர்மனி

கொர்ல்லா:

கொரில்லாவை முன்வைத்துச் சில கோட்பாட்டுருவாக்கக் கோடுகளும், கீறல்களுமான முகங்களின் கேள்விகளும் - நியாய விசாரிப்புகளும்.....

“தொட்டிலுக்குள் போட்ட குழவி தொலைந்துவிடும் ஒரு நொடியில், தோள் கொடுக்கப் போனதாக சேதி வரும் மாலைதனில் மாறி மாறிப் பார்த்துவிட்டு மயங்கிவிடும் தாய் மனது மடிக்கடித்த நினைவுகளும் மங்கலாக வந்து போகும் வார்த்தையின்றிச் சோர்ந்து விடும், வந்து போகும் உணர்வுகளும் வானுயர்ந்த நோக்குக்காகவா வாழ்விழந்தோம் இன்றுவரை.”

இன்றுவரை கேட்கப்படும் கேள்வியிது.

ஈராயிரம் ஆண்டுகளாய் தாழ்த்தப்பட்டு 'தாழ்ந்தவர்கள்' என்று நகைப்போடு நோக்கப்பட்டவர்கள் நாம்! நமது வாழ்வு மீது மிகவும் கேவலமான நெருக்குவாரங்களை, சேரடிப்புகளை, கள்ளப்பட்டங்களை, தீண்டாமையை சுமத்திய 'மேல் சாதிய சைவ வேளாள அரசியலை' இன்று வரையும் ஒரு வடிவத்துக்குள் வைத்து அவிழ்த்துப் பார்க்க நமக்கான அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி விஞ்ஞான பூர்வமாகக் கைகூடிவரவில்லை. அத்தகையதொரு நிலைமையையேற்படுத்திய இலங்கைக் கல்வியமைப்பும், அதன் உள்ளீடாகவிருக்கும் சாதிய நலனும் அதை எமக்குத் திட்டமிட்டே சுமத்தியது!

இந்த நிலைமைக்குக் காவோலை கட்டிக் கொழுத்தப் புறப்பட்ட இயக்கமே தலித்திலக்கியம்!! (இந்தியாவில் தலித்துவச் செயற்பாட்டாளர்கள் உலக ஆதிக்கச் சக்திகளின் பிளாமி அமைப்புகளுடன் (வேர்ல்ட் விசன், இன்னபிற...) சேர்ந்தியங்குவது பற்றி எம்மிடம் பாரிய விமர்சனமுண்டு).

'கொரில்லா'வின் மொழியூடான சித்தரிப்பும், அதன் பகுப்பாய்வு மீதான நாளாந்த சமூக சீவியம், இதன் நம்பகத்தன்மை யாவும் அதன் அனுபவ வழிபட்ட வாழ்வை வாழ்ந்து, சுமந்தவர்களாலேயே புரியக்கூடிய நிர்ப்பந்தம் இயல்பானதே. இந்த நிர்ப்பந்தத்துக்குள் நிலவுகின்ற நமது வாழ்வும் - சாவும் எங்கோவொரு மூலையில் நிகழ்ந்து, ஆரவாரமற்ற மனிதர்களால் உணரப்படாமலேயே அமிழ்ந்து விடும் நிலையைத் தடுத்து - இதுதான் எமது வாழ்வினது சமூக இருப்பு. இதுவே எமது கால சமூக - பொருளியல் வாழ்வைத் தீர்மானிக்கும் காரணிகள், கண்ணிகள் என்பதைப் பறையடித்துச் சொல்லும் ஒரு ஊடகமாக - இயக்கமாக சோபா சக்தி என்ற எழுத்தியக்கம் கொரில்லாவை முன்வைத்திருப்பது ஒரு வரலாற்று நிகழ்வே, தேவையே!

இந்த 'வாழ்வு விவரணம்' தொழில்படும் தளம் இலங்கையின் தீவுப்பகுதியிலுள்ள குஞ்சன் வயலெனினும், இஃது முழுமொத்தப் பூமிப்பந்தில் வாழ்வு மறுக்கப்பட்டு - உரிமை பறிக்கப்பட்ட உழைக்கும் மக்கள்

'ஏதோ எமது' அறிவற்ற வாழ்வோட்டத்தால் நிகழுமொரு போக்காகக் காட்ட முனையும் கபட ஆத்திக்கு சாதியுடகங்களால் இத்தகைய எழுத்துக்கள் எப்பவும் கண்டு கொள்ளப்படா (கொரில்லா பற்றிய இதற்குரிய விமர்சனங்களுட்பட), என்றபோதும் வரலாற்று இயங்கியலைப் புரிந்தவர்களுக்கு இஃதொரு தடையாகா!

மானுட நேயம், மகத்துவம், ஜனநாயகம் என்பதெல்லாம் சாதிய இந்துக்களுக்கான சமூக விழுமியமாகப் புரிந்து வைத்திருக்கும் புலம் பெயர் வானொலி - தொலைக்காட்சிகள், பத்திரிகைகள் இந்த எழுத்துப் படையலை தெருவோர வேப்பமரத்து முனியப்பருக்கோ அன்றி அந்தோனியருக்கோ வைத்ததாகப் பொருட்படுத்துகிறது!!!

எமக்குள் முகிழ்த்திருக்கும் சமூகக் கோபம் இன்று நேற்றைய கதையல்ல, பலநூறு வருடங்களாக எமது மூதாதையர்கள் கொண்டிருந்த, அனுபவித்த பகை முரணை இப்போது சமுதாய ஆவேசமாக - விஞ்ஞானத்தன்மை பெற்று யுத்த தந்திரோபாயத்திற்காக கிரமமாக

வாசிப்புக்குள்ளாகிறது.

நாம் நுகர்ந்த -

நுகரும், நமது

முன்னோர்கள்

புழுவிலும்

கேவலமாக வாழ்ந்த -

சமூக வாழ்வை

இப்போது நாம்

கட்டுடைத்துப்

பார்க்கிறோம்!

அதுவே

தலித்திலக்கிய

முயற்சிகள் கோரியும்

நிற்கின்றன, இதுவே கொரில்லாவினது இலக்கியக்

கோட்பாட்டு வடிவமும்.

வருவது எதுவானாலும் நாம் நமது கடந்த கால வாழ்வு மீதான தார்மீகக் கோபம் குறித்து மிகக் கவனமாக இருக்க வேண்டும்! எக்காரணங்கொண்டும் இதன் வீச்சுக்குன்றக் கூடாது - தனியக் கூடாது. இதுவே நம்மை வழிநடாத்திச் செல்லும் ஊட்டச்சத்து, நமது வாழ்வை நாயிலும் கேவலமாக்கி, இழி நிலைக்கிட்ட வர்க்க - சாதிய நலன்களை, கண்ணிகளைத் தனியே மார்க்சிய வர்க்கக்கோட்பாட்டுப் புரிதலுக்குள் அடக்கிப் பார்க்க முடியாது. இன்றைய நிலையில் உழைக்கும் மக்கள் பல வகை சாதிகளாகப் பிளவுபட்டு மிகக் கீழான நிலைமைகளுக்குள் வாழ்வு நகர்கிறது. இப்பிளவு மென்மேலும் மேற்சாதிய ஒடுக்கு முறைக்கு ஒத்திசைவாகிவிடும் நிலைவேறு.

மனிதர்களை மனிதர்கள் ஒடுக்குவது என்பது இந்த நூற்றாண்டோடு ஒரு முடிவுக்கு வந்தாக வேண்டும்.

தலித்திய கருத்தமைவுகளை நோக்கியாக வேண்டும். கூடவே தலித்தியத்தை நாம் எவ்வாறு புரிகின்றோம்? ஒருசில மேட்டுக்குடி 'மடிப்பாளிகள்' - மார்க்சியர்கள் அஃது பூதம். மார்க்சியத்திற்கு விரோதமான பிற்போக்குவாத - முதலாளிய நலனுடன் பின்னப்பட்ட சந்தர்ப்பவாதமாகச்: கருதுவது தத்துவார்த்த அனுபவமின்மையின் போக்கு மட்டுமல்ல கூடவே மேல் சாதிய 'மேல் குல்' கருதுகோளுமே இதை இயக்கி வருகிறது.

தலித்துவ அடையாளமென்பது 'பாட்டாளி வர்க்க முன்னணிப் படை, பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வதிகாரம்' என்பவற்றின் பிரதியீடாகவும், இந்திய - இலங்கை போன்ற சாதிய ஒடுக்கு முறை நிகழும் நாடுகளுக்கு உழைக்கும் மக்களை இனம் காணும் பொதுமைப் பண்புடைய சுட்டாலகவுமிருக்கும், உழைக்கும் மக்கள் பல் வகைச் சாதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒடுக்கப்படும் நாடுகளுக்கு 'தலித்திய வர்க்கம், தலித்திய மொத்த அதிகாரம், தலித்திய முன்னணிப்படை' என்பதே சாலப் பொருந்தும்! இவற்றின் புரிதலோடுதாம் நாம் சமூகமாற்றை நோக்கிப் பயணிக்க முடியும். தலித்துவ பண்பாடுதாம் சாதிய வேர்களை அறுக்க முடியும்.. இது நடைமுறையிலுள்ள எல்லா விண்ணாணங்களையும் கேள்விக்குட்படுத்தி உடைத்தெறிவதில் நோக்கமாகவிருக்கும்.

இந்த வகைப் புரிதலோடு கொரில்லாவை முன் நிறுத்தி தலித்துவ இலக்கியக் கோட்பாடு நோக்கிய சிறு பயணம்:

இன்றைய உழைக்கும் விளிம்பு மனிதர்கள் (புலம் பெயர்ந்து மேற்குலகில் உடலுழைப்பை நல்கும் தமிழர்கள் தம்மைக் கொஞ்சம் கற்பனை செய்து பார்த்தால் இந்த விளிம்பு மனிதர்கள் யாரென்பு புரிந்துவிடும்) தம்மை உருவாக்கிக் கொள்வதற்கான எந்த வடிவமுமில்லை. உலகியல் வாழ்வு இதுவரையிலிருந்த நம்பிக்கைகளை திரும்பத்திரும்ப புதிய மொந்தையில் தந்தபடி. இவைகளால் சரிந்து விடுகின்ற பொருளியல் வாழ்வைச் செப்பனிட்டு தனது முரண்நிலைகளில் மழுப்பல்களைக் காட்ட முனைகிறது என்ற போதும் 'உழைக்கும் வலு' வளைந்து கொடுக்கும் அடிமைப்படுத்தல்களுக்குள் திணிக்கப்பட்டபடி. இந்த சமூகச் சீவியம் எந்தவொரு உழைக்கும் பிரிவையும் சுதந்திரமான தனித்தன்மையுடைய உற்பத்தியுறுவுகளாகப் பார்க்க விடுவதில்லை. இந்த பொது இறுக்கமே இப்போது பல மட்டங்களிலும் (மூளை உழைப்பாளிகளிடமும், நிர்வாகயந்திரத்திடமும்) 'முட்டாள்த்தனத்தின் விபூகம்' Stretgien der dumkeit என்று விவாதிக்கப்படுகிறது. இவ்வுளவியல் ஒடுக்கு முறையென்பது; ஒரு காலகட்டத்தின் தேவையைப் பூர்த்திப்படுத்தும் மூலத்தின் திட்டமிட்ட விபூகமே. இதையே முன்வைத்து புத்திஜீவ மட்டம் கருப்பொருளாக விரிந்துரைக்கிறது.

செப்டெம்பர் 11க்குப் பின்பு விபூகங்கள் பல வடிவங்களில் உலா வருகிறது. இவை கணக்கிலெடுக்கப்பட்ட எல்லா அறிவார்ந்த

நம் அக நிலை, படைப்பாற்றல் இழந்து விட்ட நிலையில் தோல்விப்பயத்துடன் புற நிலையை அணுகுகிறது. தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்கு எந்தச் செயல் வடிவமும் அதனிடமில்லை, இஃது தாம் இன்றைக்கு நம்மில் பலரிடம் மலிந்து காணக்கிடக்கிறது. வர்க்க உணர்வென்பது வெறும் பொருள் சார்ந்த விடயமாக சமூக உளவியல் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இதன் உச்ச பிரசாரவூடகங்களாக தொலைக்காட்சியும், ஹொலிவுட் சினிமாவும், கல்வியமைப்பும் செயற்பட சமூகநிலை சற்று சரிப்பட்டுவிட பலர் தாங்கள் இதுவரை உணர்ந்து வந்த வர்க்க உணர்வை சமரச நிலைக்குள் அம்போவாக்கியபடி. இது குறித்து ஜேர்மனிய பேராசிரியர் பீட்டர் வி. சிமா தனது பிரபல்யமிக்க கட்டுரையான 'பின் நவீனத்துள் மாணிடர்களினது பயிற்றுவிப்பு' என்ற கட்டுரையில் இப்படியெழுதுகிறார்:

"பல்வகைப்பட்ட கருத்து நிலைகளை, பிரச்சினைகளை அன்றி சாதாரண தவறான புரிதல்களை விவாதிப்பதற்கு யாரால் முடியவில்லையோ அதுவே சிறுபிள்ளைத்தனத்தின் வெளிப்பாடு."

Peter V. zima:

Wer meinungsverschiedenheiten, Konflikte, oder einfache miBverstaendnisse nicht ausdiskutieren kann, der schlaegt zu wie ein unmuendiges Kind - strategien der dumheit, seite: 25.

இஃது தாம் நாம் செய்து வரும் இன்றைய செயல். இதை உடைத்தெறிவதில் தாம் தலித்தியமும், அதன் உணர்வுத்தளமும் வெற்றிகொள்கிறது. மனிதனை மனிதன் ஒடுக்குதல் பொருளாதார ரீதியாக மட்டும் நிலவும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் இந்த 'வர்க்க இழப்பு' நிகழ்ந்து விட்டது. ஆனால் இந்தியா, இலங்கை மாதிரியான சாதிய - சமூகவொடுக்குமுறை நிகழும் நாடுகளில் இந்த வர்க்க உணர்வென்பது தலித்தியமாக - தலித்தாக முன்னிறுத்திப் போராடுவதில் வெற்றிகொண்டது வரலாற்று விந்தையல்ல.

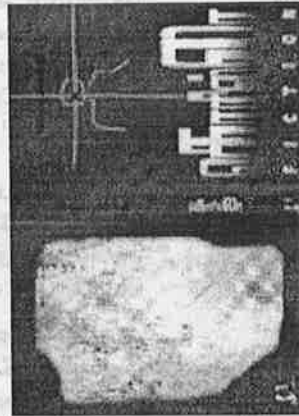
எனவேதாம் ஒரு சோபா சக்தி விஷ்வ ரூபமாக தன் உயிரை நிழலாகக் கொடுத்து ஈழப்போராட்ட வரலாற்றை மக்கள் சார்ந்து வெளிப்படுத்தியது!

தலித்துவ இலக்கியத்தின் கோட்பாடு என்பது தாம் என்ன?

படைப்பிலக்கியத்தின் ஊடாக வரலாற்று நிகழ்வை, கொடுமையை வெளிப்படுத்துவதும் அதனூடாகக் கற்றுக் கொள்வதும், கற்பித்தலுமே. இந்நோக்குத்தாம்

படைப்பிலக்கியத்தின் கோட்பாட்டு கட்டுமானத்தை நிர்ணயிக்கும். இதுதாம் நாம் எழுதுவதைக் கேள்விக்குட்படுத்தும். நாம் எழுதுவது முதல்தர இலக்கியமா?, நாம் உண்மையிலேயே இலக்கிய சிருஷ்டிகளா? என்றெம்மைக் கேட்கவைக்கும். இவ்வகைப் புரிதலற்றவர் - தான் படைப்பதெல்லாம் வானத்தின் உச்சியிலுள்ளதென்றெண்ணி விமர்சனங்களை வெறுக்க முனைவார்! தலித்துவ எழுத்துக்கள் மட்டுமே இதிலிருந்து தப்பிக்கும் ஆற்றலோடு அமைகிறது.

இதற்கு கொரில்லாவே சாட்சி! சோபா சக்திக்குள் நிகழ்ந்தது என்ன? இலக்கியத்திற்காகத் தன்னை வழங்கியதா? தனது ஆன்மாவை, உயிர்ப்பை வழங்கி

சிந்தனையில், படைப்பாற்றலில், வேதனையில், அநுபவங்களில் தன்னைத் தொலைத்து தேடுகிறார். இந்தத் தேடுதலே தன்னைத்தான் இனங்காண வைத்ததும், புரிந்துணர்வை வளர்த்ததும், சமுதாயத்துள் தாழ்த்தி வைத்திருக்கும் மானுடர்களினது - மனித விடுதலைக்காக தலித்தைத் தேடுகிறார். தன்னைத்தானே திட்டிகிறார், கேலி செய்கிறார், தன்னைத்தானே சாகடிக்கிறார். தனக்குத்தானே புத்துயிர் கொடுத்து தலித்துவ விடுதலையைக் கொண்டுவர முனைகிறார், உலகத்தோடு தோள் சேர்கிறார்!

இந்த உலகத்தோடு எப்படித் தோள் சேர்கிறார்? இவ்வுலகை நாம் எப்படி நெருங்குகிறோமோ அப்படித்தாம். துன்பத்தின் மூலம், நெருக்கடிகளின் மூலம், சாதிய - இந்துத்துவத்தின் மூலம், ஆதிக்கத்தின் மூலம், மனிதர்களை மனிதர்கள் கொல்லும் அச்சத்தின் மூலம், எமது அறிவின் மூலம், உழைப்பின் மூலம், யுத்தத்தின் மூலம், படைப்பின் மூலம் இந்த உலகு எமக்கே சொந்தம், நமக்குத் தெரிந்த இவ்வுலகை நமக்குள் கொண்டுவர இதுவரை நமக்குள் அறிவாற்றல் கைகூடிவரவில்லை. தலித்துவ மக்களாகிய எமக்கு, எம் வாழ்வை - அர்ப்பணிப்பைக் கண் முன் கொண்டு வந்து காட்சிப் படுத்தும் படைப்பு நிலை இப்போது எம்மிடமுள்ளது. நாம் நம்மைத் தெரிவு செய்கிறோம், தெரிவு செய்வதினாலே நமது இருப்பு, நமது விடுதலையோடு சம்பந்தப்படுவதை உணர்கிறோம். நமக்கான உலகை நாம் சிருஷ்டித்து அதனோடு கலத்தல் நிகழ்ந்து விடுகிறது! இதைக் 'கொரில்லா' மிகவும் துல்லியமாகச் செய்துவிடுகிறது.

இவ்வகைக் கலத்தலின் மூலம் கொரில்லா நம்மோடு உண்மை பேசுகிறது, பேருண்மையை இக்கலத்தலின் மூலம் அது தந்து விடுகிறது. கொரில்லா நம்மைப் பற்றிய குறைகளைத் தயவு-தாட்சண்யமின்றி நமக்குப் பகிரங்கப்படுத்துகிறது. இதில் நமக்கு வெட்கமேதுமில்லை. இதற்காக நாம் தீக்குளிக்க வேண்டியதில்லை. நமது குறை இன்னொருவரின் குறையின் தொடர்ச்சியாகவோ அல்லது நீட்சியாகவோ தொடர்கிறது. இவ்வண்ணமே மூதாதையர்களின் தொடர்ச்சி நமது தொடராகவும் இணைகிறது. எம் குறைகளைப் பிரகடனப்படுத்துவதன் மூலம் நாம் எத்தனையோ நபர்களைப் பிரகடனப்படுத்துகிறோம், எம்மை நாமே திருத்த சிலுவை சுமக்கிறார் இந்த சோபா சக்தி! எமது விடுதலையை நாம் சாதிக்க வேண்டுமானால் நாம் செத்தாக வேண்டும். சாதியின் பெயரால், துரோகியின் பெயரால் இந்தச் சாவு நம்மை நெருங்கியபடியே!! இந்தச் 'சாவு' தாம் கொரில்லாவைப் படைப்பிலக்கிய நிலைக்குள் உயர்த்தி, உந்தித் தள்ளுகிறது.

எமது வாழ்வை விபரிக்க 'நாம் எப்படியெல்லாம் செத்தோம், நமது முன்னோர்கள் எப்படியெல்லாம் அடிமைப்படுத்தப்பட்டு - அவமானப்படுத்தப்பட்டார்கள், எங்கள் வாழ்வை எப்படியெல்லாம் இழந்தோம்' விளக்க - பொருள் தேட கொரில்லா முனைகிறது. இதுவேதாம் இன்றைய தலித்துவக் கோட்பாடு - தலித்திலக்கியக் கோட்பாடு - இதுவே படைப்பிலக்கிய அழகியலும் கூட! இலங்கையின் வரலாற்றில் தமிழ் பேசும் மக்களில் கணிசமான பகுதி மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளுக்காக தான் சிலுவை சுமந்து, செத்து - உயிர்த்து, மீளவும் தன் உயிரையே நிழலாக விரித்து, ஈழத்துச் சாதிய ஒடுக்குமுறை வரலாற்றின் முகத்தில் கோரி

உமிழ்கிறார், உதைக்கிறார். இதுவே மனித நேயமும் கூட.

கொரில்லா மகத்தான நாவலாகவிருப்பதற்கான காரணம் அது வரலாற்றின் ஒரு பகுதி, ஈழப் போரின் வரலாற்றை அது தனக்குள் பகுதியாகவும் - முழுமையாகவும் பிரதிபலிக்கிறது. மனிதர்களாகிய நாம் வரலாற்றின் ஓட்டத்தில் மிதக்கின்றோம், வரலாற்றோட்டத்தை இயக்கியபடி, எமது செயல்களை, சிந்தனை வரலாற்றோடு பிணைத்துப் பார்ப்பது சாத்தியமே! இதைச் செய்நேர்த்தியோடு கொரில்லா செய்து முடிக்கிறது.

கதையோட்டம் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்தும் - தொடராமலும், பின்னிப்பிணைந்தும், ஆழ்ந்தும் - ஓடுங்கியும் வரலாற்றில் முன்னும் பின்னும் செயற்படுகிறது. இங்கு சோபா சக்தி மிகப்பெரிய சோதனையை லாவகமாகச் செய்கிறார். அதாவது பாத்திரங்களை கால இடச்சூழலில் வைத்துப்பார்ப்பதும், நிகழ்வை விபரிப்பதுமே அஃது! காலங்கடந்த (காலத்தை விட்டு - வெளியில், காலத்துக்குள் நிலவாத) கருத்து ரீதியான மனிதர்களைக் காட்டும் கபட இலக்கியச் சூழலுக்குள் கடப்பாரை கொண்டு வரலாற்றுச் சூழலுக்கேற்ற மனிதர்களை அவர்தம் நிஜ முகங்களோடு படைக்கின்ற இலக்கிய நாணயம் இந்தச் சோபா சக்தியிடமே நாம் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. மனிதர்களை - அவர்தம் வாழ்வை விரிந்த பின்னணியில் வைத்துப்பார்ப்பதும், பொதுவயப்படுத்துவதும், பின்பு அதையே பிரித்துப்பார்த்து சாதிய ஒடுக்கு முறைக்குள் நிலவும் சங்கதிகளை விபரிப்பதும் தாம் தலித்துவ இலக்கியக் கொள்கை அழகியற் கோட்பாடாகும். இதை சோபா சக்தி கச்சிதமாகக் கையாளுகிறார்.

தற்காலத்துக்குள் வாழும் நாம், வரலாற்றின் இறந்த காலத்தை தற்காலத்திற் கூடாகப் பிரதி பலிக்கும் ஆபத்தையறிவோம். இந்த ஆபத்தை எப்படி இந்தக் கொரில்லா நாவல் வென்றது? இஃது ஆச்சரியமானது! ஆனால் படைப்பாளியின் பின்னணி கடந்த காலத்தை தானே அநுபவப்பட்டு - தானே பிரதிமை செய்ததால் இஃது வெற்றியாகத் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. எனவே தாம் கொரில்லாவின் எந்தப் பாத்திரமானாலும் வரலாற்றில் விரிகிறார்கள், சம்பவங்கள் - பிரச்சினைகள் யாவும் அந்தந்த வரலாற்றுச் சூழலை நமக்கு விபரிக்கிறது. எந்தப் பகுதியை வாசித்தாலும் அஃது வரலாற்றில் ஒரு பகுதியாக - துண்டமாக, பிரதியாகப் பிரதிபலிக்கிறது.

பாத்திர வளர்ச்சியென்பது மிகவும் அசாதாரண விடயமாகவுள்ள தமிழ் இலக்கியச் சூழலில், கொரில்லா மிகவும் சாதாரணமாகவே அவ்வளர்ச்சியை எட்டிவிடுகிறது.

ஷோபா சக்தி: ம்...

அதிகாரம் கோலோச்சும்போது 'ம்' மக்கள் மொழியாகும்! '.....', ம்...ஆமா, ஓம்-ஓம்!ம்.....

கடந்த நூற்றாண்டினதும், இந்த நூற்றாண்டினதும் மானுடப் பயிற்றுவித்தலின் மறுமொழியாக்கம் இஃது. இரண்டுவிதமான உணர்வுகளோடு (ஈழத்தை ஆதரித்தும், எதிர்த்தும்) ஒரு படைப்பினுள் நுழைவதும், அதன்மீது உரசிக்கொண்டு தட்டுத்தடுமாறும் உணர்வோடு

மீளெழும்ப முனையும் ஒரு குறிப்பை மட்டுமே விட்டுச்செல்வது என் வாழ்தலாகும். இதற்கு மேலானவொரு சாத்தியத்தை இந்த நூற்றாண்டில் மானுட வாழ்வு கோரி நிற்பது அதன் சாத்தியப்பாடற்ற அரைகுறை உணர்வெழுச்சியைத் தவிர வேறில்லை. இந்த நிமிடத்தில் இந்தச் சோபா சக்தியினது 'ம' மீதான மீள்வாழ்ந்து பார்த்தலானது விட்டுச்சென்ற பரம்பரையின் வாழ்தல் தொடர்ச்சிதாம். ஒரு பாராங்கல்லை சற்று இலாவகமாகத் தலையில் காவிக்கொள்கிறேன்! இந்தக்கல்லை அசட்டையாக இறக்க முடியாது. அங்ஙனம் முயன்றால் நிச்சயம் என் கால்கள் சிதறிவிடுதல் தடுக்க முடியாது. எனது நிலைமையில் இந்தப் பாராங்கல் 'ம' சொல்லும் சோபா சக்தியேதாம். இந்தப் புனைவானதின் வாழ்தல் நமது அரசியல். பொருளியல் வாழ்வோடு மிக நெருங்கி, அந்த உளவியலைச் சொல்வதாகக் கற்பனையில் தவிக்க முனையும் வாசகர்கள் - என்னிடத்தில் அந்தக் கற்பனை கிடையாது. ஏதோவொரு வகையில் அந்தக் கதைகளின் நடுவே நான் உலாவருகிறேன். எனது வாழ்வும், சாவும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நாட்களைக் காண முனையும் ஒரு நகலெடுப்பாக இந்தக் குறிப்பை வளர்த்துச் செல்வதில்லாதாம் எனது உணர்வானது குவிந்திருக்கிறது.

இந்நாவல் குறித்தான மதிப்பீடு, விமர்சனம் என்பதற்குப்பால் - எமது வாழ்வின் அநுபவத்தை மீளவும் மீட்டுப்பார்த்தலானது இதன் வாயிலான சொல் மொழியைப் புரிந்து கொள்வதற்கான நகர்வாகவும், இந்த நாவலை - 'ம' என்ற, இந்தநாவலை மிக உன்னதத்தோடு உருவகப்படுத்திக் கொள்வதற்கு ஒருவர் முனைவாரென்றால், இந்த உருவகப்படுத்தலோடு 'ம' நாவலுடாக் விளிந்து வருகின்ற பாத்திரங்களோடு அவர் வாழ முற்படுகிறார்.

அப்போது இந்தப் பாத்திரங்கள் எமக்கு முன்னாலே தமது அனுபவங்களைச் சுட்டிகளாக, குறியீடாக வரித்துக் கொள்கின்றனர். மனித வாழ்வு, அனுபவப்பட்ட வாழ்விலிருந்து தன்னைச் சதா மறுவுருவாக்கஞ் செய்து கொண்டே

ஒரு திசைவழி நோக்கியவொரு பயணத்தைச் செய்கிறது. இந்தப் பயணிப்பு இருவகைப்பட்ட அலகுகளை யுடையது. இது மனிதப்படைப் பாளுமையை வேண்டி அதனுடாக நடந்து செல்கின்றபோது, மிக ஆரோக்கியமான மனித சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியையும் - பண்பாட்டு வளர்ச்சியையும் அது ஆரோக்கியமான முறையில் உந்தித் தள்ளுகிறது. இன்னொரு புறத்தில் அதன் இரண்டாவது அலகானது சமூகத்தின் படைப்பாளுமை அனைத்தையும் ஒருங்கே ஒரு திசைவழியில் குவித்து, அது ஏதோவொரு கோசத்துக்காக அல்லது ஒரு இனத்தின் தேவைக்காக - குறிப்பிட்ட இனச்சுக்கள் இருக்கும் அளவிலே கடைக்கட்டாயம் ஆவணச் சுவடிகள்

ஆளும் வர்க்கமாக அதிகாரத்தைக் கையில் வைத்திருப்பவர்களுக்காக அது குவிக்கப்படுமென்றால் அவர்களது நலனுக்காக - அவர்களது இருப்புக்காக, எண்ணங்களின் விருப்பறுதியோடு மக்களைப் பொய்யைச் சொல்லிக் கொள்வதற்குத் தயாராகுமென்பதற்கு நமது ஈழம் என்ற கோசம் மிக உண்மையாக, யதார்த்தமான நிதர்சனத்தோடு எம் மக்கள் முன் விரிகிறது.

இது எமது வாழ்வு. இதுவரை நாம் அனுபவித்த துயரக்கொடுமையை, துன்பக்கொடுமையை - வாழ்வியல் அழிவுகளை, சமூகச் சிதறலை - சமூக சீவியத்தின் உடைவைச் சொல்கின்றவொரு படைப்பாக, நாம் வாழ்ந்த, வாழும் வாழ்வை அதன் நிஜத் தன்மையோடு, குரூரம் நிறைந்த போராட்ட வாழ்வை, தோழமையைத் துண்டமாகத் தறித்த கோழைத்தனத்தை, அதன்மொழியூடே மனித அழிவைச் சொல்லுதல் 'ம' இனது மனிதச் கோசமாகவும், கலைப்பண்பாகவும் எம்முன் விரிந்து காட்சிப்படுத்துகிறதென்று கூறிக்கொள்வதுதாம் என்னைப் பொருத்தவரை சாத்தியம்.

இந்தப் பார்வை கலைத்துவம் நிறைந்தது!.....' கலைத்துவம் என்பதன் பொருள்?...ஏதோவொரு நிகழ்வின் மீதான இரசனையின் பக்கவிளைவாக அதையெடுத்துக்கொண்டால், நாம் பொறுப்பற்ற இரசனையின் ஜீவிகளாகப் பிரதிபலித்தல் நிகழும். இது முடிவற்றவொரு இருள்தூழ்ந்த பொய்மைக்குள் நம்மைத் தள்ளிவிடும்.

ஆதலால் கலைத்துவமென்பது மனிதவொழுங்கமைப்பின் மீதான விவாதமாக - கருத்தாடலாக - பெருகதையாடலாக எடுத்துக்கொள்தல், அதன் பக்கச்சார்பான இயல்புக்கு சாத்தியமான வீரியத்தைக் கொடுத்தபடியே வேறொரு தளத்துக்கு (சமூகமாற்றத்துக்கு) விவாதத்தை நகர்த்தும். என்ற போதும் இதன் இயல்பான குணவியல்பு கருத்து முதல் வாதச் சக்திக்குள் கட்டுண்டபடியே வெளிவருதல், அதை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு முடமாக்க முனைகிறோமோ - அவ்வளவுக்கவ்வளவு இயல்புக்கு மாறான 'பண்பு' மாற்றத்தைக்கோரி நிற்கும்! நாமெதை, நமக்கு முக்கியமற்றதாகக் கருதுகிறோமோ; அது மற்றவர்களுக்கு மிக மிக முக்கியமாக விரிவது, வெறும் அறிவு, உணர்ச்சி எனும் இரு கோடுகளுக்குள் காணும் விடயமாகக் கொள்ள முடியாது. இது ஷோபா சக்தியின் கலைத்துவ மொழிக்கும் பொருந்தும். இங்குதாம் நாம் தோழர் இரயாகரனிடமிருந்து விலகிச் சற்று வேறொரு கோணத்தில் இந்த நாவலை அணுகப்போகிறோம்.

இந்த நாவல் குறித்த பல மதிப்பீடுகள் கட்சி அரசியல் ஆய்வாளர்களால், இயக்க - தேசியவாத மாயைக்குட்பட்ட வாசகர்களால் சமூகத்தின் கடைக்கோடி நிலைக்கு உந்தித் தள்ள முனைதல் கலைத்துவ, இலக்கிய விஞ்ஞானத்தன்மையைப் புரியாத கையாளாகாத தன்மையைக் காட்டி நிற்பதே, இங்ஙனம் நமது அரசியல் கையாலாகாதத்தனத்தை மூடி மறைக்க முனையும், நாம் இவ்வலுப்பெற்ற உணர்வு வெளியைத் தாண்டமுனைதல்தாம் இங்கெம்மைக் காக்குமென்பதைப் புரிதல் அவசியம்.

■ (தொடரும்...)

முன்றாவது மனிதன், வெளியீடுகளான...

எமது அடுத்த வெளியீடுகள்

தெளிவத்தை ஜோசப்பின் -
இருபதாம் நூற்றாண்டின்
ஈழத்து இதழியலும் இலக்கியமும்

கவிஞர் ஏ. இக்பாலின்
கிண்டல் கவிதைகளும்
வெளிவரவுள்ளது!

இருபதாம் நூற்றாண்டு
உலக இலக்கியம்

(படைப்பு படைப்பாளர் பற்றிய குறிப்புகள்)
சாந்தன்

220/-

சமகால இலக்கிய ஆளுமைகள்
(நேர்காணல்கள்)

எம். பௌஸர்
220/-

ஊஞ்சல் ஆடுவோம்
(சிறுவர் கவிதைகள்)
மு. பொன்னம்பலம்
100/-

அரசியலில் பெண்களும்,
பெண்களின் அரசியலும்
(அரசியல் மாணவர்களுக்கானது)
எஸ். சரவணன்
230/-

மறைத்தலின் அழகு
(சிறுகதைத் தொகுதி)

எஸ். நசிருதீன்
140/-

யுகமொன்று உடைகிறது
(சிறுகதைத் தொகுதி)
தங்கராசா
120/-

திருக்குறள் ஒழிபியல்
(தமிழ்பாட மாணவர்களுக்கானது)
ஏ.எஸ்.எம். பௌஸி
70/-

ஓவியம் வரையாத தூரிகை
(கவிதைத் தொகுதி)
அனார்
100/-

ஈழத்து தமிழிலக்கியத் தடம்
(பார்வையும் விமர்சனங்களும்)
கார்த்திகேசு சிவத்தம்மி

குழந்தைகளுக்கும்
உங்களுக்கும் இடையே
(சிறுவர் உளவியல்)
டொக்டர் ஹேயம் ஜி இனோட்
தமிழில் - எஸ்.கே. விக்னேஸ்வரன்
250/-

ஆளற்ற தனித்த தீவில் நிலவு,
ஈரமற்ற மழை
(கவிதைத் தொகுதி) செழியன்
80/-

காவு கொள்ளப்பட்ட வாழ்வு
(கவிதைத் தொகுதி)

ஏ.எம். ரஷ்மி
150/-

எல்லை கடத்தல்
(கவிதைத் தொகுதி)
ஓளவை
100/-

இன்றும் கேட்கும் குரல்
(விபலானந்தர் பற்றியது)
செ. யோகநாதன்
200/-

தூவானம்
(பத்தி எழுத்துக்கள்)
அ. யேசுராசா
120/-

வெள்ளைத்தோல் வீரர்கள்
(சிறுகதைத் தொகுதி)

திசேரா
150/-

அ.தோ இரவு அ.தோ பகல்
(கவிதைத் தொகுதி)
திருமாவளவன்
175/-

பலஸ்தீனக் கவிதைகள்
எம்.ஏ. நு.மான்
250/-

நூல்களை தபாலில் பெற விரும்புவோர்
புத்தக விலையில் (20 சதவீத கழிவு நீங்கலாக)
எமக்கு பணமாகவோ, காசோலையாகவோ
அல்லது மணியோடராகவோ
அனுப்பி வைக்கலாம்! பாடசாலைகளுக்கும்
நூலகங்களுக்கும் விஷேட கழிவு

- * 'மூன்றாவது மனிதன்' இதழை இன்னும் விசாலப்படுத்தி கொண்டு வர வேண்டுமென்றே விரும்புகிறோம்! "சேகரம்" என்ற பகுதியை உருவாக்கி; இணையத் தளங்களில், சஞ்சிகைகளில், நூல்களில் உள்ள விடயதானங்களை அவற்றின் முக்கியத்துவம் கருதி மீள் பிரசுரம் செய்யலாம் என எண்ணியுள்ளோம்! பல்வேறு விடயங்களை சேகரித்து வைத்திருந்தும்; இந்த இதழில் முழுமையாக பிரசுரிக்க முடியவில்லை. அடுத்த இதழிலிருந்து "சேகரம்" பகுதியை முழு அளவில் இணைத்துக் கொள்வது என்று தீர்மானித்துள்ளோம்!

□□□□

- * மார்ச் - ஏப்ரல் இதழாக இந்த இதழ் உள்ள போதும்; தனிப்பட்ட வேலைப்பளு காரணமாக மார்ச் 24ம் திகதியே இந்த இதழ் வெளியாகிறது. உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலுமுள்ள ஆர்வம் கொண்ட பலர் என்னைத் துரத்திக்கொண்டே இருந்தனர். நானும் இதழ் இந்தா வருகுது. அந்தா வருகுது என்று காலத்தைக் கடத்தியே வந்தேன். (பலர் நம்பிக்கையை இழந்திருப்பார்கள்) இனியும் தாமதிக்க முடியாது என்ற நிலையில், ஏமாற்றத்தைத் தவிர்க்கும் நோக்கிலும் ஒரே மூச்சில் இதழைக் கொண்டு வந்துள்ளோம்! இனி வரும் இதழ்கள் பெரும்பாலும் உரிய காலத்தில் வெளிவர வேண்டுமென தீர்மானித்துள்ளோம். உங்களின் ஆதரவும் பங்களிப்பும் இருந்தால் மட்டுமே எமது திட்டம் கைகூடும்!

□□□□

- * நம்மிடையே வாழ்ந்து அண்மைக்காலத்தினுள் மரணித்துப் போன இலங்கையைச் சேர்ந்த பல ஆளுமைகள், எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள், அவர்களின் கருத்து நிலை பற்றிய ஆய்வரங்குகளை பகுதி பகுதியாக நடாத்தலாம் என எண்ணுகிறோம்! துறைசார்ந்து, அல்லது காலகட்டம் சார்ந்த பிரிவுகளாக எடுத்துக் கொண்டு; முழுநாள் ஆய்வரங்குகள் நடாத்தப்பட வேண்டியுள்ளது.

கடந்த பத்தாண்டுக்குள் மரணித்த படைப்பாளிகள், கலை இலக்கிய ஆளுமைகள் என நாற்பத்திரண்டு பேரை இதுவரை அடையாளப்படுத்தியுள்ளோம். (பலர் விடுபட்டும் இருக்கலாம், தயவு செய்து அவர்களை எமக்கு தெரியப்படுத்தி உதவவும்) ஆகக் குறைந்தது நான்கு கட்டமாக நான்கு முழு நாட்கள் இவ்வரங்கிற்கு தேவைப்படும். இவர்கள் பற்றி பலர் ஆய்வரங்கில் கட்டுரை சமர்ப்பிப்பதற்கு இணங்கியுள்ளனர். புலம்பெயர் நாடுகளிலிருந்தும் பலர் வருவதாக எமக்கு வாக்குறுதி அளித்துள்ளனர். முதற்கட்ட வேலைகள் தற்போது ஆரம்பமாகியுள்ளது.

ஆய்வரங்கு கட்டுரைகளைத் தொகுத்து முழு அளவிலான நூலாக வெளியிடவும் நாம் தீர்மானித்துள்ளோம். இச்செயற்பாட்டை காரியசித்தமாக்குவதற்கு பெருமளவு நிதியுதவி தேவைப்படுகிறது. இப்பணி செய்யப்பட வேண்டுமென விரும்புவர்கள் தங்களால் முடிந்த நிதியுதவியை எமக்குத் தந்துதவலாம்! நிதியுதவி பற்றிய விபரம் பகிரங்கமாக அறிவிக்கப்படும். ஆலோசனைகள், கருத்துக்களையும் எதிர்பார்க்கிறோம்!

□□□□

- * உங்கள் பிரதேசங்களில் நிகழும் கலை இலக்கிய செயற்பாடுகளை, விடயதானங்களை சுருக்கமாக எமக்கு எழுதி அனுப்பலாம். நிற்படங்கள் இருப்பின் அவற்றையும் அனுப்பி வைக்கலாம். அவை வரலாற்றுப் பதிவுகளாக இருக்கும்... அவற்றைப் பிரசுரிப்பதற்கு நாம் தயாராகவுள்ளோம்...

□□□□

- * உள்நாட்டிலும், புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழும் உங்களுக்கு கிடைக்காத நூலொன்றை நீங்கள் பணம் கொடுத்து வாங்கி படிக்க விரும்பினால்; எம்மைத் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்... அந்நூலை தேடிவாங்கி அனுப்பி வைக்கும் பொறுப்பு எம்முடையது. அந்நூல் உங்கள் கரம் சேர்க்கப்படும்... அத்துடன் உங்கள் பிரதேசங்களில் வாசிப்புச் செயற்பாட்டை ஊக்குவிக்கும் வகையிலும்; நூல்களை அறிமுகம் செய்யும் நோக்கிலும்; பாடசாலை மாணவர்களுக்கு பயனுள்ள வகையிலும் பெரிய அளவிலான நூல் கண்காட்சியினை எம்மால் நடாத்த முடியும். ஆர்வமுள்ளவர்கள் எம்மைத் தொடர்பு கொள்ளலாம்!

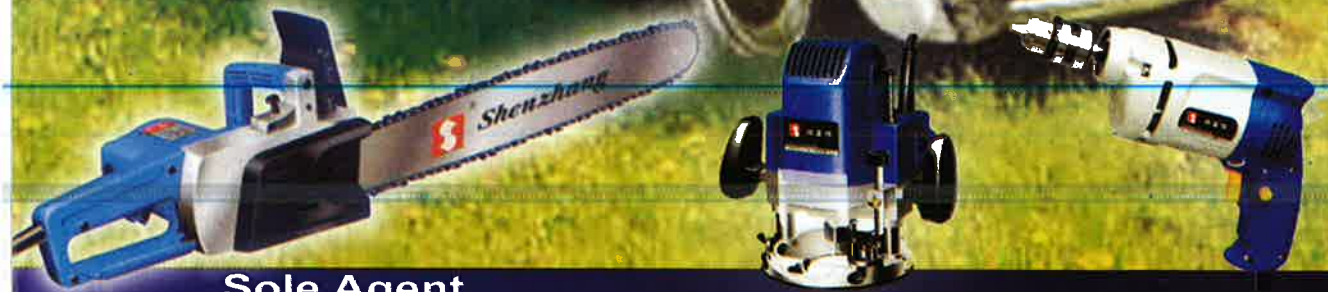
□□□□

எமக்கு படைப்புகள் அனுப்புவோர், குறிப்பிட்ட இதழ் வெளிவரும் மாதத்தின் 10 தினங்களுக்கு முன் (அதாவது மே மாத இதழ் என்றால் ஏப்ரல் 20ம் திகதிக்குள்) படைப்புகளை அனுப்பி வைக்க வேண்டும். அப்படிக்கிடைக்கும் விடயதானங்களையே குறிப்பிட்ட இதழில் எம்மால் சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும்! எழுத்துப்பிரதிகள் தெளிவாகவும் வாசிக்கக்கூடியதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். எமது வேலைப்பளுவை நீங்களும் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்பினால், கணணியில் "டைப்செட்" செய்து எமது email முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கலாம். எழுத்துப் பிழைகள் இடம்பெறக்கூடாது என விரும்புவோரும் இந்த வழிமுறைகளைக் கையாள முடியும்!

எமக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும் விடயதானங்கள் எதுவும் திருப்பி அனுப்பி வைக்கப்படாது. பிரதி பிரசுரத்திற்கு உட்படின், அதுபற்றிய விபரம் தெரிவிக்கப்படும். பிரசுரமாகாத விடயதானங்களை மீள்பெற விரும்புவோர் சுய முகவரி எழுதப்பட்ட கடித உறையுடன் தபால் முத்திரையையும், சேர்த்து எமக்கு அனுப்பினால் உங்கள் விடயதானங்கள் மீள் அனுப்பி வைக்கப்படும். (- ஆசிரியர்)

神 掌 **Shenzhang**
TOOLS

**Your
Dream
in
Your
Hands**

Sole Agent

DAEMO INTERNATIONAL MARKETING

24, Gunathilaka Mawatha, Mabola, Wattala, Sri Lanka. Tel: 5376757, 5377579

E-MAIL: daemoim@yahoo.com

அனைத்து நூல்களும் உள்ள
அறிவியல் உலகம் இது!

அமர் திரு. ஆர்.ஆர். பூபாலசிங்கம்
அவர்களின் ஸ்தாபிதத்தில்...

Head Office

340, 202
Sea Street
Colombo - 11
Sri Lanka.
Tel: 2422321
Fax: 2337313
Email:
pbdho@slfnet.lk

POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

Branches

309A - 2/3, Galle Road,
Colombo - 06, Sri Lanka.
Tel: 4515775, 2504266

4A, Hospital Road,
Bus Stand, Jaffna,
Sri Lanka.